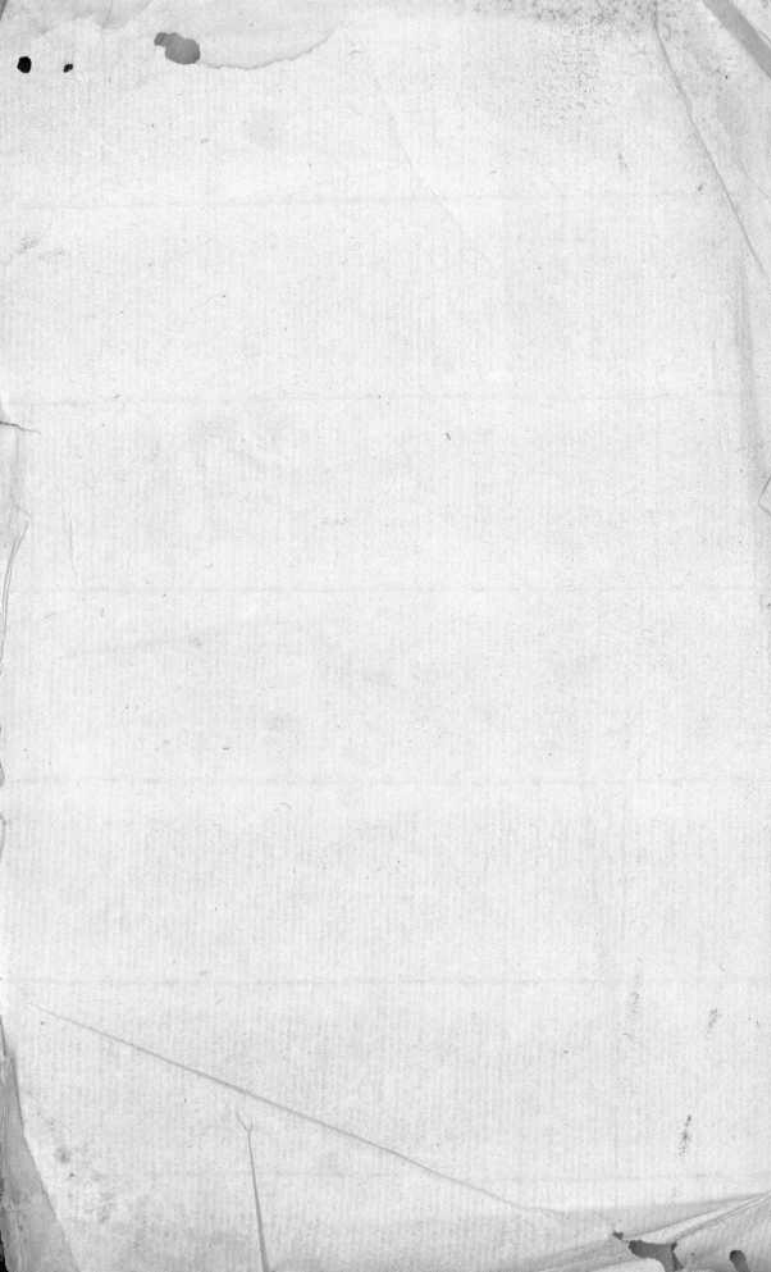

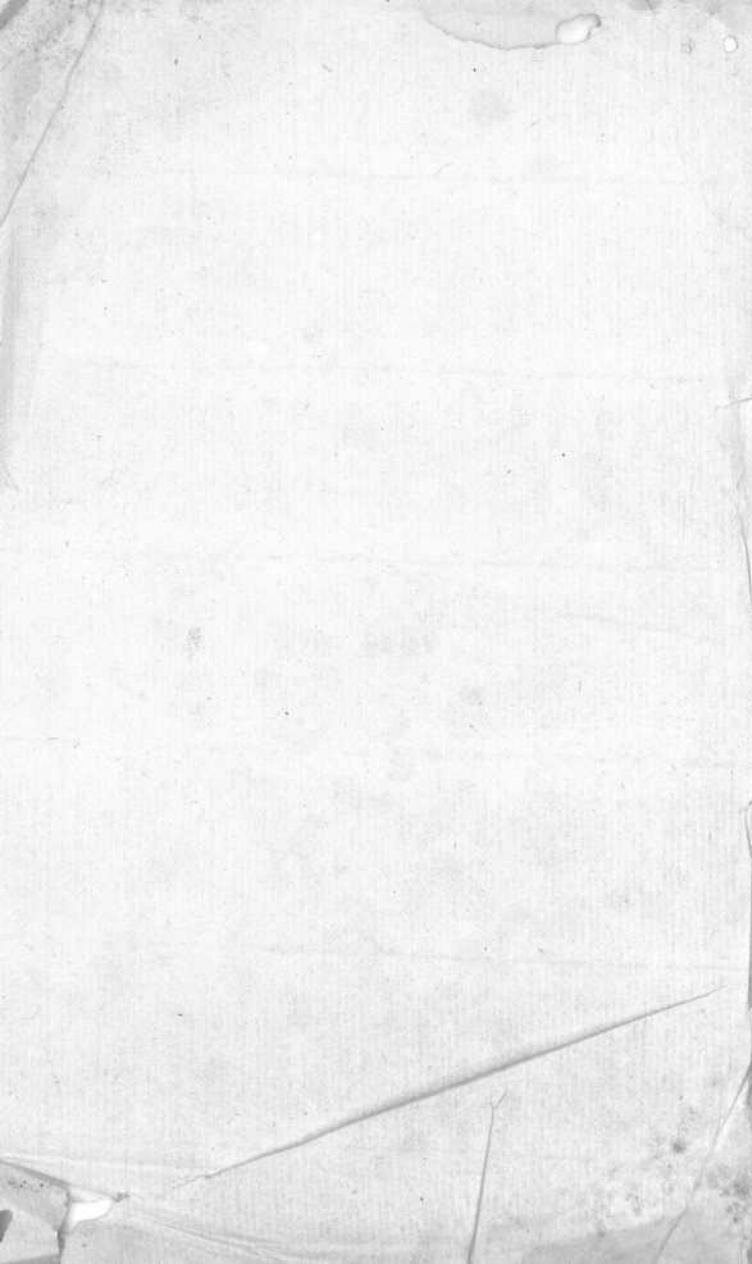

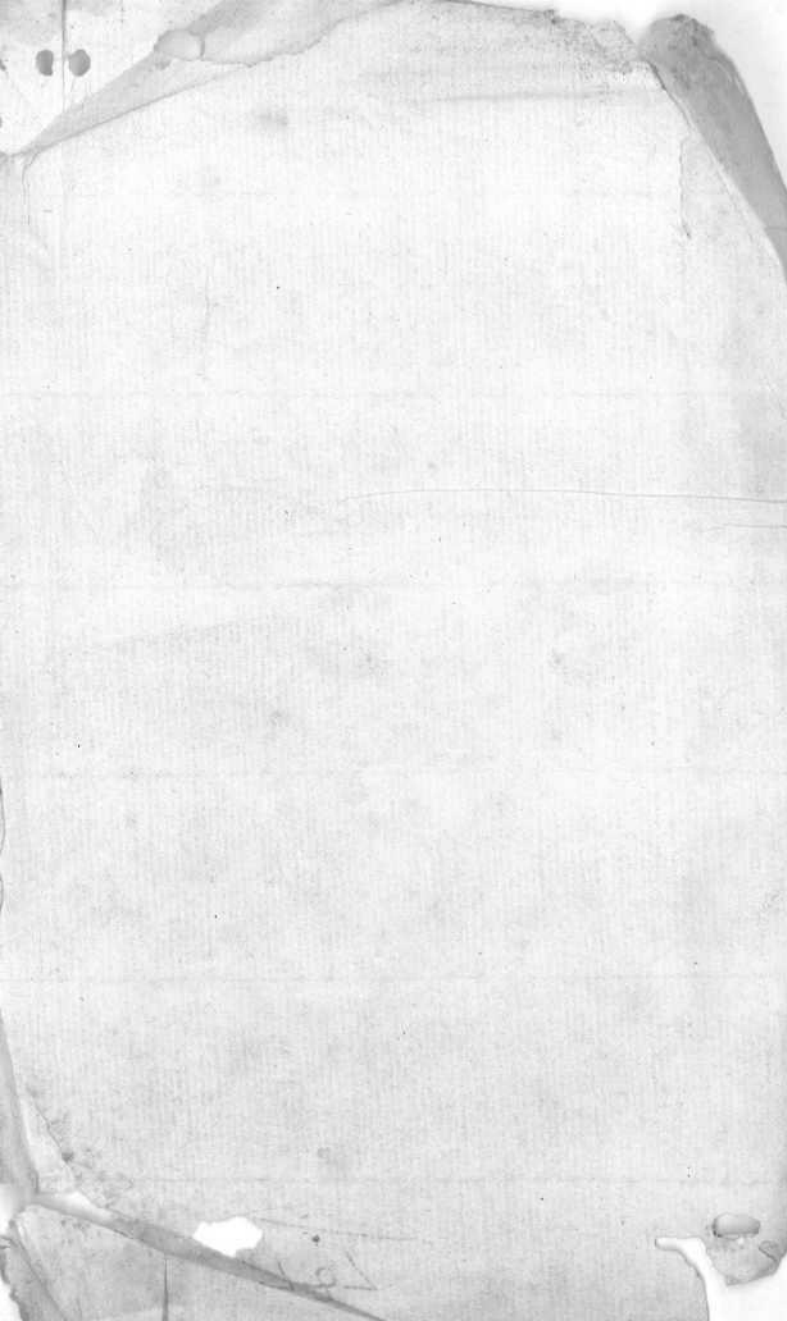
5477

an ut ex
am uoce
loanne
ti saluiz
numero

ia
aceto
cipere

787

ymf

fons erat hebreus siccus nec clarus abunde:
 Presulis Alfonsi tempore ad vsq3 grauis:
 Cum fons seca suo venit cum sydere quino:
 Iste sacrum fulgens pingueq3 fecit opus:

וְהָיָה
 הַמָּוֶן
 לְמִינֵהוּ
 וְהָיָה
 הַמָּוֶן
 לְמִינֵהוּ

וְהָיָה
 הַמָּוֶן
 לְמִינֵהוּ
 וְהָיָה
 הַמָּוֶן
 לְמִינֵהוּ

79

Introductionis Ar-
 tis grammaticae Ihebraice nunc recen-
 ter editæ.

Impresse in Academia complutensi in
 Edibus Aldichaelis de Eguia.

Handwritten notes and signatures in Hebrew and Latin script, including 'de ban...', 'Andando na...', and 'Impressu'.

AD REVERENDISSIMVM AC IL

lustrem dominum. D. Alfonsum de Fonseca

Archiepiscopū Toletanū, & Hispania

rum primatem &c. Alfonsi Za

morensis: introductionum

Hebraicarū secunda

editio : post

eam,

quam primū ediderat in

academia

COMPLV

TENSI.

QVIDEM NVL

lum est Reuerendissime ac
perinde illustrissime domi
ne humanum opus maxi
me litterarium adeo perfe
ctum, quod vigilantia ac
temporis discursu recogni
tum nequeat melius disponi,
ac perfectionis augmentum
recipere : testante hoc Ari
stotele Philosophorū prin

cipe : qui vocem experientiae proferens . Scientiarum
(inquit) velut fluminum per temporis longitudinem fa
cta

Haec sunt incrementa . etenim quod unusquisque autor secundum se apposuit suae scientiae , paruum quid fuit , ex multis tamen coarticulatis facta est scientiae cuiusque magnitudo . Hæc ille in secundo suae metaphysices . Quod si in omni ætate & doctrina, id esse verum nullus permittitur ambigere : hoc maxime experti sumus in hac nostra tempestate circa artem & Grammaticam linguae hebraicæ nuper latinis traditam diligentia , ac beneficio cuiusdam Ioannis Reuclm germani : qui cum ab hebraicis in ea fuisset diutius eruditus: vidissetq; hebraeos ipsos in Synagogis Germaniæ magis usu , quam arte linguae suae peritiam tradere : decreuit usum illum in artem redigere , & more latinorum præcepta tradere : quibus sermo Hebraeus contineatur . At cum apud Hispanos maxime Zamorenses eiusdem linguae studium valde artificiosum viguerit hactenus: satis diminuta visa est editio illa Ioannis Reuclm , & quæ multorum præceptorum additione perfici desideraret . Quare Reuerendissimus dominus meus Cardinalis bonæ memoriæ prædecessor D.V. considerans, quàm necessaria esset latinis Theologis Hebraicæ linguae peritia , ad habendam vel maxime synceram & veridicam veteris testamenti contexturam: ascitis hebraeorum peritissimis ex diuersis Hispaniæ urbibus aliam edidit pleniorē artem Hebraicæ grammaticæ : simul cum vocabulario copiosissimo omnium fere dictionum hebraicarum. Inter quos illum laborem præcipue mihi commendauit . Verum quia prædicto domino tunc ad alia maiora properante : editio illa in tem-

portis angustia facta est , remansit adhuc locus posteris
eiusdem linguae peritissimis , vt artem illam additione ,
remotione , aut permutatione præceptorum breuiorem ,
faciliorem , ac proinde lucidiorem efficerent. Qua reco-
gnitione eiusdem domini Cardinalis intentio non frau-
daretur , sed potius augetur , & confirmaretur . Ego
igitur qui per annos plures illius liberalitate alitus sum:
iudicauit me hoc ipsi debere obsequi: si tamen hoc præ-
stare commodè possem : vt ex Zamorensium doctissima
officina acciperem multa , quæ ad huius artis elimatio-
nem, cõplemētum, & pulchritudinē essent idonea : Acci-
piet igitur. R. D. tua hanc qualemcunque grammaticæ
hebrææ recognitionem : vel potius secundam editionem
tuo benignissimo fauore tuendam , ac ad multorum vti-
litatem excudendam: quam sermone plano & humili ede-
re volui , quatenus tam adulescentibus adhuc rudibus
quam viris litteratis prodesset . Per hoc enim me accerri-
me incitabis ad alia opera forte vtiliora aggrediēda: quæ
ex hebræorum archiuis adytis cum magno reipublicæ
Christianæ adiumento in publicum essent proditura. Nā
hoc opus decet paternitatem tuam dignissimam, cum sis
ipse successor eius à quo hæc bona cepta sunt in Hispa-
nia.

Vale.

ALFONSI

ZAMORENSIS PROFESSORIS

linguæ hebraicæ in academia complutensi. Introductiones Artis Grammaticæ Hebraicæ in tres præcipue libros diuisæ, Quorum primus est de modo legendi, & pronunciandi litteras & syllabas. Secundus est de modo declinandi & coniugandi dictiones regulares. Tertius de dictionibus irregularibus.

IN PRIMIS, ITA, que ponamus nomina figuræ & potestates litterarum hebraicarum recto ordine descendendo à summa vsque ad infimam earum. Itaque figura sit character litteræ scriptus, nomē sit eius vocabulum, potestas vero sit correspondentia eius ad aliquam litteram latinam, vel græcam, ut melius appareat eius prolatio. Litteræ ergo hebraicæ quātum ad nomina sunt duæ & viginti. Sed quātum ad figuræ sunt viginti & septem, quia quinque species litterarū duplices habent figuras ut patet in hoc exemplo.

ALPHABETVM HEBRAEV M.

Nomen	Figura	Nomen	Potestas.
אֵלֶף	א	Aleph	A
בֵּית	ב	Beth	B
גִּימָל	ג	Guimal	G
דָּלִית	ד	Daleth	D
הָא	ה	He	H
וָו	ו	Vau	V
זַיִן	ז	Zain	Z
חֵית	ח	Cheth	Ch
טֵית	ט	Teth	T
יֹד	י	Iod	I
כָּף כָּף	כך	Caph chaph	C ch
לָמֶד	ל	Lamed	L
מֶם מֶם	מ מ	Mem mem	M M
נּוּן נּוּן	נ נ	Nun nun	N N
סָמֶךְ	ס	çamach	ç
עֵין	ע	Hain	Ha
פֶּא פֶּא	פ פ	Pe phe	P ph
צָדִיק צָדִיק	צ צ	çadic çadic	ç ç
קוֹף	ק	Quoph	Q
רֵישׁ	ר	Res	R
שֵׁין שֵׁין	ש ש	Sin çin	S ç
תּוֹ	ת	Tau	Th

¶ Et notandum quod scriptura hebraica est legenda a dextera manu ad sinistram eundo. Vnde ad hoc magis declarandum iterum scribitur Alphabetum hebraicum per binas litteras sine nominibus.

CAP. PRIMVM

אב. גד. הו. זח. טי. כך. למס. נן. סע. פף. צץ. קר. שת.
Nomen litteræ bissyllabum habet accentum in prima.

S Equuntur figurę nomina & potestates punctorum quibus hebræi vtuntur pro nostris litteris vocalibus, & sunt nouem simplices.

Nomen	Figura	Nomen	Potestas.
קָמֶץ	ֿ	cameç	a
פָּתַח	ֿ	pathach	a
צִירִי	ֿ	çere.	e
סֶגוֹל	ֿ	çegol	e
שָׁבָא	ֿ	seua	e
חִירִיק	ֿ	chirîq	i
חֹלֶם	ֿ	cholem	o
שׁוּרֶק	ֿ	fureq	u
שׁוּרֶק	ֿ	fureq	v

¶ Præter hæc puncta simplicia sunt ad huc alia tria composita, scilicet hæc.

קָמֶץ חָטָף	ֿ	cameç chateph	o
פָּתַח חָטָף	ֿ	pathach chateph	a
סֶגוֹל חָטָף	ֿ	çegol chateph	e

¶ In his duodecim punctis nomina eorum proferuntur semper accentu in vltima. Vnde patet quod potestas cuiuslibet puncti vocalis est secundum vocalem latinam, quæ ponitur in prima syllaba sui nominis. excepto puncto cameç chateph quod pro. o. latino ponitur, vt patet hic supra. Potestas vero cuiuslibet litteræ hebraicæ accipitur secundum sonum, a quo incipit nomen eius. vt Beth potestas est. b. Daleth potestas eius est. d. & sic de alijs.

LIBRI PRIMI

¶ Ex prædictis autem litteris & punctis adinueniuntur combinatis fiunt syllabæ hebraicæ, sicut in aliis linguis omnibus. ut patet in hoc exemplo, ubi omnia puncta vocalia adiunguntur primæ litteræ alphabeti, quæ est Aleph.

u	o	i	e	a
אָ	אֵ	אִ	אֶ	אָ

¶ Item aliud exemplum de secunda littera, scilicet beth cum eisdem punctis vocalibus.

bu	bo	bi	be	ba
בּוּ	בּוֹ	בּוֹי	בֵּי	בֵּי־אֵ

¶ Et per hunc modum debet fieri in aliis omnibus litteris adiungendo eis puncta vocalia & faciēdo syllabas, deinde ex syllabis dictiones. & tandē ex dictionibus orationes. ut patet in hoc versu, qui est principium libri Genesim, & totius sacre scripturæ.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ :

Hoc est. In principio creauit deus cælum, & terram.

¶ Et in legendo aduerte, qđ quælibet littera in medio dictionis posita habens sub se punctum seu a, quælibet etiā littera in fine dictionis posita sine puncto vocali, colligenda est cum vocali & syllaba eam præcedente hoc modo אֶפְקֹד ephquod, idest visitabo. ¶ Hæc de modo legendi, & combinandi litteras syllabas, & dictiones.

¶ Cap. secundum de proprietatibus litterarum.

Sed adhuc circa prædictas litteras, & puncta vocalia aliqua sunt notanda. ¶ Primo quod illæ quinque litteræ quas prius diximus duplices habere figuras, sunt istæ כּ כַּ caph מֶ מַּ mem נּ נַּ nun פֶּ פַּ pe צֶ צַּ cadīq. In quibus

CAP. SECVNDVM.

bus priores litteræ semp ponuntur in principio & in medio dictionis nunquam infine, posteriores vero semper infine, nunquam in principio aut medio dictionis, quare peculiari vocabulo litteræ duplices, & finales vocantur, & memoriæ gratia significatur hac dictione ךמק chimnapheç. Harum quinque littererarum finalium tres nunquam scribuntur cum aliquo puncto vocali, sed colliguntur à syllaba præcedente. & sunt istæ פמ mephaç. aliæ vero duæ, scilicet נן nun & chaph recipiunt puncta vocalia. differenter tamen, quia nun finalis solum ע cameç recipit. & tunc non colligitur à syllaba præcedente, sed facit per se syllabā נע na, quando vero scribitur sine puncto vocali, tunc colligitur à syllaba præcedente. Chaph vero finalis nunquam scribitur sine puncto seu vel ע cameç. & nunquam venit cum alio puncto. sed quando scribitur cum seu, colligitur à syllaba præcedente, ut לך lech. quando autē cū cameç facit per se syllabā cha, ut אלך elecha.

¶ Secundo sciendum, quod dimissis quinque litteris finalibus prædictis, aliæ viginti duæ litteræ principales diuiduntur in duas partes æquales. nam vndecim earū sunt litteræ substantiales, & aliæ vndecim dicuntur accidentales. Substantiales, quæ his quattuor dictionibus מכחכ comprehenduntur, ideo dicuntur, quia ad nihil aliud deferunt, quàm ad constituendas syllabas, & dictiones, earumque significationes principales, suntque de substantia dictionum in quibus ponuntur siue cum punctis vocalibus siue sine illis, & dicuntur ab hebræis. אבגדהוזחטי idest litteræ radicis, Econtrario aliæ vndecim

LIBRI PRIMI

vndecim litteræ quæ in his tribus dictionibus אֶתְכֶנָּה
מְשִׁלִּיבֹר continentur, vocantur accidentales, quia præter
hoc, quod substantiam quarundam dictionum constituunt,
solent in aliis dictionibus poni ad denotandū accidētia no-
minis, aut verbi, vt genus, declinationē, coniugationem,
tēpus, personā, casum, &c. vt infra dicem⁹. Has litteras acci-
dētales hebræi vocāt הַשְּׂמִיטָה אֲוֵתִיּוֹת .i. litteras seruitū.

¶ Tertio dicamus, quod ex istis vndecim litteris acci-
dentalibus quattuor sunt, quæ solent poni ociose, scilicet
אָהָרִי & dicuntur ab hebræis נָחָה nacha. & hoc contin-
git, quando ponuntur sine puncto vocali ad ornamentū
dictionis, & tunc nō sonant in pronūciatione licet scribā-
tur, vt patet in hac dictiōe רֵאשִׁית resith vbi aleph & iod
sunt litteræ ociosæ. & per hunc modum ponūtur in aliis
multis dictionib⁹, & imēdiate sequūtur ad pūcta vocalia.

¶ Quarto notandum, quod quando hæ duæ litteræ
ociosæ vau & iod ponuntur simul in fine alicuius dictio-
nis sine puncto vocali, tunc prima earum manet ociosa,
& secunda profertur colligiturq; à syllaba præcedente. vt
גֹּי בָנִי goi banai. Et quando sola iod, vel sola vau po-
nitur in fine dictionis post punctum vocalem de. a. vel. u.
tunc non est ociosa, sed profertur, & colligitur à syllaba
præcedente. vt צָו בָּנִי çau banai בָּנִי בָּנִי. Et quan-
do post prædictas duas litteras, scilicet vau, & iod sequi-
tur imēdiate punctus surech cū vau, tum illa littera vau
vel iod profertur, & non est ociosa. vt חַיִּי קָו chui quui
iu. Et quando in fine dictionis ponūtur iod & aleph, vel
vau & aleph sine puncto vocali, tunc non proferuntur,
sed

CAP. SECVNDVM.

sed ambæ inane ociosæ. vt מְבוּאָה hi מְבוּאָה mabo.

¶ Quinto scire debemus, quod præter supradicta pūcta vocalia hebræi habent alium pūctum dictum dagues. qui nunquā scribitur sub vel supra litteram, sed intra eam, vel in ventre litteræ, nec seruit pro vocali, sed ad reddendam acriorem vel densiorem litteræ pronunciationē, ac si esset geminata. vt מִמֶּנּוּ mimennu. et quando non ponitur dagues littera blāde, & simpliciter profertur. Vnde & dagues hebraice est densans, vel cōstringens latine. cui contrarius est apud hebræos alius punctus, vel virgula, quæ dicitur raphe hebraice, idest laxans latine. quia littera cui talis virgula superponitur, laxa & exilis sonat.

¶ Et scias, qđ sunt sex litteræ hebraicæ istę בֵּת קֶפֶת קָמֶץ quæ solæ recipere possunt raphe, possunt etiam recipere dagues. Vnde beth littera cum raphe vel sine dagues sonat, sicut apud latinos. u. consonans, sed cum dagues sonat sicut. bb. duplicatum. Guimal etiam cum raphe sonat blande cum dagues dense, Daleth similiter vt guimal. Caph cum raphe vel sine dagues sonat sicut chi græcū, cum dagues sicut. k. latinum. Pe littera cum raphe est sicut phi græcum, cum dagues sicut. p. latinum. Tau cum raphe vel sine dagues sonat sicut thi græcū, cum dagues sicut. t. latinum. Sunt præterea aliæ quinque litteræ istæ אההעו quæ nunquā aut rarissime recipiunt dagues. verum est tamen, quod littera he aliquādo in fine dictionis inuenitur cum vno puncto in ventre eius, sed ille punctus non est dagues, sed vocatur mapiq chaldaice, idest extractor latine, quia extrahit illam litteram à sua natura,

LIBRI PRIMI

ne sit ociosa, sed facit eam sonare. & ponitur solum ille pūctus in hac littera ad denotandum genus fœmininum tertiæ personæ numeri singularis. vt patet in hoc exemplo דְּבָרָה debara, idest verbum eius, scilicet fœminæ.

¶ De littera. ר. res.

¶ De prolatione litteræ. ר. est notandum quod in principio dictionis sonat sicut duplex. rr. vt רִאשִׁית rios ראשית rresith. sed in medio vel in fine dictionis sonat sicut simplex. r. vt בְּרֵאשִׁית beresith שֶׁמֶר samar.

¶ Sexto sciendum, quod est alius punctus non vocalis apud hebræos, qui dicitur siboleth, vel çiboleth, & seruit solum vni litteræ alphabeti, quæ dicitur װ sin. & superscribitur ei variatq; sonum eius hoc modo. quia quando ponitur supra litteram ad manum dexteram dicitur ille punctus siboleth, & tunc sonat littera illa vt. s. latinum. quando vero ponitur idem punctus ad sinistram, dicitur çibolet, & tunc sonat illa littera vt. ç. latinum, & nunquam ista littera scribitur sine aliquo puncto ex supradictis, posito supra eam. Et quando hæc littera sonat vt. ç. cum apice çiboleth assimilatur aliis duabus litteris çarnach & çadic in sono earū, quia omnes istæ sonant apud hebræos vt. c. apud latinos, licet illum sonum communes latini nō proferant nisi quando. c. iungitur. e. vel. i. nam cum aliis vocalibus. c. apud eos sonat vt. q. vel. k. sed prædictæ tres litteræ hebraicæ cum omnibus pūctis vocalibus habent illum sonum. sicut etiam Hispani sonant litteram. c. cum omnibus vocalibus eodem modo. licet discretionis gratia ponant quoddam signum subscriptum litteræ. c.

ad

CAP. TERTIVM.

ad faciendum illum sonum quod vocant cērilla. hoc modo. ça. çe. çl. ço. çu. Et quia iste sonus litteræ.c.non erat in vſu apud latinos tempore ſancti Hieronymi, ideo ſemper ipſe in trāſlatione ſacrę ſcripturę in vocabulis hebraicis pro illis tribus litteris poſuit.s.latinum.vt pro çinaï, ſi nai. pro çebaoth, ſebaoth. pro eçau, eſau. primi vocabuli littera eſt çamach. ſecundi çadic. tertii littera ſin cum çl. bolet. Verum ſubtiles hebræi faciunt quandam parvam differentiam inter ſonos harum trium litterarum. quia ça dic ſonat fortiſus, çamac mediocriter. çin magis exiliter.

¶ Septimo vidēdum eſt de pronūciatione litterarum hebraicarum.& præter doctrinam poſitam ſupra de poteſtate litterarum, & punctorum, addimus hic quod etiam viua voce præceptoris opus eſt ad bene pronunciandas ſingulas litteras hebraicas, eo quod ſunt quædam litteræ hebraicæ quarum ſoni non bene explicari poſſiunt litteris latinis, ſcilicet iſtæ quattuor רֶחֶץ. Sed artiſicioſi grāmatici hebræorum diſtingunt alphabetum in quinque partes quantum ad prolationem litterarum.nam.eæ.quattuor litteræ נוּץ proferūtur labiis.Iſtæ quinçֹּסֶצֶרֶשׁ dentibus.Item iſtæ quinçֹּדִמֶלֶנֶת lingua.Sed quattuor ille גִּיכֶּק palato. tandem vero iſtæ quattuor אֶרֶחֶץ proferūtur in gutture.atq; ideo dictæ ſunt litteræ gutturales. Aliqui hebræi dicūt, qđ illæ duæ litteræ מֶמ & נֶן vocantur litteræ naſi, quia non bene proferūtur niſi aperto naſo. Sunt tamen in alphabeto quattuor iſtæ litteræ נֶנֶסֶרֶשׁ quę valde aſſimilātur in figura illis quattuor פֶּנֶסֶרֶשׁ & tamē earum prolationes, & ſoni ſunt valde differentes, ideo

LIBRI PRIMI

ideo ad evitandum errorem in legendo, datur inter eas hæc notabilis differentia, quia primæ quattuor sunt angulares & quasi semi quadranguli, aliæ quattuor sunt rotundæ & quasi semicirculi.

¶ Cap. tertium de punctis vocalibus, & aliis.

Circa puncta, vel apices notandum est primo, quod inter puncta vocalia quinque dicuntur principalia vel reges aliorum, quæ in hoc versu פִּתְּוֹחֵי הָתֵם continetur, & post nullum istorum immediate sequitur dagues, excepto si accentus dictionis poneretur in eodem puncto principali ut לֵפֶה alia vero puncta omnia dicuntur minus principalia & servi aliorum. Et quia quinque dicta puncta principalia correspondent nostris quinque vocalibus latinis. & similiter puncta minus principalia etiam seruiunt pro eisdem vocalibus latinis, ad videndum horum punctorum differentiam, dicamus hic proprietates singulorum per ordinem, ita quod post quemlibet punctum principalem sequatur punctus minus principalis seruiens ei.

Incipiamus igitur a puncto cameç.

¶ De cameç.

Iam dictum est supra, quod iste punctus habet vicem vocalis. a. tamen hoc sæpius mutant hebræi in sua pronuntiatione: dicentes, quod quodocumque in aliqua dictione post syllaba punctus seu immediate præcedit aut sequitur punctum cameç, tunc cameç sonat, ut cholem, idest pro vocali. o. ut חֵלֶם idest sapientia. hebræi legunt chocma אֶשְׁמֶר idest seruabo. hebræi legunt esmor. Sed hæc regula hebræorum non est multum necessaria latinis, quia sine errore posset legi chacma, & esmar. Est ta-

men

CAP. TERTIVM.

men vna dictio monosyllaba, scilicet ל idest omnis. vtri-
usque generis & numeri, quæ scribitur per cameç, & cum
accentu dicto machaph, & tunc profertur quasi per cho-
lem, scilicet col. Verum in duobus locis sacre scripturæ
ista dictio scribitur sine illo accentu, & tunc legitur cal.
Primus locus est in psal. 54. vbi dicit, omnia ossa mea &c.
Secundus est Prouerb. 19. vbi dicit: oēs fratres pauperis &c.

¶ De pathach.

Etiam dictū est, qđ pathach ponitur pro vocali. a. si-
cut cameç, sed in hoc differt ab eo, qđ pathach distin-
guīt nomen à verbo, quia in verbis primæ cōiugationis
quorum primæ duæ syllabæ habēt vocalem. a. prima scri-
bitur per cameç, secunda per pathach vt פָּקַד pacad,
idest visitauit. in nominibus autem tales duas syllabas ha-
bentibus vtrāq; scribitur per cameç vt דָּבָר dabar, idest
verbum. ¶ Item quando in fine dictionis pathach sub-
scribitur his duab; litteris gutturalib; ע ה cheth & hain,
tunc vocalis. a. designata per pathach prius debet sonare,
quā littera. hoc modo ah, quod est contra communem
modum aliarum litterarum & punctorum, quia semper
prius sonat littera, quā punctus. Exempla huius regulæ
sunt hæc יֵשׁוּעַ מַסְיָהּ iesuah massiah, idest iesus chri-
stus. & huiusmodi nomina habent accentum in penulti-
ma syllaba. & huius prolationis ratio est, ad distinguen-
dum nomen masculinum à foeminino, & etiam à pronor-
mine foeminino, quæ semper habent he litteram in fine,
& pfertur illa syllaba vltima hoc modo יֵשׁוּעָה iesuha,
idest saluatio רוּחַ rucha, idest spiritus eius, scilicet rei
foemini

LIBRI PRIMI

foeminiinae. ¶ Itē pathac chateph punctus minus principalis, qui ponitur pro.a.vocali, cōsuevit poni ab hebreis in litteris quattuor gutturalibus prædictis, scilicet אהחע. Et ponitur sæpius in eis loco puncti seu a, sed nihilomin⁹ profertur tunc vt vocalis.a. ¶ De cere & çegol.

DIcamus secundo de punctis vocalibus, quæ correspondent vocali.e. quorum primus cere est principalis, sed çegol, & seu a minus principales. Differt autē cere à çegol tum in prolatione, quia sonus çegol est morosior sono cere in aliquibus dictionibus. tum quia aliquæ dictiones easdem litteras substantiales habentes mutant significationem propter horum punctorum varietatem. nam hæc dictio אלה el cum cere significat deum. & eadē cū çegol אלה est articulus datiu casus, vt אלהאיש idest datiuo viro. Differt etiā cere à seu a in hoc, quod mutant aliquarum dictionū significationem, vt hæc dictio מתים methim cum cere in principio significat mortuos, cum seu a מתים viros. Item çegol chateph ponitur communiter pro.e. in litteris gutturalibus sicut pathac chateph. vt supra dicebatur. ¶ De seu a.

HEbraei dicunt, quod seu a non est punctus vocalis, sed ponitur ad seruendum aliis punctis, quod verum non est quando seu a ponitur in principio dictionis, tunc enim valet pro.e.vt supra diximus. Quando autem ponitur in medio dictionis, tunc non est vocalis, sed denotat, quod illa littera, cui subscrbitur, colligēda est à syllaba eam præcedente, & non facit per se syllabā more aliorum punctorum, vt etiam superius dictum est. vt אפקוד ephquod,

CAP. TERTIVM.

ephqod, idest visitabo מִרְיָם miriam, idest Maria. ¶ Hæc tamen regula patitur tres exceptiones. Prima, si littera, cui subscribitur seuā, habeat punctum dagues, tunc enim seuā est vocalis. e. & facit perse syllabā, vt אֶתְּכֶם ithechem, idest vobiscum. Secunda, si duo seuā sibiipsis immediate succedant, nam tunc secūdus eorum profertur vt. e. & pri- mus recolligitur, vt יִפְקְדוּ iphqedu, idest visitabūt. Ter- tia si eadem littera geminatur in vna dictione, tunc si pri- ma earum habeat seuā, profertur vt הִלְלוּהָ aleluia, idest laudate dñm. & huius ratio est, vt vtraque illarū litterarū sonet in prolatione, quod alias non fieret, & quia talis di- ctio haberet aliam significationem. Si tamen secunda ge- minarum litterarum haberet seuā, colligitur, & non pro- fertur. vt רִומְמֶתֶם romamtem, idest exaltastis. ¶ Dicūt etiam hebræi, quod seuā profertur aliquando pro vocali i. vel a. nam si post seuā immediate sequatur iod cum quo cunque alio puncto vocali, tunc seuā profertur pro voca- li. i. vt בִּיָּד biad, idest in manu, & בִּיּוֹם bion, idest in die. Si autem littera, cui subscribitur seuā, habeat accētum dictionis, tunc seuā legitur pro vocali. a. vt אֲשֶׁרִי רֵאשִׁי asseri hais, idest beat⁹ vir. in principio primi psalmi, quia accentus est in littera sin, cui subscribitur seuā. Huius re- gulæ ratio est, quia vt diximus seuā non est punctus voca- lis ex sua natura, ideo est multipliciter variabilis, & poni- tur pro diuersis punctis. ¶ De sureq.

DVo sunt genera puncti vocalis de . u. qui vocatur sureq alterum habet tria puncta velut per scalas descendētia hoc modo, appellaturque קִבוּץ שְׁפָתַיִם qibuç

LIBRI PRIMI

qibuꝫ *cephathaim*, idest cōiunctio labiorum, alterū cum litteræ *vau* apponitur pūctum ad latus, sicut *dagues* hoc modo ם. Hęc autem differūt inter se per hoc, quod prior *sureq* nūquān ponitur in fine dictionis, idest nisi alia littera sequatur, posterior vero *sureq* venire potest in quocunque loco indifferenter, idest in principio, medio, & fine dictionis.

¶ De dagues.

Iste punctus licet non sit vocalis, tamen multa habet officia in lecturā hebraica. Primum est, de quo diximus supra in capitulo secūdo parrafo quinto. Secundum de quo dictū est supra in capitulo tertio parrafo de *seua*, scilicet ad hoc quod proferatur *seua* & non supprimatur. vt *Exodi. 15.* מִקְדָּשׁ יְהוָה *miqedas iehoua*, idest templū domini. quod alias proferretur *miqdas*. Et hoc dicit fieri euphonie causa, quoniā lectura hebraica est suauior & melior vehemētioribus litteris per dagues. Tertiū est ad supplementū alicuius præcedētis litteræ, quæ deficit, & suppletur p dagues. vt נָגַשׁ *nagas*. i. accessit, qđ verbū in futuro habet תָּגַשׁ *thigas*, & deberet legi *thingas*, sed suppletur littera nun per dagues. Quartū est ad mutandū dictionis significationem. vt אָמָה *ama*. si littera *mem* nō habet dagues, significat ancillā, si habeat dagues, significat cubitū. Itē יָמִים *iamim* sine dagues est dies, cū dagues est *maria* pluraliter. Quintū est ad ostēdēdā vehemētiā locutionis, & operationis, qđ maxime apparet in verbis secūdæ cōiugationis. vt בָּקַד *piqqed*. i. visitauit. de hoc tamē alias plenius dicetur. ¶ Estque notandū quinque litteras finales nō recipere dagues excepta littera ך *chaph*, q̄ aliquādo recipi

CAP. QVARTVM.

recipit daguēs, & tūc sonat ad modū qoph exilis. Exēplū hui⁹ habet Psal. 117. אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאֹדָה אֶלֶהִי אֲרוּמָהּ. idest deus meus es tu, & cōfitebor tibi, deus me⁹ es tu, & exaltabo te. Sciendū etiā, quod littera nun finalis quādo scribit̃ cum cameç, potest dupliciter scribi. Aliquādo em̃ cameç sequitur litterā, & hoc clarū est, & magis propriū. quādoq; vero ex imperitiā scriptorū pūctus ille præcedit litterā nun, & ponitur sub aliā littera præcedēte, & tūc dubium est quādo ille pūctus ptineat ad litterā nun, & quādo ad aliā præcedentē. sed hoc sic declaratur. Quādo em̃ pūctus cameç ponit̃ indirecto aliorū pūctorū, tūc ptinet ad litterā, quę præcedit nun, sed quādo idē pūctus scribit̃ paulo inferior, pertinet ad litterā nun. vt Gen. 19. וַתְּהַרְוֶהָ וַתַּהֲרֶהנָּה. i. cōceperūt מִדְיָן midian. i. madian pūincia.

¶ Cap. quartum de accentu, & punctis.

VLtimo dicam⁹ de accētib⁹ hebraicis, & pūctuatione. Licet accētus, qui est syllabæ pūnciatio eleuata vel depressa, sit cōmunis pprietas omnīū linguarū, & gręci, atq; latini tres distinguant accētus, acutū, grauē, & circūflexū, tamē solus accētus acutus dicit̃ accētus dictiōnis & quasi forma eius, alii vero dicūtur potius accētus syllabarum. In hebræo autem idiomate licet nusquā reperiat̃ur accentus circūflexus, tamen præter acutum & grauem multi alii accentus reperiuntur differentium figurarum & nominum, quos hebræi vocant טַעֲמִים tehamim, idest saporēs. Et horum quidam scribuntur super dictiōnem, alii infra eam, item alii in principio dictiōnis, alii in medio, alii in fine, vt inferius patebit.

LIBRI PRIMI

¶ Hi accentus feruiunt ad tria . Primum officium est si-
cut apud Latinos, & Græcos ad eleuandum, vel deprimē-
dum syllabas dictionum: vt conuenienter proferatur vna
queque dictio. Et specialiter loquendo de accentu acuto,
qui est accentus dictionis: sciendum, quod ille tam in he-
bræo, quàm in quocunque alio idiomate sepius mutat si-
gnificationem dictionis, ex eo quod ipse accentus muta-
tur ab vna syllaba in aliam, vt פֶּלַח ^{phalach}, si accentus po-
natur in vltima syllaba, significat mittere: si autem in pri-
ma, significat genus armorum quod dicitur telum. Mu-
tat etiam idem accentus mutatus nomen in verbum, &
econtra, vt patet in exemplo premissso, & hic בָּהַל ^{bahal}
si acuatur vltima, est verbum nubere, vel dominari: si au-
tem eleuetur prima syllaba, est nomen, scilicet maritus &c.

¶ Secundum officium accentus hebraici est ad cantum
sacræ scripturæ, quàm hebræi in suis synagogis cantare
solent, eo modo quò Christiani in ecclesiis vtuntur no-
tis illis, vt re mi fa sol la, ita hebræi istis accentibus fi-
guratis. sed in hoc cātu habebant multas varietates iuxta
varias materias librorum bibliæ. Nam Pentateuchus &
libri historici cantabātur modo plano, & leni. Libri pro-
phetæales modo severo, & satyrico, & adhuc fortius lamen-
tationes Hieremiæ, & Iob. Psalterium autem modo con-
templatiuo, & graui. Prouerbia modo plano, & consiliati-
uo, Cântica modo alacri, & iocūdo. Ecclesiastes autem mo-
do severo. sed ad hoc bene intelligendum opus esset expe-
rientia viuæ vocis eorum. ¶ Tertium officium accentus
hebraici est ad ordinandum pausas, & clausulas medias, &
nitégras.

CAP. QVARTVM.

integras. Nam pro medijs clausulis utebantur communiter huiusmodi figuris accentuū סְנוּלָה רִבִּיעַ זָקֶף קָטוֹן אֲתִנָּה שְׁלִשְׁלֹת בֶּסֶק, אֲתִנָּה pro clausula vero integra, idest pro fine clausulæ ponebant hanc figuram accentus, quam vocant סוּף פֶּסוּק coph paçuq. Est tamen quidam accentus hebraicus nomine מַקָּף maqaph, qui ad nullum trium prædictorum officiorū deferuit, sed tantū ad coniungēdas dictiones orationis inter se, maxime quādo altera earū est monosyllaba, vt Gen. i. יְהִי-אוֹר וַיְהִי-אוֹר idest sit lux, & fuit lux. Et ita in multis alijs locis.

¶ Ad maiorem autem noticiam horum accentuum notandum est, quod omnes illi habent differentes figuras à punctis vocalibus & alijs prædictis, exceptis tribus iam dictis, scilicet cegulla, rabiach, & zaqeph qaton. nam cegulla assimilatur cegol, sed zaqeph qaton apparet seuā. Sed eorum differentia hæc est, quia cegol & seuā semper scribuntur sub litteris, sed isti duo dicti accētus semper supra litteras ponuntur. Rabiach item assimilatur pūcto cholem, sed differt ab eo in hoc, quia semper cholem scribitur in extremitate sinistra litteræ, sed iste accētus semper scribitur superius in medio litteræ. Sequuntur exēpla. זָקֶף קָטוֹן zaqeph qaton רִבִּיעַ רַבִּיחַ cegulla.

¶ Ad habendum autem perfectam noticiam omnium accentuum hebraicorum, ponuntur hic eorum nomina & figuræ secundum vsum Hispanorum hebræorū, apud quos vigeat rectissima pronuntiatio, lectura, & tota grāmatica hebraica, maxime Toleti, Cesaraugustæ, & Zamoræ. Et sunt quæ sequuntur.

זקא בקר-שופר חולך סעלה פזיר
 גדל ירת בן יוכי בקר פלה ד
 ועלשא ארעה צולה גליש שני גרשן
 פסקו רביע שופר מהופך קדמא
 תרין קדמין יתיב זקא קטון ד
 זקא גדול מאריך טרחא אתת
 של שלת תרי טעמי ברנא תביר
 סוף פסק

¶ Verum in tribus libris, qui sunt Iob/Psalterium, &
 Proverbia cum eorū cantus esset valde differens ab aliis,
 aliqui istorum accentuum mutantur, maxime duo, quia
 pro cegulla sæpius ponitur maqel מקל & pro thirça
 vel thalsa ponitur çinoreth צנורת. ¶ Et sic est finis
 primi libri harum introductionum grammaticę Hebrai-
 cę, quę de modo legendi, & pronuntiandi inscribatur.
 Sed

CAP. QVARTVM.

Sed ad faciliorem vsū omnīū regularum prædictarum, subnectemus hic duas orationes communes Christianorum hebraice scriptas, scilicet Pater noster, & Aue maria.

¶ Pater noster.

regnū tuū adueniat nomē tuū sanctificet̃ q̃ es i celis p̃f ñf
אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְבֹא מַלְכוּתְךָ
panē ñf in terra, et in coelo sicut volūtas tua fiat
יַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ כְּמוֹ בְּשָׂמִים נָם בְּאָרֶץ לַחֲמֵנוּ
debīta ñra nobis & dimitte hodie nobis da cotidianū
תְּמִידִי תָן לָנוּ הַיּוֹם וְסִלַּח לָנוּ אֲשָׁמוֹתֵינוּ
nos iducas & ne debitorib⁹ ñris dimittim⁹ & nos sicut
כְּמוֹ שְׁאָנוּ סוֹלְחִים לְאֲשָׁמֵינוּ וְאַל תְּבִיאֵנוּ

Amē a malo libera nos sed in tētatōnē

בְּנִסְיוֹן אַךְ רַחֵםנו מִרָעָה אָמֵן :

¶ Aue maria.

benedīcta tecū dñs gr̃a plena maria Aue
שְׁלוֹם לָךְ מְרִים מְלֵאת הַחַן יְהוָה עִמָּךְ בְּרוּכָה
sancta iesus vētris tui fruct⁹ & bñdīct⁹ i mulierib⁹ tu
אַתְּ בְּנֵשִׁים וּבְרוּךְ כְּרִי בְּסִינָךְ יֵשׁוּעַ קְדוֹשָׁה
Amē p̃tōrib⁹ p nobis ora dei mater maria
מְרִים אַם הָאֱלֹהִים הִתְפַּלְּלִי בְעֵדְנוּ חַסָּאִים אָמֵן
pleni sunt sabaoth deus dñs sanct⁹ sanct⁹ sanct⁹
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מְלֵאוּ

LIBRI PRIMI

benedictus in excelsis osanna gloria tua & terra coeli
שְׁמִים וָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ : הוֹשֵׁעַ נָא בְּמִרוֹם : בְּרוּךְ
Aleluia. dñi in noie q venit

הָבָא בָּשֵׁם יְהוָה : הִלְלוּהָ :

Iudæorum Rex Nazarenus Iesus

יֵשׁוּעַ נֹאֲצָרִי מֶלֶךְ יְהוּדִים

ascēdet de radice et & flos iesse de radice virga & egrediet
וְיֵצֵא הָעֵמֶר מִנֶּזֶע יֵשִׁי וְנֹאֲצָר מִשְׁרָשָׁיו וְיִפְרֶה :

¶ Significationes nominum litterarum hebraicarum.

- א Doctrina vel mansuetudo.
- ב Domus.
- ג Retributio vel plenitudo.
- ד Paupertas vel tabula.
- ה Esse vel ex vel ecce.
- ו Principium vel charitas.
- ז Nutritio vel arma.
- ח Vita vel contritio vel descensio.
- ט Lutum vel scopa.
- י Laus vel manus vel confessio.
- ך ב Humiliatio vel palma manus vel nubes.
- ל Doctrina vel disciplina.
- ם מ Aliquid vel ex his.
- ן נ Filiatio vel eternum vel progenies.
- ס Coniunctio vel appositio vel sustentatio.
- ע Oculus vel fons.

CAP. PRIMVM.

א	פ	Os oris vel hic loci.
ב	צ	Iusticia vel iustus.
ג	ק	Circundatio vel fortificatio.
ד	ר	Paupertas vel principium.
ה	ש	Mutatio vel secundatio.
ו	ת	Signum vel stupor syriacæ.

¶ Sunt adhuc præter has nominum istorum interpretationes, quædam aliæ minus tamen vsitatæ, quas oportet ex vocabulario Hebraico excerpere.

¶ INCIPITVR SECVNDVS LIBER harum introductionũ grāmaticæ Hebraicæ, de nominũ, pronominũ, & verborũ declinatione, atq; coniugatione.

¶ Cap. primum de genere nominum.

Q Via iam dictum est, quemadmodum ex litteris fiant syllabæ, & ex syllabis dictiones, iam opus est, vt declaremus qualiter ex dictionibus construatur orationes, qua de causa ipsæ dictiones vocantur partes orationis. Et licet græci, atque latini plures ponant partes orationis, idest modos dictionum, hebræi tamen solis tribus orationis partibus contenti sunt, quas vocant **שם** **פועל** **מלה** sem pohal & milla, idest nomen verbum, & dictionem. nam ad nomen reducunt pronomen, sed participium ad nomen simul & verbum. per milla omnem dictionem indeclinabilem intelligunt, idest Præpositionē, Aduerbum, Interlectionem, & Coniunctionem. Et hūc modum quasi magis naturalem sequutus est Aristoteles in sua logica, qui solum posuit nomen, & verbum, atque
fincha

SECVNDI LIBRI

sinategoreuma, idest consignificationē, idest distionem.

¶ Incipiamus igitur dicere de nomine. & dimissis omnibus his, in quibus hebræi cum græcis, & latinis concordant, quia illa nobis sunt notissima, scilicet diffinitio nominis, diuisio eius per substantiuū & adiectiuū, atq; sex nominis pprietates, scilicet qualitas, genus, species, numerus, figura, casus, seu declinatio, solū declarabim⁹ ea, quæ ppria sunt hebræo idiomati, & quæ ex græcis & latinis sciri nō possunt. Hæc sunt maxime quattuor, genus, declinatio, numerus, & casus. ¶ Genera nominū apud hebræos licet possent quinque distingui, scilicet masculinū, foemininum, cōmune duorum, dubium, & promiscuum, quia neutro genere carent, tamē omnia ad duo genera reductūtur videlicet masculinū & foemininū. de quibus solis dabūtur regulæ artis. Masculinum genus vocant hebræi זָכָר zachar, foemininum נְקִיבָה neqeba. Ad horum generum cognitionem dantur tres regulæ principales.

¶ Prima est naturalis per sexum in animalibus, scilicet quod nomina masculinū siue propria, siue cōmunia sunt generis masculini. vt אַבְרָהָם abraham איש is. idest vir. Et nomina foeminarū siue propria, siue cōmunia sunt generis foeminini. vt שָׂרָה fara אִשָּׁה issa, idest mulier. Et nomina rerum vel proprietatū, quæ conueniunt tam masculis quā foeminis, sunt communia duorum generum. vt אָדָם adam, idest homo חַיִל chail, idest fortis, sed hæc notissima regula est apud omnes, quia vero sunt quedam alia nomina aliarum rerum in quibus nullus est sexus, ideo dantur aliæ regulæ de genere.

Secūda

¶ Secūda regula est per terminationem, scilicet quod omnia nomina hebraica terminata in aliqua istarum trium litterarū אֵת aleph, he, thau, cōmuniter sunt generis fœminini. vt צָבָא çaba, idest militia צָמָא çama, idest sitis בְּרָכָה berachā, idest benedictio תּוֹרָה thora. i. lex אֹת oth, idest signū vel littera שִׁבּוֹלֶת siboleth, idest spica. Nomina vero desinētia in quācūq; aliam litterā hebraicam cōmuniter sunt generis masculini. vt בְּכוֹר bechor, idest primogenitus. Sed ista regula multas patitur exceptiones, maxime pro secunda eius parte de masculinis, quia plæraque talium nominum inueniuntur sæpius adiuncta nominibus adiectiuis aut verbis, vel participiis fœmininis, idest quæ terminantur in aliqua illarum trium litterarum generis fœminini. nam tunc illa nomina sunt fœminina. & eadem erunt masculina sine illis litteris finalibus in se vel in suis adiunctis. vt Ecclesiastes primo וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ idest oritur sol. ibi assemes est generis masculini, quia verbum eius zarach est masculinū, vt patet ex littera finali. sed Naū. 3. זָרַחַה שֶׁמֶשׁ. i. sol ortus est. ibi semes est fœmininū, quia verbū ei⁹ zarcha est fœmininū quia terminat in he. Itē tertii Regū. 19. וְרוּחַ גְּדוֹלָה וַחֲזָק מְפָרֵק הָרִים. idest spiritus grandis & fortis subuertens montes. vbi illud nomē ruach, idest ventus habet tria adiectiua. primū fœmininū, scilicet gedola, idest grādis quia terminatur in littera he, alia duo sunt masculina. s. vechazaq. i. & fortis mephareq. i. subuertēs quia terminātur in aliis litteris &c.

¶ Tertia regula de cognitione generis nominum est, per terminationem numeri pluralis, quia nomina masculina

SECVNDI LIBRI

lina communiter in plurali terminantur in. in. foemina vero in. oth. vt איש איש idest vir viri. אשה אשות idest mulier mulieres. דבר דברים idest verbum verba. תורה תורות idest lex leges. Sed hac regula non est vsquequaque vera, nam patitur plærunque exceptionem, vt in declinatione nominis dicemus. Aduerte hic quod in nominibus animalium, quæ habent sexum, de quibus in prima regula supra, omne nomē masculinū potest formare de se foemininum terminatum in littera. he. vt נער נערה idest puer puella פרד פרדה mulus mula. זקן זקנה idest vetulus vetula פרה פרה taurus vaca.

¶ Notandum etiam, quod in nominibus animalium brutorum, idest quadrupedum, & volatiliū sunt quædam nomina generis promiscui hoc est, quæ sub vno genere significant masculinum, & foeminam, vnde & talia nomina quandoque inueniuntur adiuncta adiectiuis vel verbis masculinis, quandoque foemininis. vt בקר בקה bos יונה columba נשר aquila גמל camellus צפור passer עורב coruus, Et ita de multis aliis sine numero.

¶ Cap. secundū de declinatione nominum.

D eclinationes nominum apud Hebræos, sicut & apud Hispanos, & quosdam alios non variantur per casus, sed solum per numeros. quia nominis terminatio in omnibus casibus numeri singularis est eadem, sed variatur in numero plurali. quæ variatio duplex est, vt iam diximus in tertia regula generis, ideo duæ tantū sunt nominum hebræorum declinationes. ¶ Prima est nominum masculinorum, quorum numerus pluralis terminatur

tur in. im. a quacunque numeri singularis terminatione. Quæ formatio duobus modis fieri potest. Primo addita syllaba. im. super numerum singularem. Secundo mutata vltima littera singulari in. im. vt חֵץ הַצִּים idest sagitta sagitte שֶׁבֶלֶת שְׁבִלִים idest spica spicæ. ¶ Secunda declinatio est nominum foeminiuorum mittentium pluralem numerum in. oth. a quacunque singularis numeri terminatione. Quæ etiam formatio duobus modis fieri solet, aut addita syllaba. oth. aut vltima littera mutata in. oth. vt צִבָּא צְבָאוֹת militia militiæ מִלֹּחַ מִלֵּוֹת dictio dictiones. vnde ex hoc exemplo de milla. habes quod quando vltima nominis littera fuerit he illa excluditur in formatione prædicta numeri pluralis in im. vel in oth. vt שָׁנָה שָׁנִים שְׁנוֹת idest annus anni. Sed ab hac regula declinationum, atque etiam à tertia regula generis superius posita, excipiuntur quædā nomina. nam sunt quædam masculina mittentia pluralem numerum in. oth. & quædam foemina in. im. alia denique tum masculina, tum foemina, quæ implurali vtranque habent terminationem hoc est in. im. & in. oth.

¶ Masculina in. oth. sunt hæc fere.

אב אבות	Pater patres.
בכור בכורות	Primogenitus primogeniti.
חלום חלומות	Somnium somnia.
מאור מאורות	Luminare luminaria.
מזבח מזבחות	Altare altaria.
מטר מטרות	Pluuia pluuiæ.
מקום מקומות	Locus loca.

Taber.

SECUNDI LIBRI

מִשְׁכַּן מִשְׁכָּנוֹת	Tabernaculum tabernacula.
סִיר סִירֹת	Olla ollæ.
קָהֵל קְהִלּוֹת	Ecclesia ecclesiæ.
קוֹל קוֹלֹת	Vox voces.
קִיר קִירֹת	Paries parietes.
שָׂדֶה שְׂדוֹת	Campus campi.
שֵׁם שְׁמוֹת	Nomen nomina.
⌘ Fœminina in. im. sunt hæc fere.	
אֶבֶן אֲבָנִים	Lapis lapides.
אָזֶן אָזְנוֹת	Auris aures.
אֵלֶּה אֱלֹהִים	Quercus quercus.
אֶלְפָּה אֱלִפִּים	Manipulus manipuli.
אִמָּה אִמֹּת	Timor timores.
אִשָּׁה נָשִׁים	Mulier mulieres.
בִּיצָה בִּיצִים	Ouum oua.
דְּבִלָּה דְּבִלִּים	Carica carica.
דְּבוּרָה דְּבוּרִים	Apis apes.
דֶּרֶךְ דְּרָכִים	Via viæ.
חֶטֶה חַטִּים	Triticum tritica.
יַעֲנָה יַעֲנִים	Strutio strutiones.
כֹּסֶמֶת כֹּסְמִים	Far farra.
לִבְנָה לִבְנִים	Later lateres.
מוֹפֶת מוֹפְתִים	Miraculum miracula.
נִמְלָה נִמְלִים	Formica formicæ.
סֵאָה סֵאִים	Mensura mensuræ.
עֵין עֵינִים	Oculus oculi.
עִיר עִירִים	Ciuitas ciuitates.
פִּילָגֶשׁ פִּילָגֶשִׁים	Concubina concubinæ.

CAP. SECVNDVM.

צֶבֶת צִבְתִּים	Manipulus manipuli.
רֹחַל רְחִלִּים	Ovis oues.
שִׁבְלַת שִׁבְלִים	Spica spicæ.
רוֹשֶׁנָה רוֹשְׁנִים	Rosa rosæ.
שָׁנָה שָׁנִים	Annus anni.
שְׁעוּרָה שְׁעוּרִים	Ordeum ordea.
תֵּאֵנָה תֵּאֲנִים	Ficus fici.

¶ Masculina & fœminina in. im. & in.oth.

אֵימָה אֵימִים אֵימֹת	Timor timores.
אָמַר אָמְרִים אָמְרוֹת	Verbum verba.
דּוֹר דּוֹרִים דּוֹרוֹת	Generatio generationes.
דֶּלֶת דֶּלֶתִּים דֶּלֶתוֹת	Ianua ianuæ.
חֶצֶר חֶצְרִים חֶצְרוֹת	Villa villæ.
מִלָּה מִלִּים מִלּוֹת	Dictio dictiones.
מַעַן מַעַנִּים מַעַנוֹת	Fons fontes.
עוֹן עוֹנִים עוֹנוֹת	Peccatum peccata.
פֶּנֶה פֶּנִּים פֶּנוֹת	Angulus anguli.
צֶלַע צֶלְעִים צֶלְעוֹת	Latus latera.
קֶרֶן קֶרְנִים קֶרְנוֹת	Cornu cornua.
שָׁנָה שָׁנִים שָׁנוֹת	Annus anni.

Possibile est autem, quod sacram scripturam legentes quædam alia nomina irregularia inueniant præter hæc, sed ista sufficiant exempli gratia.

¶ Sed circa formationem supradictam nominum regularium à singulari numero in pluralem notandum, quod plerumque præcedentium syllabarum vocales mutantur, sed non semper vno modo. pro qua varietate dantur istæ tres regulæ.

Prima

SECUNDI LIBRI

¶ Prima regula est, quod nomina monosyllaba quæ habent çere in principio mutât vocalē.e.in.i.vt חֵץ *ideft* sagitta *sagittæ* נֶסִים *ideft* vexillum *vexillorum* יָת *ideft* hircus siue capra *caprarum* יָת *ideft* tempus siue hora *horarum* יָת *ideft* dens. *dens.* Sed ab hoc genere nominum excipitur hoc nomen.ben. *ideft* filius quod mutat.e.in.a.vt בֶּן *ideft* filius. ¶ Alia isto rum mutant alias vocales in alias.vt יוֹם *ideft* dies *dierum* יָרֵם *ideft* ciuitas *ciuitatum* יָרֵם *ideft* latus. Sed tria sunt monosyllaba quæ nō mutant.vt יָד *ideft* te *testis* יָד *ideft* lignū siue arbor *arborum* יָד *ideft* nomē. Et præter hæc pauca alia reperies monosyllaba hebraica, si qua tamē forte apparuerint, ex analogia præcedē tiū formabunt, exceptis his, q̄ inter irregularia posita sūt.

¶ Secunda regula est, de nominibus duarum syllabarum, quod illa cuiuscunque sint generis, plærunque mutant vocalem in vocalem. vt דְּבַר *ideft* verbum *verborum* דְּבַר *ideft* pars. Sed excipiuntur nomina hebraica, quæ habent similitudinem cum his dictionibus nihil significantibus פֶּעַל פֶּעַל פֶּעַל פֶּעַל פֶּעַל פֶּעַל פֶּעַל quoniam nomina, quæ sequuntur proportionem harum dictionum, non mutant vocalem à singulari numero in pluralem.vt זֶאֵב זֶאֵב *ideft* lupus *lupi.* quod sequitur proportionem פֶּעַל & ad hanc rationem reducuntur alia plura nomina bisyllaba. Verumtamen nomina habentia similitudinem cum illa dictione פֶּעַל si in littera media non habuerint daques, mutant primā vocalem in aliam.vt בָּרוּךְ בָּרוּךְ *ideft*

CAP. TERTIVM.

ideſt benedictus benedicti, ſed ſi habuerint dagues, nihil mutant. vt **אֵלֹף אֱלֹפִים** .i. dux duces **טִבּוֹר טִבּוֹרִים** ideſt umbilicus umbilici **תִּנּוֹר תִּנּוֹרִים** ideſt furnus furni **תִּפּוֹחַ תִּפּוֹחִים** ideſt malus mali. vel malum mala. Etia quando prima diſtinctionis littera eſt aliqua ex quattuor gutturalibus ſubſcripta cū apice cameç, vel pathach, nihil mutant, ſiue habeant dagues in media littera, ſiue non, vt **חֲרוֹץ חֲרוֹצִים** ideſt ſolliciti ſolliciti **עֲמּוּד עֲמּוּדִים** ideſt colūna colūnæ. Nomina quoq; huius ordinis deſinetia in he plærūq; nihil mutant. vt **שָׂדֶה שְׂדוֹת** .i. cāpus campi.

¶ Tertia regula eſt de nominibus poliſyllabis, ideſt trium aut plurium ſyllabarum. quod talia nomina plærūque nihil mutant. vt **תֵּאֵנָה תֵּאֲנִים** ideſt ficus fici. Dixi plærūq; quia poterit inueniri exceptio contra hanc regulā. vt **רֵעָה רֵעִים** .i. ſtrutio ſtrutiones, & ſic de aliis.

¶ Cap. tertium de numeris nominum.

Numerus cōmunis proprietas eſt quattuor partium orationis declinabilem, quæ ſunt Nomen, Pronomen, Verbum, & Participiū. Et licet apud latinos ſit tantum duplex numerus ſingularis, & pluralis, tamē Hebræi ſicut & Græci tertium habent numerum, ſcilicet dualem. Verum hoc nō niſi in ſolo nomine, nam verbum, & participiū, atque pronomen ſolos duos habent numeros ſingularem, & pluralem. nomen autem habet tres numeros. Singularis numerus hebraicæ dicitur **לְשׁוֹן יְחִיד** hoc eſt lingua vnus. vt **אִישׁ אִשָּׁה** ideſt vir mulier. De cuius numeri terminatione nulla eſt certa regula, eo quod ſit principium. Exceptis nominibus ſcemininis termina

SECUNDI LIBRI

tis in aliqua illarum trium litterarum אֵתֶה de quibus in
 præcedenti capitul. de genere dictū est. A nomine mascu-
 lino singulari formantur & plurale masculinū & singula-
 re, atq; plurale fœmininū, de qua formatione etiā dixim⁹
 in.2.cap. ¶ Dualis vero numer⁹ hebraice דִּשְׁוֹן שְׁוֹיִם
 idest lingua duorū. Et terminatur semper in.īm. siue no-
 men sit masculinū, siue fœmininū. & formatur a singulari
 numero addita syllaba.īm. vel vltima littera mutata in.īm.
 Et talia nomina dualia semper habent accentū in penulti-
 ma syllaba, quæ subscribitur cū vocali pūcto de.a.cameç,
 vel pathach. Et oia fere huiusmodi nomina significāt res
 binas, idest quæ semp duæ iūctæ reperiūtur. vt יָד יָדַי
 idest manus man⁹ אָזְנוֹ אָזְנַי. i. auris aures עֵינַי עֵינֶיךָ
 idest oculus oculi רַגְלִי רַגְלֶיךָ. i. pes pedes אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם
 idest naris nares. ¶ Pluralis deniq; numer⁹ hebraice dici-
 tur דִּשְׁוֹן רַבִּים. i. lingua multorū, de cui⁹ terminatione
 pariter & formatione tam in nominib⁹ masculinis, q̃ in
 fœmininis iā dixim⁹ in cap. de genere. vt אִישׁוֹת אִשׁוֹת
 idest viri mulieres. Sed aduertendū, quod sunt quædā no-
 mina, q̃ in numero singulari habēt similit̃ terminationē si-
 cut noīa dualia, vel pluralia masculina, quia terminant̃ in.
 īm. vt תָּמִים. i. innocēs קָדִים. i. subsolan⁹ vêtus מִצְרַיִם. i.
 ægyptus לוֹדִים nomē ppriū viri. Aduertēdū tamē, qđ
 aliquādo ab huiusmodi noib⁹ desinētib⁹ in.īm. aufert̃ p
 apocopē mem finalis, & tūc accipit tale nomē terminatio-
 nem pnoīs primæ psonæ vel singularis, vel pluralis. Exē-
 plū primi. 2.Reg.22. וְתַפְלִטְנִי מִיַּד יְדֵי עַמִּי. & liberabis
 me a cōtradictionib⁹ populorū. pro quo tamē beat⁹ Hie-
 ronym⁹

CAP. TERTIVM.

synonym⁹ trāstulit populū mei, denotās, qđ dicto hammi sit
 nomē cōpositū cū pronōie primæ psonæ in numero sin-
 gulari. Sed clari⁹ exemplū est illud. 2. Regū. 23. vbi dicitur
 ראש השלישי .i. princeps ducū exercitus. Exēplū secūdi
 Hiere. 22. וקַרַע לוֹ חַלּוֹנִי hoc est, q̄ aperuit sibi fenestras,
 vbi dixit challonai pro challonim. Itē est alia exceptio, qā
 aliquādo hæc noīa mutāt mem finalē in nun. vt Eze. 4.
 לֶקֶץ הַיֵּמִין .i. accipe tibi tritica. & Danie. 12. כֹּה לְךָ הַיּוֹם
 .i. in fine dierū. Illud quoq; notādū, esse quædā noīa dua-
 liter, aut pluraliter declinata in .im. desinentia, q̄ carēt nume-
 ro singulari, cuiusmodi sunt, quæ sequūtur חַיִּים .i. vitæ
 מִכְנָסִים .i. mixta מאֲזָנִים .i. stathera מַיִם aquę
 בְּרַחֲמֵי מִלְּקָחִים forcipes פָּנִים .i. facies צַהֲרִים .i. meri-
 dies רַחֲמִים .i. molę שְׁמַיִם .i. coeli &c. Et i huiusmodi noīb⁹
 pluraliter declinatis etiā intelligitur numerus singularis,
 nisi eis adiūgatur adiectiuū, verbū aut participiū determi-
 nans certū numerū. vt Psa. 93. מַיִם רַבִּים .i. aquæ multæ.
 vt Genesis. 18. מַעַט מַיִם .i. parū aquę. Sunt ediuerso alia
 noīa, quæ carēt numero plurali cuiusmodi sunt, q̄ sequū-
 tur & fortasse alia plura גֶּרֶה .i. granū הֵין .i. mēsurā
 חֹם .i. calor חֶמֶץ acetum חֶרֶב siccitas יַיִן vinum יָרֵחַ luna
 פֶּאָה faba פֶּאָן ouis קוֹר frigus פֶּרִיץ .i. ver שֶׁמֶשׁ sol
 תֵּבֵל mūdus. Et licet in sacra scriptura nō reperiat⁹ plu-
 ralis numerus istorū nominū, posset tamē in eis formari
 pluralis ex singulari secundū regulas superi⁹ datas obser-
 uato genere nominis. Nomina etiā propria hominū, & lo-
 corum carent numero plurali. vt אַבְרָהָם abraham בָּבֶל
 babilon. Nomina etiam desinentia in .uth. non habent

SECVNDI LIBRI

in vsu numerū plurale, quamq̃ possē illud formare, si opus fuerit. vt גְּבוּרֹת .i. supbia יְלָדֹת iuuentus בְּלִמּוֹת verecundia שְׁפִלּוֹת humilitas, & in his quia fœminina sunt, pluralis numerus terminatur in.oth. præcedente littera iod. vt גְּבוּרֹת .i. superbix יְלָדֹת .i. iuuentutes.

¶ Cap. quartum de casibus nominum.

Sermo hebraicus præter cōmunem vsum latinorum, & Græcorum non variat casus nominum per terminationes, quandoquidē omne nomen hebræum est inclinabile per omnes casus, excepta differentia numeri singularis, & pluralis, de qua superius dictum est. Ad cognoscendum ergo in quo casu ponitur quodlibet nomen in serie orationis hebraicæ ponuntur tres regulæ principales.

¶ Prima regula est per constructionem nominis cum verbo, vel nominis cum nomine. Nam si nomen adiungatur verbo in ratione suppositi, est nominatiui casus, si vero in ratione appositi vel personæ patientis, est accusatiui, vel alterius obliqui casus. exemplum אִישׁ אָכַל לֶחֶם idest vir comedit panem. clarum est quia אִישׁ est nominatiuus, & לֶחֶם est accusatiuus. Sed si nomen substantiuū adiungatur nomini substantiuo, primum eorum est nominatiui casus, & regit post se alterum in casu obliquo, scilicet genitiuo, vel aliquo alio. exemplū שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִד idest salomon filius dauid. clarum est, quod שְׁלֹמֹה est nominatiuus, & דָּוִד est genitiuus, Et sic de aliis.

¶ Secunda regula, & tertia sunt per articulos, vel præpositiones, nam quædam sunt præpositiones inseparabiles, quæ scilicet adduntur nomini per compositionem. alie

separa-

CAP. QVARTVM.

separabiles, idest additæ nomini per appositionem, & vtrisque illarum vtitur sermo hebraicus ad designandos casus. ¶ Sit ergo secūda regula de præpositionib⁹ inseparabilibus, quæ sunt istæ quattuor litteræ. הֵלֶמֶב Prima istarum, scilicet he est articulus nominatiui in quocunque numero, & genere nominis, & subscribitur per vocalem. a. vt הָאִישׁ idest vir הָאִשָּׁה idest mulier הָאִישִׁים idest viri הָאִשּׁוֹת idest mulieres. Veruntamen in nominibus polysyllabis incipientibus a littera. he. vel haim prædictus articulus subscribitur per vocalem. e. çegol. vt הָהָרִים .i. montes הָעָרִים idest ciuitates. Istæ etiam articulus he denotat genitiuum, sed ad cognoscendum cuius casus est nomen habens talem articulū. i. quādo est nominatiui, & quādo genitiui casus, recurrendū est ad primā regulā de cōstructione. Aduertendū vero, qđ nomē regens post se genitiuū non scribitur cū isto articulo he. vt Genesis. 2. הַגִּבּוֹרִים וְהָאֲרָץ .i. generationes cœli, & terræ. Nomina quoq; propria hominū, & locorū nō recipiunt prædictū articulū he. neq; possunt immediate post se regere genitiuū nisi interueniat aliud nomē appellatiuum. vt Deute. 33. מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים .i. moyses vir dei. Ex hoc sequitur, quod quādocūq; duo vel plura nomina propria in serie textus immediate iuncta sunt, omnia in eodem casu nominatiuo ponunt. vt Exodi. 1. רֹאשֵׁינָא שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה .i. ruben, simeon, leui, & iudas &c. Secunda littera, scilicet lamed est articulus datiuus, Tertia, scilicet mem est articulus ablatiuus, Quarta littera, scilicet beth est articulus effectiuus, idest casus septimi. Accusatiuus non habet arti-

SECUNDI LIBRI

culum inseparabilē, sed separabilē, de quo infra dicemus. Vocatiu⁹ est similis noīatiuo excepto, qđ fere semp ponitur sine articulo. Cognoscit etiā vocatiu⁹ in scriptura hebraica per dictionis geminationē, vel triplationē. Exēplū primū, vt Gen. 22. Abrahā abrahā. Exēplū secundū Hiere. 22. Terra terra terra audi verbū dñi. Aliquādo tamē vocatiuus nō geminat dictionē, vt patet in eodē cap. Genes. 22. Aduerte tandē pro hac secūda regula, qđ ille articulus, he. potest poni cū omib⁹ casib⁹, sed post litterā ppriā, q̄ est articulus illius casus. Nūc exēplar ponam⁹ in quo omnia prædicta in hac secunda regula plane intelligantur.

¶ Singulari numero.

אִישׁ	vel	הָאִישׁ	Nominatiuo viri.
אִישׁ	vel	הָאִישׁ	Genitiuo viri.
לְאִישׁ	vel	לְאִישׁ	Datiuo viro.
אֶת אִישׁ	vel	אֶת הָאִישׁ	Accusatiuo virum
אִישׁ		אִישׁ	Vocatiuo o vir.
מֵאִישׁ	vel	מֵאִישׁ	Ablatiuo a viro.
בְּאִישׁ	vel	בְּאִישׁ	Effectiuius viro.

¶ Plurali numero.

אִישִׁים	vel	הָאִישִׁים	Nominatiuo viri.
אִישִׁים	vel	הָאִישִׁים	Genitiuo virorū.
לְאִישִׁים	vel	לְאִישִׁים	Datiuo viris.
אֶת אִישִׁים	vel	אֶת הָאִישִׁים	Accusatiuo viros.
אִישִׁים		אִישִׁים	Vocatiuo o viri.
מֵאִישִׁים	vel	מֵאִישִׁים	Ablatiuo a viris.
בְּאִישִׁים	vel	בְּאִישִׁים	Effectiuius viris.

Et se

CAP. QVARTVM.

Et secūdu hūc modū explicari debēt casus oīum aliorū nomīnū tā masculīnorū, q̄s fœminīnorū, & in singulari numero, & in plurali. ¶ Tertiā regula cognoscendī casus nomīnū est p articulos, q sūt p̄positiones separabiles. Et sunt istę quęq; **אֵל אֶת מִן עִם** Prim⁹ articul⁹. sel. est genitiui. Secūdus. **עַל**. est datiui. Terti⁹. **בְּ**. est accusatiui. Quartus. **מִן**. est ablatiui. Quint⁹. **הֵן**. est effectiui casus. Noīatiu⁹ autē, & vocatiu⁹ nō habēt articulos separabiles, sed solū inseparabiles, de quib⁹ supra. Et cū his etiā articulis separabilib⁹ pōt poni he articulus inseparabilis p oēs casus, potest etiā prætēmitti & nō poni. sed quādo ponitur cū eis, semper postponitur eis. vt patet in hoc exemplo.

אִישׁ הָאֵישׁ vel אִישׁ	Nominatiuo vir.
שֵׁל הָאִישׁ vel שֵׁל אִישׁ	Genitiuo viri.
אֵל הָאִישׁ vel אֵל אִישׁ	Datiuo viro.
אֶת הָאִישׁ vel אֶת אִישׁ	Accusatiuo virum.
אִישׁ אִישׁ	Vocatiuo o vir.
מִן הָאִישׁ vel מִן אִישׁ	Ablatiuo a viro.
עִם הָאִישׁ vel עִם אִישׁ	Effectiui viro.

Eodem modo in numero plurali tam in masculinis, q̄s in fœmininis nomīnib⁹. Aduertendū, quod ille articulus sel, qui est genitiui raro ponitur in sacra scriptura. Excepto in nomīnib⁹ cōpositis cum pronomīne. vt Cāticorū primo **בְּרָמִי שֵׁלִי**. i. vinea mea vel mei. vbi nō sine mysterio addit ille genitiu⁹ selli, qui alias videretur superfluius. ¶ Sed redeūdo ad secūdā regulā de articulis, seu p̄positionibus inseparabilib⁹ notandū est primo, quod licet illę quattuor litterę, aliquando sint de substantia nomīnis, ta-

SECVNDI LIBRI

men quando sunt litterę accidentales, & denotāt casus nominum, cōmūniter littera prima nominis, quæ immēdiate sequitur articulum, scribitur cum dagues, maxime quādo he, lamed, & beth, scribūtur cum vocali. a. & mem per vocalem. i. vt **לְמָקוֹם מִמָּקוֹם בְּמָקוֹם** idest locus loco a loco in loco. ¶ Item quādo nomen aliquod regit post se genitiuum, articulus datiuī lamed, & beth effectiuī scribūtur cum pūctio seu a. vt Gene. 16. **לְקוֹל שָׂרִי** idest voci sare. & Genesis. 21. **בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים** idest in terra philistinorum. Et idem punctus subscribitur eisdem articulis, quando tale nomen habet post se adiectiuū. vt Genesis. 18. **לְגוֹר גְּדוֹל** idest gentem magnam. & Exodi. 12. **בְּבֵית אֶחָד** idest in domo vna. Hoc tamen non obseruetur quādo tale adiectiuum habet articulum he, quia tunc prædictæ litteræ habent vocalem. a. vt Deutero octauo. **בְּמִדְבַּר הַנִּדְוִל** idest in deserto grādi. Articulus quoq; accusatiui, scilicet, eth. aliquando deseruit ablatiuo vt Genesis. 39. **אֶת יוֹסֵף** idest cum ioseph. Aliquando etiā he ponitur in fine dictionis pro articulo accusatiui. vt Genesis. 48. **מִצְרַיִם** idest ad ægyptum. Si præterea prima littera nominis tam proprii, quā communis habet seuā, articuli datiuī ablatiuī, & effectiuī debent subscribi cum vocali. i. hiriq. vt **לְצִדְקָה** idest iusticię **מִצִּדְקָה** idest de iusticia **בְּצִדְקָה** idest in iusticia. Hoc maxime fit, quando tale nomen regit genitiuum. vt Psal. 32. **יְהוָה** idest in verbo domini. Illud quoq; sciendum, quod lamed articulus datiuī, & beth effectiuī in nominibus propriis hominum, & locorum subscribitur cum seuā. vt Genesis. 6.

CAP. QVARTVM.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ idest dixit deus noe. & Numeri . 12.
 בַּעֲבָדִי מֹשֶׁה idest in seruo meo moyse. Et quando no
 men incipit a littera iod cum senu. vt יהודה tunc si præ
 dicti tres articuli venerint cum chiriq prædicta littera iod
 remanet ociosa. vt לַיהוּדָה מִיהוּדָה בְּיהוּדָה idest iu
 de, de iuda, cum iuda. ¶ Notandum secundo circa secun
 dam regulam, quod omne nomen pollysyllabū incipiens
 a puncto vocali. a. si construatur post se cum genitiuo mu
 tat vocalē. a. in senu, q̄ est vocalis. e. vt מְקוֹם דְּבַר שְׂדֵה
 si regat genitiuum, dicimus מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ idest locus
 altaris יהוה דְּבַר שְׂדֵה idest verbū domini עֶפְרוֹן idest
 campus ephron. Excipiuntur tamen ab hac regula nomi
 na, quorum prima littera est gutturalis, quia talia nō mu
 tant vocalem. a. etiam si regant genitiuum, neque etiam in
 formatione pluralis. vt אֲרוֹן הַבְּרִית idest arca fœderis.
 Indictionibus præterea dissyllabis, quorum littera media
 est iod. vt בֵּית & alia huius pportionis, littera iod manet
 ociosa, quādo tale nomē regit genitiuū. vt בֵּית יִשְׂרָאֵל . i.
 dom⁹ israel, eodē modo זֵית זֵיתֹן . i. oliuetū, dicim⁹ זֵיתֹן
 idest oliuetū olei. similiter חַיִּל . i. exercitus. dicim⁹ cū ge
 nitiuo חַיִּל פְּרַעֲה idest exercit⁹ pharaonis. Idē accidit in præ
 dictis nominib⁹, quādo cōponūtur cū pronoiē. vt בֵּיתִי
 idest domus mea. Et quādo declinātur in plurali numero
 זֵיתִים idest oliuæ. rerum aliquādo in talibus profertur lit
 tera iod. vt חַיִּלִּים idest exercitus pluraliter. Nomina
 quoque in plurali desinentia in. im. tam masculina, quā
 femina, quando post se regunt genitiuū, perdunt mem
 ultimam, & punctus chiriq mutatur in çere cum aliquali
 etiā

SECUNDI LIBRI

etiam mutatione aliorum punctorum vocalium iuxta regulas supradictas, vbi supra in declinatione nominum. vt בְּנִים idest filii, adde genitiuū dicemus בְּנֵי אַבְרָהָם .i. idest filii abrahā. similiter דְּבָרִים idest verba. cum genitiuo dicemus דְּבָרֵי הַיָּמִים idest verba dierū &c. Sed hæc mutatio aliquando etiam reperitur sine regimine genitiui. vt דָּרְךְ שִׁיחוּ עַל הוֹלְכֵי idest ambulantes per viam loquimini. Numero duali penultima vocalis quæ est. a. vertitur iucere vocalē. e. vt יְדֵי נָשִׁים .i. coeli dñi שְׁמֵי יְהוָה idest manus mulierū &c. ¶ Nomina præterea trium syllabarum, quarum duæ priores litteræ subscribuntur cum puncto vocali. a. si sequatur genitiuus, posterior punctus prædictorū mutatur in seua, & illa littera colligitur a syllaba præcedēte. vt אֲנָשִׁים idest homines, cum genitiuo dicimus אֲנָשֵׁי הָעִיר .i. homines ciuitatis. similiter חֲכָמִים idest sapiētes, cum genitiuo dicimus חֲכָמֵי לֵב idest sapiētes cordis. Est etiā aduertendū, quod nomina fœminina desinētia in litterā he in numero singulari, quādo regūt post se genitiuū, mutant illud he in thau, cū mutatione aliorū punctorū, de qua dictū est. vt צְדָקָה .i. iusticia, cū genitiuo dicimus צְדָקַת הַצְּדִיק idest iusticia iusti. similiter שָׁנָה idest annus, cū genitiuo dicimus שָׁנַת רִצּוֹן .i. annus propitiationis. sed hæc regula intelligit solū in nominibꝫ, q̄ habent vocalē. a. ante he. nā vbi nō occurrit vocalis punctus de. a. nō mutatur he in thau. vt שָׂדֶה .i. cāpus. & ratio huius est, quia talia nomina nō sunt fœminina. Excipitur etiā hoc nomē לַיְלָה .i. nox, in quo littera he tollitur, & nō mutatur in thau, quādo regit genitiuum. vt Exodi. 12.

לַיְלָה שְׁמֹרִים idest nox obseruationū. Nomina quoq; fœminina, quæ nec desinūt in he nec in thau, quādo regunt genitiuum, aliquando accipiunt thau in fine. vt דָּבָר idest verbum, cum genitiuo dicimus שְׁבוּעַת דְּבָרָת idest verbum iuramenti. similiter אָמַר idest dictum, cum genitiuo dicimus אֱמַרַת אֱלֹהִים idest dictum dei.

¶ Cap. v. de noib⁹ deriuatiuis, de relatiuis, & de numeralibus, atque de numeris litterarum.

SVnt aut apud Hebræos sicut & apud Græcos, & Latinos quædā deriuatiuorū noīm species hīc notāde. ¶ Patronymica noīa dicunt̃ q̄ deriuātur a noīb⁹ patrū. vt יִשְׂרָאֵלִי .i. fili⁹ vel nepos aut aliquis descēdens ab israhel, qui & iacob. similiter יְמִינִי .i. filius vel nepos vel descēdens a iamin. ¶ Gentilia nomina sunt, q̄ deriuātur a nominib⁹ alicui⁹ gētis vel nationis. vt אֲרָם .i. syria אֲרָמִי idest syrus. ¶ Possessiuua nomina in hebræo nō differūt a patronymicis & gētilibus. Terminātur autē huiusmodi noīa om̃ia hoc modo, masculina in .i. iod, fœminina vero in .th. Et formātur a suis primitiuis addito pūcto chiriq; vltimę litteræ, & vltra hoc in masculinis ponit̃ in fine iod littera octosa. In fœmininis vltra iod additur thau, vt ab יִשְׂרָאֵל formatur יִשְׂרָאֵלִי masculinū, idest vir israhelita, & יִשְׂרָאֵלִית fœmininum .i. fœmina israhelitis, similiter ab אֲרָם formatur אֲרָמִי masculinū .i. syrus vir, & אֲרָמִית idest mulier syra. Si tamen nomē primitiuū terminaretur in he litteram, tunc gētile vel patronymicū ab eo format̃ aliquando he mutata in nun cum chiriq; & iod octosa in fine. vt Numeri. 26, לֵשֶׁלָּה מִשֶּׁפְּחַת רֵשֶׁלָּהּ .i. de sela selaneus

SECUNDI LIBRI

neus genere, aliquñ vero nihil mutatur a primitiuo sed ipm
 ponit pro deriuatiuo. vt in eodē לִימְנָה מִשְׁפָּחַת בְּרִימְנָה
 idest a iemna familia iemna itarum. Præterea quando no
 men primitiuum terminatur in iod ociosa deriuatiuum
 eius nil mutat, sed primitiuum ponitur pro deriuatiuo, vt
 ibidem leui, nepthali, ifui, sumi &c. In plurali vero hæc
 nomina terminantur masculina in .im. & foemina in .oth.
 iuxta regulam declinationum superius positam. verum lit
 tera iod numeri singularis in foemininis semper legitur
 in plurali, vt terminetur in .ioth. In masculinis autem ali
 quando iod manet ociosa in plurali, aliquando profertur
 superadito altero iod. vt a מְצָרִי formatur plurale מְצָרִים
 vel מְצָרִיִּים מְצָרִיִּים similiter a פְּלִשְׁתִּי formatur plura
 le פְּלִשְׁתִּיִּים פְּלִשְׁתִּיִּים vel פְּלִשְׁתִּים. ¶ De nomina
 tiua nomina sunt quæ ab aliis nominibus deriuantur. vt a
 צֶדֶק idest iusticia, deriuatur צַדִּיק idest iustus. Et a רָשָׁע
 idest malitia, deriuatur רָשָׁע idest malus. Et in his nomi
 nibus non est certa regula terminationis danda. ¶ Di
 minutiuua nomina non reperiuntur apud hebræos, sed sup
 plentur per duas dictiones סֵפֶר קָטָן idest liber paruus
 seu libellus. similiter אָדָם קָטָן idest homo paru9 vel ho
 muntio. ¶ Verbalia quoque nomina sunt quæ a verbis
 deriuantur. vt ab hoc verbo אָהַב idest amo, deriuatur
 אֲהָבָה idest amor. Et ab hoc verbo שָׁפַט idest iudico,
 deriuatur מִשְׁפָּט idest iudiciũ. Aduertendum tamen,
 quod huiusmodi nominibus prope semper additur ali
 qua istarum sex litterarum הָאֲמִתִּי quæ dicuntur litte
 ræ ornamenti. Et talis littera aliquando additur nomini
 verbal

CAP. QUINTVM.

verbalis in principio aliquando in fine nominis, vt patet in exemplis prædictis. Sed illa nomina quæ a latinis dicuntur verbalia, vt amator lector, vel participialia, vt lectio oratio, apud hebræos non habentur, sed suppleuntur per participia vt inferius dicemus. vt אֹהֵב idest amans vel amator &c. ¶ Comparatiua quoque nomina, & superlatiua non sunt apud hebræos, sed suppleuntur per plures dictiones. Nam comparatiuum nomen suppletur per suum primitiuū & litteram mem, quæ est articulus ablatiui adiunctam nomini qui sequitur ex vi comparationis, idest cui fit comparatio. vt Ecclesiastes. 7. טוֹב יָשָׁם מִשֶּׁמֶן טוב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיוֹם הַחַיִּים idest melius est nomē quā oleum bonum, & dies mortis quā dies suæ natiuitatis. Posset tamen ad maiorem explicationem poni aduerbiū magis quod hebræi vocāt יוֹתֵר ante litteram mem prædictam, quæ tunc quasi nihil seruit. vt si diceremus יוֹתֵר צַדִּיק מֵאֲבִיהָ idest iohannes iustus magis abia. ¶ Superlatiuum quoque nomen suppletur per hoc aduerbium מְאֹד quod significat nimis siue valde. vt Genesis. 1. וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד idest & ecce bona valde, Sed quādo sequitur aliud nomē ad quod fit cōparatio ponit cū præpositione mem. vt Numeri. 12. עֲנֹ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם idest mitissimus omnium hominum &c. ¶ Relatiuum apud hebræos est duplex, alterum est dictio per se & separabilis, alterum est littera & articulus inseparabilis. Et vtrunque est relatiuum substantiæ, refertque antecedens nomen substantiuum. Relatiuum separabile est ista dictio אֲשֶׁר idest quis vel qui, quæ tamen est in variabilis tam

in sin.

SECVNDI LIBRI

in singulari numero, quàm in plurali. Et potest adiungi
 nominibus cuiuscūq; generis & numeri, ita quod equiva
 leat omnib; vocibus hui; nominis latini quis vel qui in
 omnib; casibus vtriusq; numeri. vt Psal. I. **אִשְׁרֵי הָאֵשׁ**
לֹא הָלַךְ. i. Beatus vir qui nō abiit. similiter posset
 dici beati viri **אִשְׁרֵי** idest qui non abierunt. Et beata mu
 lier **אִשְׁרֵי** idest quæ nō abiit, & beate mulieres **אִשְׁרֵי**.
 quæ nō abierunt, & sic de aliis. ¶ Relatiuū substantiæ inse
 parabile est ista littera **ו** sin posita in principio dictionis
 declinabilis, & equiualeat alteri relatiuo prædicto. vt Canti
 corum. 4. vbi dicitur capilli tui, sicut greges caprarum
וַשְׁלָשׁוּ מִרֶגֶל הַגִּלְעָד idest quæ ascēderunt de mōte ga
 laad. Eodē modo possemus dicere in oratione dominica
אֲבִינוּ שְׁמַיָּה. i. Pater noster qui es in coelis. Et quan
 do littera sin posita in principio dictionis est relatiuū &
 nō de substantia dictionis, cognoscitur per punctū dagues
 positū in littera immediate sequēte, vt etiā superius dictū
 est in articulis inseparabilib; casuū nominis. ¶ Ad ppo
 situm etiā hui; relatiui memorāda est regula superius dicta,
 scilicet qđ in hebræo nulla est dictio vni; litteræ, nisi adiū
 gatur alteri p cōpositionē vel saltim p appositionē. ¶ Re
 latiuā accidētis nō reperiuntur apud hebræos, sed supplē
 tur per hoc aduerbiū **כִּמְ** qđ potest interpretari sicut. Et
 idē significat littera chaph posita in principio dictionis,
 quādo nō est de substantia eius. Exēplum si dicam; reddo
 tibi librū pulchrū qualem dedisti mihi, hebraice dicitur
כִּמְ idest sicut dedisti mihi &c. ¶ Occasione relatiuorū
 aduertendū hic, qđ tria sunt vocabula, quæ frequēter nō
 expri

exprimuntur sed subiicētur in textu sacrae scripturae, scilicet relatiuū, verbum substantiuū, & articulus denotans casum nominis. Exēplum primi, vt in Psal. 7. וְעֹרָה אֵלַי וְצִוִּיתָ מִשְׁפָּט צִוִּיתָ idest cōsurge ad me iudiciū quod mādasti. vbi nō exprimitur relatiuū quod sed intelligitur. Exēplū secundi positum est iam in oratione dominica, vbi nō exprimitur verbū es. & Psal. 2. יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה idest dñs dixit ad me filius meus es tu. Et frequenter hoc verbum suppletur in sacra scriptura per pronome tertiæ personæ obseruato numero eius & genere quemadmodū fuerit expediens. vt Genes. 34. הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים idest viri isti pacifici sunt nobiscū. vbi loco huius verbi sunt ponitur hoc pronome hem. Exēplum tertii Psal. 3. כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי לִחִי idest quoniā percussisti inimicorū meorum maxillā. vbi non explicatur articulus illius dictionis maxillam. Et sic de aliis multis. Et valet hoc notabile multum ad intelligentiam prophetarum in hebræo, vbi isti defectus sunt frequentissimī.

¶ Nomina numeralia apud hebræos nō omnia sunt derivatiua, sed quædam eorum sunt primitiua. Ea tamē omnia sunt adiectiua, & sunt nomina irregularia quātum ad genus, quia nō obseruant regulam generis nominū superius positā maxime a trib⁹ vsq; ad decē inclusiue. Nam in his masculina desinūt in he vel thau. fœminina vero nunquā in he licet aliquādo in thau, sed hoc raro. In his nominibus distincte procedemus per līnites numerorum qui sunt vnitas dena centena millena &c. Vnitates sunt ab vno vsque ad decem quarum nomina hæc sunt.

Fœmi

SECVNDI LIBRI

¶ Fœminina. Masculina.

אחת	אחד	אחד	Vnus vna.
שתי	שני	שנים	Duo duæ.
שלש	שלשה	שלשה	Tres masculina & fœminina
ארבע	ארבעה	ארבעה	Quattuor masculina & fœ.
חמש	חמשה	חמשה	Quinq; masculina & fœmi.
שש	ששה	ששה	Sex masculina & fœminina.
שבע	שבעה	שבעה	Septem masculina & fœmi.
שמונה	שמונה	שמונה	Octo masculina & fœminia.
תשע	תשעה	תשעה	Novē masculina & fœminia.
עשר	עשרה	עשרה	Decē masculina & fœminia.

Aduertendum autem, quod in primo istorum nominum in genere masculino aliquādo sacra scriptura aufert primā eius litteram aliquādo vltimam. Exemplum primi Ezechiel.33. **אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ** idest dixit vnus ad vnū seu alterum. Exemplum secūdi in eodem.18. **וְעָשָׂה אֵה** idest si fecerit vnum de vno de istis. Licet posset dici, quod hæc dictio **אֵה** non sit nomen numerale sed accipitur pro fratre, vt sit sensus si fecerit fratri &c.

Idem etiam nomen vnus in genere masculino solet reperiri in numero plurali. vt Ezechiel.37. **וְהָיוּ לְאֶחָדִים** idest erunt vni in manu tua. Et hoc idem nomen in genere fœminino quando ponitur in fine clausule, tūc aleph subscribitur cum çegol, & cheth cum cameç loco patha. vt Exodi.36. **אֶחָת אֶל אֶחָת** idest alteram, scilicet cortinā, ad alterā. In septimo quoq; nomine in genere masculino aliquando interponitur littera nun addita inter hain & he. vt Iob.42. **שִׁבְעֶנָּה בָּנִים** idest septem filii.

Notā

CAP. QVINTVM. 2

¶ Notandū præterea, quod prædicta nomina numeralia, ab vno vsque ad quinque solent in sacra scriptura accipi aliquando improprie ad significandum diminutionem, sed a quinque vsque ad decem econtra solent nomina significare augmentationem vel multiplicationem. Exemplum primi ponitur. 3. Regū. 17. מִקְשֵׁשֶׁת שְׁנַיִם עֵצִים. idest en colligo duo ligna, idest pauca. & Esaie. 17. שְׁנַיִם שְׁלֹשֶׁת זֵרְגִירִים זֵרְאֵשׁ אָמִיר אַרְבַּעַת הַמִּשֶּׁה idest duorum vel trium granorum in summitate rami quattuor vel quinque. Exemplum secundi Prouerb. 24. כִּי שֶׁבַע יָפֹל זֶדֶק idest septies in die cadit iustus, vbi ponitur septies pro frequenter. ¶ Aduertendum præterea, quod ab his nominibus numeralibus in sacra scriptura formantur verba quædam, scilicet Vnire, Diuidere, Tertiare, Quartare, Quintare, Sesinare, & Decimare. ab illis vero septē, octo, nouem, talia verba nō reperiuntur. Exempla horum plurima sunt in sacra scriptura. ¶ Post istos numeros simplices dicamus de aliis compositis ex dena & vnitatibus. qui sunt inter decē & viginti. In quibus nominibus semper vnitas præcedit, & dena sequitur. sed denarius in genere fœminino terminatur in he, in masculino vero perdit eam opposito modo ad nomina supradicta.

¶ Fœminina.

Masculina.

אַחַת עֶשְׂרֵה

אֶחָד עֶשֶׂר

Vndecim.

עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה

עֶשְׂתֵּי עֶשֶׂר

Vndecim.

שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה

שְׁנֵי עֶשֶׂר

Duodecim.

שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה

שְׁנַיִם עֶשֶׂר

Duodecim.

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה

שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר

Tredecim.

D

Quat,

SECVNDI LIBRI

אַרְבַּעַ עָשָׂר	Quattuordecim.
חֲמִשָּׁה עָשָׂר	Quindecim.
שֵׁשׁ עָשָׂר	Sedecim.
שִׁבְעָה עָשָׂר	Septemdecim.
שְׁמֹנֶה עָשָׂר	Octo & decem.
תִּשְׁעָה עָשָׂר	Nouem & decem.

Nomina numeralia, quæ significant denas supra pri-
mam, omnia sunt indifferenter masculina & fœminina, &
in numero plurali semper terminata in. im. vt

עֶשְׂרִים	Viginti.
שְׁלֹשִׁים	Triginta.
אַרְבָּעִים	Quadraginta.
חֲמִשִּׁים	Quinquaginta.
שִׁשִּׁים	Sexaginta.
שִׁבְעִים	Septuaginta.
שְׁמֹנִים	Octoginta.
תִּשְׁעִים	Nonaginta.

Compositi etiam numeri inter has denas etiam habet
duas dictiones, quarum prior est minoris numeri nomē,
secunda vero est dena, & hoc frequenter. vt

אֶחָד וְעֶשְׂרִים	Vnus & viginti.
שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים	Duo & triginta.
שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים	Tria & quadraginta &c.

Verum in libro Esdras aliquando ponitur maior nu-
merus prius minore . vt in capitulo secundo, septuaginta
duo, quinquaginta quattuor. Nomina centenariorum
indifferenter sunt masculina & fœminina, & componun-
tur ex duobus nominibus, exceptis primo & secundo,
quæ

CAP. QVINTVM.

quæ sunt simplicia nomina. Nomen primi centenarij in numero singulari terminatur in he vel thau, & inde formatur eius plurale in oth. Alia omnia carent numero singulari, sed secundum eorum terminatur in. im, ad modum dualium. Reliqua septem componuntur ex nomine unitatis in genere foeminino, & ex plurali primi centenarij qui sequitur nomen unitatis. Exemplum horum erit hæc colūna.

מֵאָה vel מֵאָה	Centum singulariter.
מֵאוֹת	Centum pluraliter.
מֵאֵתַים	Ducentum.
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת	Trecentum.
אַרְבַּע מֵאוֹת	Quater centum.
חֲמֵשׁ מֵאוֹת	Quinques centum.
שֵׁשׁ מֵאוֹת	Sexies centum.
שִׁבְעַת מֵאוֹת	Septies centum.
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת	Octies centum.
תֵּשַׁע מֵאוֹת	Novies centum.

Numeri cōpositi ex cetenariis sunt triplices, scilicet ex centena & unitate solum, ex centena & dena, ex centena dena simul & unitate, quorum nominum aggregatio ex prædictis nota esse potest. Et in sacra scriptura aliquando minores numeri præcedunt aliquando maiores, ut videre licet in quinto capitul. Genesis, & alibi sæpius.

¶ Nomina millenariorum etiam sunt indifferenter masculina & foeminina, & cōposita ex duobus nominibus, exceptis primo & secundo, quæ sunt simplicia nomina. Primum horum habet numerum singularem eleph, & pluralē elaphim vel alphe, alia omnia octo carēt numero singulari, Sed secū

SECUNDI LIBRI

dum eorum terminatur in. in. ad modū dualium, Cætera omnia componuntur ex nominibus unitatum terminatis in. thau. & plurali primi millenarii. Exempla patent in hac columna.

אֶלֶף	Mille singulariter.
אַלְפִים אֶלֶף	Milia pluraliter.
אַלְפִים	Duo milia.
שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים	Tria milia.
אַרְבַּעַת אֲלָפִים	Quattuor milia.
חֲמִשָּׁת אֲלָפִים	Quinque milia.
שֵׁשֶׁת אֲלָפִים	Sex milia.
שִׁבְעַת אֲלָפִים	Septem milia.
שְׁמֹנֶת אֲלָפִים	Octo milia.
תִּשְׁעַת אֲלָפִים	Nouem milia.
עֶשְׂרֵת אֲלָפִים	Decem milia.

Verum in sacra scriptura aliquādo in cōpositione prædictorum nominum ponitur nomen primi millenarii in numero singulari. vt Numeri primo **וְאַרְבָּעִים אֶלֶף** idest quadraginta mille, & alibi sæpius &c. ¶ Dene millene, centene millene, & inde vsque ad mille milia, habent nomina composita ex nominibus præcedentibus denariorum vel centenariorum & miliariorum in numero plurali, & nonnunquam in singulari, Exemplum.

עֶשְׂרִים אֶלֶף	Viginti mille.
מֵאָה אֶלֶף	Centum mille.
אֶלֶף אֲלָפִים	Mille milia.

Ab his nominibus numeralibus deriuantur, quædam alia nomina quæ dicuntur multiplicia. vt

quadrup

CAP. QVARTVM.

אַרְבַּעַתִּים Quadruplum.

שִׁבְעַתִּים Septuplum.

רֶבֶבֶה vel רְבֹא Decem mille.

רְבֹותִים Viginti mille.

רְבֹותִים vel רְבֹאותִים Multa milia.

Aduertendum præterea, quod nomina substantiua iuncta nominibus numeralibus prædictis, præter unitatem, ponuntur in numero plurali vsque ad decem inclusiue.

Ab vndecim vero & vltra ascendendo in infinitum sacra scriptura ponit talia nomina substantiua aliquando in numero singulari, licet debeant intelligi pluraliter. vt Gen. 5.

וְשִׁמְנֵה מֵאוֹת שָׁנָה וְשִׁבְעֵה שָׁנִים idest septē anni, & octingenti ann. pro anni. Et cap. 32. וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ idest & quadringenti vir cum eo.

¶ Deriuantur etiam a nominibus numeralibus alia adiectiua quæ dicuntur ordinalia, quia ordinem rerum significat post aliquod principium, vt primus/secundus/tertius &c. Et formantur a nominibus unitatum, ita quod a primo nomine numerali non formatur tale deriuatiuum, sed loco eius deriuatur ab hoc nomine ראש idest principium, & inde formatur ראשון idest primus. ab aliis vero sequentibus numeris, hoc est a duobus vsque ad decem, hæc deriuatiua formantur ad modum patronymicorum nom. de quibus supra hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

ראשון ראשונה ראשונה Primus, prima.

שני שנית vel שניה Secundus, secunda.

שלישי שלישה vel שלישה Tertius, tertia.

רביעי רביעה Quartus, quarta.

D 5

Quin

CAP. QVINTVM.

חמישי	חמישי	Quintus, quinta.
ששית	ששי	Sextus, sexta.
שביעית	שביעי	Septimus, septima.
שמינית	שמיני	Octauus, octaua.
תשיעית	תשיעי	Nonus, nona.
עשירית vel עשירי	עשירי	Decimus, decima.

In his nominibus pluralis numerus pro masculinis terminatur in. im. pro fœmininis in. ioth. excepto primo qui terminatur in. oth. hoc modo ראשונים ראשונות primi, primæ שניים שניות secundi, secundæ &c. Ab undecimi vero & deinceps ascendendo pro nominibus ordinalibus ponuntur nomina numeralia nulla penitus facta mutatione. & hoc in vtroque genere & numero. Hebræi, etiā per hæc nomina ordinalia menses anni pronuntiant, hoc est primum secundum &c. Et licet latini hæc nomina ordinalia adaptent ad significandas partes aliquotas alicuius totius, scilicet tertiam quartam quintā sextam &c. Tamen hebræi illas partes significant per duo nomina, vt pro eo quod nos dicimus decimus quisq;, illi dicunt אחד מעשרה idest vnus ex decem. & pro eo quod nos duæ centesime: illi dicunt שנים ממאה .i. duo de centum &c. Nominibus quoque distributiuis vel diuiduis carent hebræi, sed supplent illa per nomina numeralia duplicata, vt pro eo quod nos dicimus binī & bini, ipsi dicunt שנים שנים idest duo duo. Genesis. 7. & sic de alijs. Aduerbia quoque numeralia non sunt apud eos, sed supplent illa per nomina numeralia & hoc nomē פַּעַם idest vice

CAP. QVINTVM.

vicem, vt אַרְבַּע פַּעַמִּים idest quattuor vicibus, et sic de alijs. ¶ Occasione autem nominum numeralium, dicamus tandem in hoc capitulo de numeris seu figuris numerorum, quibus hebræi solent numerare. Et licet latini & Arabes habeant proprios characteres ad significādos numeros, tamen Hebræi & Græci litteris alphabeti, pro numeris vtuntur hoc ordine. Nam primæ nouem litteræ alphabeti significant vnitates, aliæ nouem quarum prima est iod significant denas, aliæ denique quattuor, quæ incipiunt a littera quoph pro centenjs accipiuntur. Sed ad complementum nouem centenarum moderniores hebræi applicāt quinque litteras duplices, licet antiquiores hebræi huiusmodi cētenas per duas aut tres litteras explicarent. Pro millenis autem redeunt ad principium alphabeti per litteras magnas, vt Aleph magnum pro mille, Beth magnum significat duo milia, & hoc maxime in expositione sacræ scripturæ. Sequitur exemplum.

¶ Vnitates.	Denç.	Centenç.	Millenç.
א vnum.	י decem.	ק centum.	א mille.
ב duo.	כ viginti.	ר ducenti.	ב duo milia.
ג tria.	ל triginta.	ש trecenti.	ג tria milia.
ד quattuor	מ q̄draginta.	ת quadrigēti	ד q̄ttuor milia.
ה quinque.	נ quiquagita	ך quingenti.	ה quinq; milia.
ו sex.	ס sexaginta.	ס sexcenti.	ו sex milia.
ז septem.	צ septuagita.	ז septingēti.	ז septem milia.
ח octo.	פ octoginta.	ף octingēti.	ח octo milia.
ט nouem.	צ nonaginta.	ץ noningēti.	ט nouem milia.

SECVNDI LIBRI

Numeri compositi ex dena & vnitāte, vel ex centena & dena, vel etiam ex centena dena & vnitāte, aggregatio-
ne litterarum, quæ significant tales numeros explicari so-
lent. vt vndecim per iod & aleph &c. Illud tamen nō est
dissimulandum hebræos vsque a deo reformidasse prode-
re nomen domini tetragrāmaton, vt quoties in numeris
designandis aliquot ex illis litteris inciderent, eas in alias
cōmutarent quæ eosdē numeros exhibent. vt quīdecim
non p iod & he, sed p tet & vau scribebāt. Et ita de aliis.

¶ Cap. vi. de pronomine & speciebus eius atque
pronominū declinationibus, ac cōpositionibus.

PRONOMEN apud Hebræos dicitur כְּנִיָּהּ
idest apositio nominis, quia ei superadditur. Præ-
supposita ergo pronominis diffinitione, quæ eadem est
apud Latinos / Græcos / & Hebræos. Prosequamur
eius duas species vulgatissimas, scilicet Pronomen pri-
mitiuum, & deriuatiuum. Quarum hæc est differentia,
quia pronomina primitiua sunt dictiones per se, & sunt
tantum quattuor apud Hebræos, scilicet ego, tu, illæ, iste.
Sed pronomina deriuatiua tantum in compositione repe-
riuntur, & illa sunt tantum sex, scilicet meus, tuus, suus, no-
ster, vester, & illorū. ¶ Primitiuorū declinationes tot sunt
quot sunt ipsa pnomina, hoc est quattuor. Et casus ista-
rum declinationum non variantur per terminationes, sed
per articulos, & per numeros, sicut diximus in nomine.
Articuli pnoium sunt illi quos separabiles vocauimus in
nomine. sunt & tantum quattuor isti אֶל אֶת מִן שֶׁ
sel, el, eth, min. ¶ Pronomen primæ personæ tam in sin-
gula

CAP. SEXTVM.

gulari numero, quàm plurali est indifferenter generis masculini & foemini sub eadem voce. Et casus obliqui eius sequuntur terminationem sui nominatiui, scilicet in singulari omnes casus terminantur in.i. in plurali vero omnes in.nu. hoc modo.

אני vel אנכי Nominatiuo ego.

של Genitiuo mei.

לי vel אלי Datiuo mihi.

אתי Accusatiuo me, Vocatiuo caret

מני vel מני vel מני Ablatiuo a me.

¶ Plurali numero.

אנחנו vel נחנו vel אנחנו Nominatiuo nos.

שלנו Genitiuo nostrum.

לנו vel אלינו Datiuo nobis.

אתנו Accusatiuo nos, vocatiuo caret

מנו Ablatiuo a nobis.

¶ Promen secundæ personę distinctas voces habet pro genere masculino, & pro foeminino. nam in nominatiuo singulari vox masculina terminatur in littera he ociosa, foeminina in thau subscripto seu cum dagues. Alii casus obliqui omnes terminantur in littera chaph, quæ in voce masculina subscribitur per cameç, in voce foeminina per seu. Sed in numero plurali oēs casus terminant in voce masculina in.em.in voce foeminina in.en. hoc modo.

¶ Foeminina. Masculina.

אתה את Nominatiuo tu.

שלך שלך Genitiuo tui.

לך אליך לך לך Datiuo tibi.

SECUNDI LIBRI

אַתָּה אַתָּה אַתָּה. Accusatiuo te, Vtū est filiis ntō.

מִמֶּךָ

מִמֶּךָ

Ablatiuo, a te

Plurali numero.

אַתָּה vel אַתָּן

אַתָּם

Nominatiuo vos.

שֵׁלֶכֶם

שֵׁלֶכֶם

Genitiuo vestrum.

לָכֶם. אֵלֵיכֶם אֵלֵיכֶם לָכֶם לָכֶם. Datiuo vobis.

אַתָּן

אַתָּם

Aktiō vos, Vtū filiis est

מִמֶּךָ vel מִמֶּכָּם. מִמֶּכָּם. Ablatiō a vobis. (ntō.

¶ Est autē aduertendū, quod tribus in locis sacre scripturæ vox foeminina huius nominatiui, scilicet. *ath.* accipitur masculinē. Primo Numeri. ii. וְאַתָּה עֹשֶׂה לִּי. idest & si sic tu facis mihi. tu. scilicet deus. sed latinus textus noster dicit, sin aliter tibi videtur. Secūdo Deutero cap. 5. וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ. idest & tu loqueris nobis. vel ad nos. tu. s. moyses. Tertio Ezechie. 28. אַתָּה כְּרוּב מְמַשֵּׁחַ הַסּוּכָה. idest tu cherub, ex tentus & protegens. Aliquando etiam in casibus obliquis numeri singularis huius pronominis accipitur vox foeminina in genere masculino, sed id raro accidit, scilicet in fine clausulæ. vt Deutero. 7. לֵתֵת לָךְ. idest ad dandum tibi. & Prouerb. 7. תִּנְחָה אֵתְךָ. idest reget te. &c. Datiuus etiam pluralis huius pronominis in voce foeminina, scilicet *lachen*, debet scribi littera *caph* cū *çegol*. nam si cum *çere* scriberetur illa dictio esset coniunctio illatiua, scilicet propterea. Et hoc est bene notādum.

¶ Pronomen primitiuum tertiæ personæ etiam distinctas habet voces pro genere masculino & foeminino. Ei⁹ nominatiui singularis in genere masculino desinit in *vau* cum *sureq* & sequente *aleph* ociosa. In genere foeminino desinit

CAP. SEXTVM.

definit in vocali . i. sequentibus iod & aleph ociosis. vel
vau & aleph octosis . Obliqui vero casus eius in genere
masculino desinunt in vocali. o. sequente vau ociosa, præ-
ter ablatiuū quod desinit in. u. In genere foeminino obli-
qui casus desinunt in vocalem. a. per cameç sequente he
cum puncto mapiq in plurali numero omnes casus in ge-
nere masculino desinūt in. em. in genere foeminino in. en.
hoc modo.

¶ Foemina.

Masculina.

היא	הוא	Nominatio illæ illa.
של	שלו	Genitiuo illius vel sui.
לה אליה	לו אליו	Datiuo illi vel sibi.
אתה	אתו	Actō illū illāvſe, Vtō caret
מנהו מפנהו	מפנו . פ. מנהו . פ.	Ablatiuo ab illo illa vel a se.

¶ Plurali numero.

הן vel הנה	הם vel המה	Nominatio illi. æ.
שלן	שלם	Genō illoꝝ. as. . f. sui
להן אליהן	להם אליהם	Datiuo illisvſibi
אתן אתהן אתנה	אתם אתהם	Actō illos. as. vſe.
		Vocatiuo caret.

מהן מהנה מהם מהמה Abtō ab illisvſa se.

¶ Notanda est hic amphibologia super ablatiuo sin-
gulari masculino huius pronominis , qui est omnino
similis in litteris & punctis ablatiuo plurali primi pro-
nominis , nec potest eorum differentia cognosci aliter
quā ex sententia & contextura orationis . In hoc
etiam pronomine aliquando vox masculina accipitur pro
foemina , vt Ruth primo והמה באו idest illæ vene-
rūt,

SECUNDI LIBRI

runt. Et aliquando econtra vox fœminina pro masculina, vt secundi Regum. 5. וְהָיָה בָּאוּ idest & illi venerūt, licet in quibusdam libris illa dictio veenna aliter scribatur, scilicet וְהִנֵּה idest ecce. cui consonat etiam trāslatio chaldaica, quæ sic habet וְהָיָה בָּאוּ idest & ecce venerunt.

¶ Quartum pronomen, quod etiam est tertiæ personę in hoc differt a præcedente, quia tertium est demonstratiuum rei distantioris, sed hoc quartum est demonstratiuum rei propinquioris. Vnde illud correspondet pronomini latino ille illa illud, sed hoc correspondet pronomini latino hic hæc hoc, vel iste. a. istud. Huius pronominis numerus singularis habet distinctas voces, pro genere masculino, & pro fœminino, in plurali vero eadem vox est vtriusque generis. Casus obliqui huius pronominis habent vocem sui nominatiui cū articulis supradictis, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

זֶה זֶה	זֶה זֶה	Nominatiuo hic hæc.
זֶה זֶה	זֶה זֶה	Genitiuo huius.
זֶה זֶה	זֶה זֶה	Datiuo huic.
זֶה זֶה	זֶה זֶה	Accusatiuo hūc hāc, Vocatiuo caret
זֶה זֶה	זֶה זֶה	Ablatiuo ab hoc ab hac.

¶ Plurali numero.

אֵלֶּה אֵלֶּה	אֵלֶּה אֵלֶּה	Nominatiuo hi hæ.
אֵלֶּה אֵלֶּה	אֵלֶּה אֵלֶּה	Genitiuo horum harum.
אֵלֶּה אֵלֶּה	אֵלֶּה אֵלֶּה	Datiuo his.
אֵלֶּה אֵלֶּה	אֵלֶּה אֵלֶּה	Accusatiuo hos has, Vocatiuo caret
אֵלֶּה אֵלֶּה	אֵלֶּה אֵלֶּה	Ablatiuo ab his.

Notā

CAP. SEXTVM.

¶ Notandum quod hoc pronomen sæpius in scriptura ponitur sine nomine substantiuo, & adiungitur verbo per modū suppositi vel appositi. vt Numeri. 26. לַאֲלֵה תַחֲלִק. *idest* his diuidetur terra. Aduertēdū etiā, quod ista duo pronomina tertiæ personæ, scilicet *hu* & *ze*, quādo adiunguntur nominibus substantiuīs, licet in nominatiuo possint præponi & postponi nominibus, tamē in casibus obliquis fere semper postponūtur nominib⁹, & tunc additur eis articulus *he*. ratio huius regulæ est, quia consuetudo linguæ hebraicæ est proferre prius substantiuum nomen quā eius adiectiuum nomen vel pronomen vel participium, ad hunc modum.

הָאִישׁ הַזֶּה vel הַזֶּה הָאִישׁ Vir iste.

הָאִשָּׁה הַזֹּאת vel הַזֹּאת הָאִשָּׁה Mulier ista.

הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה vel הָאֵלֶּה הָאֲנָשִׁים Viri isti.

הַנְּשִׁים הָאֵלֶּה vel הָאֵלֶּה הַנְּשִׁים Mulieres iste.

Eodem modo diceretur in alio pronomine, scilicet *hu*.

הָאִישׁ הַהוּא Vir ille.

הָאִשָּׁה הַהוּא Mulier illa.

Exemplum in casibus obliquis.

לָאִישׁ הַזֶּה Viri isti.

לָאִשָּׁה הַזֹּאת Mulieri isti.

Item aduerte, quod hæc eadem duo pronomina demōstratiua non solum postponuntur nominibus substantiuīs, sed etiā adiectiuīs & genitiuo. Exemplū primi Deuteri. tertio, mōtem bonum istum. Exemplū secundi Genes. 37. vbi nos habemus, ecce somniator venit, hebraice dicitur dominus somniorum iste. ¶ Dicamus iam de

SECUNDI LIBRI

pronomiⁿibus deriuatiuis, quæ tantū in cōpositione reperiūtur. Cōponūtur autē hæc pronomina cū om̃ibus aliis fere partib⁹ orationis, & in tali cōpositione semp pronomen ponitur in fine. Et mutant primas vocales quemadmodū superi⁹ in noīe dictū est in numero plurali. In his etiā pronomiⁿib⁹ primæ psonę sunt indifferētes in genere masculino & fœminino tam in singulari numero, quā plurali in pnomiⁿib⁹ vero secūdæ & tertiæ psonæ voces illę variātur pro genere masculino & fœminino. Sequunt̃ etiam hæc pronomina deriuatiua in omnibus suis casibus terminationes casuum obliquorum aliorum pronominum primitiuorum. Exemplum de compositione nominis cum pronomine in hoc nomine דְּבַר idest verbū.

¶ Fœminina.

Masculina.

דְּבַרְכִּי vel דְּבַרְךָ דְּבַרְהָ vel דְּבַרְהוּ דְּבַרְכֶּנּוּ vel דְּבַרְכֶּן דְּבַרְיָהּ vel דְּבַרְיהוּ	דְּבַרִּי Verbū meū. m. f. f. דְּבַרְךָ Verbum tuum. דְּבַרְהוּ vel דְּבַרְהוּ Verbū suū vel ill⁹ דְּבַרְנֹו Verbū n̄r. m. f. f. דְּבַרְכֶּם Verbum vestrū. דְּבַרְסוּ vel דְּבַרְסוּ Verbū suū. Pl. illor⁹
--	--

¶ Plurali numero.

דְּבַרְיָהּ vel דְּבַרְיָהּ דְּבַרְיָהּ vel דְּבַרְיָהּ דְּבַרְיָהּ vel דְּבַרְיָהּ דְּבַרְיָהּ vel דְּבַרְיָהּ דְּבַרְיָהּ vel דְּבַרְיָהּ	דְּבַרִּים Idest verba. דְּבַרֵּי Verba mea. m. vel fœ. דְּבַרֵּי Verba tua. דְּבַרֵּי Verba sua vel illius. דְּבַרֵּי Verba n̄ra mas. vel fœ. דְּבַרֵּי Verba vestra. דְּבַרֵּי vel דְּבַרֵּי Verba sua vel illorum.
--	--

Et

CAP. SEXTVM.

Et hoc modo fit cōpositio ista in omnibus aliis nominibus non desinentibus in littera he. Verū in fine clausulæ pronomen secundæ personæ in genere masculino numeri singularis, mutat seu ultimæ litteræ substantialis nominis in çegol, & in eadem littera ponitur accentus dictionis. vt Nuineri. 14. סְלַחְתִּי בְּדַבְרֶךָ idest peperci iuxta verbum tuum. In nominibus vero desinentibus in littera he maxime si præcedat vocalis .a. tunc littera he mutatur in thau & fit compositio, hoc modo תּוֹרָה .i. lex.

☞ **Fœminina. Masculina.**

תּוֹרָתִי	Lex mea masculina vel fœminia
תּוֹרָתְךָ	Lex tua.
תּוֹרָתוֹ	Lex sua vel illius.
תּוֹרָתֵנוּ	Lex nostra masculina vel fœmi.
תּוֹרָתְכֶם	Lex vestra.
תּוֹרָתָם	Lex sua vel illorum aut illarum.

☞ Plurali numero.

תּוֹרוֹת	Leges.
תּוֹרוֹתֵי	Leges meæ masculina vel fœ.
תּוֹרוֹתֶיךָ	Leges tuæ.
תּוֹרוֹתָיו	Leges suæ vel illius.
תּוֹרוֹתֵינוּ	Leges nostræ masculina & fœ.
תּוֹרוֹתֵיכֶם	Leges vestræ.
תּוֹרוֹתֵיהֶם	Leges suæ vel illorū aut illarū.

Et hæc exempla omnia sunt in casu nominatiuo, pro aliis vero casibus obliquis oportet ponere articulos inseparabiles aut separabiles, vt dictum est in nomine excepto,

pto,

SECUNDI LIBRI

pto, quod articulus he rarissime ponitur in eis. Exempla etiam de compositione horum pronominum cum verbis, participiis, & aliis dictionibus inferius ponenda sunt in suis locis. ¶ Notādū etiam, quod nomina propria hominum & locorum non recipiunt compositionem cum pronominibus in sermone hebraico, sed vbi talis sententia occurrerit interponendum est nomen commune, scilicet filius vel seruus. Vnde pro eo, quod latini dicunt meū iob, sermo hebreus habet עֲבָדִי אִיּוֹב idest seruū meū iob. vt patet Iob primo. Et secundi Regum. 18. dixit dauid אֲבִשְׁלוֹם בְּנִי idest absalom filium meū. ¶ Ex his ergo quæ in hoc capitul. & præcedentibus notata sunt de nominibus propriis, clarent quattuor proprietates notabiles nominis proprii, quas hebræi memorant hoc vocabulo סָרְחִי çarchi, quod per notaricum, idest litteram pro dictione accipiēdo, equiualeat huic orationi סְמִיכוֹת רַבּוּי בְּנֵי יִדְיָעָה idest iunctamentum vel constructio genitiui, pluralitas, pronomen, noticia siue articulus he, quia talia non admittit nomen proprium. ¶ Ab hac regula compositionis excipiuntur quædam nomina desinētia in he, quæ non mutant he in tau. vt סִיכָה idest tabernaculū in Psal. 26. כִּי יִצְפְּנִי בַסִּכָּה .i. quia abscondit me in tabernaculo suo. vbi pro סִיכָתוֹ ponitur סִכָּה. Item פֶּשֶׁתָּה idest līnum, Osee. 2. צִמְרִי וּפֶשֶׁתִּי idest lanā meā, & līnum meum. vbi pro eo quod esse debuit פֶּשֶׁתִּי legitur פֶּשֶׁתִּי & alia complura ad hunc modum. Et notandum, quod etiam pronomen deriuatiuum tertiæ personæ numeri singularis in genere fœminino desinit in he cum pūctio

CAP. SEXTVM.

pūsto mapiq דְּבַר הַתּוֹרָה idest verbum eius, lex eius, scilicet scēminæ. Aduertendum præterea, quod aliquando reperit̃ur aliqua nomina simplicia, idest nō composita cum pronomine, quæ tamen terminātur ad modum compositorum pronominum primæ personæ. & non aliter discernuntur a nominibus compositis cum pronomine quā in per textum & sententiam litteræ. vt Genesis. 49. אֶתְנִי אֶתְנִי idest filius asine suæ. non enim bene diceretur filius meus asine suæ. Hiere. quoq; 22. וַיִּקְרַע לוֹ חִלּוֹנָי idest aperuit sibi fenestras, & nō debet intelligi fenestras meas. Est præterea aduertēda hic alia amphibologia. Sūt enim quēdā nomina terminata in vocalem. i. quę possunt esse nomina composita cum pronomine primæ personę. sed hæc ambiguitas ex constructione determinatur. vt יְשִׁי אָבִי idest pater isai, est nomen simplex, sed sine illo genitiuo, est nomen compositum cum pronomine, idest pater meus. similiter אָחִי אַבְרָם idest frater abraam, est nomen simplex. sine genitiuo significat idem quod frater meus. Item פִּי יְהוָה idest os domini, est nomē simplex, sine genitiuo est os meum. Verum quādo huiusmodi nomina componūtur pronominibus deriuatiuis tertiæ personæ habent difficultatem in sua compositione, quia nō sequūtur modum aliorum nominum de quibus dedimus superius exempla. componuntur ergo hoc modo.

☞ **Fœminina.** **Masculina.**

אֵבִירָה	אֵבִירָה vel אֵבִירָה	Idest pater eius vel illius.
אֵחִירָה	אֵחִירָה vel אֵחִירָה	Frater eius vel illius.
פִּיהָ	פִּיהָ vel פִּיהָ	Os eius vel illius.

E Deniq;

SECVNDI LIBRI

Denique hoc nomen כָּל quando componitur cum pronomine cuiuscunque personæ mutat punctum vocalem cameç in sureç, hoc modo כָּלֵנוּ omnes nos כָּלְכֶם omnes illi כָּלְכֶם omnes vos. Hacten? de pronominè.

¶ Cap. vii. de prima verborum coniugatione tam in voce actiua quàm in passiuâ.

ANtequàm de singulis verborum coniugationibus specialiter dicamus, quædam generalia documenta præmitteremus. Supposita ergo ex autoribus latinis verbî diffinitione quæ eadē est etiam apud Hebræos, septem verbî accidentia seu proprietates declarandę sunt, quæ his nominibus explicantur/Vox/Modus/Tempus/Numerus/Persona/Genus/& Cōiugatio. ¶ Voces verborū hebraicorū tantū duæ sunt actiua, vt פָּקַד idest visitauit. passiuâ, vt נִפְקַד .i. visitatus est. ¶ Modi eorū sunt tantū tres. Indicatiu?, qui est aliorū prim?, innominatus est apud hebræos, & quādo nominatur, per primū eius tēpus, quod est præteritū explicatur. Imperatiu? dicitur ab eis צֻוֶּר .i. imperiū. Infinitiuū vocant מְקוֹר .i. originē aut fontē propter suā indifferentiā. Alii modi suppleuntur per indicatiuū & infinitiuū cum quibuscūq; aduerbiis, vt inferi? diceſ. ¶ Tēpora verborū hebraicorū sunt tantū tria. Præteritū, quod vocant עָבַר idest trāsitū. Præsens, quod vocant הוּהָ .i. quod est. Et futurū quod ipsi vocāt עָתִיד .i. paratū. Alia tēpora p ista tria supplent. ¶ Numeri verborū sunt duo. singularis dicitur לִשׁוֹן יָחִיד idest lingua vni?. pluralis לִשׁוֹן רַבִּים .i. lingua pluriū. ¶ Personæ verborū tres sunt. Prima dicit מְדַבֵּר בְּעֵדוֹ idest quæ de se

CAP. SEPTIMUM.

de se loquitur, Secūda נִמְצָא idest quę inuenitur pręsens.
 Tertiā dicitur נִסְתָּר idest absens. ¶ Genera verborū,
 quemadmodū & nominū & pronominū, apud hebręos
 duo sunt. Masculinū quod vocant לְשׁוֹן זָכָר idest lingua
 masculī. & fœmininum quod נִלְשׁוֹן נְקֵבָה .i. lingua fœ-
 mina. nam licet in primis psonis vtriusq; numeri verba
 indifferētes habeāt voces pro genere masculino & fœmi-
 nino, tamen in aliis personis genera ista distinctas habent
 voces, sicut etiam & in pnomīnib; declarauim; . ¶ Cō-
 iugationes verborum apud hebręos quattuor sunt, sed
 quia quaelibet earum duas habet voces actiuā & passiuā,
 ideo hebręi has cōiugationes vocāt שְׁמֹנֶה טוּרִים idest
 octo ordines. Prima cōiugatio dicitur בְּנִין הָקֵל .i. ædi-
 ficiū leue, scilicet tam in scriptura quā in prolotione. Secū-
 da dicitur הַדְּגוּשׁ פִּיעֵל idest verbū densatū, scilicet in
 prolotione & significatione. Tertiā dicitur הַפְּעִיל .i. fecit
 facere, quia trāsitiuā habet significationē. Quarta deniq;
 vocatur מְרֻבֵּעַ פָּעַל idest verbū quadratū, scilicet quia
 quattuor litteris scriptum. Et differunt hę cōiugationes
 inter se, tum ratione scripturę, tum & ratione significatio-
 nis. Prima enim coniugatio scribitur tribus tantum litte-
 ris substantiālibus, & sine dagues in mediā earum. & signi-
 ficat actionem remissā, vt פָּקַד idest visitauit. Secunda
 vero coniugatio etiam scribitur tribus litteris, sed habet
 dagues in mediā littera, & significat actionem vehemen-
 tem, vt דִּבֶּר idest loquutus est, scilicet reprehensorie.
 Tertiā coniugatio est verborum habentium quinque lit-
 teras, licet earum tres tantum sint substantiales. Qui-

SECVNDI LIBRI

bus in principio additur littera he subiecto pūcto chiriq,
 & in medio ponitur iod littera ociosa, & significat actio-
 nem transitivam, vt הִכְדִּיל idest fecit diuidere. ¶ Quar-
 ta coniugatio est verborum habentium quattuor litteras
 substantiales. Sed in prima syllaba ponitur van ociosum,
 & tertia littera plærunque geminatur, ita quod tertia &
 quarta littera sint similes, & significant communiter hæc
 verba actionem imperfectam, vel vt alii dicunt actionem
 transeuntem, sicut tertia coniugatio, vt רוּם idest exalta-
 uit. ¶ Aduertendū tamē, quod sunt quædam verba quæ
 per omnes vel plures cōiugationes declinari possunt, sed
 eorum quædam licet mutant coniugationem nō mutant
 significationem, vt פָּקַד פָּקַד הִפְקִיד פּוֹקֵד in omni-
 bus quattuor coniugationibus significat visitare, alia ve-
 ro mutata coniugatione mutant significationem, vt דִּבֵּר
 secundæ coniugationis significat loqui, sed יִדְבֹּר ter-
 tiæ coniugationis significat confringere, vt Psalmo. 17.
 וַיִּדְבֹּר עַמִּים idest & cōfregit populos. similiter חָרַשׁ pri-
 mæ coniugationis significat arare, sed הִחְרִישׁ tertiæ cō-
 iugationis significat tacere, vt Numeri. 30. וְהִחְרִישׁ לָהּ
 idest & tacuerit ei, & adhūc modum alia cōplura. Et hæc
 quattuor coniugationes sunt verborum regularium, quæ
 hebræi vocant פְּעֻלִּים שְׁלֵמִים idest verba perfecta. sed
 præter illa sunt quædam alia verba irregularia, quæ he-
 bræi vocant אֲבָנֵי גְזִית idest lapides incisionis, scz ver-
 ba imperfecta, de quibus infra in libro tertio huius.

¶ Item notandum, quod apud Hebræos prima ver-
 bi positio est tertia persona singularis præteriti perfecti
 indica

CAP. SEPTIMUM.

indicatui modi, & ab illa deriuantur omnes aliæ personę eiusdem temporis & aliorum temporum, vnde omnis hebraica coniugatio a præterito perfecto principium sumit, & personarũ eius ordinem conuertit, scilicet quia a tertia per secundam venit ab primam personam, tam in singulari, q̃ in plurali numero. His præmissis in generali, ad singulas coniugationes specialiter veniamus. Sed quia nō omnia verba regularia per omnes quattuor coniugationes variari possunt, sed solum per aliquas earum, pro exēplo omnium cōiugationum ponemus hoc verbũ בָּרַךְ idest visitauit, quia est regularissimum, & in sacra scriptura inuenitur per omnes coniugationes variatum, licet aliquando variet significationem.

Prima itaq; verborũ perfectorũ cōiugatio definita est prius. Sed aduertendũ, qđ prima verbi positio huius cōiugationis habere potest tres terminationes variata vocali mediæ litteræ per. a. e. o. vt בָּרַךְ .i. visitauit בָּרַךְ voluit בָּרַךְ .i. potuit. Istę tres differētiæ verborũ primæ cōiugationis notātur expresse in fine libri Exodus, scilicet cap. 40. vbi hæc tria verba בָּרַךְ בָּרַךְ בָּרַךְ in eodem versu ponuntur. pro quo noster textus habet, & non poterat Moyses ingredi tabernaculum fœderis domini, quia nubes obumbravit super illud, & gloria domini repleuit illud. Sed in procursu coniugationis eandem regulam terminationum habent huiusmodi verba in omnibus modis temporibus & personis.

¶ Actiua voce primæ coniugationis
indicatiuo modo tempore præterito.

SECUNDI LIBRI

¶ **Fœminina. Masculina.**

פָּקְדָה	פָּקַד	Visitauit.
פָּקַדְתְּ	פָּקַדְתָּ	Visitasti.
	פָּקַדְתִּי	Visitauī mascu. vel fœmi.

¶ **Plurali numero.**

	פָּקְדוּ	Visitauerūt mascu. vel fœ.
פָּקַדְתֶּן	פָּקַדְתֶּם	Visitastis.
	פָּקַדְנוּ	Visitauim⁹ mascu. vel fœ.

Ad proportionem huius præteriti variantur omnia præterita omnium coniugationum, & etiam verborum irregularium tam in voce actiua, quàm in passiuā, quia omnia similes habent terminationes in personis huius præteriti, licet habeant varia principia in diuersis verbis & coniugationibus, quæ principia semper sunt retinenda in toto præterito. Aduertendum autem, quod semper in hac cōiugatione prima verbi positio habet accentum in vltima syllaba, excepto quando post ipsam immediate sequitur dictio monosyllaba vel dictio, quæ habet accentum in principio, quia tunc etiam hæc prima positio habet accētum in prima syllaba. Exemplum primi ponitur Numeri. 27. וְשָׁאַל לוֹ idest & interrogabit eum. Exemplum secundi Genesis primo כָּרָא לַיְלָה idest vocauit noctem. Illud quoque est notandum, quod quando prima littera huius verbi vel media est aliqua istarum quatuor אההע gutturaliū, quæ debeat scribi cum seua, tūc ille punctus vertitur in vocalem. a. scilicet cameç vel partha, vt אָהַבְתֶּם idest dilexistis. similiter בָּחַרָה idest elegit fœmi. Et hæc regula est generalis & obseruanda

in omnibus modis temporibus & personis, in quibus istæ casus occurrerit. Præter hunc est alius casus, vbi serua vertitur in vocalē. a. scilicet carnē cum accētū hoc est, quando tale verbum ponitur in fine clausulæ, etiam si ibi non fuerit aliqua littera gutturalis. vt Numeri nono אֶת־שֹׁמְרֵי יְהוָה מִשְׁמֶרֶת מִשְׁמֶרֶת idest custodiam domini custodierunt. & Iudicum nono חֶלֶב נָתַתָּה idest lac dedit. Tertia præterea persona pluralis huius præteriti aliquando accipit nun in fine. vt Deutero. 8. אֲנִי יָדַעְתִּי אֲבֹתַיִךְ idest quæ non cognouerunt patres tui. Præteritum autem imperfectum & etiam plusquam perfectum indicatiui modi apud Hebræos non habentur, sed loco eorum ponitur hoc præteritum perfectum, vnde ad cognoscendū tale verbū cuius horū triū temporū sit, sensus orationis est requirēdus, & ex cōstructione tolletur ambiguitas. vt Gen. 37. אָהַב אֶת יוֹסֵף. i. amabat ioseph. vbi ponit̃ amauit pro amabat. Et similiter potest poni p̃ amauerat.

Præsens indicatiui hebræi non habet proprium, sed circūloquuntur ipsum per participium a prima vbi positione formatum mutata prima vocali in. o. estque simile nomini adiectiuo tam in genere, quàm in declinatione, & huic participio adiunguntur pronomina primitiua superius dicta ad distinguēdas personas huius temporis.

¶ Participium est hoc.

פֹּקֵדֶה. i. פֹּקֵדֶת. Quæ visitat. פֹּקֵד. Qui visitat.

פֹּקְדוֹת. Quæ visitāt. פֹּקְדִים. Qui visitāt.

Præsens indicatiui modi hoc modo conficitur ex prædictis, in quo iam modo latinorum psonas ordinamus.

SECUNDI LIBRI

¶ **Fœminina. Masculina.**

אני פוקד Ego visito.

אתה פוקד Tu visitas.

הוא פוקד Ille visitat.

¶ **Plurali numero.**

אנחנו פוקדים Nos visitamus.

אתם פוקדים Vos visitatis.

הם פוקדים Illi visitant.

Aliquando tamen in hac compositione præponitur participium pronomini. vt Hieremiæ primo **אני פוקד** idest vigilo ego, & hoc etiam in aliis coniugationibus reperitur. Rememoranda est hic etiam, exceptio de quatuor litteris gutturalibus, propter quas seu a mediæ litteræ gutturalis vertit in carneç vel patha, vt **צועקים** idest qui clamant **צועקות** idest quæ clamant. Cum vero primæ positionis verbî littera finalis fuerit chet siue hain, tunc in participio generis masculini numeri singularis illa littera subscribitur cum patha vocali. a. vt **בורח** qui fugit **שומע** qui audit. Genus vero fœmininum eiusdem numeri hoc modo scribitur **שומעת בורחת**. Et hoc idem fit in aliis coniugationibus in simili casu, sed hoc est verum modo littera substantialis mediâ non subscribatur cum puncto vocali. a. quia tunc chet vel hain finalis non subscribitur cum patha, sed colligitur ad syllabam præcedentem, & generaliter quando præcedit quicumque alius punctus alterius vocalis ab . a . tunc punctus vocalis . a . subscriptus prædictis duabus litteris debet prius proferri quàm littera . vt Psal. 95. **הנטיע און** idest qui plantat

CAP. SEPTIMUM.

tat aurem . Et quando participium generis fœminini numeri singularis ponitur in fine clausulæ, tunc littera substantialis media debet subscribi cum cameç loco çegol. vt Iosue . 2. **וַיְהִי כִּי יָרָא יְהוֹשֻׁעַ** idest in muro illa habitabat. Nõnunquàm etiàm participium masculini generis numeri singularis desinit in vocali. i. vt Genesis. 49. **אֲסִרִּי לַבֶּן** idest qui alligat ad vitem . & Deutero . 33. **שֹׁכֵן סֵנָה** idest qui habitat in rubo , vbi ponitur oçri pro oçer, & focni pro sochen. Et hoc modo in alijs multis. ¶ Notandũ denique, quod in verbis primæ coniugationis, quæ in prima verbi positione desinunt in vocalem. e. vel. o. ipsamet prima verbi positio est participium. Ideo in talibus nulla est differentia præteriti & præsentis. Exempla superius posita sunt, vt **אֲנִי הֵפֵץ** idest ego volo **אֲנִי יָכֹל** idest ego possum. Per hoc etiàm participiũ præsentis suppleri cõsuevit præteritum imperfectum indicatiui modi adiecto sibi præterito perfecto verbi substantiui, vt **אֲנִי הָיִיתִי בּוֹקֵד** idest ego fui vel eram visitans provisitabam, aliquando etiàm subticetur in hoc casu verbum substantiuum, vt etiàm superius diximus.

Futurũ indicatiui modi in omnib⁹ cõiugationib⁹, & etiã in verbis irregularib⁹ designat⁹ p has quattuor litteras **אֵיתָן** in principio personarum positas super tres litteras substantiales verbi præteriti, & subscribuntur istæ quattuor litteræ additæ in prima coniugatione cum puncto vocali chiriq , excepto aleph quod subscribitur cum çegol ad faciendam differentiam primæ & tertię personarũ huius futuri in numero singulari. nam aleph est nota

SECUNDI LIBRI

ta primæ personæ singularis . Nun primæ pluralis. Thau est signum secundæ personæ in vtroque numero. Iod tertiæ similiter in vtroque numero . Et in hoc etiam futuro terminationes primæ personæ tam in numero singulari, quàm in plurali sunt indifferentes in genere masculino & foeminino, in aliis personis genera variâtur. quod in aliis quoque coniugationibus & in verbis irregularibus observatur. Primæ insuper personæ vtriusq; numeri in hoc futuro plærunque recipiunt he in fine, licet aliquando sine ea littera scribantur . Et ordinamus hic personas modo latinorum.

¶ Tempore futuro.

¶ Foeminina.

Masculina.

	אֶפְקֹד .י. אֶפְקֹדָה	Visitabo mas. vel foemi.
תִּפְקְדִי	תִּפְקְדִי	Visitabis.
תִּפְקֹד	יִפְקֹד	Visitabit.

¶ Plurali numero.

	נִפְקֹד .י. נִפְקֹדָה	Visitabim? mas. vel fo.
תִּפְקֹדְנָה	תִּפְקְדוּ	Visitabitis.
תִּפְקֹדְנָה	יִפְקְדוּ	Visitabunt.

Et in hoc futuro secunda persona singularis generis masculini, & tertia singularis foeminina in voce non differunt, sed in sensu, quæ differentia ex contextura cognoscitur . Secunda quoq; & tertia plurales in genere foeminino sunt similes in voce, & dissimiles in sensu ex contextura cognoscendo . Aduertendum tamen, quod in omnibus personis masculinis numeri singularis huius futuri, & etiam in prima plurali masculina contingit sæpius punctum vocalem mediæ litteræ, scilicet cholem mutari

in

CAP. SEPTIMUM.

in cameç, scilicet quando post talem personam immediata
 te, sequitur dictio monosyllaba vel dictio habens accen-
 tum in principio, sed tunc ille punctus cameç proferri de-
 bet, vt cholem. vt Psal. 88. **לֹא אֶשְׁמַר לוֹ חֶסֶדִי** idest serua-
 bo illi misericordiam meam, vbi licet scribatur esmar de-
 bet legi esmor. Idem quoque punctus mediæ litteræ sub-
 stantialis, scilicet cholem mutatur sæpius in vocalem. a. ma-
 xime quando littera media vel finalis verbi est gutturalis.
 Exemplum primi **יִרְצֶן** idest volet. Exemplum secundi
אֶצְעַק idest clamabo. Exemplum tertii **אֶשְׁמַע** idest au-
 diam. Et in fine clausulæ seu litteræ mediæ vertitur in
 cameç vel in cholem, dato quod ibi nulla sit littera guttu-
 ralis, & in eadem syllaba collocatur accentus, hoc idem
 sæpe contingere solet etiam, quando non est finis clausu-
 læ, Hoc patet in his exēplis **אֶפְקֹדָה אֶפְקֹדָה : תִּפְקֹדִי**
תִּפְקֹדִי תִּפְקֹדִי et eodem modo diceretur in
 tertia p̄sona plurali. Et quādo prima littera substantialis ver-
 bi est hain vel chet, tūc aleph primæ p̄sonæ & illa littera
 prædicta scribūtur cū çegol, vt **אֶעֱבֹר** .i. trāsibo, in aliis
 vero personis eadē duæ litteræ scribūtur cum vocali. a. vt
תֵּעֲבֹר .i. trāsibis. Et in verbis quorū prima littera substā-
 tialis est aleph, litteræ accidētales hui⁹ futuri scribūtur p
 punctū cholem, vt **אֶכַל** .i. comedā **אֶמַר** .i. dicā. Verū in
 hoc casu prima p̄sona nō debet scribi nisi cū vnico aleph
 ppter coincidentiā & euphoniā, in aliis vero p̄sonis aleph
 substantialis verbi ponitur octosa, licet scribatur, vt **תֹּאכַל**
 .i. comedes **תֹּאמַר** .i. dices. Sūt tamē quædā huiuscemodī
 verba in quib⁹ prima p̄sona p̄mittitur habere duo aleph
 iuncta,

SECUNDI LIBRI

iūcta, & vtracq; scribit̃ cū çegol, vt אָסֹף .i. cōgregabo.
 In hoc tamen verbo יָכֹל idest potuit omnes litteræ ac-
 cidentales futuri subscribuntur cum pūcto sureq; & hoc
 fit discretionis gratia ad futurum huius verbi אָכַל idest
 comedit, vt אֹכֵל idest potero תֹּכֵל poteris. Nōnunq̃
 etiā secunda & tertia personæ plurales generis masculi-
 ni, atque secunda singularis generis fœminini accipiunt
 in fine litterā nun, hoc modo תִּפְקְדוּן תִּפְקְדוּן תִּפְקְדוּן
 quæ regula etiā seruit in aliis coniugationibus tam in
 voce actiua, quā in passiua. ¶ Aduertendum autem,
 quod in omnibus coniugationibus ac etiā in verbis ir-
 regularibus, quando personis huius futuri præponitur lit-
 tera vau coniunctiua, idest/quæ est coniunctio, et, tunc fu-
 turum vertitur in præteritum, vt וְיִפְקֹד idest & visita-
 uit, excepto quando littera vau subscribitur cum seua vel
 chiriq; quia tunc non mutat futurum, vt וְיִפְקֹד idest &
 visitabit. Et vice versā quando eadem littera vau præponi-
 tur personis præteriti cum quolibet puncto vocali præ-
 teritum vertitur in futurum, vt וְשָׁמַר idest & custodiet
 præterquā in prima p̃sona singulari in cuius littera sub-
 stantiali mediā collocatur accentus, quia tunc non muta-
 tur præteritum. vt Osee. 12. וְדִבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים idest
 & locutus sum ad prophetas, sed si eadem prima persona
 haberet accentū in vltima syllaba, tunc littera vau ei adie-
 cta prædicto modo mutat præteritum in futurū. vt Exo-
 di. 12. וְעָבַרְתִּי בָאָרֶץ מִצְרַיִם idest transibo per terram
 ægypti, per hoc etiā futurum potest suppleri præte-
 ritum imperfectum indicatiui. vt Genesis secundo וְאָדָם
idest

CAP. SEPTIMUM.

וַיֵּלֶךְ מִן הָאָרֶץ idest & nubes ascendebat de terra. pro quo nostra translatio habet, & fons ascendebat de terra.

¶ Imperatiuomodo tempore praesenti.

Imperatiuus modus hebraice dicitur צווי idest mandatum: & non habet nisi tempus praesens, in quo solas secundas personas vtriusque numeri habet. nam aliae personae huius temporis suppleunt per futurum indicatiui supra dictum. Praesens ergo imperatiui formatur ad hunc modum.

¶ Foeminina. Masculina.

בְּקֹדֶה vel בְּקֹדֶה vel בְּקֹדֶה Visita.

בְּקֹדְנָה בְּקֹדְנָה Visitate.

Et possent variari tres ultimae personae huius imperatiui, idest foeminina singularis, & masculina ac foeminina pluralis tribus modis, secundum varietatem secundae personae singularis masculinae eiusdem praesentis, hoc modo.

בְּקֹדֶה vel בְּקֹדֶה vel בְּקֹדֶה Foeminina singularis.

בְּקֹדְנָה vel בְּקֹדְנָה vel בְּקֹדְנָה Masculina pluralis.

בְּקֹדְנָה vel בְּקֹדְנָה Foeminina pluralis.

Et hoc plerumque contingit in fine clausularum. Eadem quoque secunda persona singularis masculina potest recipere he in fine, & hoc tribus modis. Primo si littera substantialis prima subscribatur cum puncto chiriq, & ultima cum cameç siue patha. vt Genesis. 39. וְזָכְרָה עִמִּי idest dormi mecum. Secundo quando littera substantialis prima scribitur cum cameç proferendo vt cholem. vt Nemiae. 13. זָכְרָה לִי אֱלֹהֵי idest recordare mei deus meus. Tertio cum eadem littera prima subscribitur cum seua, vt Danielis. 9. יְהוָה שְׂמֵעָה יְהוָה סֹלְחָה idest domine

SECVNDI LIBRI

mine audi domine parce. Secundæ quoque personæ singularis foemininæ littera substantialis prima aliquando habet cameç proferendum quasi cholem. vt Iudicum. 9. מְלָכֵי עָלֵינוּ idest regna super nos. Et quando primæ positionis verbi littera substantialis prima vel media fuerit gutturalis, tunc persona foeminina singularis, & masculina pluralis possunt habere primas duas litteras cum patha, vt פַּעַלִי idest fac foemi. פַּעַלְו idest facite mascululi. nonnunquam etiam in masculino plurali vtraque dictarum litterarum subscribitur cum çegol, hoc modo אַהֲבֵנוּ idest amate אַחֲזֵנוּ idest comprehendite. Et in secunda persona singulari foeminina aliquando prima littera substantialis scribitur cum cameç chateph proferendo vt cholem. vt Hieremiæ. 22. וַאֲעֵקֶרֶי idest clama, aliquando etiam he finalis in secunda plurali foeminina deficit. vt Ruth primo לִי מָרָא קְרָאֵנִי idest vocate me amaram. In eodem quoque verbo qara littera substantialis prima aliquando venit cum puncto chiriq & nun finalis colligitur ad vocalem præcedentem. vt Exodi secundo לְוִי קְרָאֵנִי idest vocate eum. In verbis deniq; primæ coniugationis quorum prima positio desinit in e. vel o. sequente consonante, eadem vox est præteriti & imperatiui. vt Genesis. 29. מָלֵא שְׂבַע זֵאת idest imple septimanam huius. Futurū vero imperatiui in omnibus coniugationibus supplendum est per futurum indicatiui modi superius expressum. ¶ De infinitiuo & gerūdiis.

INfinitiuus modus apud Hebræos dicitur מְקוֹר idest origo vel fons, quoniam ab illa eius significatione cōfusa

CAP. SEPTIMUM.

confusa sumitur significatio determinata aliorū temporū & personarū . unde & caret determinato numero genere & persona. & in voce assimilatur secundæ personæ singulari masculinæ imperatiui modi, vt **בִּקֹּד בִּקֹּד בִּקֹּד** idest visitare. Et hic infinitiuus aliquando ponitur seorsum solus, aliquādo adiūgitur verbo præterito aut futuro, & tūc equiualeat participio. vt Genesis. 50. **בִּקֹּד יִבְקֹד** idest visitans visitabit. Itē Exodi. 5. **בִּקֹּד בִּקֹּדֶתִי** idest visitans visitauit. Aliquādo etiam cōponitur cum articulis vel præpositionibus, & tunc equiualeat nostris gerundiis . Præpositiones sunt istæ **בְּכֹלֹם** quibus subscribitur punctus chiriq. Vnde supplemus gerundia in hunc modum,

בִּבְקֹד	In visitando.
בִּבְקֹד	Cum visitando.
לְבִקֹּד	Ad visitandum.
מִבְקֹד	De visitando.

Et quando littera substantialis, prima est gutturalis, litteræ istæ scribuntur per çere vel çegol, vt **לֵאמֹר** idest dicendo **לֵאסֵר** idest ligando. In quarto gerundio ponitur dagues in littera prima substantiali propter defectum litteræ nun , quæ ibi deficit . Hebræi tamen hæc gerundia per infinitiuum proferunt , vt in visitare , de visitare , ad visitare &c . Nonnunquā etiam hæc gerundia recipiunt he in fine , & tunc littera substantialis prima subscribitur per cameç proferendum vt cholem, & chiriq litteræ accidentalis sæpius vertitur in seua, excepta littera mem . vt Exodi. 36. **לְקַרְבָּה אֶל הַמִּלְאכָה** idest ad accedendum ad opus, vel vt accederet operi .

Aliqn

SECUNDI LIBRI

Aliquando etiam veniunt cum chiriq in vltima syllaba
 vt Pſal. iii. **עִם נְדִירִים** להושיבי *ideſt* ad habitandum
 cum principibus, vbi debuerat ſcribi ſolum **להושיב** Per
 hunc etiam infinitiuum cum his duabus litteris acciden-
 talibus **בב** ſuppleri ſolet ſubiunctiuus modus: mutato ſe-
 ua primæ litteræ ſubſtantialis in cholem, & ſubſcriptis
 litteris accidentalibus per ſeuā, & addita terminatione
 pronominis deriuatiui ſingulis perſonis, hoc modo.

¶ **Fœminina Masculina.**

	בְּפָקְדִי	Inviſitādo me. i. cū viſitē maſ, v'l fœ.
בְּפָקְדֶיךָ	בְּפָקְדֶיךָ	Cum viſites.
בְּפָקְדֶיהָ	בְּפָקְדֶהּ	Cum viſitet.

¶ **Plurali numero.**

	בְּפָקְדֶנּוּ	Cū viſitēm⁹ maſ. vel fœ.
בְּפָקְדֶכֶם	בְּפָקְדֶכֶם	Cum viſitetis.
בְּפָקְדֶנָּה	בְּפָקְדֶנָּה	Cum viſitent.

Eſt alius modus ſupplendi ſubiunctiuum modum, ſci-
 licet antepoſendo has duas conſunctiones temporales
כִּי בְּאֲשֶׁר verbo præterito vel futuro. Exemplum pri-
 mæ, vt Genefis. 12. **כִּי בְּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרַיִם** *ideſt*
 cum accederet, vt ingrederetur ægyptum. Exemplum ſe-
 cundi ibidem paulo poſt **כִּי יֵרְאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרִיִּים** *ideſt*
 cum viderint te ægyptii. ſed iſtæ conſunctiones alias ha-
 bent ſignificationes, de quibus infra in ſuo loco dicem⁹.

¶ **De optatiuo.**

¶ **Carent etiam hebræi optatiuo**
 modo, circūloquuntur tamen ipſum per præteritum &
 futurū indicatiui antepoſitis his duobus aduerbiis optan-
 di **לֵן אֶחָלִי** hoc eſt vtinam. Exemplum primi, vt Eſaiæ
 cap.

CAP. SEPTIMUM.

cap. 48. **לֹא הִקְשִׁיבָה** idest vtinam audiuisses. Exemplum
 secundi. vt Psal. 118. **אֶתְּלִי יְפוֹנוּ דְּרָכֵי** idest vtinam di-
 rigantur viæ meæ. ¶ Nota regulam generalem, quod in
 omnibus conjugationibus & vocibus verborum tam re-
 gularium, quàm irregularium, imperatiuus sequitur ter-
 minationes futuri indicatiui. & infinitiuius semper est ea-
 dem vox, quæ fuit secunda persona singularis masculina
 imperatiui. ¶ De voce passiuæ.

VOCIS passiuæ præteritum indicatiui modi formatur
 ab alio præterito vocis actiuæ addita littera nun in
 principio cuiuslibet personæ subscripta cum puncto chi-
 riq, & mutato cameç primæ litteræ substantialis in seua,
 & personæ habent easdem terminationes quas & in voce
 actiuæ, hoc modo.

¶ **Fœminina. Masculina.**

נִפְקְדָה **נִפְקֵד** Visitatus est vel fuit.

נִפְקְדַת **נִפְקַדְתָּ** Visitatus es vel fuisti.

נִפְקְדָתִי Visitatus vel. ta. sum vel fui.

¶ **Plurali numero.**

נִפְקְדוּ Visitati vel. tç. sunt vel fuerunt.

נִפְקְדַתֶּם **נִפְקַדְתֶּם** Visitati estis vel fuistis.

נִפְקְדָנוּ Visitati vel. tç. sumus vel fuim⁹.

Tamen in fine clausulæ seua litteræ substantialis mediæ
 vertitur in cameç cum accentu, hoc modo **נִפְקְדָה** **נִפְקְדָה**. Item si littera verbi substãtialis prima fuerit gut-
 turalis, tunc in omnibus personis eadem littera substãtia-
 lis & nun accidentalis subscribuntur per çegol. vt Gene-
 sis. 22. **נֶאֱחָז בְּסַבְרִי** idest apprehensum in vepris. Et ali

F quãdo

SECUNDI LIBRI

quando littera nun scribitur cum patha . vt Genesis . 37.
 לִמָּה נִחְבֵּאתָ idest quare absconditus es.

¶ Præsens tempus huius vocis & modi suppletur per participium vocis passiuæ, quod est simile tertiæ personæ singulari, præteriti vocis passiuæ, eorum tamen differentia cognoscitur vel per cōstructionem & sententiam litteræ, vel per scripturam, quia littera substantialis media in præterito scribitur cum pathach, quando non est finis clausulæ, in participio vero cum cameç nisi construatur cum genitiuo. Participium vero est huiusmodi.

נִפְקְדָה . I. נִפְקְדָה q̄ visitata est נִפְקֵד q̄ visitat⁹ est.
 נִפְקְדִים q̄ visitati sūt נִפְקְדוֹת q̄ visitate sūt.

¶ Ex hoc autem participio adiunctis pronominibus primitiuis conficitur præsens indicatiui modi vocis passiuæ, quemadmodum in voce actiua dictum est . vnde non opus est exemplo. Rememoranda est hic etiam exceptio præcedens de litteris gutturalibus. & ratio eius est quia litteram guttulearem non potest præcedere chiriq̄ cōmuniter. vt Numeri . 12. הוּא נֶאֱמָן idest fidelis ille . Et aliquando littera substantialis media participii masculini pluralis scribitur cum seua loco cameç . vt Hester primo בְּשׁוֹשַׁן הַנִּמְצָאִים idest qui inuenti sunt in fufis. Aduertendum hic, quod tertia persona singularis fœminina præteriti quando est finis clausulæ, & fœminina præsentis participii non differunt nisi in accentu, quoniam quando est vox præteriti habet accentum in penultima syllaba, vt נִפְקְדָה sed quando est participium siue præsens tempus habet accentum in vltima, vt נִפְקְדָה vnde Psal.

CAP. SEPTIMUM.

psal. 50. dicitur רוּחַ נְשַׁבְּרָה .i. spiritus cōtribulatus &c.

¶ Tempus futurum indicatiui modi vocis passiuae, etiam recipit illas quattuor litteras אֵיתָן scriptas cum eisdem punctis vocalibus sicut in voce actiua, sed quia non ponitur littera nun accidentalis sicut in praeterito huius vocis passiuae, ideo littera substantialis prima habet da-gues ad supplendum nun, hoc modo.

¶ Fœminina.

Masculina.

	אֶפְקֹד .i. אֶפְקֹדָה	Visitabor mascul. vel fœ.
תִּפְקְדִי	תִּפְקְדִי	Visitaberis.
תִּפְקֹד	יִפְקֹד	Visitabitur.

¶ Plurali numero.

	נִפְקֹד .i. נִפְקֹדָה	Visitabimur mas. vel fœ.
תִּפְקְדֶנָּה	תִּפְקְדוּ	Visitabimini.
תִּפְקְדֶנָּה	יִפְקְדוּ	Visitabuntur.

Et in fine clausulæ seu litteræ substantialis mediæ vertitur in çere cum accētu in eadē littera, hoc modo תִּפְקְדִי. Et aleph primæ personæ aliquando recipit chiriq. vt Exodi. 14. וְאֶפְקֹדָה בְּפָרְעָה idest honorabor in pharaone. Et quando prima littera substantialis fuerit gutturalis siue res, tunc litterę accidentales futuri sub scribuntur cum çere, quia vt dictū est: pūctus chiriq nō potest præcedere litterā gutturalem. Exemplū primi. vt Geni. 42. יֹאסֵר בְּבֵית מִשְׁמָרָתָם idest ligabitur in domo custodie vestræ. Exemplū secūdi. vt Prouerbiorū. 22. בְּתוֹךְ רְחוֹבוֹת אֶרֶץ idest in medio platearū occidar. Nōnunq̃ etiam çere litteræ substantialis mediæ vertitur in cameç vel patha, maxime quādo priā littera fuerit gutturalis vel res.

SECUNDI LIBRI

Exemplum primi, vt Numeri. 16. וַתֵּעָצֶר הַמִּגְפָּה *ideſt* ceſſauit peſtilentia. Exemplum ſecundi vt Iona primo וַיִּשְׁכַּב וַיָּרֶם *ideſt* & accubuit & dormiuit. Et quādo vltima verbi littera fuerit hain aut chet, ipſa ſcribitur ſub iecto patha, hoc modo יִשְׁמַע *ideſt* audietur וַיִּפְתַּח *ideſt* aperietur. Et in hoc caſu etiam cere litteræ mediæ vertitur in patha, dum modo non ſit ſinis clauſulæ. vt quarto Regum ſecūdo בְּטֶרֶם אֲלֶכָה מֵעַכְפָּר *ideſt* antequā tollar a te. Et in voce fœminina plurali plærunque littera ſubſtantialis media ſcribitur cum vocali. a. vt Pſalmo. 36. וַתִּשְׁבְּרוּם וַתִּשְׁבְּרוּם *ideſt* & arcus eorum confringātur.

¶ Imperatiuo modo.

¶ In hac voce paſſiua ſicut in actiua imperatiuus non habet, niſi ſecundas perſonas vtriuſque numeri præſentis temporis. & formatur a ſecundis perſonis maſculinis præcedentis futuri mutata thau in he cum puncto chiriq, & littera ſubſtantialis prima habet dagues ratione iam dicta, hoc modo.

¶ Fœminina. Maſculina.

הִפְקֹדִי הִפְקֹד Viſitare aut viſitatus ſis.

הִפְקֹדְנָה הִפְקֹדוּ Viſitamini aut viſitati ſitis.

Et ſi prima littera verbi fuerit gutturalis he ſcribitur cum puncto cere ratione prius dicta. vt Deuterono. 32. וְהִצַּטְתָּ אֶל עֲמִירָה *ideſt* & apponere populis tuis. Et nō nunquā genus maſculinum plurale accipit nun in prin cípio. vt Hieremiæ. 50. וְנָלוּ אֶל יְהוָה *ideſt* venite & iungimini domino.

¶ Infinitiuo modo.

Inſi/

CAP. SEPTIMUM.

¶ Infinitiuus vocis passiuæ eandem vocem habet, quæ fuit secunda singularis masculina imperatini eiusdem vocis passiuæ, vt **הִפְקֵד** idest visitari. Et aliquando accipit nun præteriti. vt **הֵסֵת** tertio **וְנִשְׁלַח סְפָרִים** idest & mitti epistolas. Ex hoc etiam infinitiuo appositis illis quattuor litteris **בְּכֶלֶם** fiunt gerundia vocis passiuæ. primæ litteræ substantialis puncto non mutato, quæ litteræ debent subscribi per seua & mem per çere. Exempla satis patent. & in eis aliquando amittitur he infinitiui. vt **Exodi decimo מֵאֵנָה לֵעֲנֹת מִפְּנֵי** idest nō vis subici mihi. vbi si nō de fuisset he debuerat dici **לֵהֲעֲנֹת**. Et p hoc infinitiuum etiam suppletur subiunctiuus vocis passiuæ eisdem modis quibus in voce actiua superius dicebatur.

¶ Optatiuus etiam suppletur in voce passiuæ, eodem modo per præteritum aut futurum indicatiui, sicut dictum est in voce actiua. Istæ autem regulæ cum plærisque ex superioribus sunt generales ad omnes coniugationes, & etiam ad verba irregularia. ¶ Est & aliud participiū vocis passiuæ huiusmodi **פְּקֻדָּה** visitatus **פְּקֻדִּים** visitati **פְּקֻדָּה** visitata **פְּקֻדוֹת** visitate. Hoc vero participium vocis passiuæ in eo differt a participio vocis passiuæ superius declarato, quia illud significat per modum actus, hoc autem per modum habitus, vt **niph qad**, idest visitatus, paqud idest visitari solitus. ¶ Hactenus igitur de verbis actiuis & passiuis primæ cōiugationis, quæ etiam duo sola genera verborum reperiuntur in aliis cōiugationibus, & in verbis irregularibus. Aliqui tamen Hebræorum volunt ad modum latinorum distinguere

SECVNDI LIBRI

quinque verborum genera in qualibet coniugatione. Ergo secundum eos verba neutra dicuntur illa, quæ solam actionem significant, & reperiuntur aliquando in voce actiua, & aliquando in voce passiuâ, & non habent participium vocis passiuæ, sed solum vocis actiuæ significans quoq; actionem. cuiusmodi sunt hæc הָלַךְ vel נָהַל i. e. ambulauit יָשַׁב i. e. habitauit נָפַל i. e. cecidit עָמַד i. e. stetit רָכַב i. e. equitauit. vnde in eis non dicimus participia / haluch / iasub / naphul / aamud. Sūt etiā quædam verba communia quorum participia vocis actiuæ aliquando significat passionem, & econtra participia vocis passiuæ significant actionem, vt בָּטַח i. e. confidit בָּטֹחַ בְּטֹחַ i. e. confisus & confidens. Similiter שָׁכַן i. e. habitauit שׂוֹכֵן שׁוֹכֵן i. e. habitatus & habitans. Sunt alia verba hebraica, quæ latinorum more possunt appellari deponentia, quia habent vocem passiuam & carent actiua. & significant actionem, vt נִשְׁבַּע i. e. iuratus vel qui iurauit נִתַּר i. e. remansit siue relictum est. Sunt alia verba quæ carent participiis tam actiuæ quàm passiuæ vocis. quorum loco ponuntur nomina adiectiua, vt קָרַב i. e. accessit רָחַק i. e. recessit, a quibus verbis deriuantur hæc nomina adiectiua קָרוֹב i. e. propinquus רָחוֹק i. e. lōginquus. Similiter & quæ sequuntur nomina adiectiua vsitata in sacra scriptura ponuntur pro participiis suorum verborum, quia carent eis, vt גָּבֹר i. e. robustus חָזַק i. e. fortis חָכָם i. e. sapiens סָכָל i. e. stultus צַדִּיק i. e. iustus קָטָן i. e. parvus רָשָׁע i. e. malus. Deniq; hoc verbū יָכַל i. e. potuit ne

que

CAP. OCTAVVM.

quæ habet participium actiue neque passivæ vocis neque nomen adiectivum quo possit suppleri, ideo in eo ponitur tempus præteritum pro præsentî. ¶ Sed hæc vltima notabilia magis faciunt ad bonitatem & perfectionem linguæ hebraicæ, quàm ad necessitatem artis.

¶ Capitulum octavum de secunda
verborum coniugatione tam in
voce activa quàm in passiva.

Secunda verborum hebraicorū coniugatio est etiam Strium litterarum vt prima coniugatio, harum tamē prima subscribitur cum puncto chiriq, secunda cum çere vel patha, & nonnunq̃ cum çegol, vt פָּקַד vel פָּקַד & littera media habet dagues, excepto quando fuerit aliqua gutturalium vel res, quæ non recipiunt dagues, & tunc prima verbi positio utroque modo prædictorum scribi potest. Littera quoque prima & secunda scribi possunt cum pūcto çere, vt Deutero primo הִתְּוֹרָה בְּאֵר אֶת הַתּוֹרָה idest declaravit legem. Et in eodem casu potest scribi littera prima cum çere, & media cum patha, vt Genesis. 24. בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם idest benedixit abraham. Sunt autem qui dicant, quod ideo littera media huius coniugationis habet punctum dagues, vt per illud suppleatur defectus litteræ iod ociosæ, quæ ibi deberet poni post punctum chiriq secundū rationem bonæ orthographiæ, sed alii dicunt quod nunq̃ dagues supplet litterā ociosā, & quod iste pūctus est naturalis huic cōiugationi ad denotandum vehementiam actionis de qua superius dictū est. Sensus huius coniugationis in omnibus modis temporis

SECUNDI LIBRI

bus & personis tam in voce actiua, quàm in passiuâ est penitus similis sensui primæ coniugationis, excepta vocis differentia & significationis vehementia.

¶ Secunda coniugatione actiua
voce tempore præterito.

¶ Fœminina Masculina.

פָּקְדָה פָּקַד Visitauit,

פָּקַדְתָּ פָּקַדְתָּ Visitasti.

פָּקַדְתִּי Visitauī mascul. vel fœmi.

¶ Plurali numero.

פָּקְדוּ Visitauerunt mascul. vel fœmi.

פָּקַדְתֶּם פָּקַדְתֶּם Visitastis.

פָּקַדְנוּ Visitauimus mascul. vel fœmi.

Et notandum, quod in fine clausulæ seu litteræ substantialis mediæ vertitur in çere, & in eadem collocatur accentus. vt Deutero. 5. אָשֶׁר דִּבְּרוּ idest quod locuti sunt. Aliquando etiam in prima verbi positione veniunt duæ litteræ gutturales iunctæ in principio & vtraque subscripta cum çegol. vt Iudicum. 5. מְדוּעַ אַחֲרָיו פָּעַמִּי מִרְכְּבוֹתָיו idest quare tardauerunt pedes quadrigarum illius. Item aliquando hæc coniugatio reperitur scripta sine dagues litteræ mediæ. vt Ezechiel. 9. וּמִלֵּאךְ אֶת הַחֲצִירוֹת idest implete a tria.

¶ Tempore præsentis.

Præsens indicatiui modi, quod in omnibus coniugationibus hebraicis per participia vocis actiue aut passiuæ suppleri solet, plærūq; in hac secūda cōiugatione, & in aliis sequētibus venit cū littera mem addita in principio, & in hac secūda cōiugatione subscribit cū seu. vt

Fœr

CAP. OCTAVVM.

¶ Fœminina.

Masculina.

מְפַקְדָה .י. מְפַקְדָת

מְפַקֵד

Qui vel quę visitat.

מְפַקְדוֹת

מְפַקְדִים

Qui vel quę visitant.

¶ Ex hoc autē participio formantur omnes personæ temporis præsentis sicut in prima coniugatione dictum est. Et in fine clausulæ littera media in genere fœminino numeri singularis plærunque venit cum çere, & in ea nō nunquā accentus collocatur, vt מְפַקְדָה idest quę visitat, & participium desinens in littera thau scribitur, hoc modo מְפַקְדָת Item quando participium masculinum numeri singularis iungitur pronomini aliquando littera substantialis media scribitur cum puncto chiriq. vt Leuitici. 21. מְקַדְשֶׁכֶם idest qui sanctificat vos &c.

¶ Tempore futuro.

¶ In omnibus coniugationibus personæ futuri indicati ui modi veniunt cum illis quattuor litteris אֵיתָן vt alias dictum est, sed earum puncta variantur. In hac ergo secunda coniugatione prædictę litteræ subscribuntur cū seua, præter aleph primæ personæ singularis, quæ causā differentię ad vocem similem in prima coniugatione in voce passiuā scribitur cum patha, hoc modo.

¶ Fœminina.

Masculina.

אֶפְקְדָה vel אֶפְקֵד

Visitabo mas. vel fœ.

תְּפַקְדִי

תְּפַקֵד

Visitabis.

תְּפַקֵד

יְפַקֵד

Visitabit.

¶ Plurali numero.

נְפַקְדָה vel נְפַקֵד

Visitabimus mascul. vel fœmi.

Visi

SECVNDI LIBRI

תִּפְקְדוּ תִּפְקְדֶנָּה Visitabitis.

יִפְקְדוּ יִפְקְדֶנָּה Visitabunt.

Et in fine clausulæ seuæ litteræ mediæ vertitur in çere & in ea ponitur accentus, vt אֶפְקְדֶנָּה quæ regula etiam obseruatur in omnibus coniugationibus. Alia tempora indicatiui modi in hac secunda coniugatione supplenda sunt, eo modo quo in prima dictum est.

Ⓒ Imperatiuo modo tempore præsentis.

Ⓒ Fœminina. Masculina.

פִּקְדִי פִקְדֵה. 1. פִּקְדֵה Visita.

פִּקְדֵה פִּקְדִי Visitate.

Aliæ personæ huius præsentis suppleuntur per futurū indicatiui modi in om̃ib⁹ cōiugationibus, & semper imperatiuus caret futuro, sed suppletur etiam per futurum indicatiui. Aliquando vero in secunda persona singularis numeri generis masculini venit littera media cum p̃tha. vt Psalmo. 54. בִּלַע יְהוָה פֶּלֶג לְשׁוֹנָם idest præcipita domine. diuide linguam eorum. &c.

Ⓒ Infinitiuo modo פִּקְד idest visitare. Aliquando tamen in hoc modo littera media venit cum cholem. vt Psalmo. 117. יִסֵּר יִסְרִי יְהוָה idest castigare castigauit me dominus. Aliquando etiam littera prima scribitur cum chiriq. vt Leuitici. 14. אַחֲרֵי חֵלֶץ אֶת הָאֲבָנִים idest posteaquàm eruti fuerunt lapides. Ex hoc etiam infinitiuo suppleuntur gerundia, & subiunctiuus modus vt in prima coniugatione dictum est, subscriptis litteris accidentalibus in principio per seuæ, excepta mem quæ scri

CAP. OCTAVVM.

scribitur cum chiriq. Et aliquando hæc gerundia recipiunt litteram he infine. vt **Leuitici. 26. לִיטְרָה אֶתְכֶם** idest ad castigandum vos.

¶ Passiua voce. indicatiuo
modo. tempore præterito.

In hac voce passiua secundæ coniugationis fere semper littera substantialis prima in omnibus modis & temporibus subscribitur per sureq, hoc modo.

¶ **Fœminina. Masculina.**

בְּקִדָּה	בְּקִדַּ	Visitatus vel visitata fuit.
בְּקִדְתָּ	בְּקִדַּתָּ	Visitatus vel visitata fuisti.
	בְּקִדְתִּי	Visitatus vel visitata sum vel fui.

¶ Plurali numero.

	בְּקִדּוּ	Visitati vel visitatę sūt v'l fuerūt
בְּקִדְתֶּם	בְּקִדַּתֶּם	Visitati vel visitatę fuistis.
	בְּקִדְנוּ	Visitati vel visitatę fuimus.

Et quando littera mediā est aliqua istarum quattuor **אֶהְיֶה** tunc sureq litteræ primæ mutatur in cholem, vt **Exodi. 12. כִּי גֵרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם** idest quia eiectioni fuerunt ex ægypto, & alibi pluries. nam quando littera mediā fuerit cheth, tunc illa littera potest subscribi cum sureq. vt **Ezechielis. 16. לֹא רַחֲצָה** idest in aqua non es lota. Et item quando littera mediā est aliqua quattuor gutturalium seuā eiusdem litteræ vertitur in cameç. Et idem est iudiciū quando fuerit finis clausulæ, sed ultra hoc in eadem littera collocatur accentus. vt **בְּקִדָּה**

¶ Tempore præsentis.

Præ

SECUNDI LIBRI

Praesens vocis passivae in secunda coniugatione assimilatur praeterito eiusdem, excepto puncto litterae mediae, quia in praeterito est patha, in praesenti est cameç, hoc modo.

¶ **Foeminina. Masculina.**

פָּקְדָה vel פָּקְדָה פָּקֵד Qui vel quę visitatur.

פָּקְדוֹת פָּקְדִים Qui vel quę visitantur.

¶ **Tempore futuro.**

¶ **Litterae accidentales huius futuri scribuntur cū senu,** excepto aleph primae personae singularis quod scribitur cum patha, hoc modo.

¶ **Foeminina. Masculina.**

אֶפְקְדָה vel אֶפְקֵד Visitabor mas. vel foe.

תֶּפְקְדִי תֶּפְקֵד Visitaberis.

תֶּפְקֵד יִפְקֵד Visitabitur.

¶ **Plurali numero.**

נִפְקְדָה vel נִפְקֵד Visitabimur mas. l. foe.

תִּפְקְדֶנָה תִּפְקֹדֻי Visitabimini.

תִּפְקֹדֻנָה יִפְקֹדוּ Visitabuntur.

In fine vero clausulae seu litterae mediae vertitur in cameç cum accentu in eadem, ut תִּפְקֹדֻי תִּפְקֹדֻנָה

¶ **Imperatiuo modo caret.**

¶ **Infinitiuo modo פָּקֵד vel פָּקְדָה idest visitari.** Cui si praeponantur quattuor litterae accidentales כָּלִם fient gerundia vocis passivae. Et subiunctiuus modus eodem modo est supplendus sicut in prima coniugatione dictum est. ¶ **Est & aliud participiū passivae vocis, hoc modo.**

Foe

CAP. NONVM.

¶ Fœminina. Masculina.

מפקדת .i. מפקדה. מפקד. Qui vel quę visitatur.
מפקדות. מפקדים. Qui vel quę visitatur.

Et quando littera substantialis media fuerit aliqua istarum quinque אהחער tunc siueq litteræ primæ vertitur in cholem. vt Deuterono. 33. בְּרַכַּת יְהוָה idest benedicta domini. & cætera.

¶ Cap. nonum de tertia verborum coniugatione tam in voce actiua quàm in passiuâ.

Tertia verborum hebraicorum cōiugatio quemadmodum, & supradictum est, appellatur הפעיל idest fecit facere, eo quod significet actum verbi trāsire in aliam personam. quod præcipue fit in verbis trāsitiuis, vt החולה הפקיד idest fecit visitare infirmum. vnde cōcurrunt in actu illo tres personæ, scilicet Qui facit visitare/ Qui visitat/ & Qui visitatur. Verum in verbis absolutis solum concurrunt duæ personæ, quia actus non transit in tertiam personam, vt העמיד idest fecit stare. In hac itaque coniugatione vno verbo significantur duæ actiones, scilicet ea quæ est illius verbi, & ultra significatio huius verbi facio facis. Et aliquando verbum huius tertiæ coniugationis habet solam significationem primæ coniugationis, quia non importat duos actus, sed vnum. vt Numeri. 30. החריש idest tacuit &c. Et quando littera substantialis vltima fuerit hain siue chet, ipsa subscribitur per patha. Exemplum primi השמיע idest audire fecit. Exemplum secundi הצליח idest fecit proficere. ¶ Et notandum, quod in præterito vocis actiuæ huius coniugatio

SECUNDI LIBRI

gationis littera iod exteritur ex medio dictionis, præterquam in tertis personis vtriusque numeri & generis, hoc modo.

¶ Indicatiuo modo. Actiua voce. tēpore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הִפְקִידָהּ הִפְקִידָהּ Fecit visitare.

הִפְקִידְתָּ הִפְקִידְתָּ Fecisti visitare.

הִפְקִידְתִּי הִפְקִידְתִּי Feci visitare mascul. vel fœ.

¶ Plurali numero.

הִפְקִידוּ הִפְקִידוּ Fecerūt visitare mascul. vel fœ.

הִפְקִידְתֶּם הִפְקִידְתֶּם Fecistis visitare.

הִפְקִידְנוּ הִפְקִידְנוּ Fecimus visitare mascu. vel fœ.

Sed quando littera substantialis prima fuerit aliqua quattuor gutturalium, tunc he in principio verbi posita, quæ est accidentalis, & prædicta prima substantialis debent scribi per çegol, vt הִעָבִיר .i. fecit transire. Aliquando tamen obseruatur regula præcedens, quia illa prima substantialis subscribitur per seua, vt הִעָלִים idest abscondit vel fecit abscondere. Est etiam in vno sacrae scripturae loco alia exceptio, scilicet quod littera he accidentalis in principio dictionis posita, vbi nulla est gutturalis littera substantialis, subscribitur per çegol. vt primi Regum. 25. לֹא הִכַּלְמָנוּ idest non fecimus facere eis dedecus.

¶ Tempore præsentis.

Presens indicatiui modi, vt sæpe dictum est circumloquimur per participium vocis actiua. quod habet in principio litteram mem subiecto puncto patha vel casus meç,

CAP. NONVM.

meq, & in eo abicitur littera he accidentalis, quæ ponebatur in principio dictionis in præterito, hoc modo.

¶ *Fœminina. Masculina.*

מְפַקֵּידָה .f. מְפַקֵּידָה Qui vel q̄ fecit visitare.
מְפַקֵּידִים מְפַקֵּידִים Qui vel q̄ visitare faciūt.

Et quando littera substantialis prima est aliqua quatuor gutturaliū illa debet subscribi cū pūcto patha loco seu, vt מַעְבִּיר idest qui fecit transire. Et aliquando littera substantialis media loco puncti chiriq̄ habet çere excluso iod. vt Psalmo. 134. מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרוֹתָיו idest qui educit ventos de thesauris suis &c.

¶ *Tempore futuro.*

¶ Litteræ accidentales huius futuri debent subscribi cum puncto patha remoto a principio dictionis he præteriti, & littera substantialis media habeat punctum chiriq̄, hoc modo.

¶ *Fœminina. Masculina.*

	אֶפְקִידָה .f.	אֶפְקִידָה	Visitare faciā maf.f. fœ.
תְּפַקִּידִי	תְּפַקִּידִי	תְּפַקִּידִי	Visitare facies.
תְּפַקִּידִי	תְּפַקִּידִי	תְּפַקִּידִי	Visitare faciet.

¶ *Plurali numero.*

	נִפְקִידָה .f.	נִפְקִידָה	Visitare faciem⁹.m. f. f.
תְּפַקִּידְנָה	תְּפַקִּידְנָה	תְּפַקִּידְנָה	Visitare facietis.
תְּפַקִּידְנָה	תְּפַקִּידְנָה	תְּפַקִּידְנָה	Visitare facient.

Et quando littera substantialis prima fuerit aliqua gutturaliū illa etiam subscribitur per patha, vt אַעְמִיד idest stare

SECUNDI LIBRI

stare faciam. Item hoc futurum aliquando recipit in principio litteram he accidentalem præteriti supradicti. vt Plal. 114. יהוֹשִׁיעַ וְלִי idest & me saluum faciet. Aliquando etiam littera substantialis media scribitur per çere loco chiriq, & excluditur iod ex medio. vt Genesis primo וַיִּבְרָא אֱלֹהִים idest & diuisit deus, & alibi sæpius. Nonnunquam præterea in numero plurali littera media scribitur cum seua loco chiriq, excluso iod ex medio. vt primi Regum. 31. וַיִּדְבְּקוּ פְּלִשְׁתִּים idest irrueruntque philistin. pro quo debuit esse וַיִּדְבְּקוּ quod etiam fit cum cõponitur pro nomini. vt primi Regum. 17. יַעֲשֶׂה לָנוּ הַמֶּלֶךְ idest diutem faciet illum rex. pro quo debuit esse. יַעֲשֶׂה לָנוּ

¶ Imperatiuo modo.

¶ Istæ modus habet he in principio sicut præteriti indicatiui, & scribitur cum patha, sed littera media in se cunda psona singulari masculina & plurali foeminina plærunque scribitur cum çere, & excluditur iod ex medio. In aliis vero personis eadem littera media scribitur cum chiriq, & non abicitur iod, hoc modo.

¶ Foeminina. Masculina.

הַפְּקִידָה vel הַפְּקִיד Fac visitare.
הַפְּקִידוּ הַפְּקִידוּ Facite visitare.

Et quando littera media fuerit aliqua quattuor gutturalium, scribenda est cum patha. vt secundi Regum. 11. הַחֶזֶק מִלְחֶמְתְּךָ idest conferta bellum tuum. Et aliquando in secunda persona singulari masculina littera media scribitur cum çegol. vt primi Paralippo. 21. הָעֵבֶר נָא idest fac transire nunc. Et nonnunquam eadem persona scribi

tur

CAP. NONVM.

tur cum chiriq loco çere. vt Hieremiae. 17. **הָבִיא עֲלֵיהֶם** idest induc super eos. Et quandoque scribitur cum patha loco çere. vt Psal. 5. **הַיָּשָׁר לִפְנֵי דְרָכָךְ** idest dirige in conspectu meo viam tuam. Idem quoque modus aliquādo scribitur cum he in fine. vt Hierem. 18. **הִקְשִׁיבָה יְהוָה** idest audi domine.

¶ Infinitiuo modo.

¶ Iste etiam modus recipit he in principio, & littera substantialis media scribitur cum çere siue chiriq & iod, hoc modo **הַפְקִיד** vel **הִפְקִיד** idest facere visitare. Aliquando etiam he addita scribitur cum chiriq. vt Esaiæ. 31. **נָנוּחַ וְהִצִּיל פָּסַח וְהַמְלִיט** idest protegere & liberare transire & saluare, & alia ad hunc modum. ¶ Per hunc quoque infinitiuum supplentur gerundia & modus subiunctiuus præpositis illis quattuor litteris **בכלם** subscriptis cum seua, & non variatur primus pūctus vocalis infinitiui. Et in tali casu aliquādo he addita in principio infinitiui excluditur, & prædictæ litteræ scribuntur cum patha vel cameç. vt Psalmo. 25. **לְשִׁמְיָע בְּקוֹל תוֹדָה** idest ad audiendam vocem laudis. Et alia similiter.

¶ Passiua voce, indicatiuo modo, tempore præterito.

Vox passiua tertiæ coniugationis non habet significationem transitiuam, sed ad modum vocis passiue primæ cōiugationis, habet tamē he in principio subscriptum cum sureq vel cum cameç proferendo vt **cholem**, hoc modo **הִפְקִיד** vel **הַפְקִיד** Exemplum primi.

G Fœr

SECUNDI LIBRI

☞ *Fœminina.* *Masculina.*

הַפְּקִדָּה

הַפְּקִד

Visitatus vel.ta.fuit.

הַפְּקִדְתָּ

הַפְּקִדְתָּ

Visitatus vel.ta.fuisti.

הַפְּקִדְתִּי

Visitatus vel.ta.fui.

☞ *Plurali numero.*

הַפְּקִדוּ

Visitati vel.te.fuerunt.

הַפְּקִדְתֶּם

הַפְּקִדְתֶּם

Visitati vel.te.fuistis.

הַפְּקִדְנוּ

Visitati vel.te.fuimus.

Sed quando littera substantialis prima est aliqua quatuor gutturalium, he accidentalis in principio posita aliquando scribitur cum cameç, & gutturalis prædicta scribenda est cum cameç chateph, vt הָעֵמֶד idest statutus est. Itē in fine clausulæ littera substantialis media scribitur cum cameç loco seua & cum accentu in eadē. vt הַפְּקִדוּ

☞ *Tempore præsentis.*

☞ Hoc tempus circumloquimur per participium habens in principio he cum sureq vel cum cameç pro cholem, hoc modo.

☞ *Fœminina.* *Masculina.*

הַפְּקִדָּה .1. הַפְּקִדְתָּ

הַפְּקִד

Qui vel quę visitatur.

הַפְּקִדּוֹת

הַפְּקִדִּים

Qui vel quę visitatur.

☞ *Tempore futuro.*

☞ Futurum indicatiui modi vocis passiuę habet litteras accidentales in principio subscriptas cum sureq vel cum cameç chateph pro cholem, hoc modo אֶפְקֹד vel אֶפְקֹד idest visitabor.

Fœ

CAP. NONVM.

¶ *Fœminina. Masculina.*

תִּפְקֹדִי תִפְקֹד Visitaberis.

תִּפְקֹד יִפְקֹד Visitabitur.

¶ *Plurali numero.*

נִפְקֹדִי Visitabimur *mas. f. fœ.*

תִּפְקֹדְנָה תִּפְקֹדוּ Visitabimini.

תִּפְקֹדְנָה יִפְקֹדוּ Visitabuntur.

Et quando littera substantialis prima fuerit aliqua ex quattuor gutturalibus, litteræ accidentales huius futuri scribuntur cum cameç, & prædicta littera prima cum cameç chateph pro cholem. vt *Leuitici. 16. יַעֲמֹד חַי* idest statuatur viuus, & *Esdre decimo. כָּל רִכּוּשׁוֹ יִחָרֵם* idest destruatur omnis substantia eius. & cætera.

¶ *Imperatiuo caret.*

¶ *Infinitiuo modo.*

¶ *Iste modus recipit he additam in principio subscriptam cum sureq vel cum cameç chateph pro cholem, & substantialis media venit cum çere, hoc modo תִּפְקֹד vel תִּפְקֹד idest visitari. Infinitiuus namque iste frequenter in sacra scriptura venit he subscripta cum cameç chateph pro cholem. vt *Ezechielis. 16. וְהַמֶּלֶךְ לֹא הִמְלִיחַ* idest saliri non es salita & inuoluta non es inuoluta. pro quo noster interpres posuit, nec sale salita, nec inuoluta pannis. Habet etiam iste infinitiuus aliquando he additam infine. vt *Ezechielis. 32. וְהִשְׁכַּבְהָ אֶת עֵרְלִים* idest descendere & dormire cum incircumcisis. & cætera.*

SECUNDI LIBRI

¶ Participium vocis passiuae.

¶ Fœminina.

Masculina.

מוֹפְקֶדֶת .i. מוֹפְקֶדֶה Qui vel quę visitat.

מוֹפְקֶדִים מוֹפְקֶדוֹת Qui vel quę visitant

Sed aliquando hoc participiū habet he præteriti post mem. vt Ezechielis. 46. לְאַרְבַּעַת מְהוֹקְצוֹת idest ad quattuor illa angulata. pro quo nos habemus, mensurę vnus quattuor. Et quando littera substantialis media fuerit aliqua ex quattuor gutturalibus, littera mem accidentalıs venit cum cameç, & substantialis prima cum cameç hateph. vt Ezechielis. 29. עָרִים מְחֻרְבוֹת idest inter vrbes destructas &c.

¶ Cap. decimū de quarta verborum hebraicorū coniugatione tam in voce actiua quàm in passiua.

Quarta coniugatio ideo superius dicta est verbum quadratum, quia quattuor habet litteras substantiales in prima verbı positione. estque duarum syllabarū verbum, quarum prior scribitur cum puncto cholem & littera vanı ociosa, secunda vero cum puncto patha, hoc modo רוּם idest exaltauit. Ad hanc vero coniugationem plærunque pertinent verba dicta imperfecta, quę etiam in prima coniugatione sunt monosyllaba, vt רוּם idest leuaui קוּם idest surrexit. Et quando tale verbum venit ad quartam coniugationem, secunda eius syllaba frequenter scribitur cum çere, hoc modo קוּיָם idest eleuaui. Hęc quoque coniugatio est eorum verborum in quibus secunda littera germinatur, vt מִדָּר idest mensus est. Et tunc verbum quadratum scribitur cum patha vel çere in

re in

CAP. DECIMUM.

re in secūda syllaba, & in eo non sunt nisi trēs litteræ substantiales, quia vau est ibi vocalis & ociosa. In superioribus vero verbis huius coniugationis etiam littera vau est de substantia verbi, vt patuit ex eorum primitiuis primæ coniugationis. Patet ergo, quod ad hanc coniugationem raro pertinent nisi verba monosyllaba primæ coniugationis, vel geminantia secundam litteram. Et si aliquando alia verba ad eam veniant, tunc solę tres litteræ sunt substantiales, & secunda earum syllaba scribitur cum patha vel çere in prima positione, sed indiscursu coniugationis semper eadem secunda syllaba scribitur cum patha, excepto in secunda persona singulari fœminina præteriti & in tertia plurali, quia scribitur cum puncto seu.

⌚ Actiua voce. indicatiuo modo. tempore præterito.

⌚ Fœminina. Masculina.

פִּקְדָּה	פִּקְדַּ	Visitauit.
פִּקְדֶּת	פִּקְדֶּת	Visitasti.
	פִּקְדֶּתִי	Visitauī mascu. vel fœ.

⌚ Plurali numero.

	פִּקְדוּ	Visitauerunt mas. 1. fœ.
פִּקְדֶּתֶן	פִּקְדֶּתֶם	Visitastis.
	פִּקְדֵנוּ	Visitauimus mas. 1. fœ.

Et in fine clausulæ seu litteræ tertiæ vertitur in car meç cum accentu in eadem. vt Hieremiæ. מִן הַמִּצְעָתָם נָם. גַּם שֹׁרְשֵׁי idest plantasti eos & radices miserunt.

⌚ Tempore præsentis.

⌚ Hoc tēp⁹ vt alias sæpe dixim⁹ circūloquimur p ptici ptiū, qđ habet mem in pñcipio cū pñcto seu, hoc modo.

SECUNDI LIBR I

☞ *Fœminina.*

Masculina.

מְפֹקֶדֶת. 1.	מְפֹקֵד	Qui vel quæ visitat.
מְפֹקְדוֹת	מְפֹקְדִים	Qui vel quæ visitant.

Inuenitur tamen in hoc præsentī nonnunquā in vox masculina numeri singularis addita iod in fine. vt Psalmo 99. מְלֹשֵׁנִי בִסֶּתֶר. idest qui accusat in secreto. Et debuerat dici. מְלֹשֵׁן.

☞ *Tempore futuro.*

☞ Etus quattuor litteræ accidentales scribuntur cum seua, præter aleph h primæ personæ singularis, quæ venit cum patha, vt

☞ *Fœminina.* *Masculina.*

	אֶפְקֹד. 1.	Visitabo.
תֶּפְקֹדִי	תֶּפְקֹד	Visitabis.
תֶּפְקֹד	יִפְקֹד	Visitabit.

☞ *Plurali numero.*

	נִפְקֹד. 1.	Visitabimus.
תִּפְקֹדְנָה	תִּפְקֹדוּ	Visitabitis.
תִּפְקֹדְנָה	יִפְקֹדוּ	Visitabunt.

Et aliquando in voce fœminina secundæ & tertię personæ scribitur cum çere, hoc modo תִּפְקֹדְנָה & infine clausulæ seua secundæ litteræ substantialis vertitur in çere cum accentu in eadem, vt אֶפְקֹדֶה תִּפְקֹדֶי יִפְקֹדוּ תִּפְקֹדוּ.

☞ *Imperatiuo modo.*

☞ Huiusmodi secundæ personę tam in singulari quàm in plurali similes sunt tertijs personis præteriti indicatiui,

CAP. DECIMUM.

ui, sed earum differentia ex sententia & contextura litterarum poterit cognosci, hoc modo.

⌘ *Fœminina.* *Masculina.*

פוקדי	פוקדה	פוקד	Visita.
פוקדנה		פוקדו	Visitate.

⌘ *Infinitiuo modo.*

⌘ *Præsens infinitiu* est simile secundæ personæ singulari masculinæ præcedentis imperatiui, hoc modo פוקד idest visitare. Et ex eo supplenda sunt gerundia & subiunctiuus modus per illas quattuor litteras accidentales, de quibus in prima coniugatione dictum est, & debent subscribi per seua &c.

⌘ *De passiuâ voce.*

⌘ *Passiuâ vox* quartæ coniugationis dicitur ab hebræis verbum graue, tum ratione scripturæ, quia habet quinque litteras. nam super tres substantiales additur littera he in principio subiecto puncto chiriq, & post eam immediatæ ponitur thau cū seua, vt colligatur ad præcedentē in eadē syllaba, & littera substantialis media habet dagues, hoc modo הִתְפַּקֵּד idest visitauit se. Tum etiā ratione significationis, quia significat quasi passionē innatā, idest actum qui non transit communiter in aliam personam, sed potius manet in ipso agente, ita vt idem sit agens & patiens illius actus, vt הִתְחַזֵּק idest confortatus est vel confortauit se. Nonnunquam vero hæc verba reperiuntur transitiuâ sicut verba primæ coniugationis, vt הִתְפַּלֵּל idest orauit הִתְבּוֹנֵן idest intellexit. Ali-

SECVNDI LIBRI

quando etiam sunt verba absoluta, vt **הִתְהַלֵּךְ** idest ambulauit . Item aliquando deficit littera thau superaddita & suppletur per dagues primæ litteræ substantialis. vt Io sue. 22. **אֲשֶׁר לֹא הִטְהַרְנּוּ** idest a quo non mundauim⁹ nos , vel non sumus mündati . Aliquando etiam littera substāialis mediā scribitur cum çere, excepto in fine clausulæ , & aliquando cum çegol . vt Genesis. 6. **הִתְהַלֵּךְ נֹחַ** idest ambulauit noe . Quandoque vero ex littera substāiali mediā tollitur dagues &c. ¶ Notandū tamen, quod in huiusmodi verbis littera thau superaddita semp ponitur ante litteras substantiales, præterquā cum prima littera substantialis fuerit aliqua istarum quattuor , **וָסַע** quia tūc illa debet præcedere thau. vt Micheæ. 6. **וַיִּתְּשִׁימָר** idest & seruabūtur præcepta ambri. nam ex ratione huius cōiugationis debuerat scribi. Et cum venerit aliqua illarum quattuor litterarum, aliquando littera thau vertitur in teth. vt Gene. 44. **מֶה נִצְטַדֵּק** idest in quo iustificabimus nos vel iustificabimur , quod verbum venit a **צַדֵּק** idest iustifico . Procedit ergo hæc coniugatio , hoc modo.

¶ Indicatiuo modo tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הִתְפַּקְדָּה

הִתְפַּקֵּד

Visitauit se.

הִתְפַּקְדָּתְךָ

הִתְפַּקְדָּתְךָ

Visitasti te.

הִתְפַּקְדָּתִי

Visitauit me mas. vel fœ.

¶ Plurali numero.

הִתְפַּקְדּוּ

Visitauerūt se ma. f. fœ.

Visit

CAP. DECIMVM.

וְתִפְקְדוּם וְתִפְקְדוּם Visitatis vos.

וְתִפְקְדוּנוּ Visitauim⁹ nos m.as. f. fœ.

Et in fine clausulæ seuæ litteræ mediæ vertitur in carneꝝ cum accentu in eadem sic. וְתִפְקְדוּ

¶ Tempore præsentis.

¶ Littera mem addita participio subscribitur cum chiriq̃ & tollitur he præteriti, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

מִתְפַּקֵּדָה .י. מִתְפַּקֵּדָה Qui vel q̃ visitat se.

מִתְפַּקְדִים מִתְפַּקְדִים Qui vel q̃ visitat se

¶ Tempore futuro.

¶ Hoc etiam tempus amittit he præteriti, & hoc ne simul proferantur tres litteræ in eadem syllaba, quod esset valde graue. Et litteræ accidentales huius futuri scribende sunt cum chiriq̃, præterq̃ aleph primæ personæ q̃ venit cū çegol, & littera dictionis mediæ cū çere, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

אֶתְפַּקְדִי .י. אֶתְפַּקְדִי Visitabo me. m. f. fœ

תִּתְפַּקְדִי תִתְפַּקְדִי Visitabis te.

יִתְפַּקְדִי יִתְפַּקְדִי Visitabit se ipsum.

¶ Plurali numero.

נִתְפַּקְדוּ .י. נִתְפַּקְדוּ Visitabim⁹ nos. m. f. f.

תִּתְפַּקְדוּ תִתְפַּקְדוּ Visitabitis vos.

יִתְפַּקְדוּ יִתְפַּקְדוּ Visitabunt seipsos.

Aliquando tamen littera substantialis mediæ venit cum patha, vt Prouerbiorum. 25. אֵל תִּתְהַדֵּר לְפָנַי מֶלֶךְ idest medię

SECVNDI LIBRI

non gloriēis coram rege . Et in fine clausulæ sēna litteræ
mediæ vertitur in cameç cum accentu in eadem. vt Exo
di. 19. יהוה יתקדשו אל הנגשים אֵלֵינוּ idest qui accedunt
ad dominum sanctificetur . Et alia ad hunc modum.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Iste modus recipit he præteriti in principio cum
chiriç , hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

הַתְּפַקְדִּי הַתְּפַקְדֵּה הַתְּפַקְדֵּךְ Visita te.

הַתְּפַקְדֵּנָה הַתְּפַקְדֻּם הַתְּפַקְדֻּם Visitate vos.

¶ Infinitiuo modo, vt הַתְּפַקְדֵּךְ . i. visitare se.

¶ Aliud vero participium passiuæ vocis , hoc mo-
do profertur.

¶ Fœminina. Masculina.

מְפֻקְדֵת מְפֻקְדֵה מְפֻקְדֵךְ Visitatus vel visitata.

מְפֻקְדֹת מְפֻקְדִים מְפֻקְדִים Visitati vel visitate.

¶ Quattuor itaque coniugationis hebræę verborum
regularium seu perfectorum ad hunc modum explicatæ
sunt. ¶ Circa eas tamen adhuc notandum , esse quædam
verba ex duabus coniugationibus cōposita. vt Psalmo. 7.
יִרְדּוּף אֹיֵב נַפְשִׁי idest persequatur inimicus animam
meam. nam verbum יִרְדּוּף est tertia persona singularis
futuri posita pro imperatiuo . et componitur ex futuro
primæ coniugationis vocis actiuæ , hoc est יִרְדּוּף & ex
futuro secundæ coniugationis eiusdem vocis , hoc est
יִרְדּוּף nam punctus chiriç qui subiicitur iod, & cholem
qui imponitur daled , sunt primæ coniugationis . sed pa-
thach

CAP. DECIMUM.

thach qui subiicit litteræ res, & dagues litteræ daled sunt secundæ coniugationis . Eadem quoque compositio reperitur in voce passiva . vt Numeri primo **לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹכֶם** idest non fuerunt numerati inter illos . quod verbum **הִתְפַּקְדוּ** componitur ex voce passiva tertiæ coniugationis quæ est **הִפְקִיד** & ex eadem voce quartæ coniugationis , quæ est **הִתְפַּקֵּד** cameç ergo qui subiicitur he est tertiæ coniugationis , & thau est quartæ coniugationis . ¶ Sunt etiam quædam verba composita ex duobus temporibus . vt Ezechiel octauo **וְהִפְּהוּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים** idest & illi humiliabant se siue adorabant . componitur namque hoc verbum **מִשְׁתַּחֲוִיִּים** ex præterito & præsentis vocis passivæ quartæ coniugationis , quia mem prima est participii præsentis , & thau secunda est præteriti .

¶ Et quia superius diximus has quattuor verborum coniugationes habere octo voces quas hebræi vocant **שְׁמֹנֶה מִוְרִים** Est notandum , quod in sacra scriptura tres istarum vocum non sunt multum vsitatæ sed rarissimæ , scilicet vox passiva secundæ coniugationis , vox passiva tertiæ , & vox actiua quartæ . aliæ vero quinque voces sunt frequentissimæ in vsu sacrae scripturae hebraicæ , scilicet actiua & passiva primæ coniugationis , actiua secundæ , actiua tertiæ , & passiva quartæ .

¶ Capitulum vndecimum , de compositione verborum cum pronominibus procedendo per singulas personas vocis actiue.

Licet

SECVNDI LIBRI

Licet ex verbis hebraicis adiunctis sibi nominibus vel pronominibus possit fieri oratio more latinorum & Græcorum sine compositione, tamen consuevit sacra scriptura ob breuitatem pariter & elegantiam pronomem verbo adiungere per compositionem, vt vna tantum dictione proferat orationem. Verbi gratia. hanc orationem deus visitauit me, possemus sine compositione ita dicere hebraice **אֲנִי בְּקֶדֶר הָאֱלֹהִים** vbi accusatiuus pronominis adiungitur verbo per appositionem. sed eandē sententiā verbo cōposito cum pronomine ita proferim? **הָאֱלֹהִים בְּקֶדֶרִי**. Ergo ad bene intelligendam sacram scripturam opus erit hanc verborū & pronominum cōpositionem declarare, sicut etiam superius egimus de cōpositione nominis cum pronomine, quia vtraque compositio est frequentissima in sacra scriptura. ¶ In primis itaque notandæ sunt aliquæ regulæ generales de hac compositione verborum cum pronominibus, deinde veniemus ad speciales compositiones singularum personarum. ¶ Prima regula sit hec, quod ista compositio non habet locum nisi in vocibus actiuis omnium verborum tam regularium quàm irregularium. ¶ Secunda regula, quod pronomina quæ istam compositionem verborum intrāt omnia sunt deriuatiua, sicut & in nominibus dictum est. Non enim alia potest apud hebræos dari differentia inter pronomen primitiuum & deriuatiuum, nisi per compositionem & appositionem, quia deriuatiuum semper, primitiuum nunquā in compositione reperitur, opposito modo in appositione. ¶ Tertia regula, quod non est tanta
neces

CAP. VNDECIMVM.

necessitas compositionis verborum cum pronomi-
 bus quanta erat in nominibus, nam sententia nominis cōposi-
 ti cum pronomine non potest aliter hebraice dici quā
 per compositionem, vt תורתִי idest lex mea, sed senten-
 tia verbi compositi cum pronomine potest dici & per cō-
 positionem & per appositionem, vt paulo superius expli-
 catum est. ¶ Quarta regula, quod quando alicui verbo
 adiungitur nomen vel pronomen per appositionem sem-
 per est ponendum in accusatiuo, quia omne verbum he-
 braicum transituum actionem significans regit post se
 accusatiuum, quandoque quidem articulo designatum,
 quandoque vero sine articulo sed sola constructione co-
 gnoscendum, vt alias dictum est. ¶ Prima regula specia-
 lis sit ista, quod tertia persona vtriusque numeri & gene-
 ris in præterito indicatiui modi habet in sua compositio-
 ne decem varietates. & hoc verum est non connumerata
 eius duplici terminatione nisi pro vna, sed facta variatio-
 ne vocis masculinæ & foemininæ in secundis & tertiis per-
 sonis pronominū tam in singulari numero quā in plu-
 rali. ¶ Secunda regula specialis, quod secunda persona
 eiusdem præteriti in vtroque numero & genere habet sex
 varietates in sua compositione cum pronomine. Et intel-
 ligitur cū cōditionibus regulæ præcedentis. ¶ Tertia re-
 gula, quod prima persona eiusdem præteriti in vtroque
 numero & genere habet octo variationes, cum prædictis
 conditionibus. Has tres regulas hebræi commemorant
 in illo versu Leuiti. 18. וְחַי בָּהֶם idest & viuet in eis, cuius
 litteræ hos numeros denotāt. nā littera vau valet sex/ cheth
valet

SECVNDI LIBRI

valet octo, iod denique valet decem. ergo per litteram iod prima regula, per vau secunda, per cheth vero tertia designatur regula, vt sit dictio vachai idem quod sex octo decem. ¶ Ratio vero harum regularum, scilicet quod nō totidem modis varientur compositiones vnius personæ verbi sicut alterius, hæc est. Quia raro aut nunquam est iussu loquentium reciprocatio eiusdem personæ supra seipsam. hoc est primæ super primam & secundæ super secundam, maxime in verbis compositis cum pronomini bus. Non enim dicimus verbo sic composito, visitauit me, visitasti te. Neque in numero plurali, visitauimus nos, visitastis vos. sed huiusmodi locutiones explicantur hebraice per verba passiuæ quartæ coniugationis, cuius si gnificatio est reciproca. vt capitulo præcedente dictum est. Exemplum vt הִתְנַחֵלְתִּי magnificatus sum vel ma gnificaui me הִתְחַזְקֵת idest confortatus es vel conforta sti te. & cætera. ¶ Quarta regula, quod in his compo sitionibus ordo personarum verbi procedit modo hebrai co, scilicet incipiendo a tertia persona præteriti, & per se cūdam veniendo ad primam, sed ordo personarum pro nominiis procedit modo latino, scilicet incipiendo a pri ma & per secundam veniendo ad tertiam personam. hor um omnium exempla sequuntur in verbo superius vti tato, scilicet בָּקַר idest visitauit. Hæc itaque tertia per sona singularis masculina præteriti in suis decem varietatibus camēç primæ litteræ mutat in seuā, quæ mutatio in aliis coniugationibus locum non habet. imō neque in aliis tēporibus & modis huius primæ coniugationis, sed

CAP. VNDECIMVM.

in eis semp manēt prima pūcta vocalia etiā in cōpositionē.

¶ Fœmī. Mascul. ¶ Format ergo p̄teritū, hoc mō.

בְּקִדְנִי Visitauit me. f. ipse. maf. f. f.

בְּקִדְךָ Visitauit te.

בְּקִדְהוּ. f. בְּקִדְהוּ Visitauit illum aut illam.

¶ Plurali numero.

בְּקִדְנוּ Visitauit nos.

בְּקִדְכֶם Visitauit vos.

בְּקִדְוּם Visitauit illos aut illas.

Eodem modo tertia persona singularis fœminina, scilicet בְּקִדְהָא habet decem varietates compositionis. vt

¶ Fœminina. Masculina.

בְּקִדְתִּנִּי Visitauit me. f. ip̄a

בְּקִדְתְּךָ Visitauit te.

בְּקִדְתֶּהּ. f. בְּקִדְתֶּהּ Visitauit illū. f. illā.

¶ Plurali numero.

בְּקִדְתֶּנוּ Visitauit nos. m. f. f.

בְּקִדְתֶּכֶם Visitauit vos.

בְּקִדְתֶּמוּ. f. בְּקִדְתֶּמוּ Visitauit illos aut. as.

¶ Secūda vero p̄sona singularis masculina eiusdē p̄teriti. f. בְּקִדְתָּ sex tātū habet in sua cōpositione diuersitates mutato etiā cameç primæ litterę i seua ad hūc modū.

¶ Fœminina. Masculina.

בְּקִדְתִּנִּי Visitasti me. f. ip̄e. m. f. f.

בְּקִדְתְּךָ Visitasti eum vel eam.

¶ Plurali numero.

בְּקִדְתֶּנוּ Visitasti nos. ma. f. fœ.

בְּקִדְתֶּמוּ. f. בְּקִדְתֶּמוּ Visitasti eos vel eas.

Part

SECUNDI LIBRI

Pari modo variatur secundæ personæ singularis fœmininæ compositio per sex modos, vt פָּקַדְתָּ

☞ Fœminina. Masculina.

פָּקַדְתִּינִי Visitasti me scilicet ipsa.

פָּקַדְתָּהּ פָּקַדְתִּיהוּ Visitasti eum vel eam.

☞ Plurali numero.

פָּקַדְתִּינוּ Visitasti nos mas. f. fœ.

פָּקַדְתֶּם פָּקַדְתִּין Visitasti eos vel eas.

☞ Prima item persona singularis, scilicet פָּקַדְתִּי quæ est simul masculina & fœminina, habet octo varietates mutato vt prius cameç primæ litteræ in seua, hoc modo.

☞ Fœminina. Masculina.

פָּקַדְתִּיךְ פָּקַדְתִּירָךְ Visitauit te.

פָּקַדְתִּיהָ פָּקַדְתִּיו. f. פָּקַדְתִּיהוּ Visitauit eum vel eam.

☞ Plurali numero.

פָּקַדְתֶּיכֶם פָּקַדְתִּיכֶם Visitauit vos.

פָּקַדְתִּין פָּקַדְתֶּם Visitauit eos vel eas.

Aliqui sunt qui huic primæ personæ addunt nouam hanc differentiam compositionis פָּקַדְתִּינִי idest visitauit me, sed hoc non approbant omnes. Item in tertiâ huius personæ compositione, scilicet פָּקַדְתִּיהוּ aliquando littera media subscibitur per chiriq, vt Iudicum. 13. וְלֹא שָׁאֵלְתִּיהוּ & non interrogauit eum. Et alibi frequenter.

☞ Tertiâ persona pluralis eiusdem præteriti, scilicet פָּקַדְדוּ quæ simul est masculina & fœminina, in suis decem varietatibus etiam mutat cameç primæ litteræ in seua, hoc modo.

Visit

CAP. VNDECIMVM.

Œ	Fœminina.	Masculina.	
		בְּקִדְוִי	Visitauerunt me.m.f.foe.
	בְּקִדְוִי	בְּקִדְוִי	Visitauerunt te.
	בְּקִדְוִי	בְּקִדְוִהוּ	Visitauerūt illū aut illam

Plurali numero.

		בְּקִדְוִנוּ	Visitauerunt nos.mas.f.foe.
	בְּקִדְוִי	בְּקִדְוִיכֶם	Visitauerunt vos.
	בְּקִדְוִי	בְּקִדְוִים	Visitauerunt illos aut illas.

Œ Secunda persona pluralis masculina, scilicet בְּקִדְוִי
in suis sex varietatibus, præter hoc quod mutat cameq;
primæ litteræ in seua, mutat etiam mem finalem in vau,
hoc modo.

Œ	Fœminina.	Masculina.	
		בְּקִדְתִּינִי	Visitastis me.scilicet ipsi.
	בְּקִדְתִּיהָ	בְּקִדְתִּיהוּ	Visitastis illum aut illam.

Plurali numero.

		בְּקִדְתִּינוּ	Visitastis nos. mas.f.foe.
	בְּקִדְתִּי	בְּקִדְתִּיכֶם	Visitastis illos aut illas.

Eodem modo secunda pluralis fœminina, scz בְּקִדְתִּי
habet sex varietates similes prædictis.

Œ Prima denique persona pluralis præteriti, scilicet
בְּקִדְנוּ quæ simul est masculina & fœminina, in sua com
positione octuplici mutat cameq; primæ litteræ in seua,
hoc modo.

Œ	Fœminina.	Masculina.	
		בְּקִדְנוּ	Visitauimus te.
	בְּקִדְנוּ	בְּקִדְנוּהוּ	Visitauimus eum vel eam.

H Plu

SECUNDI LIBRI

¶ Plurali numero.

פִּקְדְּנוֹכֶם פִּקְדְּנוֹכֶם Visitauimus vos.

פִּקְדְּנוֹ פִּקְדְּנוֹ Visitauimus eos vel eas.

Hactenus de compositionibus præteriti indicatiui modi vocis actiue . nunc dicamus de tempore præsentis.

¶ De participii compositionibus.

¶ Participium actiue vocis per quod supplemus tempus præsens indicatiui modi , in omni voce sua tam masculina quam foemina, siue in numero singulari siue in plurali habet decem differentias compositionis suæ cum pronomine , vt hoc participium פִּקְדֵּךְ quod est masculini generis & numeri singularis , hoc modo variatur.

¶ Foemina.

Masculina.

פִּקְדֵּי . פִּקְדֵּי Qui visitat me mas. f.

פִּקְדֵּךְ פִּקְדֵּךְ Te.

פִּקְדֵּהוּ פִּקְדֵּהוּ . פִּקְדֵּהוּ Illum aut illam.

¶ Plurali numero.

פִּקְדְּנוּ פִּקְדְּנוּ q visitat nos. m. f.

פִּקְדְּכֶם פִּקְדְּכֶם Vos.

פִּקְדְּהֶם פִּקְדְּהֶם . פִּקְדְּהֶם Illos aut illas.

Sed in fine clausulæ secunda differentia, scilicet פִּקְדֵּךְ littera substantialis vltima venit cum çegol & accentu in eadem. vt Psal. 129. יְהוָה שׁמְרֵךְ idest dñs custodit te. Et si eadem substantialis vltima fuerit aliqua ex quattuor gutturalibus , tunc littera media scribitur cum çere , hoc modo שׁוֹלְחֵךְ idest qui te mittit. nonnunquam etiam cum

CAP. VNDECIMVM.

cum pathach . Esaïæ . 43 . יְהוָה בֹּרְאֶךָ . idest
hæc dixit dominus creans te . Similiter vox participii foe-
minina singularis habet decem varietates hoc modo ,
scilicet בּוֹקֶדֶת

¶ Fœminina. Masculina.

	בּוֹקֶדֶתִי	Quæ visitat me. mas. f. f.
בּוֹקֶדֶתְךָ	בּוֹקֶדֶתְךָ	Te.
בּוֹקֶדֶתָּהּ	בּוֹקֶדֶתָּהּ	Illum aut illam.

¶ Plurali numero.

	בּוֹקֶדֶתֵינוּ	Nos mascul. vel fœm.
בּוֹקֶדֶתֵיכֶן	בּוֹקֶדֶתֵיכֶם	Vos.
בּוֹקֶדֶתֵיהֶן	בּוֹקֶדֶתֵיהֶם	Illos aut illas.

Et fiunt istæ varietates in voce fœminina participii
quæ desinit in than , & non in illa quæ desinit in he , &
hoc propter faciliorem prolationem.

¶ Item vox participii masculina pluralis . f. בּוֹקְדִים
habet decem variationes , hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

	בּוֹקְדִי	Qui visitant me. m. l. fœ.
בּוֹקְדֶיךָ	בּוֹקְדֶיךָ	Te.
בּוֹקְדֶיהָ	בּוֹקְדֶיהָ	Illum aut illam.

¶ Plurali numero.

	בּוֹקְדֵינוּ	Nos mascul. vel fœm.
בּוֹקְדֵיכֶן	בּוֹקְדֵיכֶם	Vos.
בּוֹקְדֵיהֶן	בּוֹקְדֵיהֶם	Illos aut illas.

Insuper vox participii fœminina pluralis . f. בּוֹקְדוֹת
habet decem differentias ad hunc modum.

SECUNDI LIBRI

⌘ Fœminina.	Masculina.	
	פֻּקְדוּתִי	Quæ visitât me.mas.f.fœ.
פֻּקְדוּתְךָ	פֻּקְדוּתֶיךָ	Te.
פֻּקְדוּתֶיהָ	פֻּקְדוּתֵיו	Illum aut illam.

⌘ Plurali numero.

	פֻּקְדוּתֵינוּ	Nos mascul. vel fœmi.
פֻּקְדוּתֵיכֶן	פֻּקְדוּתֵיכֶם	Vos.
פֻּקְדוּתֵיהֶן	פֻּקְדוּתֵיהֶם	Illos aut illas.

⌘ De futuri indicatiui compositionibus.

⌘ Futurum indicatiui easdem habet differentias in sua compositione cum pronomine, quas in præterito diximus. Hoc est, quod prima persona vtriusque numeri & generis habet octo differentias. Secunda sex, & Tertia decem. & quando in eodem versu aliqua persona habuerit duas aut plures terminationes, omnes illæ pro vna computantur in proposito, vt etiam in præterito diximus. quare non erit hic necessarium tam diffuse agere sicut in præterito egimus explicando singulas personas, sed sufficiet primæ personæ futuri explicatio, scilicet per suas octo differentias, hoc modo.

⌘ Fœminina.	Masculina.	
אֶפְקְדֶה	אֶפְקְדֶה	Visitabo te.
אֶפְקְדֶנָה	אֶפְקְדֶנּוּ	vel אֶפְקְדֶהוּ .f. vel אֶפְקְדוּ
אֶפְקְדֶהָ		Visitabo illum aut illam.

⌘ Plurali numero.

אֶפְקְדֶנּוּ	אֶפְקְדֶכֶם .f.	Visitabo vos.
אֶפְקְדוּ	אֶפְקְדֶם .f.	visitabo illos aut.as.

Et in

CAP. VNDECIMVM.

Et in fine clausulæ prima variatio secundæ personæ singularis masculinæ habet vltimam litteram substantialem scriptam cum çegol & accentu in eadem, hoc modo **אֶפְקֹדְךָ** Etiam littera nun pronominis in tertijs personis singularib⁹ vtriusq; generis venit cum pūcto dagues, nō autem in primis personis pronominis, vt **תִּפְקֹדֵנִי** idest visitabis nos **תִּפְקֹדֵנִי** idest visitabis eum.

¶ De imperatiui compositionibus.

¶ Imperatiuus, vt patet ex prædictis, non habet nisi secundas personas vtriusque numeri temporis præsentis, quare per secundam regulam specialem quælibet earum in sua compositione habet sex variationes. Vnde secunda psona singularis mascul. **פִּקֹּד** variatur hoc modo.

¶ Fœminina.

Masculina.

פִּקֹּדֵנִי Visita ipse me. m. l. f.
פִּקֹּדְךָ **פִּקֹּדְהָ** **פִּקֹּדוֹ** **פִּקֹּדֶיהָ** Visita illū vel illam.

¶ Plurali numero.

פִּקֹּדֵנוּ Visita nos mas. l. fœ.
פִּקֹּדוּם **פִּקֹּדֵיהֶם** **פִּקֹּדֵיהֶן** Visita illos vel illas.

Et nota, quod si prædicta secunda persona venerit ad similitudinem huius vocis **פָּעַל** prima eius littera substantialis debet subscribi in compositione cum puncto cameç chateph proferendo vt **cholem**, vt patuit in exemplo dato. Et si venerit ad similitudinem huius vocis **פָּעַל** prima littera substantialis scribēda est in cōpositione cum pūcto seu. vt. i. Regū. 16. **קוּם מִשְׁחָהוּ** i. surge vnge eum.

¶ Secunda quoque persona singularis fœminina eiusdē imperatiui, scilicet **פִּקֹּדִי** ad hunc modū est variāda.

SECUNDI LIBRI

¶ **Fœminina. Masculina.**

	פְּקֻדֵּי	Visita me mascul. vel fœ.
פְּקֻדֵּיהָ	פְּקֻדֵּיהוּ	Visita illum aut illam.

¶ **Plurali numero.**

	פְּקֻדֵּינוּ	Visita nos mascul. vel fœ.
פְּקֻדֵּיהֶם	פְּקֻדֵּיהֶם	Visita illos aut illas.

Item secunda persona pluralis masculina, scilicet פְּקֻדֵּיהֶם easdem habet variationes, hoc modo.

¶ **Fœminina. Masculina.**

	פְּקֻדֵּינוּ	Visitate ipsi me mascul. & fœ.
פְּקֻדֵּיהָ	פְּקֻדֵּיהוּ	Visitate illum aut illam.

¶ **Plurali numero.**

	פְּקֻדֵּינוּ	Visitate nos mascul. vel fœ.
פְּקֻדֵּיהֶם	פְּקֻדֵּיהֶם	Visitate illos aut illas.

Denique secunda pluralis fœminina, scilicet פְּקֻדֵּיהֶם similiter est varianda, per hunc modum.

¶ **Fœminina. Masculina.**

	פְּקֻדֵּינוּ	Visitate ipsę me mascul. vel fœ.
פְּקֻדֵּיהָ	פְּקֻדֵּיהוּ	Visitate illum aut illam.

¶ **Plurali numero.**

	פְּקֻדֵּינוּ	Visitate nos mascul. vel fœ.
פְּקֻדֵּיהֶם	פְּקֻדֵּיהֶם	Visitate illos aut illas.

¶ **De compositione infinitiui modi.**

¶ **Infinitiuus modus actiue vocis, scilicet פְּקֻדֵּי vel פְּקֻדֵּי** decem habet varietates. sed earum sex eadem sunt cum illis, quę positę fuere in secunda persona singulari masculina imperatiui, in quibus etiam carneç vel seuā primę litterę substantialis vertitur in carneç chateph.

Disse

CAP. VNDECIMVM.

Differentiæ vero quæ adduntur nunc huic infinitiuo sunt secundæ personæ tam singularis quàm pluralis, & vna item personæ singularis differens ab ea quæ posita est in imperatiuo, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

	פָּקְדִי	Visitare meū. m. f. f.
פָּקְדֶה	פָּקְדֶה. f.	Visitare tuum.
פָּקְדֶה. f.	פָּקְדוּ	Visitare suū vel illi

¶ Plurali numero.

	פָּקְדֵנוּ	Visitare nostrum. m. f. f.
פָּקְדֶה	פָּקְדֶם	Visitare vestrum.
פָּקְדוּ	פָּקְדוּ	Visitare suū. f. illorū. f. illarū

Et nōnunquā canes & ~~de~~ph litteræ primæ mutatur in sureq. vt Leuitici. 23. וּבְקִצְרֶם idest in metere vestro, hoc est quādo messueritis ¶ De participio passiuo.

¶ Licet autem in prima regula generali huius cap. dictum fuerit, quod voces passiuæ verborū non cōponuntur cum pronomīnibus, tamen participia vocis passiuæ bene recipiunt hanc compositionem, sed ad modum quo nomīna componebātur cum eisdem pronomīnibus, ideo habent litteras accidentales denotātes, genus, numerum, & personam, & variantur decem modis. Ergo participiū vocis passiuæ singulare masculinum, scilicet פָּקֻדְךָ decem habet varietates, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

	פָּקֻדְךָ	Visitatus me vel a me. m. f. f.
פָּקֻדְךָ	פָּקֻדְךָ	Visitatus tuus vel a te.
פָּקֻדְהָ	פָּקֻדְהָ	Visitatus suus vel a se.

SECUNDI LIBRI

¶ Plurali numero.

פְּקוּדֵינוּ	פְּקוּדֵיכֶם	פְּקוּדֵיהֶם	Visitatus noster vel a nobis. m. l. f.
פְּקוּדֵיכֶם	פְּקוּדֵיהֶם	פְּקוּדֵיהֶם	Visitatus vester vel a vobis.
פְּקוּדֵיהֶם	פְּקוּדֵיהֶם	פְּקוּדֵיהֶם	Visitatus suus vel ab eis.

¶ Vox foemina singularis eiusdem participii, scilicet פְּקוּדָה vertit he finale in thau, sicut superius dictum est in compositione nominum ad modum sequentem.

¶ Foe. Masculina.

פְּקוּדָתִי	פְּקוּדָתְךָ	פְּקוּדָתָהּ	Visitata mea vel a me. ma. l. foe.
פְּקוּדָתְךָ	פְּקוּדָתְךָ	פְּקוּדָתָהּ	Visitata tua vel a te.
פְּקוּדָתָהּ	פְּקוּדָתָהּ	פְּקוּדָתָהּ	Visitata sua vel a se.

¶ Plurali numero.

פְּקוּדָתֵנוּ	פְּקוּדָתֵכֶם	פְּקוּדָתֵיהֶם	Visitata nostra vel a nobis. m. l. f.
פְּקוּדָתֵכֶם	פְּקוּדָתֵכֶם	פְּקוּדָתֵיהֶם	Visitata vestra vel a vobis.
פְּקוּדָתֵיהֶם	פְּקוּדָתֵיהֶם	פְּקוּדָתֵיהֶם	Visitata sua vel ab eis.

Vox pluralis masculina participii passivi, scilicet פְּקוּדִים etiam decem modis sic.

¶ Foe. Masculina.

פְּקוּדֵי	פְּקוּדֵיךָ	פְּקוּדֵיהֶם	Visitati mei vel a me. mas. l. foe.
פְּקוּדֵיךָ	פְּקוּדֵיךָ	פְּקוּדֵיהֶם	Visitati tui vel a te.
פְּקוּדֵיהֶם	פְּקוּדֵיהֶם	פְּקוּדֵיהֶם	Visitati sui vel a se.

¶ Plurali numero.

פְּקוּדֵינוּ	פְּקוּדֵיכֶם	פְּקוּדֵיהֶם	Visitati nostri mascul. vel foe.
פְּקוּדֵיכֶם	פְּקוּדֵיכֶם	פְּקוּדֵיהֶם	Visitati vestri.
פְּקוּדֵיהֶם	פְּקוּדֵיהֶם	פְּקוּדֵיהֶם	Visitati eorum vel earum.

Vox pluralis foemina eiusdem participii, scilicet פְּקוּדוֹת similiter decem his modis componitur.

Foe

CAP. VNDECIMVM.

Ⓐ Fœminina.

Masculina.

פְּקֻדֹּתַי	פְּקֻדֹּתַי	Visitatae meae mas. f. fœ.
פְּקֻדֹּתֶיךָ	פְּקֻדֹּתֶיךָ	Visitatae tuæ.
פְּקֻדֹּתֶיהָ	פְּקֻדֹּתָיו	Visitatae eius.

Ⓐ Plurali numero.

פְּקֻדֹּתֵינוּ	פְּקֻדֹּתֵינוּ	Visitatae nostræ mas. f. f.
פְּקֻדֹּתֵיכֶם	פְּקֻדֹּתֵיכֶם	Visitatæ vestræ.
פְּקֻדֹּתֵיהֶם	פְּקֻדֹּתֵיהֶם	Visitatæ eorum, vel earū.

Secundū hūc igitur modum dictum in voce actiua primæ coniugationis, componuntur cum pronomīnibus verba aliarum coniugationum tam regularia quā in irregularia, hac sola differentia seruata, quod punctus primæ litteræ substantialis in præteritis aliarum coniugationum non mutatur in compositione, quemadmodum mutabatur in præterito primæ cameç in seua. nam in secunda coniugatione chiriq primæ litteræ, scilicet פִּקֵּד remanet in compositione dicendo פִּקֵּדוּ idest visitauit illum. In tertiâ quoque coniugatione non variatur chiriq primæ litteræ he additæ, scilicet הִפְקִיד nam componentes dicimus הִפְקִידֵנִי idest fecit visitare me, licet aliquando ille punctus vertatur in çegol. vt primi Regum. 25. הִכְלַמְנוּ לֹא idest nunq̃ eos confundere fecim⁹ &c.

Ⓐ Capítulum duodecimum de partibus orationis indeclinabilibus, quæ apud Hebræos dicuntur מְלֵא idest dictio.

T Andem post partes orationis variabiles regulariter declaratas, restat vt paucula dicamus de dictionibus inuariabilibus/ quas vocant præpositiones, aduerbia

bla interiectiones & coniunctiones. ¶ Et suppositis harum partium diffinitionibus ex doctrinis Græcorum & Latinorum, quæ eadem essent apud Hebræos, tatum curabimus circa has dictiones, ea quæ huic nostræ doctrinæ sunt propria. ¶ In primis ergo supponamus etiam distinctionem litterarum hebraicarum per substantiales & accidentales superius positam & declaratam in capitulo secundo primi libri huius artis. nam ex illa oritur alia distinctio ad hoc nostrum propositum satisfaciens. Sunt enim quædam partium orationis indeclinabiliū separabiles, aliæ vero inseparabiles. vocamus separabiles eas quæ per seipsas sunt dictiones significatiuæ, aut potius consignificatiuæ, vt לָא idest ad כֵּן idest de. Inseparabiles vero dicimus eas quæ non reperiuntur nisi in compositione cum aliis dictionibus, & istæ semper sunt litteræ accidentales additæ nominibus aut verbis ad designandum accidentales eorum proprietates, idest numerum, casum, genus, personam, tempus. & cætera. vt superius in hoc secundo libro dictum est. ¶ Duas itaque faciemus huius capituli partes. primam de inseparabilibus dictionibus, alteram de separabilibus. Inseparabilium dictionum quattuor scimus esse differentias ex supradictis in hoc secundo libro. ¶ Prima est illarum quattuor litterarū quas ad designandos casus nominum fecimus articulos declinationum in hac dictione הֶלֶם vel בְּהֶלֶם contentas, vt patuit in capitulo quarto. ¶ Secunda differentia est litterarum quattuor, quæ denotant diuersas personas futuri indicatiui modi in hac dictione אֵיתָן positas vt patuit

CAP. DVODECIMVM.

in capitulo septimo. ¶ Tertia differentia est illarum litterarum quattuor, quæ adduntur infinitiuo ad faciendum gerundia ex eo, quas denotat hæc dictio, בְּכֵלִים vt patuit supra in eodem capitulo septimo. ¶ Quarta est aliarum septem litterarum in hac dictione וְהָאֵלֶּפֶת cōtentarū, quæ adduntur nominibus verbalibus ornatus causa, & ideo dicuntur litteræ ornamentī, de quibus supra in capitulo quinto huius libri. ¶ Quia vero tres ultimæ differentie litterarum satis bene declarate sunt in suis locis iam citatis, circa primam differentiam est hic aliquid addendum. nam ille articulus beth qui pro præpositione. in. ad datur nomini denotans casum ablatiuum, potest componi cum pronominibus & variari ad modum nominis cōpositi, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

	בִּי	In me mascul. vel fœmi.
בְּךָ	בְּךָ	In te
בָּהּ	בוֹ	In illo vel illa.

¶ Plurali numero.

	בָּנוּ	In nobis mascul. vel fœ.
בָּכֶם	בָּכֶם	In vobis.
בָּהֶם	בָּהֶם. אֵל.	In illis.

Alia vero officia huius litteræ beth superius dicta sunt in capitulo quarto. Sed illa dictio בִּי aliquando pro ro go ponitur in scriptura, vt infra in aduerbiis optandi.

¶ Articulus. he. præter hoc quod denotat nominatiuū aut genitiuum casum, vt alias dictum est, habet quædam alia

alia officia, nam quando præponitur nomini subscripta
cū pathach, vel pathach hateph tres potest habere vsus,
Primum interrogandi, vt Exodi. 2. **הֲאֵלֶךְ וְקִרְאתִי לָךְ**
ideſt ſi ibo & vocabo ad te. & tunc hebraice dicitur
הֲשִׂאֵלָהּ ideſt he interrogationis. Secundus vsus eſt
admirandi, vt Genetiſis. 18. **הֲשׁוּפֶט כָּל הָאָרֶץ** ideſt nun
quid iudex omnis terræ non faciet iudicium. & vocatur
hebraice **הֲתִימָה**. 1. **הֲתִמְיָהּ** ideſt he admirationis.
Tertiū vſum habet relationis, vt Genetiſis. 46. **כָּל הַנֶּפֶשׁ**
לְבֵית יַעֲקֹב הָבָאָה ideſt omnis anima de domo iacob
quæ venit. Sed quando hæc littera in huiusmodi officiis
vel aliquo alio venit in principio diſtinctionis ſubſcripta cū
çegol, tunc diſtictio illa incipitur a cameç vel pathach. vt
Numeri. 11. **הֲאֲנִכִּי הָרִיתִי** ideſt ſi ego concepſi. ¶ In
ſuper littera **כ** caph quando in principio nominis verbi
aut participii ponitur accidentaliter, ſignificat hanc præ
poſitionem cum, vel hanc cōunctionē ſicut, vel quemad
modum, & ponitur hoc modo **כֵּן** vel **כֵּי** vel **כֵּי** ¶ Item
littera **ש** ſin in principio diſtinctionis poſita accidentaliter
relatiuum quis vel qui denotat, vt etiam ſuperius dictum
eſt. ¶ Præterea iſtę ſex **יִתְרֵמִין** litteræ in fine verbi aut
participii poſitæ, ſunt accidentales denotantes genus, vel
perſonam, vel aliquid aliud. Iſtę vero quattuor **אֵלֶּיךָ** in
fine diſtinctionis ſemper ſunt ſubſtantiales, ſed in principio
poſſunt eſſe ſubſtantiales vel accidentales. ¶ Deniq; iſtæ
ſeptem **הֵיכָן הַיּוֹם** vbicunq; ponantur in diſtictione poſ
ſunt eſſe accidentales ſiue in principio ſiue in fine &c.

¶ In ſecunda huius capituli parte dicamus iam de di
ſtictior

CAP. DVODECIMVM.

tionibus separabilibus sigillatim. & primo de præposi-
tionibus, Sed earum aliquę sunt inuariabiles, alię vero cõ
ponuntur cum pronomínibus & variantur. Sunt vero
præpositiones hebraicę hę fere.

אחר .י. אחר	postea.post.	מלמעלה	desuper. (stu
ל .י. אל	ad.in.	נגד .י. מול	cõtra.icõspe-
אצל	ppe.iuxta.sec9.	נכה	corā.contra.
את	ad.cum.	סביב	circū.icircuitu
במו	in.	עבר	trans.
בגלל .י. בעבור	propter.ob.	עד .י. עדי	vsq3.donec.
לבעבור	propterea.	בעד	pro.
חוץ	extra.præter.	על .י. עלי	sup.ppter.iur
לבד	solum.tantū.	עם	cum. (xta.
מלבד	pterq3.excepto.	קרוב	prope.
למען .י. לען .י. עקב	propter.eo q.	רחוק	longe.
לפי	secundum.	תוך	inter.
לפני	coram.ante.	בתוך	itra. i medio.
מטה .י. למטה	infra.	תחת	sub.subter.
מעלה .י. למעלה	super.		

¶ Istę inquam omnes
præpositiones variantur per compositionem cum prono-
minibus deriuatiuis, exceptis lemo.lephi. & bemo, quę
non variantur vnquã. ¶ Et sex istarum præpositionū,
quę sunt על תחת עד לפני אחר אל solum variantur
per terminationes pronomínium plurales & non singula-
res, & hoc in omnibus personis hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

אחרי	Post me.mascul.vel fœ.
אתך אחריך	Post te.

Post

SECUNDI LIBRI

אַחֲרָיו	אַחֲרֵי	Post illum.
אַחֲרֵינוּ	אַחֲרֵינוּ	Post nos mascul. vel foe.
אַחֲרֵיכֶם	אַחֲרֵיכֶם	Post vos.
אַחֲרֵיהֶם	אַחֲרֵיהֶם	Post illos.

Et similiter diceretur de aliis quinque. ¶ Sunt vero alie quinque prepositiones. scilicet חֲרוֹב קְרוֹב לְמַעַל לְמַטָּה חוּץ לְמַטָּה quæ non componuntur cum pronominibus neque variantur, sed tamen additur eis ablativus pronominis primitivi in omnibus personis & numeris, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

חוּץ מִמֶּנִּי	חוּץ מִמֶּנִּי	Præter me mascul. vel foe.
חוּץ מִמֶּךָ	חוּץ מִמֶּךָ	Præter te.
חוּץ מִמֶּנּוּ	חוּץ מִמֶּנּוּ	Præter illum.
חוּץ מִמֶּנוּ	חוּץ מִמֶּנוּ	Præter nos mascul. vel foe.
חוּץ מִכֶּם	חוּץ מִכֶּם	Præter vos.
חוּץ מֵהֶם	חוּץ מֵהֶם	Præter illos.

Et similiter in aliis diceretur. ¶ Et ex duæ prepositiones חֲרוֹב קְרוֹב cōponuntur cū pronome mutāt primas vocales in chiriq, hoc modo אֲתִי .i. necū נִכְחִי .i. corā me.

¶ Omnes denique ptes orationis indeclinabiles, quæ neque cōponuntur neque variātur sunt aduerbia, vel cōiunctiones, vel interiectiones, de quibus per ordinem dicamus.

¶ Aduerbia per significationes distinguenda sunt, Qualia sunt.

אֲזַי .i. אֲזַי	tunc	שָׁלֹשׁ	triduo
עַתָּה	nunc	הַמָּלְשׁ	nudi9 tertius
מָחָר	cras	הֵלָא	deide. deiceps
אַתְמָל .i. תְּמָל	heri	הֵלֵם	huc, illuc

intra

CAP. DVODECIMVM.

מִמָּחֶרֶת	icraftinū	לָמָּה לָמָּה מְדוּעַ	quare
אִמְשׁ	heri sero	עַל מָה עַל מָה	quare
עֶרֶב	vespera	Ⓐ Aduerbía negandi.	
בֹּקֶר	mane	נִסִּי בִלְתִּי .י. כִּי אִם	nisi, cōponit
כְּבֹד	iam	זֹלָתִי .י. זֹלָתִי	pter, cōponit
לֹא עַד	antequam	נִסִּי בְּלַעֲדִי .י. מִבְּלַעֲדִי	nisi, cōpo
בְּעוֹד	adhuc	נִינְּ	nō.ne (nit
Ⓐ Aduerbía loci.		Prima q̄ttuor istorū varian	
הֵלֶם	ultra	tur p pnoia, alia nō varian	
שָׁמָּה .י. שָׁמָּה	ibi illic	נִינְּ	non. i. ne
מִשָּׁם	illinc	לֹא .י. אֵל	non. ne
אַהֲנָה .י. אֵלָּה	huc .i. illuc	בִּלְתִּי .י. בִּלְתִּי	sine. non
הֵנָּה	hic	אֵפֶס	sed
מִהֵנָּה	hinc	לִנְיָ	nisi
מִזֶּה	istinc	Ⓐ Aduerbía affirmandi.	
מִתַּחַת	inferius	כֵּן	ita. vtique
מִמַּעַל .י. מִמַּעַל	desuper	כֵּן הוּא	ita est
בְּכָל מְקוֹם	vbique	כֵּן .י. כֵּן	sic
Ⓐ Aduerbía interrogandi.		אִלֵּם	vtique vere
אֵי .י. אֵי	vbi & cōpo	אִמְנָם .י. אִמְנָם	vere cer/
מֵאֵין	vnde (nit	אִמְנָה	te
אֵי מִזֶּה	vnde	אִכֵּן .י. הֲכִי	certe. vere
(אֵיכָּה) לֵאמֹר	quo. qua	כִּמוֹ	sicut
אֵיךְ .י. אֵיךְ	quomodo	Ⓐ Aduerbía demōstrandi.	
מָה .י. מָה	quid	הֵן .י. הִנֵּה .י. הֵא	ecce . &
מָתַי	quando	componitur secūdū eorū.	
אֵי .י. אֵי	vbi	Ⓐ Aduerbía optandi.	
אֵיכָּה	vbi	אִתְּלִי .י. אִתְּלִי	vtinam

SECVNDI LIBRI

לֹא o si vtinam

הֲאִם si iam

מִי יִתֵּן quis dabit

נָא .י. אֲנִי obsecro

בִּי אֲדֹנָי obsecro dñe mi

⌘ Aduerbia qualitatis.

טוֹב bene

יֶשֶׁר recte

רָע male

רָע רָע pessime

אֱמֶת vere

נָכוֹן certe

⌘ Aduerbia q̄titatis.

כַּמָּה quantum

רַב multum

מְעַט parum

זָעִיר .י. מְעַט minus

⌘ Aduerbia dubitādi.

כֵּן ne forte

אֲוִלִּי forsitān

⌘ Congregandi.

יַחַד .י. יַחַד pariter. si=

בְּאַחַד mul

כָּל om̄is. vtri

usq; numeri & generis

⌘ De coniunctionibus.

⌘ Inter significationes coniunctionum præcipua est copulatiua, quæ sola est littera vau in principio dictionis possit

⌘ Diuidendi.

יָיִן iter. & cōponit̄

⌘ Iungendi.

גַּם etiam

אַף quoque

⌘ Iurandi.

חַי נַפְשִׁי p vitā aiæ mee

חַי נַפְשֶׁךָ p vitā aiæ tuæ

חַי נַפְשׁוֹ p vitā aiæ eius

⌘ Diminuendi.

מְעַט paulatim

לְאֵט paulisp̄. & cō,

⌘ Augendi. (ponit̄

מְאֹד multum, valde

יֹתֵר .י. עוֹד magis

מְאֹד מְאֹד nimis

⌘ De interiectionibus.

הֵאָה euge. vah.

וֵאָה .י. אֲוִי ve

וֵאָה .י. הֵאָה ve

וֵאָה .י. הֵאָה ve

וֵאָה vel

וֵאָה heu. a. a. a.

וֵאָה vel אֲנִי obsecro

CAP. DVODECIMVM.

posita per compositionem, & subscribitur cum quolibet puncto vocali, excepto cholem. Quod si præponatur dictioni incipienti a puncto seu a, tunc scribitur cum fureq, vt וְאֵלֶּיךָ .i. & iusticia. Sed aliquando hæc littera vai ponitur in scriptura pro vel. vt Exodi. 21. וְאֵבְרִי וְאֵמֶרֶת idest & qui percusserit patrem aut matrē. Et aliquando ponitur pro cum, siue quando, nonnunquam etiam ponitur comparative. sed istæ diuersitates eius ex serie litteræ sunt cognoscendæ.

¶ Sunt & aliæ conjunctiones se paratæ quæ sequuntur.

כִּי	quia, quod	אֲךְ	fed. tamen
אֲשֶׁר	quod	אֲבָל	fed
כַּאֲשֶׁר	sicut	רַק .i. אֲוִלָּם	verumtamen
כֵּן	quidem. vtique	וְאֵלֵּי	& si
וְכֵן	& quidem	הֲלֵא	nōne. nunqd
לְכֵן .i. עַל כֵּן	propterea	אֲףִי כִי	quamuis
עַל זֶה vel		אֲכֵן	siquidem. ergo. itaque
אוּ	aut. vel. seu		

¶ SECVNDI LIBRI INTRO

ductionum hebraicarum de dictionibus regularibus.

¶ FINIS.

I In

INTRODVCTIONVM HE

braicarum Liber tertius incipitur,

de irregularitate nominum,

& verborum. habet

capita septē.

Caput primum de nominibus irregularibus, quæ Græci anomala vocant.

IN superiore libro cū plene dictū sit de noībus, & verbis, atq; aliis partib⁹ orationis, q̄ regulariter variant, iam de irregulariter declīnatis breuiscule agendū est. Et primo de noīb⁹ irregularib⁹, hoc est, q̄ in sua declīnatione aliquid mutāt. nā qđ de noīum formatione a singulari numero in pluralē dictū est. s. qđ masculīna pluraliter terminātur in. im. addita syllaba. im. sup numerū singularē, vel vltima ei⁹ littera mutata in. im. & fœminīna excūt in. oth. addita syllaba. oth. vel finalī littera mutata in. oth. nō in oīb⁹ obseruat, quonīa sunt aliqua noīa, in quib⁹ aliter fit ista formatio, nam aliquñ addit vel detrahīt, vel mutat littera, vel pūctus vocalis, vt אֶזְנִי .i. auris recta formatione debuit facere numerū pluralē אֶזְנַי idest aures & facit אֶזְנַי addita vocali. a. Et ne in singulis inmoremur, disponemus formulam plurium nominum, in quibus vna, aut plures huiusmodi irregularitates reperiuntur.

אָדוּם	rubri.	בֵּית	dom⁹. us.
אֶזְנִי	auris. res.	גֵּנָה	genu. ua.
אָחוֹת	foror. ores.	בֵּת	filia. æ.
אָנוּשׁ	homo hoīes.	גֶּדֶר	hæd⁹. i.
אָפִים	narīs. res.	דֶּלֶת	ianua. æ.
אִשָּׁה	mulier. eres.	דֶּרֶךְ	via. æ.

lū

CAP. PRIMVM.

חֵלֶץ חֲלָצִים	lumb⁹.bi.	עֵינַי עֵינַיִם	oculus.li.
יָד יָדַיִם	man⁹.nus.	עֵירוֹם עֵירוֹמִים	nudus.ci.
יוֹם יָמִים	dies dies.	פֶּה פִּים פִּפוֹת	os ora.
יָרֵךְ יָרֵכִים	foemur.ora.	צִבְרֵי צִבְאִים	hinnul⁹.li.
כַּנֵּף כַּנְּפִים	ala alæ.	צֶד צִדְדִים	latus latera.
כַּף כַּפִּים	vola volæ.	צֶל צִלְלִים	vmbra.æ.
כָּפַל כָּפָלִים	duplicatio.es.	קֶרֶן קֶרְנִים	cornu. nua.
כָּפַר כָּפָרִים	talentū.ta.	רֶגֶל רֶגְלִים	pes pedes.
כָּרַע כָּרְעִים	crus crura.	שֵׁד שֵׁדִים	māna.mę.
לֵאם לֵאמִים	populus.li.	שֵׁן שֵׁנִים	dens dētes.
לָחִי לָחִיִּים	maxilla.lę.	שִׁפָּה שִׁפְתֵּים	labrū. bra.
מַלְכוּת מַמְלָכוֹת	regnū.a.	תָּם תְּמִים תְּמִימִים	cōplet⁹.ti.

Sunt præterea quædā nomina, quæ per figurā, quam Græci vocant metathesim. i. transpositionē litteræ, mutāt ordinē a principio in medium, aut in finem, vel a fine aut medio in principium, cuiusmodi sunt hæc.

נִמָּא אָנָם	iūc⁹.k.pelag⁹.	רֹנֵעַ רֹנֵעַר	reprehēsor.
כָּבֵשׁ כָּשָׁב	aries.	שָׁחִים שָׁחִישׁ	pomum.
כָּסִיל סָכָל	stultus.	שָׁמְלָה שָׁמְלָה	lintheum.

Atque ad hunc modum alia complura, Quæ tamen permutatio non solum reperitur in litteris, sed etiam in syllabis, & in partibus orationis, quoniam sæpius particulae, quæ deberent præponi, postponuntur, & contra, quæ deberent postponi, præponuntur. sed hoc intellectui sacrae scripturae non nocet, non enim fit nisi ubi sententia clara est. vt Genesis. 41. וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִם לְשֹׁבוֹר אֶל יוֹסֵף. i. & oīs terraveniebāt egyptū, vt emerent ad ioseph, proveniebāt ad ioseph, vt emerent.

TERTII LIBRI

Et quarti Regum. 9. וְהָשֵׁם בַּפֶּה עֵינָיו. idest & posuit
in stibium oculos suos, pro & posuit stibium in oculos
suos. Et ad hunc modum alia plura.

¶ Caput secundum de verbis irregularibus in ge-
nere, & specialiter de his, quæ perdunt primam lit-
teram substantialem in processu coniugationis.

Consequenter agamus de verbis irregularibus, seu
defectiuis, quæ hebraei אֲבָנִי גִזִּית idest lapides
incisionis vel incisos vocant, propter defectum scilicet ali-
quarum litterarum. Pro quorum introductione est aduer-
tendum, quod sicut in superiore libro dictum est, cuiuslibet
verbi hebraici tres sunt litteræ substantiales, quas ipsi
שָׁרֵשׁ idest radicem verbi vocant, eo quod ab illis for-
mantur omnes voces, modi, tempora, & personæ eius-
dem verbi. & cætera, vt פָּקַד. Quando ergo in procur-
su coniugationis verbi nulla illarum trium litterarum per-
ditur, aut mutatur in aliam litteram, tale verbum dici-
tur perfectum, seu regulare, & de huiusmodi verbis sa-
tis abunde dictum est, in secundo libro per quattuor cō-
iugationes eorum. Sed quādo aliqua prædictarum trium
litterarum substantiarum verbi perditur indiscursu con-
iugationis, aut mutatur, aut non profertur, tunc tale ver-
bum dicitur imperfectum defectiuū, & irregulare. Et de
his impræsentiarum dicere intēdimus, Verba in quibus
littera non profertur, sunt ea, quæ habent in medio, aut
in fine ociosam aliquam ex quattuor his litteris vocalibus
אֶהְיֶה cuiusmodi sunt hæc קָרָא idest vocauit, עָלָה
ascendit, שָׁבַח idest reuerti, בִּין idest intelligere, & hæc
ver

CAP. SECVNDVM.

verba hebræi vocant נְחִיָּם idest ociosa. Et in his verbis etiam aliquâdo littera ociosa, quæ nō profertur, perditur, aut mutatur improcessu coniugationis, vt inferius in suo loco videbitur. ¶ Verba autē in quib⁹ aliqua ex tribus litteris substantialibus, quæ proferuntur, perditur in processu coniugationis hebraicæ, dicuntur חֲסֵרִים idest defectiua, & variantur quattuor modis. Primo quando perditur littera prima. Secundo quando perditur secunda. Tertio quando tertiā. Quarto quando simul perduntur prima, & tertiā litteræ substantiales verbi. Et verba prius dicta ociosa coincidunt cum aliquibus istorum quattuor modorum, ideo de eis dicemus cum istis. Sūt præterea quædam verba, quæ appellantur duplicia, quibus indiscursu coniugationis deficiunt aliquæ litteræ, de quibus in fine dicemus. ¶ His præmissis in genere, dicamus iam in specie de singulis istarum irregularitatum. In primis de verbis, in quibus perditur prima littera substantialis verbi in discursu coniugationis. ea sunt tantum, in quibus prima littera fuerit aliqua istarum trium. לָנִי Exemplum primi לָקַח idest accepit. Exemplum secūdi נָשָׂא idest accessit. Exemplum tertiū יָדַע idest cognouit. Sed quia de incipientibus a lamed solum verbum prædictum reperitur, incipientia vero a nun/ & iod sunt valde plura, ideo exempla huius irregularitatis ponemus in verbis a prædictis duabus litteris incipientibus. ¶ De incipientibus ergo a littera nun, est exemplum hoc verbum נָשָׂא idest accessit. in quo, & aliis a littera nun incipientibus nulla irregularitas accidit in tempore præterito, neq; in

TERTII LIBRI

præsenti primæ coniugationis, ideo coniugatur ad proportionem huius verbi פָּקַד de quo supra. sed in tempore futuro, & in modo imperatiuo perditur littera nun, & suppletur per dagues litteræ mediæ, hoc modo.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

	אָנְשֶׁה	אָנֵשׁ .י.	Accedam mascul. f. fœ.
תִּגְשִׁי	תִּגֵּשׁ		Accedes.
תִּגְשֵׁי	יִגֵּשׁ		Accedet.

¶ Plurali numero.

	נִגְשֶׁה	נִגֵּשׁ .י.	Accedemus mas. f. fœ.
תִּגְשַׁנָּה	תִּגְשׁוּ		Accedetis.
תִּגְשַׁנָּה	יִגְשׁוּ		Accedent.

Et in fine clausulæ seu litteræ mediæ vertitur in cæm cum accentu in eadem littera. vt Genesis. 45. יִגְשׁוּ נָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ idest accedite ad me, & accesserunt. Hæc etiam littera nun perditur in nomine a tali verbo deriuato, & suppletur per dagues litteræ mediæ, vt נִבֵּעַ idest manauit, a quo deriuatur nomen מְבוֹעַ idest manatorum siue fons. ¶ Et nota in his verbis, quod quando littera substantialis mediæ est aliqua harū quattuor אהחע gutturalium, tunc nullam habent irregularitatem, nec perdunt primam litteram nun in aliquo tempore, cuius ratio est, quia talis littera mediæ non recipit dagues ad supplendum alicuius litteræ defectum. Excipitur tamen hoc verbum נָחַת idest descendit, vel confregit, quia perditur littera nun in futuro, hoc modo אֲחַת In quibusdam vero verbis irregularibus a littera nun incipientibus

CAP. SECVNDVM.

bus littera media scribitur in futuro per vocalem. o. vt
 נָגַף idest percussit נָכַל idest cecidit, quorum futurum
 hoc modo fit אֶגְרוֹף idest percutiam אֶכְאֹר idest cadam.

¶ Imperatiuo de nagas.

¶ Fœminina.

Masculina.

נָשִׁי נָשֶׁה נָשׂ. נָשׂ. נָשׂ. Accede.

נָשְׁנָה. נָשְׁנָה. נָשׁוּ. נָשׁוּ. נָשׁוּ. Accedite.

¶ Et hæc secunda persona singularis aliquando scribitur per cholē, vt Ruth.2. הָלוּךְ נָשִׁי idest accede huc. Et aliquando hæc secunda persona in genere masculino retinet litteram nun, vt נָגַשׁ.

¶ Infinitiuo de nagas.

נָגַשׁ. נָשָׂה. idest accedere.

¶ Et si huic infinitiuo addantur litteræ. כָּלֵל forma bitur ex eo modus subiunctiuus, & gerundia modo supradicto in verbis regularibus. Et hoc etiam notabile est memorandum in omnibus verbis irregularibus inferius declarandis. Et quando huius infinitiui vltima littera substantialis est aliqua ex quattuor gutturalibus, tunc media & vltima debent scribi cum puncto patha. vt Ecc'ls.3. לִפְעֻתָּהּ idest tps plantandi. cuius primitiuū est. נָטַע.

¶ De voce passiuā huius verbi nagas.

¶ In præterito indicatiui primæ conjugationis in voce passiuā huiusmodi verba perdunt litteram nun, & suppletur per dagues litteræ mediæ. Et licet hoc præteritum habeat in principio litteram nun, illa tamen non est substantialis verbo, sed accidentalis, scilicet ad denotandum vocem passiuam, vt superiore libro dictum est.

TERTII LIBRI

Perditur autem littera nun substantialis euphoniae causa, quia duplicato nun prolatio esset ponderosa.

¶ Formatur ergo hoc präteritum sic.

¶ Foeminina. Masculina.

נָבַשָׁה	נָבַשׁ	Oblatus vel. ta. fuit.
נָבַשְׁתָּ	נָבַשְׁתָּ	Oblatus vel. ta. fuisti.
נָבַשְׁתִּי	נָבַשְׁתִּי	Oblatus vel. ta. fui.

¶ Plurali numero.

	נָבַשׁוּ	Oblati vel. tæ. fuerunt.
נָבַשְׁתֶּם	נָבַשְׁתֶּם	Oblati vel. tæ. fuistis.
נָבַשְׁנוּ	נָבַשְׁנוּ	Oblati vel. tæ. fuimus.

¶ Tempore præsentis.

¶ Foeminina. Masculina.

נָבַשְׁתָּ. נָבַשְׁתִּי.	נָבַשׁ	Qui vel quæ obla. est.
נָבַשְׁתֶּם	נָבַשִׁים	Qui vel quæ obla. sunt.

¶ Hic commemoranda est differentia inter tertiam personam singularem masculinam præteriti, & participium singulare masculinum præsentis, quæ in voce coincidunt nō in significatione, & orthographia, de qua supra in voce passiva primæ coniugationis verborum regularium. Repetēda est etiam hic, exceptio de quattuor litteris gutturalibus in eadem forma verborum, sicut paulo superius posita est in infinitiuo vocis actiue. vt Ezechiel. 34. רָאִיתִי הַנִּבְחָת לֹא הִשְׁבוֹתָם idest quod abiectum est nō reduxistis.

¶ Tempore futuro.

¶ In hoc futuro littera nun quæ ponitur est substantialis, & habet dagues ad supplendum litteram nun accidetæ

CAP. SECVNDVM.

dentalem vocis passiuæ , vt patuit supra in libro secundo in hoc tempore.

¶ Fœminina. Masculina.

אָנַשׁ .1. אָנַשׁ	Oblatus vel.ta.ero.
תַּנְשׁוּ תַנְשׁוּ	Oblatus vel.ta.eris.
יִנְשׁוּ יִנְשׁוּ	Oblatus vel.ta.erit.

¶ Plurali numero.

נִנְשׁוּ .1. נִנְשׁוּ	Obati vel.tę.erim?
תַּנְשׁוּ תַנְשׁוּ	Oblati vel.tæ.eritis.
יִנְשׁוּ יִנְשׁוּ	Oblati vel.tæ.erunt.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

הַנְשׁוּ הַנְשׁוּ	Oblatus vel.ta.est.
הַנְשׁוּהַ הַנְשׁוּהַ	Oblatus vel.tæ.estoté.

¶ Infinitiuus modus est in voce similis secundæ personæ singulari masculinæ præcedentis imperatiui , vt הַנְשׁוּ idest applicari.

¶ Subiunctiuus modus , & gerundia supplentur hic, ex hoc infinitiuo per quattuor litteras, כְּרַלְמִי vt alias sæpe dictum est . Et notandum, quod huius verbi nagas si tertia littera sin scribatur cum puncto sibolet significat accedere, vt diximus, & quia tunc est verbum neutrum caret participio vocis passiuæ , sed suppleri potest per tempus præsens eius . Si vero prædicta littera sin scribatur cum puncto çibolet significat constringere, & tunc non est verbum neutrum, sed habet participium vocis passiuæ, sicut alia verba actiua , hoc modo,

TERTII LIBRI

☞ **Fœminina. Masculina.**

נְבוּשָׁה נְבוּשׁ Qui vel quæ cōstrictus est.

נְבוּשֹׁת נְבוּשִׁים Qui vel quæ cōstricti sunt.

Huiusmodi verba non reperiuntur in secūda cōiugatione, quia coinciderent cū voce passiva eorū modo dicta in sua prima cōiugatione, maxime in præterito. Alii hebræi dant aliam rationē, quia secūda cōiugatio habet dagues in littera media, qui pūctus non posset denotare simul cōiugationem secūdā, & defectum litteræ nun, nec eadem littera potest habere duo dagues. Si ergo huiusmodi verba habent secūdā coniugationē, erit sine defectu alicuius litteræ, & procedent in ea tam in voce actiua, q̃ in voce passiva secūdum formam verborū perfectorū supra dictā, quare non est necessariū hic eam explicare.

☞ **De tertia coniugatione primæ irregularitatis verborū.**

☞ In tertia coniugatione huius verbi נָנַשׁ & aliorum similium etiam perditur littera nun tam in voce actiua, quā in passiva, & suppletur per dagues litteræ mediæ, & assumitur in principio littera he cum puncto chiriq, hoc modo.

☞ **Tempore præterito.**

☞ **Fœminina. Masculina.**

הִנְיִשָּׁה הִנְיִשׁ Fecit accedere.

הִנְיִשְׁתְּ הִנְיִשְׁתָּ Fecisti accedere.

הִנְיִשְׁתִּי הִנְיִשְׁתִּי Feci accedere mascu. l. fœ.

☞ **Plurali numero.**

הִנְיִשְׁוּ הִנְיִשְׁוּ Fecerunt accedere mas. l. f.

הִנְיִשְׁתֶּן הִנְיִשְׁתֶּם Fecistis accedere.

הִנְיִשְׁנוּ הִנְיִשְׁנוּ Fecimus accedere mas. l. fœ.

Tēpo

CAP. SECVNDVM.

Tempore præsentî.

Fœminina. Masculina.

מְבַשֶּׁה .פ. מְבַשֵּׁה Qui, vel quæ facit accedere.

מְבַשִּׁים מְבַשֹּׁת Qui, vel q̄ faciunt accedere.

Tempore futuro.

Fœminina. Masculina.

אֶבְיֶשׁ .פ. אֶבְיֶשָׁה Faciam accedere mas. f. fœ.

תְּבַשֵּׁה תְּבַשֶּׁה Facies accedere.

יְבַשֵּׁה יְבַשֶּׁה Faciet accedere.

Plurali numero.

נְבַשֵּׁה .פ. נְבַשֶּׁה Faciemus accedere mas. f. f.

תְּבַשִּׁים תְּבַשֶּׁה Facietis accedere.

יְבַשִּׁים יְבַשֶּׁה Facient accedere.

Et in personis huius futuri littera media potest scribi cum çere, & excludi littera iod, vt etiam in verbis perfectis dictum est, vt אָבַשׁ & cætera.

Imperatiuo modo.

Fœminina. Masculina.

בַּשֵּׁה .פ. בַּשֶּׁה Fac accedere.

בַּשִּׁי בַּשֶּׁי Facite accedere.

Infinitiuo modo.

בַּשֵּׁה .פ. בַּשֶּׁה facere accedere.

In voce passiuâ huius coniugationis venit littera he præteriti cum puncto sureq quibuz non cum vau, quia post punctum principalem non potest poni dagues, qui est necessarius hic ad denotandum defectum litteræ nun. Idem intellige in tēpore præsentî, & in futuro, vt patebit.

Tēpo

TERTII LIBRI

¶ Tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Oblatus vel.ta.fuit.
הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Oblatus vel.ta.fuisti.
	הַנִּשְׁתָּה	Oblatus vel.ta.fui.

¶ Plurali numero.

	הַנִּשְׁתָּה	Oblati vel.tæ.fuerunt.
הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Oblati vel.tæ.fuistis.
	הַנִּשְׁתָּה	Oblati vel.tæ.fuimus.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Qui vel quæ obla.est.
הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Qui vel quæ obla.sunt.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

	הַנִּשְׁתָּה	Oblatus vel.ta.ero.
הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Oblatus vel.ta.eris.
הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Oblatus vel.ta.erit.

¶ Plurali numero.

	הַנִּשְׁתָּה	Oblati vel.tæ.erimus.
הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Oblati vel.tæ.eritis.
הַנִּשְׁתָּה	הַנִּשְׁתָּה	Oblati vel.tæ.erunt.

¶ Imperatiuo caret. Infinitiuo modo.

הַנִּשְׁתָּה vel הַנִּשְׁתָּה applicari.

¶ Participium vocis passiuæ.

TERTII LIBRI

¶ **Fœminina.**

Masculina.

מְנַשֶּׁה .i. מְנַשֶּׁת

מִנֵּשׁ

Qui vel quę obla. est.

מְנַשֹּׁת

מְנַשִּׁים

Qui vel quę obla. sunt.

Quartæ coniugationis huiusmodi verborum irregularium vox actiua non reperitur . sed eorum vox passiua, sequitur formam verborum regularium, de quib⁹ supra.

¶ Sunt præterea quædam verba incipientia a littera nun, & desinentia in aleph, vt נָשָׂא idest portauit, quæ declinantur ad proportionem dicti verbi נָשָׂא hoc excepto, quod aleph in eis manet ociosum, & non profertur hoc modo נָשָׂא נִשְׂאת נִשְׂאתִי idest portauit, portauisti, portauit. Et similiter in aliis modis, temporibus, numeris, personis, & generibus . vnde non variantur nisi per primam, & tertiam coniugationes tam in voce actiua, q̃ in passiua, & per vocē passiuam quartæ cōiugationis.

¶ Expediti de verbis primæ irregularitatis, quæ incipiūt a littera nun, dicam⁹ iam de hoc verbo, קָח quod solum incipitur a littera lamed inter verba defectiua . sed non perdit suam primam litteram in præterito, neque in præsentis vocis actiue, ideo in istis duobus temporibus variatur ad normam verborum perfectorum primæ coniugationis, nec erit opus ea explicare. reperitur tamen in Ezechiele capitul. 17. hoc præteritum sine lamed, & littera quoph venit cum puncto cameç, hoc modo קָח עַל מַיִם idest accepit super aquas multas. pro quo nos habemus, vt firmaret radicem super aquas multas. In futuro hoc verbum perdit lamed litteram primam, & suppletur per dagues litteræ quoph, & variatur ad proportionē

TERTII LIBRI

tionem futuri huius verbi, נָגַשׁ verum in personis huius futuri, in quibus littera media habet punctum seu, nō ponit in ea dagues, & hoc euphoniæ grā, hoc modo.

⌚ Tempore futuro.

⌚ Fœminina.

Masculina.

	אָכח .י. אָכח	Accipiam mascu. f. fœ.
תָּכחי	תָּכח	Accipies.
תָּכח	יָכח	Accipiet.

⌚ Plurali numero.

	נָכח .י. נָכח	Accipiem⁹ mascu. f. fœ.
תָּכחנה	תָּכחי	Accipietis.
תָּכחנה	יָכחי	Accipient.

⌚ Imperatiuus duobus modis scribi potest, primo cum lamed littera prima, & tunc variatur ad proportionem verborum regularium, quare hic non explicatur. Secundo modo sine littera lamed, & tunc variatur ad proportionem verbi nagas, hoc modo.

⌚ Fœminina.

Masculina.

כָּחי	כָּח .י. כָּח	Accipe.
כָּחנה	כָּחי	Accipite.

Et differt hæc secunda persona singularis masculina a prima huius verbi positione, quādo scribitur sine lamed, vt patuit supra in Ezechiel. quia ibi cū cameç, hic autē cū patha scribitur littera quoph, excepto si fuerit finis clausulæ, quia tunc habet etiā cameç, vt primi Regum .21. כָּח לָךְ תָּכח אֹתָהּ אִם אִתָּהּ idest si istum vis tollere, tolle.

⌚ Infinitiuo modo.

לָקוּחַ .י. לָקח idest accipere.

In

CAP. SECVNDVM.

¶ In voce passiuā huius verbi lachach.
Indicatiuo modo tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

נִקְחָהּ	נִקַּח	Acceptus vel.ta.fuit.
נִקְחָתָּ	נִקְחָתָּ	Acceptus vel.ta.fuisti.
	נִקְחָתָי	Acceptus vel.ta.fui.

¶ Plurali numero.

	נִקְחוּ	Accepti vel.ta.fuerunt.
נִקְחָתֶיךָ	נִקְחָתֶם	Accepti vel.ta.fuistis.
	נִקְחָנוּ	Accepti vel.ta.fuimus.

Reperitur tamen sæpius hoc præteritum cum sua littera lamed primaria, & tunc procedit ad normam verborum perfectorum superius positam. vt Ezechielis.33. וְאֶרְוֹן הָאֱלֹהִים נִלְכָּהּ idest ipse propter peccatū suū captus est. Et primi Regum quarto נִלְכָּהּ idest arca dei capta est, & cætera.

¶ Tempus præsens, tempus futurum indicatiui, & modus imperatiui, atque infinitiui, in hoc verbo regulariter variantur per vocem passiuam primæ coniugationis verborum perfectorum, ideo hic non explicantur.

¶ Notandū etiā, quod hoc verbū לָקַח non reperitur in sacra scriptura in voce actiua secundæ coniugationis. neq; in voce actiua vel passiuā tertiæ, neq; in voce actiua quartæ cōiugationis. sed reperitur in vocibus passiuis secundæ & quartæ, & fere semp procedit in eis ad modū verborū perfectorū. nam Esaia.52. כִּי לָקַח עָמִי idest quia captus est populus meus, ibi lachach est verbū præteritū vocis passiuæ

TERTII LIBRI

passiuę. Secūde cōiugatiōis. & Gen. 18. יָקַח נָא מֵעַם מִים. idest accipiat nunc paululum aquę, ibi iuchah est futurum vocis passiuę etiam tertię cōiugationis. & Exodi. 9. וְאַשׁ מִתְּלַחֶת. idest & ignis apprehendens. vbi nos habemus, ignis & grando pariter ferebantur, ibi ponitur participium fœmininum singulare vocis passiuę quartę cōiugationis. Dicunt tamen communiter doctores hebræi, quod omne verbum vocis actiuę potest habere vocem passiuam & contra, in glossis, & opusculis autorum, licet hoc non reperiatur in sacra scriptura biblię. Et ita diceretur de hoc verbo lacach.

¶ Tertio dicamus in hoc capitulo secundo, de verbis defectiuīs incipientibus a littera iod, quę plæruncq; illam perdunt in processu cōiugationis, vel mutant in litteram vau. Ponimusque exempli causa, hoc verbum יָדַע idest sciuit, vel cognouit. Sed iste defectus non accidit his verbis in præterito, & præsentī indicatiui modi vocis actiuę primę cōiugationis, in quibus temporibus variantur secundum formam verborum perfectorum, ideo hic ea non explicamus. In futuro autem indicatiui, & in imperatiuo modo plæruncque deficit littera iod, & litterę accidentales futuri veniunt cum puncto çere, ideo littera iod deficiens ibi nō suppletur per dagues litterę medię, tum quia post punctum principalem cuiusmodi est çere, non ponitur dagues, tum etiam quia omnis punctus principalis ex sua natura supplet vnā vocalem ociosā, quę ibi intelligitur, ideo littera iod ibi suppletur per çere.

¶ Tempore futuro.

CAP. SECVNDVM.

Ⓖ Feminina.

Masculina.

Ⓖ תדעי	Ⓖ אדע .f. אדעה	Sciam mascul. f. fœ.
Ⓖ תדע	Ⓖ תדע	Scies.
	Ⓖ ידע	Sciet.

Ⓖ Plurali numero.

Ⓖ תדענה	Ⓖ נדע .f. נדעה	Sciemus mascu. f. fœ.
Ⓖ תדענה	Ⓖ תדעו	Scietis.
	Ⓖ ידעו	Scient.

Et licet in hoc futuro communiter littera media scribatur cum çere, in hoc tamen verbo iadah propterea quod eius littera vltima est gutturalis, media scribitur cum patha per regulam superius frequenter datam. Exemplū in aliis verbis, vt ירד idest descendit ילך idest ambulauit ישב idest habitauit, quorum futurum scribitur, hoc modo ארד idest descendam אלך idest ambulabo אשב idest sedebo, vel habitabo. Quæ verba si veniunt cum littera vau addita in principio, litteræ additæ in futuro veniunt cum çere, & cum accentu, & littera substantialis media venit cum çegol, & hoc communiter fit in tertia persona singulari, hoc modo וירד וילך וישב Et aliquando in vtrisque verbis litteræ futuri additæ veniunt cū chiriq, vt in his verbis יקן idest vigilauit ינע idest laborauit, quorum futurum est ad hunc modum איקן אינע Et aliquando in huiusmodi verbis litteræ substantiales mediæ veniunt cum patha, siue cum cholem, vt איסר idest castigabo תיסר idest castiga- bis, huius primitiuū est. יסר Sunt etiam quædam verba incipientia a littera iod, quæ illam non perdunt in proces

K su cō

TERTII LIBRI

fu conjugationis nec mutant in vau cuiusmodi est יָמַב
ideft benefecit. vnde Exodi primo dicitur וַיִּטֶּב אֱלֹהִים
ideft & benefecit deus.

¶ Imperatiuus explicatur, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

דַּע	דַּע . דַּע	Scito.
דַּעְנָה	דַּעְנָה	Scitote.

At in verbis, quorum littera substantialis media est
gutturalis, secunda persona singularis masculina impera
tīui scribitur per çere in littera substantiali media, hoc
modo יָרֵד ideft descēde לֵךְ ideft ambula יָשֵׁב ideft sede.

¶ Infinitiuus explicatur, hoc modo.

יָדַע vel יָדַעַת vel יָדַעַת ideft scire.

¶ In voce passīua primæ conjugationis prædictum
verbum iōd initiale permutat in vau ociosum, & hoc in
tempore præterito, & in præsentī. nam eæ אָרַר quat
tuor litteræ sunt affines inter se, & adinuicem permutan
tur. Vnde in hac voce passīua tempus præteritum, &
præsens scribuntur per nun cum cholem, hoc modo.

¶ Indicatiuo modo tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

נִדַּעְנָה	נִדַּע	Scitus vel.ta.fuit.
נִדַּעְתָּ	נִדַּעְתָּ	Scitus vel.ta.fuisti.
	נִדַּעְתִּי	Scitus vel.ta.fui.

¶ Plurali numero.

	נִדַּעְוּ	Sciti vel.taæ.fuerunt.
נִדַּעְתֶּם	נִדַּעְתֶּם	Sciti vel.taæ.fuistis.
	נִדַּעְנוּ	Sciti vel.taæ.fuimus.

Tépo

CAP. SECVNDVM.

¶ Tempore præsentî.

Fœminina.	Masculina.	
נֹדַעַה	נֹדַע	Qui, vel quæ scitur.
נֹדַעוֹת	נֹדַעִים	Qui, vel quæ sciuntur.

¶ Tempore futuro.

¶ In hoc tempore littera iod substantialis prima vertitur in vau cum dagues ad supplendum defectum litteræ nun præteriti, hoc modo.

Fœminina.	Masculina.	
אֶנֶדַעַה	אֶנֶדַע	Sciar mascul. f. fœmi.
תֶּנֶדַעַי	תֶּנֶדַע	Scieris.
תֶּנֶדַעַה	יֶנֶדַע	Scietur.

¶ Plurali numero.

	נִנֶדַע .P.	נִנֶדַעַה	Sciémur mascul. P. fœ.
תִּנֶדַעַי	תִּנֶדַע		Sciémîni.
תִּנֶדַעַה	יִנֶדַעוּ		Scientur.

¶ Imperatiuo modo.

Fœminina.	Masculina.	
הִנֶדַעַי	הִנֶדַע	Scire, vel scitus sis.
הִנֶדַעַה	הִנֶדַעוּ	Scîmini, vel sciti sitis.

¶ Infinitiuo modo.

נִדַע vel הִנֶדַע sciri, vel cognosci.

¶ Participium vocis passiuæ tale est.

Fœminina.	Masculina.	
יִדַעַה	יִדַע	Scitus, vel scita.
יִדַעוֹת	יִדַעִים	Sciti, vel scite.

Prædicta insuper verba a iod incipientia carent secunda coniugatione.

TERTII LIBRI

¶ De tertia coniugatione huius verbi יָדַע *iaclah.*

¶ In hac siquidem coniugatione iod littera substantialis prima vertitur in vau ociosum, & he addita in principio scribitur cum cholem, hoc modo.

¶ Indicatio modo tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הוֹדִיעָה	הוֹדִיעַ	Fecit scire.
הוֹדַעְתָּ	הוֹדַעְתָּ	Fecisti scire.
	הוֹדַעְתִּי	Feci scire mascul. l. fœ.

¶ Plurali numero.

	הוֹדִיעוּ	Fecerunt scire. mas. l. f.
הוֹדַעְתֶּם	הוֹדַעְתֶּם	Fecistis scire.
	הוֹדַעְנוּ	Fecimus scire mas. l. fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

מוֹדִיעָה	מוֹדִיעַ	Qui vel q̄ facit scire.
מוֹדִיעוֹת	מוֹדִיעִים	Qui vel quę faciūt scire.

¶ Tempore futuro.

¶ In hoc tempore litteræ additæ scribuntur cum cholem, & iod littera substantialis prima vertitur in vau ociosum, hoc modo.

¶ Fœminina. Masculina.

	אוֹדִיעָה l. אוֹדִיעַ	Faciam scire mas. l. fœ.
תוֹדִיעִי	תוֹדִיעַ	Facies scire.
תוֹדִיעַ	יודִיעַ	Faciet scire.

¶ Plurali numero.

CAP. SECVNDVM.

נודיע .א. נודיעה Faciemus scire mas.f.f.

הודיעו Facietis scire.

הודיענה הודיעו Facient scire.

In quibusdam tamen istorum verborum iod littera substantialis prima non excluditur, sed remanet, vt Osee 10. אִיסִירָם idest castigabo eos.

Imperatiuo modo.

Fœminina. Masculina.

הודיעי הודע Fac scire.

הודיענה הודיעו Facite scire.

In secunda tamen persona singulari masculina huius imperatiui aliquando littera substantialis media scribitur cum çere in huiusmodi verbis, hoc modo הושב idest fac sedere הורד idest fac descendere. Aliquando etiam remanet iod prima verbi littera, vt Psal. 5. הַיֵּשֶׁר לִפְנֵי דְרֹכָה idest dirige in conspectu meo viam tuam.

Infinitiuo. הודיע idest facere scire.

In voce quoque passiuæ huius conjugationis vau ponitur pro iod, & procedit ad modum verborum regularium. Indicatiuo modo tempore præterito.

Fœminina. Masculina.

הודיעה הודע Scitus vel scita fuit.

הודיעת הודעת Scitus vel.ta.fuisti.

הודיעתו הודעתו Scitus vel.ta.fui.

Plurali numero.

הודיעו Sciti vel scitæ fuerunt.

הודיעתו הודעתם Sciti vel.tæ.fuistis.

הודיענו Sciti vel.tæ.fuimus.

TERTII LIBRI

Et potest aliquando hic poni littera he cum cholem pro fureq, vt

¶ Tempore præfentis.

¶ Fœminina.

Masculina.

הוֹדְעָה

הוֹדֵעַ

Qui, vel quæ scitur.

הוֹדְעוֹת

הוֹדְעִים

Qui, vel quæ sciuntur.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina.

Masculina.

אֶהְיֶה .f. אֶדְעָה

Sciar mascu. f. fœmi.

תִּדְעִי

תִּדְעַ

Scieris.

תִּדְעִי

יִדְעַ

Sciatur.

¶ Plurali numero.

נִדְעָה .f. נִדְעִי

Sciemur mascu. f. fœ.

תִּדְעֶנָּה

תִּדְעוּ

Sciemini.

תִּדְעֶנָּה

יִדְעוּ

Sciuntur.

¶ Imperatiuo caret. Infinitiuo modo הוֹדֵעַ sciri.

¶ Participium vocis passiuæ tale est.

¶ Fœminina.

Masculina.

מוֹדְעָה .f. מוֹדְעֶת

מוֹדֵעַ

Scitus vel scita.

מוֹדְעוֹת

מוֹדְעִים

Sciti vel scitæ.

Inuenitur etiam hoc verbum iadah in quarta coniugatione, tam in voce actiua, quàm in passiuâ. De voce actiua primi Regū. וְאֵת הַנְּעָרִים יוֹדְעָתִי .f. et pueris meis condixi, & cætera. In voce autem passiuâ iod littera vertitur in vai, quæ profertur. Et variatur ad modum verborum perfectorum hoc est, הִתְפַּקֵּד hoc modo.

¶ Tempore præterito indicatiui.

CAP. SECVNDVM.

Ⓕ Feminina.	Masculina.	
הַתּוֹדֵעָה	הַתּוֹדֵעַ	Sciuit se.
הַתּוֹדֵעֶת	הַתּוֹדֵעַת	Sciuiti te.
	הַתּוֹדֵעִי	Sciui me mas. p. foeml.

Ⓕ Plurali numero.

	הַתּוֹדֵעִי	Sciuerunt se mas. p. foe.
הַתּוֹדֵעֶיךָ	הַתּוֹדֵעֶיכֶם	Sciuitis vos.
	הַתּוֹדֵעֵנוּ	Sciuiimus nos mas. p. foe.

Ⓕ Tempore præsentis.

Ⓕ Feminina.	Masculina.	
מֵתוֹדֵעָה. p.	מֵתוֹדֵעַ	Qui, vel quæ scit se.
מֵתוֹדֵעֶת	מֵתוֹדֵעִים	Qui, vel quæ sciunt se.

Ⓕ Tempore futuro.

Ⓕ Feminina.	Masculina.	
אֶתוֹדֵעָה. p.	אֶתוֹדֵעַ	Sciam me mascu. p. foe.
תֵּתוֹדֵעִי	תֵּתוֹדֵעַ	Scies te.
יֵתוֹדֵעַ	יֵתוֹדֵעַ	Sciet se.

Ⓕ Plurali numero.

	נֵתוֹדֵעָה. p.	נֵתוֹדֵעַ	Sciemus nos mas. p. foe.
תֵּתוֹדֵעֶיךָ	תֵּתוֹדֵעֶיכֶם	תֵּתוֹדֵעִי	Sciētis vos.
יֵתוֹדֵעֵנוּ	יֵתוֹדֵעֵיכֶם	יֵתוֹדֵעֵנוּ	Scient se.

In quibusdam tamen istorum verborum iōd non ver-
titur in van. vt Numerorum. i. מֵשֶׁבַחֹתֶם. וַיִּתְּלֵדוּ עַל מֵשֶׁבַחֹתֶם
ideſt & numerati ſunt per generationes ſuas.

Ⓕ Imperatiuo modo.

Ⓕ Feminina.	Masculina.	
הַתּוֹדֵעִי	הַתּוֹדֵעַ	Scito te.
הַתּוֹדֵעֶיךָ	הַתּוֹדֵעֶיכֶם	Scitote vos.

TERTII LIBRI

Ⓐ Infinitivus modus talis est יֵצֵא vel יֵצְא co-
gnoscere se.

Ⓐ Est præterea aliud verbum a *iod* incipiens, scilicet יָצָא, quod potest declinari ad proportionem prædictorum verborum, nisi quod aleph finale eius non profertur. Et variatur hoc modo.

Ⓐ Activa voce indicativo modo tempore præterito.

Ⓐ Fœminina.

Masculina.

יָצְאָה

יָצָא

Exiit.

יָצְאָת

יָצְאָת

Exiisti.

יָצְאָתוּ

Exiit mascul. vel fœm.

Ⓐ Plurali numero.

יָצְאוּ

Exierunt mascul. vel fœ.

יָצְאָתוּ

יָצְאָתוּ

Exiistis.

יָצְאָנוּ

Exiimus mascul. l. fœ.

Ⓐ Tempore futuro.

Ⓐ Fœminina.

Masculina.

יָצְאָה. l. יָצְאָת

יָצָא

Qui vel quæ exit.

יָצְאוּת

יָצְאִים

Qui vel quæ exeunt.

Ⓐ Tempore futuro.

Ⓐ Fœminina.

Masculina.

יָצְאָה. l. יָצְאָת

Exibo mascul. vel fœ.

יָצְאִי

יָצָא

Exibis.

יָצְאִי

יָצָא

Exibit.

Ⓐ Plurali numero.

יָצְאָה. l. יָצְאָת

Exibimus mascul. l. fœ.

יָצְאָנוּ

יָצְאוּ

Exibitis.

יָצְאָנוּ

יָצְאוּ

Exibunt.

CAP. SECVNDVM.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

צֵאָה .י. צֵאָה Exi.

צֵאָנָה צֵאוּ Exite.

Sed in hoc modo aliquando reseruatur iod prima verbi, vt Genesis.8. הֵרָצָא אִתְּךָ idest educ tecum.

¶ Infinitiuo modo צֵאָה .י. צֵאוּ exire.

¶ Hoc in super verbum non reperitur in secunda coniugatione variatum . sed tertia eius coniugatio procedit ad hunc modum.

¶ Actiua voce indicatiuo modo tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הֵרָצָאָה הֵרָצָא Eduxit idest fecit exire.

הֵרָצָאתָ הֵרָצָאת Eduxisti.

הֵרָצָאתִי הֵרָצָאתִי Eduxi mascul. vel fœmi.

¶ Plurali numero.

הֵרָצָאוּ Eduxerunt mascul. .i. fœ.

הֵרָצָאתֶם הֵרָצָאתֶם Eduxistis.

הֵרָצָאנוּ Eduximus mascul. .i. fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

מוֹרָצָאָה .י. מוֹרָצָאָה מוֹרָצָא Qui vel q̄ educit.

מוֹרָצָאות מוֹרָצָאים Qui vñ q̄ educit.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

אֶדְרָצָאָה .י. אֶדְרָצָאָה Educā mas. .i. fœ. .i. אֶדְרָצָא

תֵּדְרָצָא תֵּדְרָצָא Educēs. תֵּדְרָצָא

תֵּדְרָצָא תֵּדְרָצָא Euducet. יִדְרָצָא

Plu

TERTII LIBRI

¶ Plurali numero.

נִרְצָא Educem⁹.m.f. 1. נִרְצָא

תִּרְצָאוּ Educetis.

תִּרְצְאוּ Educent.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Feminina. Masculina.

הִרְצֵא Educ.

הִרְצִיאוּ Educite.

¶ Infinitiuo modo. הִרְצִיא Educere.

¶ Passiua voce indicatiuo modo tempore præterito.

¶ Feminina. Masculina.

הִרְצָא Eductus est vel fuit.

הִרְצָאתָ Eductus fuisti.

הִרְצָאתִי Eductus sum. 1. fui. m. f.

¶ Plurali numero.

הִרְצָאוּ Educti sunt mascul. 1. fœ.

הִרְצָאתֶם Educti fuistis.

הִרְצָאנוּ Educti sum⁹ mascul. 1. fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ Feminina. Masculina.

הִרְצָא Qui, vel quæ educitur.

הִרְצָאוּ Qui, vel quæ educuntur.

¶ Tempore futuro.

אֶרְצָא 1. אֶרְצָא Educar mascul. 1. fœ.

תִּרְצָא Educeris.

תִּרְצָא Educetur.

¶ Plurali numero.

Edu

CAP. TERTIVM.

נוצא .נ. נוצאה	Educemur.m.p.sce.
תוצאנה	Educemini.
תוצאנה	Educentur.

Ⓔ Imperatiuo caret. Infinitiuo modo הוצא .נ. הוצאו educl

Ⓔ Participium vocis passivæ tale est.

מוציא .נ. מוצאת Eductus vel educta.

מוציאים מוצאות Educti vel eductæ.

Ⓔ Aduertendum hic, quod verba incipientia a littera *iod* sunt duplicia. quædam non terminata, & alia terminata in litteram *aleph*. De primis iam diximus hic, quæ liter variantur. de secundis postea dicemus. Sed ab eis excipitur præm. verbum *iaça*, idest *exire*, quod ad proportionem precedentium variatur, & ideo in hoc capitulo pertratatum est. licet terminetur in littera *aleph*, quia non sequitur proportionem *iare*, & aliorum, de quibus postea futurus est sermo.

Ⓔ Caput tertium, de verbis defectiuis secundo modo, idest in quibus littera media perditur in procursu coniugationis.

Verba defectiua secundi modi principalis, omnia sunt monosyllaba, & in eis littera media est vel *iod*, vel *vau*, quæ non profertur, sed manet ociosa, cuiusmodi sunt hæc *בין* intelligere, *שוב* redire. In quorum verborum præterito, & præsentis indicatiui modi prædictæ duæ litteræ mediæ excluduntur, quia non scribuntur. et punctus vocalis primæ litteræ vertitur in *ca* meç ad hunc modum.

Præ

TERTII LIBRI

¶ Primæ coniugationis actiua voce indicatiuo modo tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

בָּנָה	בָּן	Intellexit.
בָּנָתְךָ	בָּנָתְךָ	Intellexisti.
	בָּנָתִי	Intellexi mascul. vel fœm.

¶ Plurali numero.

	בָּנוּ	Intellexerunt mascul. vel fœ.
בָּנָתְךָ	בָּנָתְךָ	Intellexistis.
	בָּנוּ בָּנָתֵינוּ	Intelleximus mascul. & fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

בָּנָה	בָּן	Qui vel quæ intelligit.
בָּנוֹתְךָ	בָּנִים	Qui vel quæ intelligunt.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

	אֶבְיֹן .א. אֶבְיֹנָה	Intelligam mascul. vel fœ.
תְּבִינִי	תְּבִין	Intelliges.
תְּבִין	יְבִין	Intelliget.

¶ Plurali numero.

	נְבִין .א. נְבִינָה	Intelligemus mascul. & fœ.
תְּבִינָה .א. תְּבִינָה	תְּבִינוּ	Intelligetis.
תְּבִינָה .א. תְּבִינָה	יְבִינוּ	Intelligent.

In hoc tamen futuro huiusmodi verba aliquando habent cameç litteræ substantialis primæ proferendum, ut cholem. Qualia sunt וַיָּקָם idest surrexit וַיַּעַף idest volauit. Aliquando etiam littera eadem prima venit cum sureq, hoc modo.

Fœ

CAP. TERTIVM.

¶ Fœminina. Masculina.

	אָשׁוּבָה	אָשׁוּב .פ. אָשׁוּבָה	Redibo mas.f.f.
תְּשׁוּבָי		תְּשׁוּב	Redibis.
תְּשׁוּבָה		יִשׁוּב	Redibit.

¶ Plurali numero.

		נִשְׁוֹבָה	נִשְׁוֹב .פ. נִשְׁוֹבָה	Redibim⁹.m.f.f.
תְּשׁוּבָיִינָה		תְּשׁוּבָיִינָה	תְּשׁוּבָיִינָה	Redibitis.
תְּשׁוּבָיִינָה		תְּשׁוּבָיִינָה	תְּשׁוּבָיִינָה	Redibunt.

Eodem modo procedunt quædam alia huiusmodi verba.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina.

Masculina.

בִּינִי	בִּינִי .פ. בִּינִי	בִּין	בִּין .פ. בִּינָה	Intellige.
בִּינָה	בִּינָה .פ. בִּינָה	בִּינוּ	בִּינוּ .פ. בִּינוּ	Intelligite.

¶ Infinitiuo modo. בִּין .פ. בִּין Intelligere.

¶ Quædam tamen horum verborum in processu conjugationis non perdunt litteram mediam iod & vau, sed illa scribitur & profertur. vt Numero. 20. בִּינֵנוּ אֶהְרֹן .idest quod defunctus esset aaron. & Psal. 39. שׁוּעִתִּי אֵלַי .idest clamaui ad te. Sed talia verba variantur ad proportionem verborum perfectorum, & hoc solum in prima & secunda coniugatione. quare de eis hic non est amplius dicendum.

¶ In passiva voce primæ coniugationis prædictum verbū bin, hoc modo variatur, quia iod vertitur in vau.

¶ Indicatiuo modo tempore præterito.

Fœ

TERTII LIBRI

☞ **Fœminina.**

Masculina.

נְבוֹנָה	נָבוֹן	Intellectus fuit.
נְבוֹנוֹת	נְבוֹנוֹת	Fuisti.
	נְבוֹנוֹתִי	Fui mascul. vel fœmi.

☞ **Plurali numero.**

	נְבוֹנִי	Intellecti fuerunt mascul. f.
נְבוֹנוֹתֶיךָ	נְבוֹנוֹתֶם	Fuistis.
נְבוֹנוֹנוֹ	נְבוֹנוֹנוֹ	Fuimus.

☞ **Tempore præsentis.**

נְבוֹנָה	נָבוֹן	Qui, vel quæ intelligitur.
נְבוֹנוֹת	נְבוֹנִים	Qui, vel quæ intelligunt.

☞ **Tempore futuro.**

☞ **Fœminina.**

Masculina.

אֶבְיוֹנָה	אֶבְיוֹן	Intelligar mascul. vel fœ.
תְּבְיוֹנִי	תְּבְיוֹן	Intelligeris.
תְּבְיוֹן	יְבְיוֹן	Intelligetur.

☞ **Plurali numero.**

	נְבוֹנוֹתֵינוּ	Intelligemur. m. f.
תְּבְיוֹנֶיךָ	תְּבְיוֹנֶיךָ	Intelligemini.
תְּבְיוֹנֵינוּ	יְבְיוֹנֵינוּ	Intelligentur.

Et quando littera substantialis media est aliqua harum quinque, אֶחָדָם tunc litteræ accidentales huius futuri scribuntur cum çere loco chiriq, hoc modo יַעֲזֹר idest expergefiet, & cætera.

☞ **Imperatiuo modo.**

☞ **Fœminina.**

Masculina.

הַבְּיוֹנִי	הַבְּיוֹן	Intelligere.
הַבְּיוֹנֶיךָ	הַבְּיוֹנֶיךָ	Intelligimini.

Infir

CAP. TERTIVM.

Ⓒ Infinitiuo modo הבין intelligi.

Ⓒ Participium vocis passivæ tale est.

Ⓒ Fœminina. Masculina.

בונה בון Qui, vel quæ intelligitur.

בונות בונים Qui, vel quæ intelliguntur.

Ⓒ In secūda coniugatione non reperiūtur, hæc verba.

Ⓒ Tertia vero coniugatio huius verbi בין bin & aliorum similium habet litteram accidentalem subscriptam cum çere, & procedit hoc modo.

Ⓒ Indicativus modo tempore præterito.

Ⓒ Fœminina. Masculina.

הבינה הבין Fecit intelligere.

הבינות הבינות Fecisti intelligere.

הבינותי Feci intelligere. m. l. fœ.

Ⓒ Plurali numero.

הבינו Fecerunt intelligere mas. l. f.

הבינותן הבינותם Fecistis intelligere.

הבינונו Fecimus intelligere. mas. l. f.

Verumtamen aliquando in hoc præterito he subscriptur cum patha, hoc modo הבינות Sæpius etiam excluditur littera iod in omnibus personis huius temporis, ut הבן הבנת

Ⓒ Tempore præsentis.

Ⓒ Fœminina. Masculina.

מבינה מבין Qui, vel quæ facit intelligere.

מבינות מבינים Qui, vel q̄ faciunt intelligere.

In tempore futuro litteræ accidentales scribuntur cum cameç, hoc modo.

Ⓒ Tempore futuro.

Fœ

TERTII LIBRI

☞ Fœ.

Masculina.

אֲבִין אֶבְיָה

Faciā intelligere. m. f. f. אֲבִין

תְּבִינִי

תְּבִין

Facies intelligere. אֶבְיָה

תְּבִין

רְבִין

Faciet intelligere. אֶבְיָה

☞ Plurali numero.

נְבִינָה

Faciem⁹ itellige. m. f. f. נְבִינָה

תְּבִינֵינוּ תְּבִינָה אֶבְיָה תְּבִינָה

Facietis itellige. אֶבְיָה נְבִין

תְּבִינֵינוּ תְּבִינָה אֶבְיָה תְּבִינָה

Faciet intelligere. אֶבְיָה תְּבִינֵינוּ

☞ Imperatiuo modo.

הַבִּינִי

הַבִּין

Fac intelligere. אֶבְיָה

הַבִּינָה אֶבְיָה

Facite intelligere. אֶבְיָה

Et in secunda persona singulari masculina huius imperatiui, aliquando scribitur littera substantialis prima cum cameç vel patha loco çere. vt Esaia. 42. וְאִין אֹמֵר הָשֵׁב. idest & non est qui dicat reuertere.

☞ Infinitiuo modo אֶבְיָה אֶבְיָה facere intelligere.

☞ Passiua voce indicatiuo modo tempore præterito.

☞ Fœminina.

Masculina.

הַבִּינָה

הַבִּין

Intellectus vel. ta. fuit. אֶבְיָה

הַבִּינָה

הַבִּינָה

Intellectus vel. ta. fuisti. אֶבְיָה

הַבִּינָה

Intellect⁹. f. ta. fui. m. f. fœ. אֶבְיָה

☞ Plurali numero.

הַבִּינֵנוּ

Intellecti. f. te. fuerūt. m. f. f. אֶבְיָה

הַבִּינָה

הַבִּינָה

Intellecti. f. te. fuistis. אֶבְיָה

הַבִּינֵנוּ אֶבְיָה

Intellecti. f. te. fuim⁹. m. f. f. אֶבְיָה

☞ Tempore præsentis.

Fœ

CAP. TERTIVM.

¶ Fœminina. Masculina.

הוֹבֵנָה הוֹבֵן Qui, vel quæ intelligitur.

הוֹבְנוֹת הוֹבְנִים Qui, vel quæ intelliguntur.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

אֹהֵבָה אֹהֵב Intelligar mas. f. fœ.

תֹּהֵבִי תֹהֵב Intelligeris.

תֹּהֵבִי תֹהֵב Intelligetur.

¶ Plurali numero.

נֹהֲבָה נֹהֵב Intelligemur ma. f. f.

תֹּהֲבָנִי תֹהֵבִי Intelligemini.

תֹּהֲבָנִי תֹהֵבִי Intelligentur.

¶ Imperativum hæc coniugatio non habet.

¶ Modus autem infinitivus is est הוֹבֵן Intelligi.

¶ Participium vocis passivæ, hoc modo explicatur.

¶ Fœminina. Masculina.

מֹהֵבָה מֹהֵב Qui, vel quæ intelligitur.

מֹהֵבִי מֹהֵבִי Qui, vel quæ intelliguntur.

¶ Quarta coniugatio huius secundæ irregularitatis est illorum verborum, in quibus tertia littera substantialis duplicatur, nec excluditur littera vau ex medio, explicaturque hoc modo.

¶ Indicativus modo tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

פִּהֵבָה פִּהֵב Intellexit.

פִּהֵבִי פִּהֵבִי Intellexisti.

פִּהֵבִי פִּהֵבִי Intellexi mascul. vel fœ.

L Plu

TERTII LIBRI

¶ Plurali numero.

בִּזְנֵהוּ	Intellexerūt mas. p. fce.
בִּזְנֵתֶם	Intellexistis.
בִּזְנֵנוּ .פ.	Intellexim⁹ mascul. p. f.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

מִבִּזְנֵהָ .פ.	מִבִּזְנֵהוּ	Qui, vel quæ intelligit
מִבִּזְנֵהוּ	מִבִּזְנֵהֶם	Qui, vel q̄ intelligunt.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

אֶבִּזְנֵהָ .פ.	אֶבִּזְנֵהוּ	Intelligent mascul. p. fce.
תִּבִּזְנֵהָ	תִּבִּזְנֵהוּ	Intelliges.
תִּבִּזְנֵהוּ	יִבִּזְנֵהוּ	Intelliget.

¶ Plurali numero.

נִבִּזְנֵהָ .פ.	נִבִּזְנֵהוּ	Intelligem⁹. m. p. f.
תִּבִּזְנֵהָ .פ.	תִּבִּזְנֵהוּ	Intelligetis.
תִּבִּזְנֵהָ .פ.	יִבִּזְנֵהוּ	Intelligent.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

בִּזְנֵהָ .פ.	בִּזְנֵהוּ	Intellige.
בִּזְנֵהָ .פ.	בִּזְנֵהוּ	Intelligite.

¶ Infinitiuo modo בִּזְנֵהוּ Intelligere.

¶ In voce passiuæ huius coniugationis etiam geminatur littera tertia verbi nec excluditur vau media, hoc modo בִּזְנֵהוּ idest intellectus est, vel intellexit se, vel intellexit. quia vt superius libro secundo huius dictum est in verbis perfectis, actio huius coniugationis aliquando transit in secundam personam. Et procedit hoc modo.

Inde

CAP. TERTIVM.

¶ Indicatio modo, tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הִתְבוּנָה הִתְבוּן Intellexit se.

הִתְבוּנָתְךָ הִתְבוּנְתָּ Intellexisti te.

הִתְבוּנָתִי Intellexi me. mas. f. fœ.

¶ Plurali numero.

הִתְבוּנָם Intellexerūt se. m. f. f.

הִתְבוּנְתֶּם Intellexistis vos.

הִתְבוּנָנוּ. f. הִתְבוּנְנוּ Intellexim⁹ nos. m. f. f.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

מִתְבוּנָתְךָ. f. מִתְבוּנָה מִתְבוּן Qui, vel q̄ itelligit se

מִתְבוּנָתְךָ מִתְבוּנִים Qui, vel q̄ itelligūt se

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

אֶתְבוּנָה. f. אֶתְבוּן Intelligam me. m. f. f.

תִּתְבוּנִי תִתְבוּן Intelliges te.

תִּתְבוּן יִתְבוּן Intelliget se.

¶ Plurali numero.

נִתְבוּנָם. f. נִתְבוּן Intelligem⁹ nos. m. f. f.

נִתְבוּנָנוּ. f. תִּתְבוּנְנִי Intelligetis vos.

נִתְבוּנָנוּ. f. יִתְבוּנָנוּ Intelligent se.

¶ In fine vero clausulæ, tam præteritum, quàm futurum huius conjugationis subscribit tertiam litteram substantialem cum cameç loco çere. Exemplum primū Eſaiæ primo לא הִתְבוּן עַמִּי idest populus meus non intellexit. Exemplum secundū Psalmo. 118. עֲדוּתֶיךָ אֶתְבוּן idest testimonia tua intelligam.

TERTII LIBRI

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina.

Masculina.

הִתְפַּנֵּן. 1. הִתְפַּנֵּן. Intellige te.
הִתְפַּנְּנוּ. 2. הִתְפַּנְּנוּ. Intelligite vos

¶ Infinitiuo modo הִתְפַּנֵּן intelligi.

¶ Participium vocis passiuae huiusmodi est.

¶ Fœminina.

Masculina.

מְפַנֵּנָה. 1. מְפַנֵּן. Qui, vel q̄ intelligit se.
מְפַנְּנוֹת. מְפַנְּנִים. Qui, vel q̄ intelligūt se.

¶ Tandem hic notari conuenit, quod per primam & tertiam coniugationem istorum verborū vnius syllabæ, possunt declinari etiā alia verba monosyllaba desinētia in aleph cuiusmodi est בָּא idest venit vel intrauit, excepto quod aleph littera finalis non profertur licet scribatur, & procedit hoc modo. ¶ Tēpore præterito.

¶ Fœminina.

Masculina.

בָּאָה. בָּא. Venit.
בָּאת. בָּאת. Venisti.
בָּאתִי. Veni mascul. vel fœmi.

¶ Plurali numero.

בָּאתֶן. בָּאוּ. Venerunt mascul. 1. fœ.
בָּאתֶם. Venistis.
בָּאוּנָה. Venimus mascul. vel fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina.

Masculina.

בָּאָה. בָּא. Qui, vel quæ venit.
בָּאוֹת. בָּאִים. Qui, vel quæ veniunt.

¶ Tempore futuro.

CAP. QVARTVM.

¶ Fœminina. Masculina.

אָבא .י. אָבאָה	Veniam mascul. vel fœ.
תָּבא	Venies.
תָּבא	Veniet.

¶ Plurali numero.

נָבא .י. נָבאָה	Veniem⁹ mascul. i. fœ.
תָּבאנָה .י. תָּבאָנָה	Venietis.
תָּבאנָה .י. תָּבאָנָה	Venient.

¶ Imperatiuo modo.

בָּא	בוא .י. בָּאָה	Veni.
בָּאנָה	באו	Venite.

¶ Infinitiuo modo בא venire. Et ita de alijs.

¶ Caput quartum, de tertia verborum irregularitate, in quibus tertia littera substantialis amittitur aut vertitur in iod in processu coniugationis.

Tertius verborum imperfectorum modus est eorum, quæ in processu coniugationis perdunt tertiam litteram substantialem, & illa est he, quæ etiam alij quando mutatur in iod, cuiusmodi est hoc verbum גָּלָה, idest reuelauit. quod scribitur cum cameç in duabus primis litteris. Et ad eius proportionem declinantur plurima verba sacrae scripturae. quare iste modus verborum est tam principaliter notandus, sicut supra in secundo libro notatæ sunt quattuor coniugationes verborum regularium. Et procedit ad hunc modum.

TERTII LIBRI

¶ Primæ coniugationis, actiua voce, Indicatio mo-
do, tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

גִּלְתָּה	גִּלָּה	Reuelauit.
גִּלְתִּי	גִּלַּתְּ	Reuelasti.
	גִּלְתָּהּ	Reuelauit mascul. l. fœ.

¶ Plurali numero.

	גִּלּוּ	Reuelarunt mascul. l. fœ.
גִּלְתֶּם	גִּלַּתְּם	Reuelastis.
	גִּלְתֶּם	Reuelauim⁹ mascul. vel fœ.

¶ Ad hac regula excipiuntur quattuor verba termi-
nata in he, quæ nō perdunt tertiam illam litteram in præ-
terito, sed variantur ad modum verborum perfectorum
de pacad, & ad hoc denotandum littera he in istis scribitur
cum puncto mapic. & non habent cameç in secunda
littera sed pathaç. & sunt ista גָּבַהּ idest exaltauit גָּמַהּ id.
desiderauit גָּנַהּ idest illuminauit גָּמַהּ idest admiratus
est. Variantur enim hoc modo גָּבַהּ גָּבַהֶת & sic conse-
quēter, vt supra libro. 2. in prima coniugatione dictū est.

¶ In tēpore præsentis scribitur littera media cū çegol.

¶ Fœminina. Masculina.

גִּוְלָהּ	גִּוְלָהּ	Qui, vel quæ reuelat.
גִּוְלֹת	גִּוְלִים	Qui, vel quæ reuelant.

In futuro litteræ additæ scribuntur cum chiriq præter
aleph primæ personæ singularis quæ scribitur per çegol.
& similiter littera media scribitur per çegol.

¶ Tempore futuro.

CAP. QVARTVM.

⌘ Fœminina. Masculina.

	אָנלֶה	Reuelabo mascul. l. fœm.
תְּגִלִּי	תְּגִלֶּה	Reuelabis.
תְּגִלֶּה	יְגִלֶּה	Reuelabit.

⌘ Plurali numero.

	נְגִלֶּה	Reuelabimus mascul. l. fœ.
תְּגִלִּינָה	תְּגִלּוּ	Reuelabitis.
תְּגִלִּינָה	יְגִלּוּ	Reuelabunt.

⌘ In quibusdā tamen istorū verborū incipiētibus a lit-
tera aleph, litteræ hui⁹ futuri scribūtur cū cholē, vt אָנֶלֶה
voluit אָנֶלֶה .i. coxit. quorū futurū est יֵאָנֶלֶה תֵּאָנֶלֶה
אָנֶלֶה ⌘ Nōnunq̃ etiā hoc futurū venit si-
ne littera he vltima, & tūc prima verbi littera substantialis
venit cū çegol, vt יְגִלֶּה תְּגִלֶּה אָנֶלֶה Aliquādo littere ad-
ditæ hui⁹ futuri veniūt cū çere. vt Nume. 16. אֵל תִּפְּנֹאֵל
מִנְּחֹתָם .i. nō aspicias mun⁹ illorū. Et cum prima vel secū-
da littera substantialis verbi fuerit aliqua istarū quattuor
אחה gutturalium, tunc prima earum subscribitur cum
patha pro çegol, & litteræ additæ possunt habere chiriq
vel çere. vt Exo. 19. וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל idest & castrameta-
tus est illic israel. & Genes. 47. וַתֵּלֶה אֶרֶץ מִצְרַיִם idest
& defecit terra ægypti. quorū duorū verborū primitiua
sunt hæc, חָנָה לָהּ Et quādo verbi littera substantialis
est aliqua istarū triū חרע litteræ additæ possunt venire
cum patha, hoc modo אַעֲלֶה .i. ascēdā תַּעֲלֶה .i. ascendes
mascul. אַעֲלִי ascendes fœmin. יַעֲלֶה ascendet mascul.
תַּעֲלֶה ascendet fœmin. Et quando perdunt litteram he
finale proferuntur, hoc modo אַעֲלֵ תַעֲלֵ יַעֲלֵ Et in

TERTII LIBRI

verbis quorum littera substantialis media est iod quale est **היה** idest fuit, excluditur he vltima, & manet iod ocio fa, vt **אֶהְיֶה** idest ero **תִּהְיֶה** eris mascul. **תִּהְיִי** eris foeml. **יִהְיֶה** erit mascul. **יִהְיִי** erit foeml. Et in hoc verbo **רָאָה** idest vidit iod tertiae personae masculinae singularis scribitur cum patha, quando venit cum vau in principio, vt **וַיִּרְאֶה** idest & vidit. et hoc fit vt facilius sit prolatio eius, quia frequentissimum est in sacra scriptura. Atque etiam ex hac causa, quia si iod cum chiriq scriberetur, formus eius esset similis huic verbo **וִירָא** idest & timuit, quod aliquando venit cum simplici iod. cuius prima positio est **יִרָא** de quo postea dicemus.

¶ Imperatiuus modus habet seu a in prima littera, in secunda autem si fuerit punctus vocalis .e. habet çere.

¶ Foeminina. Masculina.

גִּלֵּי **גִּלֵּה** Reuela.

גִּלִּינָה **גִּלֵּה** Reuelate.

¶ Infinitiuo modo **גִּלֵּה** .פ. **גִּלִּית** Reuelare.

¶ Passiua voce primae coniugationis huius verbi gala indicatiuo modo tempore praeterito.

¶ Foeminina. Masculina.

נִגְלִיתָ **נִגְלֵה** Reuelatus vel. ta fuit.

נִגְלִיתָ **נִגְלִיתָ** Reuelatus vel. ta. fuisti.

נִגְלִיתָ **נִגְלִיתָ** Reuelatus vel. ta. fui.

¶ Plurali numero.

נִגְלִיתֶם **נִגְלֵה** Reuelati vel. tç. fuerunt.

נִגְלִיתֶם **נִגְלִיתֶם** Reuelati vel. tç. fuistis.

נִגְלִינוּ **נִגְלִינוּ** Reuelati vel. tç. fuimus.

Tē

CAP. QVARTVM.

¶ Tempore præfenti.

¶ Fœminina.

Masculina.

נִגְלָה

נִגְלָה

Qui, vel quæ reuelatur.

נִגְלוֹת

נִגְלִים

Qui, vel quæ reuelâtur.

¶ In futuro indicatiui excluditur littera nun præteriti. vnde suppletur per dagues primæ litteræ substantia-
lis, hoc modo.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina.

Masculina.

אֶגְלָה

Reuelabor mascul. vel fœ.

תִּגְלִי

תִּגְלָה

Reuelaberis.

תִּגְלָה

יִגְלָה

Reuelabitur.

¶ Plurali numero.

נִגְלָה

Reuelabimur mascul. f. fœ.

תִּגְלִינָה

תִּגְלוּ

Reuelabimini.

תִּגְלִינָה

יִגְלוּ

Reuelabuntur.

¶ In hoc futuro aliquando perditur vltima littera he quemadmodum, & in voce actiua hoc modo אֶגְלָה תִּגְלִי יִגְלִי

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina.

Masculina.

הִגְלִי

הִגְלָה

Reuelare.

vel הִגְלִי

הִגְלִינָה

הִגְלוּ

Reuelamini.

¶ Infinitiuo modo הִגְלוֹת. א. הִגְלָה. א. נִגְלוֹת. א. נִגְלָה. א. reuelari.

¶ Participium passiuum explicatur ad hunc modum.

¶ Fœminina.

Masculina.

גְּלוּיָה

גְּלוּי

Reuelatus vel. ta.

גְּלוּיֹת

גְּלוּיִם

Reuelati vel. tæ.

Secū

TERTII LIBRI

¶ Secunda coniugatio huius verbi gala declinatur ex proportionem illius verbi פָּקַד pacad & aliorum perfectorum, idest regularium hoc modo.

¶ Actiua voce, Indicatiuo modo, tempore præterito.

Œceminina.	Masculina.	
גָּלְתָה	גָּלָה	Reuelauit.
גָּלִיתְּ	גָּלִיתָ	Reuelasti.
	גָּלִיתִי	Reuelauī mascul. ſ. ſœ.

¶ Plurali numero.

	גָּלוּ	Reuelauerunt.
גָּלִיתֶן	גָּלִיתֶם	Reuelastis.
	גָּלִינוּ	Reuelauimus maf. ſ. ſœ.

¶ Tempore præſenti.

Œceminina.	Masculina.	
מְגַלֶּה	מְגַלֶּה	Qui, vel quæ reuelat.
מְגַלֹּת	מְגַלִּים	Qui, vel quæ reuelant.

¶ Tempore futuro.

Œceminina.	Masculina.	
	אֶגְלֶה	Reuelabo mafcul. ſ. ſœ.
תְּגַלִּי	תְּגַלֶּה	Reuelabis.
תְּגַלֶּה	יְגַלֶּה	Reuelabit.

¶ Plurali numero.

	נְגַלֶּה	Reuelabimus mafcul. ſ. ſœ.
תְּגַלִּינָה	תְּגַלִּי	Reuelabitis.
תְּגַלִּינָה	יְגַלִּי	Reuelabunt.

Et in hoc futuro quemadmodum in prima coniugatione dictū eſt, etiam he vltima littera excluditur ad hunc modū אֶגְלֶה תְּגַלִּי יְגַלִּי אֶגְלֶה

¶ Imperatiuo modo.

Œœ

CAP. QVARTVM.

☞ Fœminina.

Masculina.

גִּלִּי

גִּלִּי Reuela.

גִּלִּינָה

גִּלִּי Reuelate.

☞ Inſiſtituo modo גִּלִּי. גִּלִּי. גִּלִּי. Reuelare.

☞ Paſſiua voce huius ſecundæ coniugationis, Indica-
tuo modo, tempore præterito.

☞ Fœminina.

Masculina.

גִּלִּיתָה

גִּלִּי

Reuelatus vel.ta.fuit.

גִּלִּיתָ

גִּלִּיתָ

Reuelatus vel.ta.fuiſti.

גִּלִּיתִי

Reuelatus vel.ta.fui.

☞ Plurali numero.

גִּלִּי

Reuelati vel.tæ.fuerunt.

גִּלִּיתֵיךְ

גִּלִּיתֵיכֶם

Reuelati vel.tæ.fuiſtiſ.

גִּלִּינוּ

Reuelati vel.tæ.fuimus.

☞ Tempore præſenti.

☞ Fœminina.

Masculina.

גִּלִּי

גִּלִּי

Qui, vel quæ reuelatur.

גִּלִּי

גִּלִּי

Qui, vel quæ reuelantur.

☞ Fœminina.

Masculina.

☞ Tempore futuro.

תִּגְלִי

אֶגְלִי

Reuelabor mascul.f.fœ.

תִּגְלִי

תִּגְלִי

Reuelaberis.

תִּגְלִי

יִגְלִי

Reuelabitur.

☞ Plurali numero.

נִגְלִי

Reuelabimur mascul.f.fœ.

תִּגְלִינָה

תִּגְלִי

Reuelabimini.

תִּגְלִינָה

יִגְלִי

Reuelabuntur.

☞ Imperatiuo modo caret, hæc vox paſſiua huius ſe-
cundæ coniugationis.

Inſi

TERTII LIBRI

¶ Infinitiuo modo גלות reuelari.

¶ Participium huius vocis passiuæ tale est.

¶ Fœminina.

Masculina.

מגלה
מגלות

מגלה
מגלים

Reuelatus vel.ta.

Reuelati vel.tæ.

¶ Tertia cōiugatio huius verbi gala, cuius significatio transit in tertiam personam, declinatur fere ad proportionem verborum perfectorum, hoc modo.

¶ Actiua voce indicatiuo modo tempore præterito.

¶ Fœminina.

Masculina.

הגלתה
הגלות

הגלה
הגלית

Fecit reuelare. 1. הגלה

Fecisti reuelare.

הגלית

Feci reuelare mas. 1.f.

¶ Plurali numero.

הגלו

Fecerūt reuelare.m.1.f.

הגליתן

הגליתם

Fecistis reuelare.

הגלינו

Fecim⁹ reuelare.m.1.f.

Et quando prima littera substantialis verbi fuerit aliqua istarū חע tūc he addita & illa prima substantialis sub scribuntur per çere vel çegol. vt Threnorum secundo על ראשם העלו עפר idest fecerunt ascendere puluerem super caput suum.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina.

Masculina.

מגלה
מגלות

מגלה
מגלים

Qui, vel quæ facit reuelare.

Qui, vel quæ faciūt reuelare.

¶ Tempore futuro.

CAP. QVARTVM.

⌚ Fœminina.	Masculina.		
	אָנֶלֶה	Faciā reuelare.m.f. 1.	אָנֶלֶה
פִּתְגָּלוּ	פִּתְגָּלֶה	Facies reuelare.	פִּתְגָּל 1.
פִּתְגָּלֶה	יִתְגָּלֶה	Faciet reuelare.	יִתְגָּל 1.

⌚ Plurali numero.

	נִתְגָּלֶה	Faciem⁹ reuelare.m.f. 1.	נִתְגָּל 1.
פִּתְגָּלִינָה	פִּתְגָּלוּ	Facietis reuelare.	
תִּתְגָּלִינָה	יִתְגָּלוּ	Facient reuelare.	

⌚ Imperatiuo modo.

⌚ Fœminina.	Masculina.		
הִתְגָּלִי	הִתְגָּלֶה	Fac reuelare.	הִתְגָּל 1.
הִתְגָּלִינָה	הִתְגָּלוּ	Facite reuelare.	

⌚ Infinitiuo modo הִתְגָּלוֹת Facere reuelare.

⌚ Passiua voce huius tertiæ coniugationis indicatiuo modo tempore præterito.

⌚ Fœminina.	Masculina.	
הִתְגָּלְתָּה	הִתְגָּלָה	Reuelatus vel.ta.fuit.
הִתְגָּלְתִּי	הִתְגָּלְתָּ	Reuelatus vel.ta.fuisti.
	הִתְגָּלְתִּי	Reuelatus vel.ta.fui.
	הִתְגָּלוּ	Reuelati vel.tæ.fuerunt.
הִתְגָּלְתֶּיךָ	הִתְגָּלְתֶּם	Reuelati vel.tæ.fuistis.
	הִתְגָּלְנוּ	Reuelati vel.tæ.fuimus.

⌚ Tempore præsentis.

⌚ Fœminina.	Masculina.	
הִתְגָּלֶה	הִתְגָּלֶה	Qui, vel quæ reuelatur.
הִתְגָּלוֹת	הִתְגָּלִים	Qui, vel quæ reuelantur.

⌚ Tempore futuro.

Reue

TERTII LIBRI

☞ **Fœminina.**

Masculina.

אֲנִי	אַתָּה	Reuelabor mas. 1. fœ.
תְּנִי	תְּנֶה	Reuelaberis.
תִּנָּה	יִנָּה	Reuelabitur.

☞ **Plurali numero.**

תְּנִינוּ	תְּנֶנּוּ	Reuelabimur mas. 1. f.
תִּנְיֶנּוּ	יִנְיֶנּוּ	Reuelabimini.
		Reuelabuntur.

☞ Imperatiuo caret. Infinitiuo modo **הִנָּה. 1. הִנָּה** reuelari.

☞ **Participium passiuum.**

☞ **Fœminina.**

Masculina.

מְנִי	מְנֶה	Qui, vel quæ reuelatur.
מְנִינִי	מְנִינִי	Qui, vel quæ reuelatur.

☞ Quartæ cōiugationis vox actiua, in his verbis nō reperit. Vox autē eorū passiua pcedit ad pportionē verbo rū pfectorū quartę cōiugationis in voce passiua, hoc mō.

☞ **Indicatiuo modo, tempore præterito.**

☞ **Fœminina.**

Masculina.

הִתְנַחֲתִי	הִתְנַחֲתֶה	Reuelauit se.
הִתְנַחֲלִיתִי	הִתְנַחֲלִיתֶה	Reuelasti te.
	הִתְנַחֲלִיתִי	Reuelauit me mascu. 1. fœ.

☞ **Plurali numero.**

הִתְנַחֲלִיתֶנּוּ	הִתְנַחֲלִיתֶנּוּ	Reuelauerunt se mas. 1. fœ.
	הִתְנַחֲלִיתֶם	Reuelastis vos.
	הִתְנַחֲלִינוּ	Reuelauim⁹ nos mas. 1. fœ.

☞ **Fœminina.**

Masculina.

מְנִינִי	מְנֶה	☞ Tempore præsentis.
מְנִינִי	מְנֶה	Qui, vel quæ reuelat se.
מְנִינִי	מְנֶה	Qui, vel quæ reuelant se.

Fœ

CAP. QVARTVM.

Ⓕ Feminina.	Masculina.	Ⓕ Tempore futuro.
אתגל	אתגלה .פ.	Reuelabo me mascu. f.f.
תתגל	תתגלה .פ.	Reuelabis te.
יתגל	יתגלה .פ.	Reuelabit se.

Ⓕ Plurali numero.

נתגל	נתגלה .פ.	Retielabim⁹ nos mas. f.f.
תתגלו	תתגלו	Reuelabitis vos.
יתגלו	יתגלו	Reuelabunt se.

Ⓕ Imperatiuo modo.

Ⓕ Feminina.	Masculina.	
תתגלי	תתגלה .פ.	Reuelare.
תתגלינה	תתגלו	Reuelamini.

Ⓕ Infinitiuo modo התגלות .פ. Reuelari.

Ⓕ Occasione horū verborū quæ terminantur in litte-
ra he ponimus hic extense totā cōiugationem verbī sub-
stantiuī, quod apud omnes līnguas est maxime notādū.

Ⓕ Indicatiuo modo, tempore præterito.

Ⓕ Feminina.	Masculina.	
היתה	היה	Fuit.
היית	היית	Fuisti.
	הייתי	Fui mascu. vel fœ.

Ⓕ Plurali numero.

היו	היו	Fuerunt mascul. vel fœ.
הייתם	הייתם	Fuistis.
היינו	היינו	Fuimus mascul. vel fœ.

Ⓕ Tempore præsentī.

הוא	הוא	Qui, vel quæ est.
הוא	הוא	Qui, vel quæ sunt.

Hoc

TERTII LIBRI

Hoc tempus præsens rarissimū est in sacra scriptura, sed positum est hic gratia formæ.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

	אֶהְיֶה	Ero mascul. l. fœ.
תִּהְיֶה	תִּהְיֶה	Eris.
תִּהְיֶה	יִהְיֶה	Erit.

¶ Plurali numero.

	נִהְיֶה	Erimus mascul. l. fœ.
תִּהְיֶינָה	תִּהְיֶינָה	Eritis.
תִּהְיֶינָה	יִהְיֶינָה	Erunt.

Hoc futurum aliquando venit sine he litteræ substantiali vltima, hoc modo אֶהְיֶה. l. תִּהְיֶה. l. יִהְיֶה. l. תִּהְיֶינָה. l. אֶהְיֶינָה.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

הִי. l. הִי.	הִי. l. הִי.	Sis vel esto.
הִינָה	הִי	Stote vel sitis.

¶ Infinitiuo modo.

הִי. l. הִי. l. Essē vel fore.

Lræ gerūdii debēt esse scripte p chiriq, hoc mō הִי. l. הִי. l.

¶ Passiua voce, Indicatiuo modo, tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

נִהְיָה	נִהְיָה	Factus vel. ta. fuit.
נִהְיָה	נִהְיָה	Factus vel. ta. fuisti.
נִהְיָה	נִהְיָה	Factus vel. ta. fui.

¶ Plurali numero.

	נִהְיָה	Facti vel. tæ. fuerunt.
נִהְיָה	נִהְיָה	Facti vel. tæ. fuistis.
נִהְיָה	נִהְיָה	Facti vel. tæ. fuimus.

Tempo

CAP. QVINTVM.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina.

¶ Masculina.

נְהִיָּה

נְהִיָּה

Qui, vel quæ factus est.

נְהִיּוֹת

נְהִיּוֹת

Qui, vel quæ facti sunt.

¶ Tempus futurum & alia quæ sequuntur non sunt in vsu in voce passiuâ huius verbi, sed vbi oporteat debent suppleri per vocem actiuam, vt supra.

¶ Caput quintum, de quarta verborum irregularium diuersitate, in quibus scilicet prima & tertia litteræ substantiales perduntur in processu coniugationis, aut deficit prima, & non profertur tertia littera.

Quartus verborum defectiuorum modus est, quando ex tribus verbi litteris substantialibus perduntur prima, & tertia in processu coniugationis, vel perditur prima & non profertur tertia, Qualia sunt hæc fere, נָזַח idest aspersit נָטַח idest declinauit, vel extendit נָכַח idest percussit נָצַח idest litigauit נָשָׂה idest feneratus, vel oblitus est. ¶ Quæ verba inflectuntur in prima coniugatione per vocem eius actiuam & passiuâ. Sed in præterito, & præsentis tempore actiuæ vocis sequuntur omnino proportionem supradicti verbi gala, & aliorum desinentium in he. vnde in eis prima littera non perditur. In futuro autem excluditur prima littera substantialis, & suppletur per dagues impositum litteræ sequenti, ideo dimissis tempore præterito, & præsentis, futurum hoc modo explicatur.

TERTII LIBRI

¶ **Fœminina.**

Masculina.

	אָמָה	Declinabo mascul. 1. fœ.
תָּמִי	תָּמָה	Declinabis.
תָּמָה	יָמָה	Declinabit.

¶ **Plurali numero.**

	נָמָה	Declinabimus mas. 1. fœ.
תָּמִינָה	תָּמוּ	Declinabitis.
תָּמִינָה	יָמוּ	Declinabunt.

¶ In hoc futuro quando prima, & tertia litteræ substantiales deficiunt, litteræ additæ scribuntur cum çere, & aleph cum çegol, hoc modo אָמָה תָּמִי יָמָה ut Pro uerbiorum quarto אֵל תָּמִי יָמִין וְשִׂמְאֵל idest non declinabis ad dexteram neque ad sinistram. Et aliquando eæ litteræ additæ inueniuntur scriptę cum chiriq. ut quarti Regū nono וַיֵּז מִדָּמָה idest & sparsit de sanguine suo. cuius verbi primitiuum est נָזַה Imperatiuus huius verbi & similiter infinitiuus veniunt cum sua littera prima.

¶ **Imperatiuo modo.**

¶ **Fœminina.**

Masculina.

נָמִי	נָמָה	Declina.
נָמִינָה	נָמוּ	Declinate.

¶ **Infinitiuo modo** נָמָה 1. Declinare.

¶ **Vocis passiuæ primæ coniugationis, Indicatiuo modo tempore præterito.**

¶ **Fœminina.**

Masculina.

	נָמָה	Declinatus vel.ta.fuit.
נָמִית	נָמִית	Declinatus vel.ta.fuisti.
	נָמִיתִי	Declinatus vel.ta.fui.

CAP. QVINTVM.

¶ Plurali numero.

	נָסוּ	Declinati vel.tæ.fuerunt.
נָסוּתְּוּ	נָסוּתְּוּ	Declinati vel.tæ.fuistis.
	נָסוּתְּוּ	Declinati vel.tæ.fuimus.

¶ In hoc præterito aliquando littera verbi media scribitur cum chiriq, hoc modo נָסוּתְּוּ Et in tertia persona plurali aliquando he vltima vertitur in iod. vt Numeri. 24. בְּנַחֲלִים נָסוּתְּוּ idest vt torrentes inclinati sunt.

¶ Tempore præfenti.

¶ Fœminina. Masculina.

נָסָה	נָסָה	Qui, vel quæ declinatur.
נָסוּתְּוּ	נָסוּתְּוּ	Qui, vel quæ declinantur.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

	אֶנְסָה	Declinabor mascul. vel fœ.
תִּנְסוּ	תִּנְסָה	Declinaberis.
תִּנְסָה	תִּנְסָה	Declinabitur.

¶ Plurali numero.

	נִנְסָה	Declinabimur mascul. f. fœ.
תִּנְסוּ	תִּנְסוּ	Declinabimini.
תִּנְסוּ	תִּנְסוּ	Declinabuntur.

¶ Huic futuro aliquando deficit he vltima quemadmodum in voce actiua, hoc modo אֶנְסָה תִּנְסָה תִּנְסָה

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

הִנְסִי	הִנְסֵה. א.	Declinare.
הִנְסוּ	הִנְסוּ	Declinamini.

¶ Infinitiuo modo הִנְסוּתְּוּ. א. Declinari.

TERTII LIBRI

¶ Participium passivum.

¶ **Fœminina.** **Masculina.**

נְטוּיָה נְטוּי Declinatus vel.ta.

נְטוּיֹת נְטוּיִם Declinati vel.tæ.

¶ Hæc verba non reperiuntur in secunda coniugatione siue in voce actiua siue in passiva.

¶ Tertia vero coniugatio supradicti verbi nata, caret prima littera substantiali, quæ tamen suppletur per dagues litteræ mediæ, & hoc verum est in omnibus modis & temporibus vtriusque vocis, hoc modo.

¶ Indicatio modo, tempore præterito.

¶ **Fœminina.** **Masculina.**

הִפְתָּה הִפָּה Fecit declinare.

הִפְתִּי הִפִּיתָ Fecisti declinare.

הִפְתִּי הִפִּיתִי Feci declinare mascul. l. fœ.

¶ Plurali numero.

הִפּוּ Fecerunt declinare mas. l. f.

הִפִּיתֶם Fecistis declinare.

הִפִּינוּ Fecim⁹ declinare mascul. l. fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ **Fœminina.** **Masculina.**

מַפָּה מַפֵּה Qui, vel q̄ facit declinare.

מַפִּוֹת מַפִּים Qui, vel q̄ faciūt declinare.

¶ Tempore futuro.

¶ **Fœminina.** **Masculina.**

אֶפָּה Faciam declinare mascul. l. fœ.

תִּפָּה Facies declinare.

תִּפֵּה Faciet declinare.

Plur

CAP. QVINTVM.

¶ Plurali numero.

נָטָה Faciem? declinare mas. l. for.

תִּפְּנוּ Facietis declinare.

תִּפְּנוּ Facient declinare.

¶ In hoc futuro aliquando cum prima littera deficit & tertia, quemadmodum & in voce actiua primæ coniugationis, hoc modo. אַתָּה יָטִיב

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

הִטִּי Fac declinare.

הִטִּינָה Facite declinare.

In hoc etiam imperatiuo nonnunquam excluditur he vltima maxime in voce masculina numeri singularis. vt Prover. 22. הִטֵּא אָזְנוֹךָ וְשָׁמַע .i. inclina aurē tuā & audi.

¶ Infinitiuo modo הִטָּה .l. Facere declinare.

¶ Passiue vocis, Indicatiuo modo, tēpore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הִיטָה Declinatus vel. ta. fuit.

הִיטִיתָ Declinatus vel. ta. fuisti.

הִיטִיתִי Declinatus vel. ta. fui.

¶ Plurali numero.

הִיטוּ Declinati vel. tæ. fuerunt.

הִיטִיתֶם Declinati vel. tæ. fuistis.

הִיטִינוּ Declinati vel. tæ. fuimus.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

מִיטָה Qui, vel quæ declinatur.

מִיטוּתֵם Qui, vel quæ declinantur.

TERTII LIBRI

¶ Tempore futuro.

¶ Feminina.

Masculina.

	אָט	Declinabor mascul. 1. f.
תָּט	תָּט	Declinaberis.
תָּט	יָט	Declinabitur.

¶ Plurali numero.

	נָט	Declinabimur mascul. 1. f.
תָּט	תָּט	Declinabimini.
תָּט	יָט	Declinabuntur.

¶ Imperatiuo caret. Infinitiuo modo הַט Declinari.

¶ Quarta coniugatio in huiusmodi verbis non reperitur in voce actiua. Sunt tamen qui dicant hoc verbum nata posse inflecti per vocem passiuam quartæ coniugationis ad proportionem gala, & aliorum desinentium in he, de quibus iam dictum est, hoc modo הַט declinatus est הַט declinata est, &c. haften de nata.

¶ Est præterea aliud verbum huius quartæ irregularitatis cuius prima littera substantialis est iod, & tertia aleph, vt יָט idest timuit. In quo tertia littera non profertur, & prima quandoque non profertur, & nonnunquam vertitur in vani, & inflectitur per primam coniugationem ad proportionem huius verbi הַט idest voluit de quo supra libro secundo capitulo septimo. et erat secundus modus primæ coniugationis, & procedit ad hunc modum.

Actu

CAP. QUINTVM.

Ⓐ Actiua voce, Indicatiuo modo, tēpore præterito.

Ⓐ Feminina.

Ⓐ Masculina.

יִרְאֶה

יִרְאֶה

Timuit.

יִרְאֶת

יִרְאֶת

Timuisti.

יִרְאֶתִי

Timui mascul. vel fce.

Ⓐ Plurali numero.

יִרְאוּ

Timuerunt mas. l. fce.

יִרְאֶתוּ

יִרְאֶתוּ

Timuistis.

יִרְאֶנוּ

Timuimus mascul. l. fce.

Ⓐ Verum in hoc præterito littera media res nonnunquam in secunda persona plurali, tam masculina, quam foemina scribitur cū cameç, hoc modo יִרְאֶתוּ יִרְאֶתִי Et in fine clausulæ, seu a litteræ mediæ vertitur in çere cum accentu in eadē. vt Genes. 18. כִּי יִרְאֶה idest quia timuit.

Ⓐ Tempore præsentis.

Ⓐ Foemina.

Ⓐ Masculina.

יִרְאֶה

יִרְאֶה

Qui, vel quæ timent.

יִרְאֶת

יִרְאֶת

Qui, vel quæ timent.

Ⓐ Tempore futuro.

Ⓐ Foemina.

Ⓐ Masculina.

יִרְאֶה

Timebo mascul. l. fce.

יִרְאֶת

יִרְאֶת

Timebis.

יִרְאֶת

יִרְאֶת

Timebit.

Ⓐ Plurali numero.

יִרְאוּ

Timebimus mascul. l. fce.

יִרְאֶתוּ

יִרְאֶתוּ

Timebitis.

יִרְאֶנוּ

יִרְאֶנוּ

Timebunt.

TERTII LIBRI

¶ In hoc futuro licet iod littera substantialis prima scribatur, tamen non profertur, sed manet ociosa. In fine vero clausulæ seuæ litteræ substantialis mediæ vertitur in cameç cum accentu in eadem. vt Leuiti. 19. **אִישׁ אָמַר וְאָבִיו תִּירָא** idest vnusquisque matrem suam & patrem suum timeat. In tertijs quoque personis masculinis vtri usque numeri, aliquando deficit littera iod substantialis prima, & illa iod quæ ibi scribitur, est littera accidentalis futuri. vt primi Regū. 17. **וַיֵּרָא שָׂאוּל מִלְפָּנֵי דָוִד** idest & timuit saul ante dauid. sunt & alia ad hoc exēpla.

In voce fœminina plurali sæpius deficit he accidentalis vltima, & aleph substantialis non profertur. vt Exodi primo **וְתִירָאן הַמִּילְדוֹת** idest & timebant obstetrices. Ratio autem quare in futuro huius verbi, licet non proferatur iod, tamen scribitur, alias dicta est, scilicet ne coincidat cum futuro huius verbi **רָאָה** idest videre. Et sic mutaret significationem de timere ad videre.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

יִרְאִי **יִרָא** Time.

יִרְאֵנָה **יִרְאוּ** Time.

¶ Et in secunda persona plurali masculina, aliquando non profertur aleph. vt Iosua. 24. **יִרְאוּ אֶת יְהוָה** idest timeate dominum. Sed in fœminina plurali huius verbi nunquam profertur aleph, scilicet propter causam, ne coincidat cum simili persona illius verbi **רָאָה** & mutet significationem. si enim proferatur ibi aleph significat videre.

¶ Infinitiuo modo **יִרְוֵא** Timere.

Ad

CAP. QVINTVM.

¶ Aduertendum hic, quod quando ex hoc infinitiuo cum litteris istis כִּלְמִי fiunt gerundia vel modus subiunctiuus, illæ litteræ subscribuntur cum chiriq, hoc modo כִּירָא idest in timendo. Verum lamed aliquando reperitur subscripta per çere, & excluditur iod littera substantialis prima. vt primi Regum. 18. לִירָא מִפְּנֵי דָוִד idest vt timeret coram dauid.

¶ In voce passiuæ primæ coniugationis huius verbi iare iod præteriti vertitur in vau, hoc modo.

¶ Indicatiuo modo, tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

נִירָא נִירָא Formidatus vel.ta.fuit.

נִירָאת נִירָאת Formidatus vel.ta.fuisti.

נִירָאתִי נִירָאתִי Formidatus vel.ta.fui.

¶ Plurali numero.

נִירָאוּ נִירָאוּ Formidati vel.tæ.fuerunt.

נִירָאתֶם נִירָאתֶם Formidati vel.tæ. fuistis.

נִירָאנוּ נִירָאנוּ Formidati vel.tæ. fuimus.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

נִירָא נִירָא Qui, vel quæ formidatur.

נִירָאות נִירָאים Qui, vel quæ formidantur.

¶ In futuro indicatiui & in imperatiuo littera iod substantialis prima vertitur in vau quæ profertur.

¶ Fœminina. Masculina.

¶ Tempore futuro.

אִירָא אִירָא Formidabor mascul. l. fœ.

תִּירָא תִירָא Formidaberis.

תִּירָא יִירָא Formidabitur.

Plu

TERTII LIBRI

¶ Plurali numero.

	נִרְאָה. נִרְאָה	Formidabimur mas. Pl.
תִּירְאָנָה	תִּירְאָו	Formidabimini.
תִּירְאֵנָה	יִירְאוּ	Formidabuntur.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Feminina.	Masculina.	
הִירְאִי	הִירְא	Formidare.
הִירְאֵנָה	הִירְאוּ	Formidamini.

¶ Indicatiuo modo הִירְא Formidari.

¶ Participio vocis passiue caret hoc verbum, quia est neutrum apud Hebræos, sicut timeo apud Latinos. Quare in voce passiuâ huius verbi oportuit timere mutari in formidare, quia timeo caret voce passiuâ.

¶ Caput sextum, de quibusdam verbis defectiuis habentibus mixtum modum irregularitatis ex prædictis quattuor, & ad quorum proportionem paucissima verba procedunt.

Sunt quædam alia verba defectiua aliis modis irregularitatum, præter supradictos quattuor modos principales, per quorum quemlibet multa verba defectiua procedebant. In istis autem hic declarandis per vnum modum irregularitatis paucissima verba procedunt, & inter ea incipiemus ab hoc verbo יָרָה idest docuit, cuius prima littera est iod, & vltima he. nam hoc verbum in præterito, & præsentî tempore vocis actiue primæ coniugationis inflectitur ad proportionem verborum desinentium in he, quæ declarata est in illo verbo

bo

CAP. SEXTVM.

bo gala, ideo hic non repetitur. Sed in futuro tempore illum modum non habet. Ideo explicatur hoc modo.

¶ Tempore futuro.

¶ Foemina.

Masculina.

	אֵיכָה	Docebo mascul. vel fœ.
תִּיכִי	תִּיכֶה	Docebis.
תִּיכֶה	יִכֶה	Docebit.

¶ Plurali numero.

	נִיכֶה	Docebimus mascul. f. fœ.
תִּלְכֶּה	תִּלְכֶּיךָ	Docebitis.
תִּלְכֶּיךָ	יִלְכֶּיךָ	Docebunt.

¶ Et in hoc futuro aliquando excluditur he vltima, hoc modo, וַיִּיף בְּגִדָּלוֹ . 31. ut Ezechielis. אִיר תִּיר, idest & erat pulcherrimum in magnitudine sua.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Foemina.

Masculina.

יִי	יִיכֶה	Doce.
יִלְכֶּה	יִלְכֶּיךָ	Docete.

¶ Infinitiuo modo יִיכֶה . f. יִלְכֶּיךָ Docere.

¶ Vox passiuua huius coniugationis primæ procedit penitus eodem modo sicut verbum præcedens iare. nam loco aleph finalis posita littera he nulla erit in modo differentia.

¶ Participium passiuum.

¶ Foemina.

Masculina.

יִרְוּיָה	יִרְוִי	Doctus vel docta.
יִרְוִיָּה	יִרְוִיָּם	Docti vel doctæ.

In se

TERTII LIBRI

¶ In secunda coniugatione hebraica non reperitur hoc verbum, siue in voce actiua, siue in passiua.

¶ Tertia vero huius verbi coniugatio habet significationem, quæ aliquando transit in tertiam personam, & aliquando ipsa actio manet in secunda, hoc modo.

¶ Actiua voce, indicatiuo modo, tēpore præterito.

¶ **Fœminina. Masculina.**

הורתה הורה Fecit docere vel docuit.

הורית הורית Fecisti docere.

הוריתי Feci docere mascul. vel fœ.

¶ Plurali numero.

הורו Fecerunt docere mascul. & fœ.

הוריתן הוריתם Fecistis docere.

הורינו Fecimus docere mascul. & fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ **Fœminina. Masculina.**

מורה מורה Qui, vel q̄ facit docere. & docet.

מורות מורים Qui. & q̄ faciunt docere. & docet.

¶ Tempore futuro.

¶ **Fœminina. Masculina.**

אורה Docebo mascul. vel fœmi.

תורה תורה Docebis.

תורה יורה Docebit.

¶ Plurali numero.

נורה Docebimus mascul. vel fœ.

תורינו תורו Docebitis.

תורינו יורו Docebunt.

Hoc

CAP. SEXTVM.

¶ Hoc futurum aliquando excludit litteram he vlti-
mam, hoc modo אור תור יור נור vt quarti Regū
15. וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה יוֹר. idest dixit heliseus iace &
eiecit. nam iara in alia significatione iacere significat.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

הוֹרִי	הוֹרֵה	Doce.
הוֹרִינָה	הוֹרִי	Docete.

¶ Infinitiuo modo הוֹרֹת idest facere docere.

¶ Vox passiuua huius tertiæ coniugationis formari
potest ex actiua mutato vau cum cholem primæ sylla-
bæ in vau cum sureq, hoc modo.

¶ Tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הוֹרֵתָה	הוֹרֵה	Doctus fuit.
הוֹרִיתָ	הוֹרִיתָ	Doctus fuisti.
	הוֹרִיתִי	Doctus fui mascul. f. fœ.

¶ Plurali numero.

	הוֹרִי	Docti fuerunt mascul. f. fœ.
הוֹרִיתֶן	הוֹרִיתֶם	Docti fuistis.
	הוֹרִינוּ	Docti fuimus mascul. f. fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

מִוֹרֵה	מִוֹרֵה	Qui, vel quæ docetur.
מִוֹרֹת	מִוֹרִים	Qui, vel quæ docentur.

¶ Tempore futuro.

Fœ

TERTII LIBRI

¶ **Fœminina.** **Masculina.**

אֹרְרָה Docebor mascul. 1. fœ.

תֹּרְרָה Doceberis.

תֹּרְרָה Docebitur.

¶ **Plurali numero.**

נֹרְרָה Docebimur mascul. 1. fœ.

תֹּרְרָה Docebimini.

תֹּרְרָה Docebuntur.

¶ **Imperatiuo caret.** Infinitiuo modo הוֹרֵר Doceri.

¶ **In quarta coniugatione non reperitur hoc verbum.**

¶ **Est alia forma verborum, in quibus vltima littera substantialis est aleph, quæ nō profertur.** Qualia sunt, **קָרָא** idest inuenit, **קָרָא** idest vocauit. In quibus ambæ litteræ primæ habent punctum cameç, & tamen indiscursu coniugationis nulla littera substantialis deficit, nisi quando incipiunt a **iod**, de quibus iam superius dictum est. Nunc autem dicemus hic de aliis quæ non incipiunt a littera **iod**, eo quod inflectantur admodum verborum in **he** desinentium, hoc modo.

¶ **Tempore præterito.**

¶ **Fœminina.** **Masculina.**

קָרָא קָרָא Vocauit.

קָרָא קָרָא Vocasti.

קָרָא קָרָא Vocauit mascul. vel fœ.

¶ **Plurali numero.**

קָרָא Vocauerunt. mascul. 1. fœ.

קָרָא קָרָא Vocauistis.

קָרָא קָרָא Vocauimus mascul. 1. f.

Tēpe

CAP. SEXTVM.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina.

¶ Masculina.

קורא .י. קוראה .י. קורא Qui, vel quæ vocat.

קוראים קוראות Qui, vel quæ vocant.

Et in hoc præsentis vox masculina singularis habet secundam litteram subscriptam per çere.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina.

¶ Masculina.

אקרא .י. אקראה Vocabo mascul. i. fœ.

תקרא תקרא Vocabis.

תקרא יקרא Vocabit.

¶ Plurali numero.

נקרא .י. נקראה Vocabimus mascul. i. f.

תקראו תקראו Vocabitis.

תקראו יקראו Vocabunt.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina.

¶ Masculina.

קרא קרא Voca.

קראה קראו Vocate.

¶ In voce fœminina plurali huius imperatiui, aliquando deficit littera he, & aleph non profertur. vt Ruth primo קראן לי מרא idest vocate me amaram. Nunquam etiam littera substantialis prima scribitur cum chiriq, & aleph profertur. vt Exodi secundo קראן לו ויאכל לחם idest vocate eum & comedat panem.

¶ Infinitiuo modo קרא .י. קרא .י. קרא Vocare.

¶ Vocis passiuæ, Indicatiuo modo, tempore præterito

Fœ

TERTII LIBRI

Fœminina.	Masculina.	
נִקְרָאָה	נִקְרָא	Vocatus vel.ta. fuit.
נִקְרָאת	נִקְרָאת	Vocatus vel.ta. fuisti.
	נִקְרָאתִי	Vocatus vel.ta. fui.

Plurali numero.

	נִקְרָאוּ	Vocati vel.tæ.fuerunt.
נִקְרָאתֶן	נִקְרָאתֶם	Vocati vel.tæ.fuistis.
	נִקְרָאנוּ.י. נִקְרָאנוּ	Vocati vel.tæ.fuimus.

Tempore præsentis.

Fœminina.	Masculina.	
נִקְרָאָה.י. נִקְרָאת	נִקְרָא	Qui, vel quæ vocatur.
	נִקְרָאִים נִקְרָאוֹת	Qui, vel quæ vocatur.

Tempore futuro.

Fœminina.	Masculina.	
	אֶקְרָא.י. אֶקְרָאָה	Vocabor mascul.f. fœ.
תִּקְרָאִי	תִּקְרָא	Vocaberis.
תִּקְרָא	יִקְרָא	Vocabitur.

Plurali numero.

	נִקְרָא.י. נִקְרָאָה	Vocabimur mascul.f.f.
תִּקְרָאנָה	תִּקְרָאוּ	Vocabimini.
תִּקְרָאנָה	יִקְרָאוּ	Vocabuntur.

Imperatiuo modo.

Fœminina.	Masculina.	
הִקְרָאִי	הִקְרָא	Vocare.
הִקְרָאנָה	הִקְרָאוּ	Vocamini.

Infinitiuo modo וְהִקְרָא Vocari.

Participium passiuum.

CAP. SEXTVM.

¶ **Fœminina.**

Masculina.

קְרוּאָה

קְרוּאָה

Vocatus vel.ta.

קְרוּאוֹת

קְרוּאוֹים

Vocati vel.tæ.

¶ Est aliud verbum cuius prima littera, & vltima est nun, hoc modo נָתַן idest dedit. quod verbum inuenitur solum in prima coniugatione. & in eius discursu alitquando perditur nun prima, aliquando vltima, & alitquando vtraque. sed tunc geminatur littera media. in præteriti enim primis & secundis personis vtiusque numeri excluditur nun vltima, quæ tamen suppletur per dagues litteræ sequentis, hoc modo.

¶ Indicatiuo modo, tempore præterito.

¶ **Fœminina.**

Masculina.

נָתַנָּה

נָתַן

Dedit.

נָתַתְּ

נָתַתְּ

Dedisti.

נָתַתִּי

Dedi mascul. f. fœ.

¶ Plurali numero.

נָתַנּוּ

Dederunt mascul. f. f.

נָתַתֶּן

נָתַתֶּם

Dedistis.

נָתַתֵּנוּ. f. נָתַתְּנוּ

Dedimus mascul. f. fœ.

¶ Aliquando etiam in secunda persona singulari masculina excluditur vtraque nun, & duplicatur littera media. vt secūdi Regum. 22. וְאֹרְכִי תַתָּה לִי עֶרְךָ idest & inimicos meos dedisti mihi dorsum. quo in verbo ponitur dagues in vtraque duplicatarum ad supplendum duas nun exclusas.

¶ Tempore præsentis.

¶ **Fœminina.**

Masculina.

נֹתְנָה. f. נֹתְנֶת

נֹתֵן

Qui, vel quæ dat.

N

Qui

TERTII LIBRI

נותנות נותנים Qui, vel quæ dant.

⌚ Tempore futuro.

⌚ Fœminina. Masculina.

אֶתֶּן .פ. אֶתֶּנָּה Dabo mascul. f. fœmi.

תִּתֶּנִּי תִּתֵּן Dabis.

תִּתֵּן תִּתֵּן Dabit.

⌚ Plurali numero.

נִתְּנָה .פ. נִתְּנוּ Dabimus mascul. f. fœ.

תִּתְּנֶנָּה .פ. תִּתְּנוּ Dabitis.

תִּתְּנֶנָּה .פ. תִּתְּנוּ Dabunt.

⌚ In hoc futuro & in imperatiuo ac infinitiuo deficit nun littera substantialis prima & suppletur per dagues litteræ secundæ.

⌚ Imperatiuo modo.

⌚ Fœminina. Masculina.

תִּתִּי תֵּן Da.

תִּתִּינָה תֵּנוּ Date.

⌚ Aliquando tamen masculinum singulare & fœmininum plurale, exeunt in hunc modum דַּתֵּן idest da mascul. דַּתֵּנָה idest datæ fœmini.

⌚ Infinitiuo modo דַּתֵּן .פ. דַּתֵּן Dare.

⌚ Sed quando iste infinitiuus venit sine nun, & per additionem litterarū בִּלְכֹּךְ volum⁹ facere gerundia, tunc thau prima veniet sine dagues, hoc modo בִּתְּתֵן idest in dando לִתְּתֵן idest addandum בִּתְּתֵן idest cum dando. In meum tamen hoc fallit, quia tunc thau venit cum dagues, vt מִתְּתֵן de dando. ⌚ Iste etiam infinitiuus inuenitur cum littera nun addita, vt tertii Regum sexto לִתְּתֵן אֶת אֲרוֹן יְהוָה idest vt darē illic arcā foederis domini.

Vox

CAP. SEPTIMUM.

¶ Vox autem passiva huius primæ coniugationis in-
flecti potest per similem vocem huius verbi נָנַח idest
accessit . de qua superius dictum est , ideo non opus est
hic eam explicare . ¶ Insuper sciendum , quod in serie
sacræ scripturæ hoc verbum נָתַן non inuenitur in aliis
tribus coniugationibus præterquàm in voce passiva ter-
tiæ . vt Leuiti . ii . וְכִי יִתֵּן פָּיִם idest quando dabitur
aqua . Dicunt tamen quidam doctores hebræi , quod ex
proportionem tertiæ coniugationis ex voce passiva posset
bene formari sua actiua , ad hunc modum הִנֵּיתָ idest
fecit dare .

¶ Caput septimum , & finale totius
libri est de verbis duplicatis , hoc est
in quibus aliquæ ex litteris substantia-
libus duplicantur , quia eadem litte-
ra bis scribitur .

SVnt denique verba quædam hebraica , quæ vocan-
tur duplicata , quia aliquam ex suis litteris dupli-
cant vel geminant , Sed hæc trifariam distinguuntur , quæ-
dam enim habent tantum tres litteras substantiales , aliæ
quattuor , & aliæ quinque . Et quia ista verba in suo pro-
cessu non habent modum aliorum verborum perfectio-
rum neque imperfectorum , ideo hic seorsum eorum po-
nitur coniugatio . ¶ Prima ergo species duplicatorum
verborum est eorum , quæ habent tres litteras substantia-
les , & illarū duæ ultimæ sunt eadē littera duplicata , cuius
modi sunt hæc בָּרַךְ diripuit בָּרַךְ totodit בָּרַךְ attenuatus
est בָּרַךְ misertus est בָּרַךְ circuliuit בָּרַךְ spoliavit בָּרַךְ cō-

TERTII LIBRI

sumpsit siue impleuit. ¶ Verum in istis verbis aliquando vltima littera, quæ est secunda duplicatarum, deficit, hoc modo סָבַח & tunc ponitur dagues in prima littera verbi. In processu autem coniugationis, hæc verba aliquando veniunt integra ad modum verborum perfectorum, aliquando vero excluditur in eis littera media substantialis, quæ tamen suppletur per dagues litteræ vltimæ. Et iste defectus fere semper reperitur in prima & secunda coniugatione horum verborum, tam in voce actiua, quàm in passiva. in hoc ergo casu non in primo opus est hic horum verborum coniugationes explicare. Esto exempli gratia hoc verbum סָבַח cuius prima declinatio sic procedit.

¶ Indicatio modo, tempore præterito.

¶ Fœminina.

Masculina.

סָבָה
סָבֹות

סָבַח

Circuituit.

סָבֹות

Circuituisti.

סָבֹותי

Circuitui mascul. l. fœ.

¶ Plurali numero.

סָבֹותַן

סָבָו

Circuituerunt mascul. l. fœ.

סָבֹותֵם

Circuituistis.

סָבֹונוּ

Circuituimus mascul. l. fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina.

Masculina.

סָבָה
סָבֹות

סָבַח

Qui, vel quæ circuit.

סָבִים

Qui, vel quæ circueunt.

¶ Tempore futuro.

Circ

CAP. SEPTIMUM.

⌚ Fœminina.

Masculina.

אָסוב .ל. אַסובָה	אָסוב	Circumbo mascul. l. fœ.
תָּסובִי	תָּסוב	Circuibis.
תָּסוב	יָסוב	Circuibit.

⌚ Plurali numero.

נָסוב .ל. נָסובָה	נָסוב	Circuibimus mascul. l. f.
תָּסובִינָה .ל. תָּסובִינָה	תָּסובִי	Circuibitis.
תָּסובִינָה .ל. תָּסובִינָה	יָסובוּ	Circuibunt.

⌚ Et quādo hoc futurum scribitur pro præterito cum
vau in principio, cholem litteræ substantialis primæ ver
titur in cameç proferendo tamen vt cholem. vt Deutero.
secundo וְנָסב אֶת הָרַ שְׁעִיר idest & circuuiimus mon
tem seir.

⌚ Imperatiuo modo.

⌚ Fœminina.

Masculina.

סֹובִי	סֹוב	Circui.
סֹובִינָה	סֹובוּ	Circuite.

⌚ Infinitiuo modo סֹוב Circuire.

⌚ Passiua voce, Indicatiuo modo, tempore præterito.

⌚ Fœminina.

Masculina.

נָסבָה	נָסב	Circundatus vel. ta. fuit.
נָסבֹות	נָסבֹות	Circundatus fuisti.
	נָסבֹותִי	Circundatus fui mascul. l. fœ.

⌚ Plurali numero.

	וְנָסבוּ	Circundati fuerunt mascul. l. f.
נָסבֹותֵי	נָסבֹותֵי	Circundati fuistis.
	נָסבֹונוּ	Circundati fuimus mascul. l. fœ.

⌚ Potest etiam hæc vox passiua inflecti ad propor
tionem harum vocum , פָּעַל פָּעַל פָּעַל hoc modo

N 3 idest

TERTII LIBRI

נִסְבָּ .י. נִסְבָּ .י. נִסְבָּ .י. idest circumdatus est . Et ex qualibet illarum positionum posset procedi per omnes verbi modos & tempora , sed in sacra scriptura primus modus est vſitator.

¶ Tempore præſenti.

¶ Fœminina. Masculina.

נִסְבָּה נִסְבָּ .י. נִסְבָּ Qui, vel quæ circumdatur.

נִסְבֹּת נִסְבִּים Qui, vel quæ circumdant.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

אֶסְבֶּה אֶסְבֹּב .י. אֶסְבֹּב Circundabor. maf. i. fœ.

תִּסְבֶּי תִּסְבֹּב תִּסְבֹּב Circundaberis.

תִּסְבֹּב יִסְבֹּב יִסְבֹּב Circundabitur.

¶ Plurali numero.

נִסְבֹּבִי .י. נִסְבֹּבִי נִסְבֹּבִי Circundabimur. m. i. fœ.

תִּסְבֹּבְנָה תִּסְבֹּבוּ תִּסְבֹּבוּ Circundabimini.

תִּסְבֹּבְנָה יִסְבֹּבוּ יִסְבֹּבוּ Circundabuntur.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

הִסְבִּי הִסְבֹּב .י. הִסְבֹּב Circundare.

הִסְבִּינָה הִסְבֹּבוּ הִסְבֹּבוּ Circundamini.

¶ Infinitiuo modo הִסְבֹּב .י. הִסְבֹּב Circundari.

¶ Participium passiuum.

¶ Fœminina. Masculina.

סֹבֶה סֹבֵב סֹבֵב Circundatus vel. ta.

סֹבֹת סֹבִיבִים סֹבִיבִים Circundati vel. tæ.

¶ Tertia horū verborū coniugatio, cuius significatio tranſit in tertiam personam, inflectitur ad hunc modū.

Atu

CAP. SEPTIMUM.

¶ Actiua voce , Indicatio
modo tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הִסְבָּה	הִסֵּב	Fecit circundare.
הִסִּיבֹת	הִסִּיבֹת	Fecisti circundare.
	הִסִּיבֹתִי	Feci circundare mascu. l. fœ.

¶ Plurali numero.

	הִסְבּוּ	Fecerūt circundare mascu. l. f.
הִסִּיבֹתֶיךָ	הִסִּיבֹתֶם	Fecistis circundare.
	הִסִּיבֹנוּ	Fecim⁹ circundare mas. l. fœ.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

מְסִיבָה	מִסֵּב	Qui, vel quę facit circundare
מְסִיבֹת	מְסִיבִים	Qui, vel q̄ faciūt circundare.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

תִּסְבֶּה	אִסֵּב .ל.	Faciā circundare mascu. l. fœ.
תִּסְבִּי	תִּסֵּב	Facies circundare.
תִּסֵּב	יִסֵּב	Faciet circundare.

¶ Plurali numero.

	נִסְבֶּה .ל.	Faciem⁹ circundare mas. l. f.
תִּסְבֶּנָּה .ל.	תִּסְבּוּ תִסְבֶּנָּה .ל.	Facietis circundare.
יִסְבּוּ תִסְבֶּנָּה .ל.	יִסְבּוּ תִסְבֶּנָּה .ל.	Facient circundare.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina. Masculina.

הִסְבִּי	הִסֵּב	Fac circundare.
הִסְבֶּנָּה	הִסְבּוּ	Facite circundare.

¶ Infinitiuo modo

הִסֵּב .ל.	הִסֵּב .ל.	הִסֵּב .ל.	Facere circundare.
------------	------------	------------	--------------------

TERTII LIBRI

¶ Vox passiva huius tertiæ coniugationis habet su-
reg in prima syllaba & inflectitur, hoc modo.

¶ Indicatio tempore præterito.

¶ Fœminina. Masculina.

הוֹסְבָה	הוֹסֵב	Circundatus vel.ta.fuit.
הוֹסְבוֹת	הוֹסְבוֹת	Circundatus vel.ta.fuisti.
	הוֹסְבוֹתִי	Circundatus vel.ta.fui.

¶ Plurali numero.

	הוֹסְבוֹ	Circundati vel.tæ.fuerūt.
הוֹסְבוֹתֶיךָ	הוֹסְבוֹתֶיךָ	Circundati vel.tæ.fuistis.
	הוֹסְבוֹנוֹ	Circundati vel.tæ.fuim⁹.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina. Masculina.

מוֹסְבָה	מוֹסֵב	Qui, vel quæ circūdatur.
מוֹסְבוֹת	מוֹסְבִים	Qui, vel quæ circūdātur.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina. Masculina.

אֶוֹסְבָה	אֶוֹסֵב	Circundabor mascu.f.foe.
תֶּוֹסְבִי	תֶּוֹסֵב	Circundaberis.
תֶּוֹסֵב	יֶוֹסֵב	Circundabitur.

¶ Plurali numero.

	נֶוֹסְבָה	Circundabimur maf.f.f.
תֶּוֹסְבֵינוּ	תֶּוֹסְבֵינוּ	Circundabimini.
יֶוֹסְבוּ	תֶּוֹסְבֵינוּ	Circundabuntur.

¶ Imperatio caret. Infinitiuo
modo הוֹסֵב Circundari.

Quar

CAP. SEPTIMUM.

¶ Quarta coniugatio horum verborum procedit ad modum verborum perfectorum sine alicuius litteræ perditione, tam in voce actiua, quàm in passiua, ideo non explicatur hic. Sed ponitur aliud exemplū, vt רוּמַם idest exaltauit רוּתְרוּמַם idest exaltatus est vel exaltauit se.

¶ Secunda species verborum duplicatorum est eorum, quæ habent quattuor litteras substantiales, & horum tres sunt differentię. Prima eorum quæ nullam ex illis duplicant, sed vocantur duplicata solum propter excessum litterarum substantialium, idest quia plures quàm tres habent, Qualia sunt כָּרַבַּל idest inuoluit כָּרַסַּם idest conculcauit פָּרַשֵׁד idest extendit. Secunda differentia est verborum in quibus tertia & quarta duplicantur, idest sunt eadem, vt אָמַלַל idest defecit aut egrotauit vel succisus est. Tertia differentia est eorum, in quibus prima & tertia littera sunt similes, & item secunda & quarta similes, cuiusmodi sunt hæc כָּלַבַּל idest paut vel sustentauit כָּרַבַּר idest saltauit סָכַסַּךְ idest inuoluit קָרַקַר idest destruxit שָׁעַשָׁע idest delectauit. ¶ Hæ tres verborum differentię non reperiuntur in sacra scriptura nisi in secunda coniugatione, tam in voce actiua, quàm in passiua, & habent dagues in tertia littera substantiali. Possent tamen qui vellet hæc verba per alias coniugationes inflectere ad modum verborum perfectorum, ex quo ipsa non sunt defectiua, nam in sua secunda coniugatione nullam ex quattuor litteris substantialibus perdūt. Explicabimus ergo eorum secundam coniugationem in verbis tertię differentię, hoc modo.

Acti

TERTII LIBRI

¶ Actiua voce, Indicatiuomodo tempore præterito,

¶ Fœminina.

Masculina.

סִלְכָה

סִלַּל

Sustentaui.

סִלְכֶּיךָ

סִלַּלְתָּ

Sustentaſti.

סִלְכֵּי

Sustentaui masculi. fœ.

¶ Plurali numero.

סִלְכּוּ

Sustentauerunt masculi. f.

סִלְכֶיךָ

סִלַּלְתֶּם

Sustentaſtis.

סִלְכֵנוּ

Sustentaui⁹ masculi. f.

¶ In hoc præterito littera tertiã habet pathach.

¶ Fœminina.

Masculina.

¶ Tẽpore præſenti.

מְסִלְכֶּיךָ. f.

מְסִלַּל

Qui, vel quæ sustentat.

littera tertiã substantialis per çere.

מְסִלְכֵיכֶם

מְסִלַּלִים

Qui, vel quæ sustentant. littera ter

tia substantialis per seua.

¶ Sed quando littera vltima substantialis fuerit ali qua istarum, אהחע tunc illa subscribitur cum patha in numero singulari ad hunc modum מְשַׁעֲשֵׁעַ idest qui delectatur.

¶ Tempore futuro.

¶ Fœminina.

Masculina.

תְּסִלְכֵי

אֶסְלַל. f.

Sustentabo masculi. f.

תְּסִלְכֶיךָ

תְּסִלַּל

Sustentabis.

תְּסִלְכֵנוּ

יְסִלַּל

Sustentabit.

¶ Plurali numero.

נְסִלְכֶיךָ. f.

Sustentabim⁹. m. f.

תְּסִלְכֵיכֶם

נְסִלַּלְתֶּם

Sustentabitis.

תְּסִלְכֵנוּ

יְסִלַּלְתֶּם

Sustentabunt.

Et

CAP. SEPTIMUM.

¶ Et quando ultima littera substantialis fuerit aliqua istarum, ע ף tunc littera tertia verbi venit cum cameç vel pathach, hoc modo עֲשֶׂה אֲשַׁחֲ idest delectabor.

¶ Imperatiuo modo.

¶ Fœminina.

¶ Masculina.

כִּלְכְּלִי

כִּלְכֵּל

Sustenta.

כִּלְכְּלִנָּה

כִּלְכְּלוּ

Sustentate.

¶ Infinitiuo modo כִּלְכֵּל Sustentare.

¶ In voce passiuæ eiusdem secundæ coniugationis hæc verba duplicata procedunt littera prima substantiali prolata cum cameç, qui vertitur in cholem, sitie cum sureq: nulla ex quattuor litteris substantialibus exclusa, hoc modo.

¶ Indicatiuo modo, tempore præterito.

¶ Fœminina.

¶ Masculina.

שָׁעַשְׂתִּי

שָׁעַשְׂתְּ .I. שָׁעַשְׂתָּ

Delectat⁹ vel.ta.fuit.

שָׁעַשְׂתְּ

שָׁעַשְׂתָּ

Delectat⁹ vel.ta.fuisti.

שָׁעַשְׂתִּי

Delectat⁹ vel.ta.fui.

¶ Plurali numero.

שָׁעַשְׂתֶּם

Delectati vel.tę.fuerūt.

שָׁעַשְׂתֶּם

שָׁעַשְׂתֶּם

Delectati vel.tę.fuistis.

שָׁעַשְׂנוּ

Delectati vel.tę.fuim⁹.

¶ Tempore præsentis.

¶ Fœminina.

¶ Masculina.

מְשַׁעֲשֶׂה .I. מְשַׁעֲשֶׂה

Qui, vel quæ delectat^r.

מְשַׁעֲשֶׂה

Qui, vel quę delectant^r.

¶ Tempore futuro.

TERTII LIBRI

⌚ Fœminina.

Masculina.

אשעשע .i. אשעשעה

Delectabor.m.f.f.

תשעשעי

תשעשע

Delectaberis.

תשעשע

ישעשע

Delectabitur.

⌚ Plurali numero.

נשעשענא .i. נשעשענה

Delectabimur.m.f.f.

תשעשענה

תשעשעו

Delectabimini.

תשעשענה

ישעשעו

Delectabuntur.

⌚ Imperatiuo caret. Infinitiuo modo שעשעו Delectari.

⌚ Tertia deniq; species verborū duplicatorū est eorū, quæ habet quinq; litteras. quarū quattuor sunt duplicatæ ad modū proximo dictorū verborū de tertia differentia duplicatorū secūde specie, qualia sunt הפכה .i. peruertit סחרח .i. circūiuit. Et quia hæc verba procedūt p primā cōiugationē verborū perfectorū absq; aliqua irregularitate, & nulla suarū quinq; litterarū depdita, ideo nō est necessariū hic amplius eorū prosecutionē declarare. **⌚** Notandū etiā, quod hoc verbū חמרמר .i. incaluit, incalūisti, inuenitur declinatū p vocē passiuā secūdæ cōiugationis nulla ex suis quinq; litteris exclusa, ideo per modū verborū pfectorū illius vocis est variādū indefectibiliter.

⌚ Denique circa hoc capitulum est notandum, quod in sacra scriptura sicut eiusdem dictionis, idest nominis vel verbi geminatio fit ad maiorem expressionem, vel ad mysteriū alicuius significationem, ita etiā in eadem dictione siue nomine siue verbo eiusdem litteræ geminatio semper fit ob alteram illarū causarum, vel forte propter

CAP. SEPTIMUM.

pter utrāq; simul, ideo verba duplicata sunt bene notāda.

¶ Aduertendum finaliter circa hæc verba irregularia, quod verba defectiua hebraica, sicut dicuntur anomala vel irregularia propter defectum vel excessum à ternario numero litterarum substantialium, ita etiam sunt valde defectiua in vsu sacrae scripturae, quia plurima eorum non reperiuntur variata per omnes quattuor coniugationes, sicut verba perfecta. Hæc itaque est ratio quare nos in prosecutione verborum defectiuorum non declarauerimus ea, nisi in illis coniugationibus quæ sunt in vsu sacrae scripturae, licet potuissē ea magis dilatare.

¶ Item sunt ex supradictis verbis irregularibus, quædam ad quorum similitudinem vel analogiam nulla alia verba inflectuntur, sed ipsa sola per se manent. Hæc fere יצא exiuit ירא timuit לקח accepit נתן dedit.

¶ Sunt etiā sex dictiones hebraicæ quæ deseruiūt cuilibet numero & generi. אֲשֵׁרִי beatus מִי omnis מי quis וְ vel אֲשֶׁר qui יֵשׁ est לְשֹׁמֵר ad custodiendū. Et præter has etiam omnia verba infinitiua, & omnia gerundia.

¶ De modo inueniendi fores idest primitiuum.

¶ Quia vero multi ante nos laborauerunt, & magnis ambagibus tradiderunt modum inueniendi וְשׁוֹרֵשׁ fores idest radicem vel primitiuū nominum & verborum derivatiuorū, hoc facili documento idem ostēdemus. Vide ex his quæ supra in secūdo libro dicta sunt in quibus vocibus nominum vel verborū ponebantur in principio vel in fine aliquæ litteræ accidentales. nam illis ablati tres residuæ litteræ sunt de substantia dictionis, idest primitiuū

TERTII LIBRI

nominis aut verbi. Et hoc maxime verū est in verbis pfe-
ctis. nam de verbis defectivis siue irregularib⁹ sæpi⁹ dictū
est in hoc tertio libro, qđ perdunt aliquas ex suis litteris
substātib⁹. Exemplū in nominib⁹ est de illis quattuor
litteris הֶלֶם quæ denotant casus nominū, & de littera
וּ sin q̄ denotāt relatiuū per cōpositionē posita. Et de lit-
tera פ caph q̄ denotat similitudinē. Et de littera vau, q̄ est
coniūctio. qualibet enim harū septem litterarū a princi-
pio nominis ablata residuæ litteræ sunt sores, hoc modo.

הַדְבַר לַדְבַר מִדְבַר בְּדָבָר שֶׁדָבָר בְּדָבָר וְדָבָר :

Et istas septē litteras hebræi cōmemorāt his duab⁹ di-
ctiōib⁹ וְהַשְׂקָל בָּם .i. & intellectus in eis. ¶ Idē appa-
ret in noib⁹ q̄ cōponunt cū pnoie. nā remota vltima di-
ctiōis lřa q̄ pnomē denotat, alię pcedētes sunt radix sub-
stātib⁹ nois, vt דְּבָרִי דְּבָרָךְ דְּבָרֵינוּ דְּבָרְכֶם דְּבָרָם

Exēplū in verbis est manifestissimū in quattuor lřis acci-
dētib⁹ futuri tēporis. אֵיתָן Et in quattuor lřis gerūdio
rū. בָּכַלְמַ Et in pterito vocis passiue primę cōiugationis
addit lřa nun in pricipio, vt נִפְקַד Et in picipio actiuo
secūdæ, tertiæ, & qrtæ cōiugationis cui addit lřa mem in
pricipio, vt מִפְקִיד מְפַקֵּד מְפַקֵּד Et qñ lřa vau vertit pte
ritū in futurū, & ecōtra. Et qñ vba cōponunt cū pnoib⁹
nā in oib⁹ istis subtracta lřa accidētalī a principio vel a fi-
ne, litterę q̄ remanēt sunt de substātia verbi & sores ei⁹. vt
וַאֲשֶׁמֶר וְתִשְׁמַר וַיִּשְׁמַר וַיִּשְׁמְרֵנִי וַיִּשְׁמְרֵיךְ וַיִּשְׁמְרֵנוּ
וַיִּשְׁמְרֵיהֶן :

¶ Tertii libri & totius introdu-
ctiōis Grammaticæ Hebrææ
FINIS.

EIVSDEM ALFONSI ZAMO

rensis Vocabularium breue omnium

fere primitiuorum hebraicorū,

quorū notitia est summe

necessaria adiscenti

bus Hebraicā

linguā

per Artem pre-

missam.

VOCABVLORVM CLARA
distinctaque notitia est adeo necessaria in
qualibet lingua hominum, vt sine ea præce-
pta Artis Grammaticæ parum & fere nihil
prodesse credamus. Vt enim in naturalibus

forma rei eget sua materia velut basi, in qua sustentetur,
& qua ad suas actiones quasi instrumento vtatur, eodem
modo artificium linguæ forma quædam eius existens
prærequirit necessario Vocabulorum copiam, scilicet vt
basim & materiam cui insistat, & in qua regulæ Artis
exercitio quodam elucescant fiantque clariores. ¶ Cum
ergo adiutorio diuini fauoris regulas Artis Grammati-
cæ Hebraicæ breuiusculæ & sub compendio tradideri-
mus, consequens est vt Vocabulorum materiam huic
formæ subiiciamus, ad praxim exercitiumque nouitio-
rum, quo melius ac facilius regulas nostras intelligant &
memoriæ cōmendent. ¶ Verum quia de dictionibus in-
declinabilibus in fine secūdi Libri satisfecisse credim⁹ di-
scipulis, nostra intentio hoc in loco circa partes orationis
declinabiles, quæ sunt nomē & verbū: maxime versabitur.

At

¶ At quia nominum duæ sunt species similiter & verborum, primitiua & deriuatiua, ad prolixitatem euitandam sola primitiua trademus vocabula, quæ etiam in nominibus paucissima habet sermo hebraicus, sed omnia fere nomina sua sunt verbalia a verbisque deriuata.

Quare tota substantia linguæ hebraicæ in verbis consistit & in nominibus & participiis a verbis deriuatis. Hinc etiam pendet tota diuersitas inter translationes latinas & græcas veteris testamenti quas habemus, nam in nominibus non verbalibus sed primitiuis aut aliter deriuatis, fere semper concordant interpretes. Intendentes itaque latinis theologis peritiâ sermonis hebraici, eis per necessariam, tradere, verborum primitiua hic ordinabimus secundum alphabeti hebraici seriem, nam ex eis & verba deriuatiua, & nomina verbalia ac participia innotescunt.

¶ Nec tamen cuiuslibet primitiui verbi omnes significationes ponemus, quia hoc prolixum foret, sed solas eas quæ magis propriæ sunt, & magis in sacra scriptura visitæ, quia illæ robur autoritatis habent ad probandam translationis latinæ veritatem. non autem aliæ significationes eorum, quas ad placitum sibi finxerunt doctores biblicæ commentarii. Habet ergo nouitijs hebraici sermonis auditor hic post artem breuem & portatilem, etiam vocabularium breuissimum ei adiunctum.

¶ Hæc sunt verba hebraica regulariâ
perfecta, de quibus in secundo libro
huius cap. 7. 8. 9. et. 10. quæ procedunt
per ordinem alphabeti hebraici.

¶ De littera. א. aleph.

אמר Dixit.

אבד. 1. אבד Perdît, perlit.

אנח Genuit, suspiravit.

אבר Implicavit, cõvoluit.

אנס Coegit, cõpulit.

אכל Luxit, tristat⁹ est.

אנף Iratus est.

אנר Cõgregavit, collegit.

אנק Ingenuit.

אנב Doluit, tabuit.

אנש Desperavit, ifirmavit.

אדם Rubuit.

אסם Recondidit.

אדר Magnificavit.

אסף Congregavit.

אהב Amauit, dilexit

אסר. 1. אסר Ligavit.

אהל Tentoriũ, fixit.

אפר Accixit, cõstrixit.

אזל Ambulavit: abiit.

אפק Continuit vel prohibuit se vel confortavit se.

אזר. 1. אזר Cinxit.

אצל Separavit.

אחז Apprehendit.

אצר. 1. אצר Thesaurizavit.

אטם Clausit, obturavit.

ארב Infidiatus est.

אטר Clausit.

ארנ Texuit.

אכל Comedit, deuoravit.

ארח Itineravit.

אכף Curvavit.

ארך Prolongavit.

אלל Lamētat⁹ ē, eiulavit.

ארש. 1. ארש Desponsavit.

אלח Fetuit, corruptũ ē.

אשם Peccavit.

אלם Manipulos fecit.

אשף. 1. אשף Maleficavit.

אלף. 1. אלף Docuit, didiscit

אשר. 1. אשר Beatificavit.

אלץ Molestavit, āgustavit

אתר Scussit, firũ est.

אמן Credidit.

אמן Prevaluit, roboravit.

¶ De littera. ב. Beth.

בָּאֵר Declarauit.

בָּאֵשׁ Fetuit.

בָּגַד Falsificauit.

בָּדַל Diuifit vel separauit.

בָּדַק Reparauit. f. scisuram.

בָּדַר Diſperſit. ſirum eſt.

בָּהֵל Turbauit.

בָּזַר. f. בָּזַר Diuifit. f. diſſipauit

בָּחַל Inſtabilis fuit.

בָּחַן Probauit. f. tentauit.

בָּחַר Elegit.

בָּמַח Confidit.

בָּמַל. f. בָּמַל Ceſſauit ocioſe.

בָּבֵר. f. בָּבֵר Priogenitauit.

בָּלַב Confortauit.

בָּלַם Conſtrinxit.

בָּלַס Vellicauit.

בָּלַע. f. בָּלַע Deuorauit.

בָּלַק Lacerauit vel nudauit.

בָּעַט Recalcitrauit.

בָּעַל Dñat⁹ eſt vel nupſit.

בָּעַר. f. בָּעַר Arſit. f. ſuccēdit.

בָּעַת Conturbauit.

בָּעַע. f. בָּעַע Rapuit. f. cōpleuit.

בָּצַק Attritus eſt.

בָּצַר Vndemiauit.

בָּקַע Rupit.

בָּקַר Viſitauit.

בָּקַשׁ Quæſiuit.

בָּרַח Fugit.

בָּרַךְ Benedixit.

בָּשַׁל. f. בָּשַׁל Coxit. f. matura

בָּשַׁר. f. בָּשַׁר Annunciauit.

בָּתַק. f. בָּתַק Trucidauit.

בָּתַר. f. בָּתַר Diuifit.

De littera. 3. Guimal.

בָּאֵל Redemit.

בָּבַל Terminauit.

בָּבַר. f. בָּבַר Præualuit.

בָּבַל. f. בָּבַל Magnificauit.

בָּדַע Succidit, abſcidit.

בָּדַף Exprobrauit.

בָּדַר Sepiuit.

בָּהַר Proſtrauit ſe.

בָּוַע Conſumptus eſt.

בָּזַל Prædatus eſt.

בָּזַר Sententiauit vel diuifit.

בָּלַח. f. בָּלַח Totondit.

בָּלַם Inuoluit.

בָּלַע Commiſcuit.

בָּלַשׁ Aſcendit, apparuit.

בָּמַל Retribuit. f. ablaſtauit.

בָּמַר Defecit, finiuit.

בָּבַב Furatus eſt.

בָּבַד Theſaurizauit.

בָּבַל Abiecit. f. abomi⁹ ē.

Incre

נָעַר Increpauit.

נָעַשׂ Comouit pcellauit.

נָרַד Rafit.

נָרַס Confregit.

נָרַע Diminuit.

נָרַף Traxit.

נָרַשׁ Abiecit. נָשַׁם Pluit.

¶ De littera ד. Daleth.

דָּאָב Doluit.

דָּאָג Formidauit.

דָּבַח Immolauit. firum est.

דָּבַק Adhæsit.

דָּבַר. ל. Locutus est.

דָּנָר Fouit vel incubuit.

דָּהַם Stupe fecit.

דָּהַר Fremuit v'l hinniuit.

דָּחַל Timuit. firum est.

דָּחַף Festinauit.

דָּחַק Coartauit.

דָּלַג. ל. Saltauit.

דָּלַח Turbauit. l. aquam.

דָּלַף Stillauit.

דָּלַק Persecut⁹ ēvel icēdit.

דָּמַע Lacrimatus est.

דָּעַר Extinxit.

דָּפַק Pulsauit. l. hostium.

דָּמַר Perfodit. l. gladio.

דָּרַג Calcauit.

דָּרַשׁ Quæsiuit.

דָּשַׁן. ל. Impingauit.

¶ De littera ה. He.

הָבַל Euanuit.

הָבַח Conculcauit.

הָדַף Expulit.

הָדַר Decorauit.

הָפַר Oppressit.

הָלַךְ Ambulauit.

הָלַם Percussit, quassauit.

הָמַן Multiplicatus est.

הָמַס Contabuīt.

הָפַךְ Reuersus est.

הָצִיטִיד Cibaria tullit. l. ciba

הָרַג Occidit. (ria pparauit.

הָרַס Destruixit.

הָתַל Mentitus est.

¶ De littera Vau nullum
reperitur verbum.

¶ De littera ז. Zain.

זָבַד Dotauit.

זָבַח Immolauit.

זָבַל Cohabitauit.

זָהַר Caut, præostendit.

זָחַל Serpsit, reptauit.

זָכַר Recordat⁹. l. memorat⁹

זָמַר Cātavit, psalluit. (est.

זָנַח Abiecit.

זנק	Fluxit, saltavit.	חלף	Mutavit.
זעף	Breuitavit.	חלץ. חלץ. חלץ	Eruit, tulit.
זעם	Detestatur. & idignatur ē	חלק. חלק. חלק	Diuisit.
זעף	Irat⁹ ē. & tristatur.	חלש	Debilitauit.
זעק	Clamauit, vociferauit	חמד	Concupiuit.
זכו	Senuit.	חמל	Miseretur ē, peccit.
זכוף	Erexit.	חמס	Iniuste egit.
זרב	Dissipauit.	חמן	Fermētauit.
זרח	Ortus fuit. sol. & lux.	חמק	Diuertit, declinauit.
זרע	Seminauit.	חמר	Turbauit, intumuit.
זרק	Sparsit.	חנט	Cōdidit. f. aromatib⁹
Ⓔ De littera. ח. Cheth.		חנך	Dedicauit.
חבט	Excussit.	חנף	Simulauit.
חבל. חבל. חבל	Pignoraui, cor⁹	חנק	Suffocauit.
חבק	Amplexatur ē. (rūpit.	חסל	Deuorauit.
חבר. חבר. חבר	Iunxit.	חסם	Clausit. f. os.
חפש. חפש. חפש	Viciuit. & ligauit	חסר. חסר. חסר	Defecit.
חגר	Cinxit.	חפז	Eestinauit.
חדל	Cessauit.	חפץ	Voluit.
חדש	Innouauit.	חפר	Fodit.
חזק	Confortauit.	חפש	Libertate donauit.
חטב	Secauit, scidit.	חפש. חפש. חפש	Scrutatus est.
חטם	Obturauit.	חצב. חצב. חצב	Excidit.
חטף	Rapiuit.	חצף	Vrgēs fuit. sirū ē.
חיב	Condemnauit.	חצר. חצר. חצר	Clanxit tuba.
חכם	Sapiuit.	חקר. חקר. חקר	Quæsiuit.
חלט	Rapiuit.	חרב	Siccauit, destruxit.
חלם	Somniauit.	חרג	Contraxit.

חרר Formidauit.
 חרר Inuſit, inuenit.
 חרס Deſtruxit.
 חרף Exprobrauit.
 חרץ Latrauit.
 חרק Fremuit.
 חרש Siluit.
 חשב.ל. חשב Cogitauit.
 חשך Obſcurauit.
 חשך Vitauit, phibuit.
 חשל Debilitauit, laſſauit.
 חשף Diſcooperuit.
 חשק Concupiuit.
 חשור Cribrauit, deſauit.
 חתר Incidit, pſcidit.
 חתל Inuoluit.
 חתם.ל. חתם Sigillauit.
 חתן Nupſit.
 חתף Rapuit.
 חתר Fodit.
 ¶ De littera. ט. Teth.
 טאב Placuit ſirū eſt.
 טבח Iugulauit.
 טבל Tinxit, balneauit.
 טבע Submerſit.
 טבר Mundauit.
 טחן Moluit.
 טמן Abſcondit.

טנף Inquinauit.
 טעם Guſtauit.
 מען Onerauit.
 מפל Applicauit.
 מפש Ebetauit.
 מרח Laborauit.
 מרף Rapuit.

¶ Verba a iod incipientia,
 quia ſunt imperfecta ſi-
 ue irregularia, hic nō ponū-
 tur, ſed inferi⁹ in loco ſuo.

¶ De littera. כ. Caph.

כאב Doluit.
 כבד Grauaui⁹, hono-
 ראב.ל. כבס Lauit. (rauit.
 כבש.ל. כבש Subiecit.
 כדב Mētiti⁹ ē. ſirū.
 כהל Potuit.
 כהן.ל. כהן Miniſtrauit.
 כזב.ל. כזב Mentitus eſt.
 כחד.ל. כחד Negauit.
 כהל Linſuit.
 כחש.ל. כחש Negauit.
 כלם Erubuit.
 כמר Incaluit.
 כנס Congregauit.
 כנע Humiliauit, cōtriuit.
 כנש Cōgregauit. ſirū.

סָחַ	Scidit.	לָחַם	Comedit, pugnauit.
סָלַל	Infantuit.	לָחַץ	Tribulauit, afflixit.
סָסַם	Totondit.	לָחַשׁ	Murmurauit, icātauit.
סָקַף	Concupiuit.	לָפַשׁ	l. לָמַשׁ Acuit, polliuit.
סָעַס	Iratus est.	לָכַד	Apprehendit, coepit.
סָפַל	Duplicauit.	לָמַד. l. לָמַד	Docuit, didiscit, p̄fessus ē.
סָפַן	Collegit.	לָעַב	Subsanauit, derrisit.
סָפַר	Negauit.	לָעַג	Idem est.
סָפַשׁ	Inuoluit vel cibauit.	לָעַט	Comedit, deuorauit.
סָפַת	Ligauit. firum est.	לָקַח	Accepit, emit.
סָרַד	Preconizauit. firū est.	לָקַט. l. לָקַט	Collegit.
סָרַךְ	Inuoluit, induit.	לָקַשׁ. l. לָקַשׁ	Videmiauit. l. re
סָרַע	Incuruatus est.	לָמַד. l. מַ. מַ.	De l. f. a. m. Mē. (tardauit.
סָרַת	Scidit.	מָאן	Noluit.
סָשַׁל	Impegit vel irruit.	מָאָס	Reprobauit, odiuit.
סָשַׁף. l. כָּשַׁף	Incantauit.	מָאָר	In fecit. l. amaricauit.
סָתַב	Scripsit.	מָנַן	Protexit, tradidit.
סָתַר	Vallauit. l. spectauit.	מָנַר	Defecit, dissipauit.
סָתַשׁ. l. כָּתַשׁ	Contriuit.	מָהַל	Miscuit.
ל. De littera. ל. Lamed.		מָהַר	Festinauit.
לָאָט	Cooperuit.	מָחַץ	Percussit, quassauit.
לָבַט	Verberauit.	מָחַק	Abscidit, attulit.
לָבַן	Dealbauit.	מָמַר	Pluit.
לָבַן	Lateres fecit.	מָכַר	Vendidit, tradidit.
לָנַשׁ	Induit.	מָלַח	Saltauit.
לָהַט. l. לָהַט	Vsit, cōbusit.	מָלַט. l. מָלַט	Liberauit.
לָהַם	Leniter locutus est.	מָלַךְ	Regnauit.
לָהַךְ	Linxit, lambit.	מָלַץ	Dulcorauit.

מִלַּק	Scidit, rupit.	סָנַד	Adorauit, curuauit.
מָעַע	Prinauit, vetuit.	סָנַר	Clausit.
מִכָּר	Miscuit, s. vinū, libauit.	סָחַב	Lacerauit, detraxit.
מָכַר	Tradidit, delegauit.	סָחַף	Abrafit, immundauit.
מָעַד	Lapsus est, vacillauit.	סָחַר	Circuluit, negociat⁹ ē.
מִעַט	Minuit.	סָכַל	Delirauit.
מָעַךְ	Contriuuit.	סָכַן	Cōparauit, assimilaui.
מָעַל	Præuaricatus est.	סָכַר	Clausit.
מָעַד	Obsedit.	סָכַת	Attendit, auscultauit.
מָרַד	Rebellauit, recessit.	סָלַד	Affixit, exusit.
מָרַח	Cataplasmauit.	סָלַח	Pepercit.
מָרַט	Pilauit, euulsit.	סָלַף	Mutauit, torisit.
מָרַץ	Detraxisit, pueritit, s. אַבָּא.	סָלַק	Ascendit, sirum est.
מָרַק	Absterlit, polsiuit.	סָמַךְ	Adiunxit, subistetauit.
מָשַׁח	Vnixit.	סָמַר	Orripilauit, horruit.
מָשַׁךְ	Attraxit.	סָעַד	Confortauit, firmauit.
מָשַׁל	Dñat⁹ ē, exēplificauit.	סָעַר	Conturbauit, s. mare.
מָתַח	Extendit.	סָפַד	Planxit, lamētatus est.
מָתַק	Dulcorauit.	סָפַח	Iunxit, hæsit.
¶ Verba a nun icipiētia		סָפַן	Recondidit.
hic nō ponunt, qā sūt imp		סָפַק	Plausit, suffecit.
fecta siue irregularia, sed in		סָפַר	Nūerauit, narra
feri⁹ ponent in suo ordine.		סָפַל	Lapidauit. (uit.
¶ De littera. ס. çamach.		סָרַח	Corrupit, fetuit.
סָאן	Pugnauit.	סָרַף	Combussit.
סָבַךְ	Irretiuit.	סָתַם	Obturauit, abscōdit.
סָבַל	Sustinuuit, portauit.	סָתַר	Occultauit.
סָבַר	Gogitauit, sirum est.	¶ De littera. y. Hain.	

עֲבַד	Seruiuit.	עָלָן	Exultauit.
עָבַט	Pignoraui.	עָמַד	Stetit.
עָבַר	Transiuit.	עָמַל	Laborauit.
עָבַשׁ	Computruuit.	עָמַס	Onerauit.
עָבַב	Amavit.	עָמַק	Profundauit.
עָנַם	Cōtristat⁹ est.	עָמַר	Oppressit.
עָדַן	Delectatus est.	עָנַן	Obnubilauit.
עָרַף	Excessit.	עָנַג	Deliciatus est.
עָדַר	Defecit.abstulit.	עָנַד	Ligauit, circūdedit.
עָוַד	Testificatus est.	עָנַק	Onerauit, circūligauit
עָוַל	Inique egit.	עָנַשׁ	Cōdēnauit, puniuit.
עָוַר	Cecus fact⁹ est.	עָפַל	Cōtenebrauit.
עָוַת	Peccauit.	עָפַר	Aspersit.
עָזַב	Reliquit.	עָצַב	Cōtristat⁹ ē, doluit
עָזַק. פ. עָזַק	Sepiuit.	עָצַם. פ. עָצַם	Fortificauit, ex offauit. (tus ē.
עָזַר	Auxiliatus est.	עָצַר	Detinuit phibuit, chā
עָמַף	Inuoluit, tardauit.	עָקַב	Supplātauit, iuestigauit
עָמַר	Coronauit, circūiuit.	עָקַד	Ligauit.
עָפַשׁ. פ. עָפַשׁ	Sternutauit.	עָקַל	Peruertit, detorsit.
עָיַב	Obnubilauit.	עָקַר	Euulsit, erradicauit
עָיַן	Intuit⁹ est, aspexit.	עָקַשׁ עָקַשׁ	depuauit, pueritit
עָסַם	Titiaulauit. f. pedib⁹	עָרַב	Miscuit, fide iussit, pla
עָרַב	Turbauit.	עָרַג	Ingenuit, clama (cuit
עָלָה	Exultauit.	עָרַךְ	Ordinauit. (uit.
עָלַם	Occultauit.	עָרַל	ppuciauit, hūit ppucia
עָלַם	Exultauit.	עָקַם	Astutiauit, cōgregauit
עָלַע	Labuit, deglutiuit.	עָרַף	Stillauit, exercitauit.
עָלַף	Defecit.		

עָרַץ	Timuit, formidauit.	פָּלַשׁ	Extendit.
עָרַק	Rosit, comedit.	פָּנַק	Delicate, nutrit.
עָשָׂן	Fumauit, iratus ē.	פָּסַג	Exaltauit, muniuit.
עָשָׂק	Calūniatus est.	פָּסַח	Transiuit, saltauit.
עָשָׂק	Iurgauit.	פָּסַל	Dolauit.
עָשָׂר	Ditatus est.	פָּעַל	Opat⁹ ē, fecit.
עָשָׂר.י.	Decimauit.	פָּעַס	Terruit, pulsauit.
עָשָׂת	Impignauit, lucid⁹ fu	פָּעַר	Apperuit, f. os.
עָתָר	Parauit (it. l. cogitauit	פָּצַח	Cantauit.
עָתַם	Obscurauit.	פָּצַל.י.	Decorticauit.
עָתַק	Subleuauit, iueterauit	פָּצַם	Rupit, dirupit.
עָתַר	Orauit.	פָּצַע	Vulnerauit.
Ⓔ De littera פ. Pe. (git		פָּצַר	Cōpulit, pfidiauit.
פָּאָר	G̃liat⁹, decorat⁹ ē. l. colle	פָּקַד.י.	Visitauit, statuit
פָּגַע	Occurrit, deſcat⁹ ē.	פָּקַח	Apperuit.
פָּגַר	Corruit, occurrit.	פָּרַד	Diuisit.
פָּגַשׁ	Obuiauit.	פָּרַח	Floruit, germinauit.
פָּדַע	Redemit, liberauit.	פָּרַט	Cātauit. l. pticlarizauit
פָּזַר.י.	Disperfit.	פָּרַם	Scidit, rupit.
פָּחַד	Timuit, formidauit	פָּרַם	Diuisit, fregit.
פָּחַז	Festinauit, vagauit.	פָּרַע	Vacauit, ociosus fuit.
פָּטַר	Apperuit.	פָּרַן	Diuisit, apperuit, scz
פָּרַג	Diuisit, segregauit.		parietē, egressus est, creuit.
פָּלַח	Scidit. l. seruauit. sirū,	פָּרַק	Redemit, lacerauit.
פָּלַט	Euasit, liberauit.	פָּרַשׁ. פָּרַשׁ	Declarauit, sepauit
פָּלַם	Ponderauit.	פָּרַשׁ. פָּרַשׁ	Extēdit, expādīt
פָּלַן	Tremuit, cōcussus ē.	פָּשַׁח	Cōfregit, scidit.
פָּלַשׁ	Inuoluit.	פָּשַׁט	Spoliauit, nudauit.

פָּשַׁע	p̄uaricat⁹ ē, rebellauit.	צָפַר	Manicauit.
פָּשַׁע	Incessit, deābulauit.	צָרַב	Combustit.
פָּשַׁק	Apperuit, s. labia.	צָרַח	Vociferauit.
פָּשַׁר	Interpretatus est.	צָרַךְ	Oportuit.
פָּתַח	Apperuit, euaginauit.	צָרַף	Conflauit, probauit.
פָּתַל	Comparauit, pueritit.	Ⲛ	De littera. ק. Quoph.
פָּתַר	Interp̄tat⁹ ē, s. somniū.	קָאם	Stetit, firum est.
Ⲛ	De littera. צ. çadic.	קָבַל	Recepit.
צָבַט	Porrexit, s. panem.	קָבַע	Affixit.
צָבַע	Intinxit.	קָבַץ	Congregauit.
צָבַר	Collegit.	קָבַר. פ.	Sepeliuit.
צָדַק	Iustificauit.	קָדַח	Succendit.
צָהַל	Exultauit, iubilauit.	קָדַם. פ.	Anticipauit.
צָוַח	Clamauit, vociferauit.	קָדַר	Obscuratus est.
צָחַק	Risit.	קָדַשׁ. פ.	Sanctificauit.
צָלַח	Prosperauit, profecit.	קָהַל	Congregauit.
צָמַד	Iunxit, hesit.	קָטַל	Interfecit.
צָמַח	Germinauit, creuit.	קָטַן	Minoratus est.
צָמַק	Aruit.	קָטַף	Euulsit. (ligauit, sirū ē
צָמַת	Dispersit, cōsumpsit.	קָטַר. פ.	Suffumigauit. פ.
צָנַח	Fixit, suspirauit.	קָלַל	Maledixit.
צָנַף	Circumuoluit.	קָלַס. פ.	Derisit.
צָעַד	Incessit, ambulauit.	קָלַע	Fundibulauit.
צָעַן	Mot⁹ est, trāslat⁹ est.	קָמַט	Rugauit. i. fecit rugam
צָעַק	Clamauit, vociferauit.	קָמַל	Succidit.
צָעַר	Diminutus est.	קָמַן	Pugillum impleuit.
צָפַד	Adhesit.	קָסַם	Diuinauit, ariolauit.
צָפַן	Reseruauit, celauit.	קָפַד	Scidit.

קפץ	Saltauit, clausit.	ררט	Cucurrît, sirum est.
קצב	Præscidit.	רוח	Respirauit, refocillat ⁹ ē.
קצץ	Abrafit, decorticauit.	רזם	Innuît.
קצף	Irat ⁹ , idignat ⁹ ē. (suis.	רחב	Dilatatus est.
קצר	Abreuiauit, me	רחם	Misertus est, dilexit.
קרב	Appropiâuit, accessit.	רחף	Volauit, ferebat ⁹ .
קרח	Decalauit, depilauit.	רחץ	Lauit, confidit.
קרב	Extendit. f. cutem.	רחק	Elongauit.
קרבן	Cornut ⁹ fuit, splēdūit.	רחש	Eruçtauit, cogitauit.
קרבס	Ruit, contritus est.	רמב	Humectauit, viruit.
קרבץ	Scidit, rupit.	רמש	Allisit, dimisit.
קרבץ	Annuît. f. oculis.	רנב	Equitauit.
קשב	Ascultauit.	רנס	Strinxit.
קשח	Induratus est.	רנש	Possedit, acquisiuit.
קשר	Ligauit, iunxit.	רנס	Conculcauit.
ק	De littera. ר. Res.	רמש	Reptauit.
רנב	Frixit, torruit.	רעב	Esurit.
רנץ	Cubauit, quieuit.	רעד	Tremuit.
רבב	Impinguaui. (est.	רעם	Tonauit, mutauit.
רגז	Cōmot ⁹ ē, tremuit, nat ⁹	רעף	Irrorauit, stillauit.
רגל	Explorauit, diffamaui	רעץ	Percussit, contriuit.
רגס	Lapidauit. (uit.	רעש	Commouit.
רגן	Suffurrauit, murmura	רפד	Strauit, stipauit.
רגע	Scidit, quēuit, turbat ⁹ ē.	רפס	Conculcauit.
רגש	Fremuit, tumultuauit.	רפק	Innixus est.
רדם	Sopore iacuit, dormi	רפש	Cōculcauit, pturbauit
רדף	Persecutus est. (uit.	רצד	Contendit, saltauit,
רהב	Excessit, supbiuit, susci	רצח	Interfecit.
	(tauit.		Per/

רצע Perforauit.

רקב Putruit.

רקד.פ.רקד Saltauit.

רקח Confecit.

רקס Polimitauit.

רקע Extēdit, formauit.

רשם Signauit, cōstituit.

רשע Inique egit.

רתח Ferbuit, bulliuit.

רתם Ligauit, strauit.

¶ De littera. ש. Sin.

שאב Hausit, f. aquā.

שאב Rugiit.

שאט Cōtēsit, despexit.

שאל Interrogauit, q̄siuit.

שאן Quieuit.

שאף Bibit, glutuit, sorbuit

שאר Remāsit, reliqt.

שבח.פ.שבח Laudauit, glori

שבע Iurauit. (ficauit. שבח.פ.שבח Oblitus est.

שבע Saturauit, repleuit.

שבץ Coartauit, strixit, f. seri

שבק Reliqt, sirū est. (co. שבם Manicauit.

שבר.פ.שבר Fregit.

שבר Spectauit, cōsiderauit

שבש.פ.שבש Infaniuit, erra

שבת Quieuit. (uist sirū ē, שבב Coniunxit.

שבב Exaltauit, magnificauit

שנח Aspexit.

שנל Coluit, cōlūxit.

שנע Infaniuit.

שדם Exaruit.

שדף Aruit.

שזב Liberauit, sirū ē.

שזף Aspexit.

שזר Retorsit, f. filiū.

שחט Iugulauit, imolauit.

שחט Expressit.

שחק Cōminuit, cōtudit.

שחק.פ.שחק Risit.

שחר Nigruit, manicauit.

שחת.פ.שחת Corruptit.

שטח Expādit, extēdit.

שטם Odiuit, cōminat⁹ ē.

שטן Aduersat⁹ est.

שטף Lauit, obruit, f. diluui⁹

שכב Accubuīt, iacuit.

שכב.פ.שכב Oblitus est.

שכל Orbat⁹ ē, f. filiis.

שכל.פ.שכל Intellexit.

שכס Manicauit.

שכן.פ.שכן Habitauit.

שכר Inebriatus est.

שכר Conduxit.

שלב Coniunxit.

שלח.פ.שלח Misit, elecīt.

Dñar

שֶׁלֹט Dominat⁹ est.
 שֶׁלַח Proiecit.
 שָׁלַם Restituit, soluit
 שֶׁלַח Euaginat⁹.
 שֶׁמַד Destruxit.
 שֶׁמַח Letatus est.
 שֶׁמַט Dimisit.
 שֶׁמַן Impinguavit.
 שֶׁמַע Audiuit, exaudivit.
 שֶׁמַר Custodiuit.
 שֶׁנָס Accinxit.
 שֶׁנָסַע Diuisit, scidit.
 שֶׁנָסַף Laceravit.
 שֶׁנָן Recubuit.
 שֶׁנָר Coniecit.
 שֶׁנָר Metuit.
 שֶׁנָחַל Decaluaui.
 שֶׁנָט Iudicauit.
 שֶׁנָפַר Effudit.
 שֶׁנָפַל Humiliauit.
 שֶׁנָפַק Suffecit, plausit.
 שֶׁנָפַר Ornauit.
 שֶׁנָפַת Ordinauit.
 שֶׁנָקַד Vigilauit.
 שֶׁנָקַד Vigilauit.
 שֶׁנָקַט Quieuit, siluit.
 שֶׁנָקַל Pōderauit, appēdit.
 שֶׁנָקַע Absorbuit, demersit.

שֶׁנָקַח Aspexit. (miat⁹ ē.
 שֶׁנָקַח Eeuitauit, abo
 שֶׁנָקַר Mētīt⁹ ē, falsificauit.
 שֶׁנָקַר Innuīt. f. oculis.
 שֶׁנָדַד Remansit.
 שֶׁנָדַט Scalpsit, scidit carnes
 שֶׁנָדַע Supfluit. (vngulis.
 שֶׁנָדַר Combustit.
 שֶׁנָדַן Reptauit, serpuīt.
 שֶׁנָדַק Sibillaui.
 שֶׁנָדַש Radicaui. (uīuit.
 שֶׁנָדַת Ministrāuit, ser
 שֶׁנָדַל Plātāuit, fundāuit.
 שֶׁנָדַן Minxit.
 שֶׁנָדַק Siluit, quieuit.
 שֶׁנָדַת Computruit.
 De littera. ת. Tau.
 תֶּאֱב Desiderauit, cōcupiuit
 תֶּאֱר Descripsit, figurauit.
 תֶּפַר Confregit. sirū est.
 תֶּחַר Zelauit, emulat⁹ est.
 תֶּכֶן Parauit.
 תֶּמַך Sustentaui.
 תֶּעֵב Abominat⁹ est.
 תֶּפַר Consueuit.
 תֶּפַש Apprehēdit. (sūt.
 תֶּקַן Correxīt, cōpo
 תֶּקַע Clāxit, cōcrepauit.

תמך Roborauit, preualuit.	נרג.י. נרג.י. Minauit, duxit.
¶ Sequuntur verba im-	נהל.י. נהל.י. Minauit. f. gregē
perfecta siue irregularia, se-	נהם Fremuit. נהק Rugit.
cū dū ordinē capitulorū ter-	נר Fluxit. נזר Coxit.
tii libri huius artis. Et primo	נזל Fluxit, stillauit.
de incipietib9 a littera nun,	נזק Dānificauit. firum est.
de qb9 in. 2. cap. tertii libri.	נזר Separauit, abstinuit.
נאם Dixit, loquutus est.	נחל Possedit, hereditauit.
נאף Mechat9 ē, adulterauit	נחם Cōsolat9 ē, penitū
נאן Detraxit, blaffema	נחן Festinauit, vrsit. (it,
נאק Gemuit, clamauit. (uit	נחש Expt9 ē, augura
נאר.י. נאר.י. Attenuat9 ē, ma-	נחת Descēdit, cōfregit. (19 ē
נבח Latrauit. (ledixit.	נמל Portauit, leuaui.
נבט Aspexit, attendit.	נמף Distillauit, loquut9 est.
נבל Defluxit, cecidit.	נמר Custodiuit.
נבע Effluxit, manauit.	נמש Dereliquit.
ננד Nunciauit.	נכל Machinatus est.
ננח Cornu petiuit.	נכר Cognouit, alienauit.
ננן Psallit, cantauit.	נמל Scidit.
ננע Tetigit, plagauit.	נכנ Comprehendit.
ננף Percussit.	נכס Emulsit. נכס Libauit.
ננר Defluxit. f. aqua.	נכס Perrexit.
ננש Accessit, appropiāuit	נכס Ascendit.
ננש Exegit, afflixit.	נעל Clausit.
ננד Promisit, sponte.	נעם Placuit, delectauit.
ננח Abiecit, aberrauit.	נען Fixit.
ננף Impulit, repulit.	נער Scussit, excitauit.
ננר Vouit, pollicitus est.	ננח Insuflauit, inspirauit.

נָפַל	Cecidit, ruit. (fregit.	נָתַר	Saltavit, soluit.
נָפַץ	Disp[er]sit, diu[er]sit,	נָתַשׁ	Euulsit, dissipauit.
נָפַק	Egressus est, firū est.	נָתַח	Verba imperfecta siue irregu-
נָפַשׁ	Refrigerauit, aīauit.	נָתַח	laria a iōd incipiētia, de qui-
נָצַב	Constituuit, stetit.	נָתַח	bus in eodē. 2. cap. tertii libri.
נָצַח	Vicit, triumphauit.	נָאָב	Desiderauit.
נָצַל	Eripuit, liberauit.	נָאָל	Voluit, acquieuit.
נָצַר	Custodiuit.	נָאָשׁ	Desperauit.
נָקַב	Perforauit.	נָאָח	Cōuenit. יָבַל Deduxit
נָקַם	Vindicauit.	יָבַשׁ	Siccavit, exaruit.
נָקַף	Scidit, scussit.	יָבַע	Laborauit, defecit.
נָקַר	Euulsit, effodit,	יָבַר	Timuit.
נָקַשׁ	Offendit, collisit.	יָדַע	Sciuit, cognouit.
נָשַׁב	Sufflauit.	יָדַב	Dedit, tradidit.
נָשַׁב	Apprehendit.	יָדַב	Ambulauit. firum est.
נָשַׁךְ	Momordit, fœnerat? ē	יָזַם	Cogitauit. יָזַן Armavit
נָשַׁל	Expulit, eiecit.	יָזַע	Sudauit. יָחַד Adunauit
נָשַׁף	Flauit. נָשַׁק Osculat? ē.	יָחַל	Expectauit.
נָשַׁק	Incendit.	יָחַם	Calefecit.
נָשַׁר	Serrauit, secuit.	יָחַם	Genealogizauit.
נָשַׁת	Aruit, marcuit.	יָחַר	Moram fecit.
נָתַח	Dimembrauit.	יָטַב	Benefecit, placuit.
נָתַךְ	Stillauit, fluxit, fudit.	יָכַח	Increpauit, arguit.
נָתַן	Dedit, donauit.	יָכַל	Potuit, valuit.
נָתַם	Dissipauit, euertit.	יָכַת	Concidit, comminuit.
נָתַע	Confregit, contriuit.	יָלַד	Peperit, natus est.
נָתַן	Destruxit.	יָלַךְ	Ambulauit, abiit.
נָתַק	Euulsit, abstraxit.	יָמַר	Supbiauit, exaltat? est.

יָנַח	Reposuit, dimisit.	יָרַד	Descēdit, auxit.
יָנַק	Suxit, lactatus est.	יָרַט	Peruertit, declinauit.
יָסַד	Fundauit, statuit.	יָרַע	Displicuit, malignat⁹ ē
יָסַר	Vnixit, linxit.	יָרַק	Expuit.
יָסַף	Addidit, adiecit.	יָרַשׁ	Possēdit, hereditauit.
יָסַר	Erudiuit, castigauit	יָשַׁב	Habitaui, sedit.
יָעַד	Cōuenit, admonuit.	יָשַׁח	Humiliauit.
יָעַד	Supbiauit, si pūdēter.	יָשַׁט	Extēdit, tetēdit.
יָעַט	Inuoluit, operuit.	יָשַׁם	Deffolauit, demolit⁹ ē
יָעַל	Profuit.	יָשַׁן	Dormiuit, soporat⁹ ē.
יָעַף	Defecit, lassat⁹ est.	יָשַׁע	Saluaui.
יָעַץ	Consilium dedit.	יָשַׁר	Placuit, rect⁹ fuit.
יָפַת	Locut⁹ ē, apparuit	יָתַר	Remāsit, relict⁹ est.
יָפַע	Apparuit, illustrauit.	Ⲁ	Verba imperfecta sicut
יָצָא	Egressus ē, exiuit.		irregularia, quæ sunt mo-
יָצַב	Stetit, erexit.		nosyllaba, secundum or-
יָצַג	Posuit, reposuit.		dinem alphabeti, de quib⁹
יָצַע	Strauit. (uit.		bus in cap. 3. tertii libri.
יָצַק	Fudit, effudit, cōfla	Ⲁ	De littera א Aleph.
יָצַר	Formauit, creauit.	אָוֶן	Festinare, cogere.
יָצַת	Succendit, cōbussit.	אָוֶר	Illuminare, lucere.
יָקַד	Arsit, incendit. (ce.	Ⲁ	ב Beth.
יָקַע	Affixit, suspēdit. f. ieru	בָּוֶא	Venire, intrare.
יָקַף	Circūdedit, circūiuit.	בָּוֶד	Contemnere.
יָקַץ	Euigilauit.	בָּוֶךְ	Oberrare, deuiare.
יָקַר	Honoratus est.	בִּין. פ. בִּין	Intelligere, docere.
יָקַשׁ	Offēdit, scādalizat⁹ ē.	בִּים	Cōculcare, calcare.
יָרָא	Timuit.	בִּוֶק	Dissipare, euacuare.

בוש Erubescere, cōfūdere.	חוד Parabolizare, enigmatis
ג Guigal.	חול Dolere, pturire. (ce loq,
גוד Accingere se. f. ad p̄liū.	חוס Parcere, misereri.
גוז Volare, tondere.	חוש Festinare, affluere.
גוח Educere, extrahere.	ט Teth.
גול. f. גול. Exultare, letari.	מוב Benefacere.
גור Habitare, peregrinari.	מוח Linire.
גיר Claudere, oppilare.	מוש Volare, festinare.
ד Dalet.	מיל Mittere, proicere.
דוח Impellere, expellere.	כ Caph.
דוך Terere.	כול Capere, cōtinere, posse.
דום Tacere, silere.	כון Parare, dirigere.
דון Iudicare.	ל Lamed.
דון Præcedere, letari.	לוד Recedere. (gare.
דור Habitare, durare.	לוג. f. לוג. Inuoluere, collu.
דוש Triturare, terere.	לון. f. לון. Manere, morari.
ה He.	לוע Absorbere, deglutire.
הים Turbare.	לון Illudere, interpretari.
ז Zain.	לוש Commiscere, pastare.
זוב Fluere, manare. f. sangui	מ Mem.
זוד Superbire. (ne. f. semie.	מוב Fluere, tabescere, liq̄fieri
זול Vilipendere.	מוט Moueri.
זון Ves̄ci, nutriti. sirū est.	מוך De paupari. i. pauperē cē
זוע Mouere, cōmouere.	מול Circūcidere, scindere.
זור Exprimere, circūligare	מוש Recedere.
ח Cheth.	מות Mori.
חוג Circundare, girare.	מין Præmere, exprimere.
	מיק Dissolui.

מור Commutare.

¶ נ Nun.

נא Irritare, subuertere.

נוב Germinare, crescere.

נוד Comoueri, instabile esse

נוח Quiescere.

נומ Mouere, concutere.

נום Dormire.

נוס Eugere.

נוע Mouere.

נוף Eleuare.

נוץ Fluere.

נוש Desperare.

ניק Lactare, nutrire.

¶ ס ס camach.

סוב Auerti. f. retrorsum.

סור Vngere, purgare.

סוף Finire.

סור Recedere, declinare.

סית Suadere, incitare.

¶ ע ע Hain.

עיל Ingredi. firum est.

עונן. פ. Augurari.

עוף Volare, caligare.

עור Excitare.

עוש Cōgregare, erūpere.

עות Tps cōstituere. f. sustē

¶ פ Pe. (tare. f. b. Hie. רוד Dominari.

פוג Vacillare.

פוח Aspirare, fusiare.

פון Conturbari, dubitare.

פון Dispergere.

פוק Haurire, educere.

פור Irritare.

פוש Crescere.

¶ צ צ çadic.

צוד Venari.

צום Ieiunare.

צוף Natate.

צוק Angustiare.

צור Obsidere, angustare.

ציץ Florere.

צית Succendere.

¶ ק ק Quoph.

קוא Vomere.

קוב Coagulare, maledicere.

קומ Displicere, tabescere.

קום Surgere, erigere.

קון Lamentari, plangere.

קוף Circuire.

קון Tedere, suscitare.

קור Fodere.

קוש Supplātare, scādalizare.

¶ ר Res.

רוב Litigare, rixari.

רום Exaltare, eleuare.	תוב Respōdere, reuertī. firū ē
רום Irrorare, miscere.	תור Explorare, cōsiderare.
רוע Malignare, iubilare.	¶ Verba imperfecta siue ir
רוף Tremere, confringere.	regularia in he desinētia, de
רוץ Currere, festinare.	quibus in libro. 3. cap. 4. Et
רוש. l. רוש Indigere, paupa	pcedūt p ordinē alphabeti.
רוח Odorare, olfacere. (re.	¶ De littera א Aleph.
רוק Euacuare, effundere.	אבה Voluit, desiderauit.
רור Fluere. s. humore.	אוה Concupiuit.
¶ ש Sin.	אלה Iurauit, maledixit.
שוב Reuertī.	אנה. l. אפה Luxit. Coxit.
שוב Canescere.	ארה Collegit, maledixit.
שוד Linire. s. calce.	אתה Venit, accessit.
שוח Incuruari, inclinari.	¶ ב Beth.
שוח Meditari, loq. (migare	בזה Contempsit, despexit.
שומ Circuire, discurrere, re	במה Protulit.
שומ Errare, declinare.	בכה Plorauit, planxit.
שוק Vallare, sepire.	בלה Senuit, inueterauit.
שום Ponere, imponere.	בנה Aedificauit.
שוע Glamare, claudere. sci	בעה Quesiuit, uestigauit.
licet oculos.	ברה Cibauit.
שוק Conterere, cōquassare.	¶ ג Guimal.
שוק Desiderare.	גאה Magnificat, eleuat ē.
שור Cantare, aspicere.	גבה Exaltatus est.
שור Dominari.	גהה Soluit, cessauit.
שוש Letari, gaudere.	גלה. l. גלה Reuelauit, captiua
שזת Ponere, statuere.	געה Mugit. (uit.
¶ ת Tau.	גרה Incitauit, irritauit.

Ⲭ ד Daleth.

ⲛⲁⲗ Volauit.
 ⲛⲁⲗ Creuit, piscatus est.
 ⲛⲁⲗ Tacuit, cogitauit.
 ⲛⲁⲗ Impulit, expulit.
 ⲛⲁⲗ Contriuit, humiliavit.
 ⲛⲁⲗ Hausit, sustulit.
 ⲛⲁⲗ. ⲛⲁⲗ. ⲛⲁⲗ Similauit, tacuit.

Ⲭ ה He.

ⲛⲁⲗ Meditat⁹ est, locut⁹ ē.
 ⲛⲁⲗ Extendit, misit.
 ⲛⲁⲗ Fuit, ꝥbū substātiū.
 ⲛⲁⲗ Dormitauit, vidit. f. pphā.
 ⲛⲁⲗ Fuit, ꝥbū substātiū.
 ⲛⲁⲗ Malefecit..
 ⲛⲁⲗ Tumultuatus est.
 ⲛⲁⲗ Conceptit.

Ⲭ ו Zain.

ⲛⲁⲗ Mūdauit, imaculat⁹ ē.
 ⲛⲁⲗ Fornicatus est.
 ⲛⲁⲗ Dispersit.

Ⲭ ח Chet.

ⲛⲁⲗ Abscondit, celauit.
 ⲛⲁⲗ Letatus gauisus est.
 ⲛⲁⲗ Annūciauit, indicauit.
 ⲛⲁⲗ Vidit aspexit.
 ⲛⲁⲗ Vixit, suscitauit.
 ⲛⲁⲗ Spectauit, præstolat⁹ ē.

ⲛⲁⲗ Egrotauit, doluit.
 ⲛⲁⲗ Castrametatus est.
 ⲛⲁⲗ Confidit.
 ⲛⲁⲗ Operuit.
 ⲛⲁⲗ Diuisit.
 ⲛⲁⲗ Depinxit, sculpsit.
 ⲛⲁⲗ Iratus, indignat⁹ est.
 ⲛⲁⲗ Tacuit, siluit.
 ⲛⲁⲗ Fouit. f. ignem.

Ⲭ ט Teth.

ⲛⲁⲗ Filauit, neuit.
 ⲛⲁⲗ Iacuit. f. arcu.
 ⲛⲁⲗ Sordidauit.
 ⲛⲁⲗ Errauit.
 ⲛⲁⲗ Contabuit, putruit.

Ⲭ י Iod.

ⲛⲁⲗ Afflixit, humiliavit.
 ⲛⲁⲗ Laudauit, cōfessus est.
 ⲛⲁⲗ Cōstristauit, decepit.
 ⲛⲁⲗ Attulit, amouit.
 ⲛⲁⲗ Decorauit.
 ⲛⲁⲗ Docuit, fecit.

Ⲭ כ Caph.

ⲛⲁⲗ Contriuit, castigauit.
 ⲛⲁⲗ. ⲛⲁⲗ. ⲛⲁⲗ Extinxit.
 ⲛⲁⲗ Calligauit.
 ⲛⲁⲗ. ⲛⲁⲗ. ⲛⲁⲗ Combussit.
 ⲛⲁⲗ. ⲛⲁⲗ. ⲛⲁⲗ Perfecit, cōpleuit

פָּמָה	Desiderauit.	נָכָה	Percussit.
פָּנָה	Aequauit, similit.	נָלָה	Consumpsit.
פָּסָה	Operuit, abscondit.	נָסָה	Tentaui, probauit.
פָּפָה	Cōpressit, strinxit.	נָצָה	Iurgatus est, rixauit.
פָּרָה	Fodit.	נָקָה	Mundauit, pepercit.
פָּשָׁה	Dilatauit, cooperuit.	נָשָׁה	Oblit⁹ est, fœnerat⁹ ē.
ⲙ	Lamed.	ⲥ	çamach.
לָאָה	Laborauit, fatigat⁹ ē.	סָחָה	Rasit, abrasit. (calcauit.
לָרָה	Defecit. (est.	סָלָה.ל.סָלָה	Delecit, spreuit,
לָוָה	Cōmodauit, fœnerat⁹	סָפָה	Cōsumpsit, pdidit, addi-
לָזָה	Detraxit, discessit.	ⲥ	Hain. (dit.
ⲙ	Mem.	עָבָה	Incrassat⁹ ē, ipiguat⁹ ē.
מָזָה	Succendit, sirum est.	עָנָה	Detinuit, retinuit.
מָרָה	Tardauit, turbauit.	עָדָה	Ornauit, trāsiuit, abstulit.
מָחָה	Deleuit, rasit.	עָוָה.ל.עָוָה	Iniuste egit, pec-
מָנָה.ל.מָנָה	Cōstituit, nume	עָוָה	Inuoluit, oppuit. (cauit
מָסָה	Dissoluit. (rauit.	עָלָה	Ascendit, eleuauit.
מָצָה	Præssit, expræssit.	עָנָה.ל.עָנָה	Rēdit, testificat⁹ ē
מָרָה	Rebellauit, p̄uaricat⁹ ē.	עָצָה	Claussit. f. oclos. (affixit
מָשָׁה	Extraxit. f. de aquis.	עָרָה	Fudit, discoopert.
ⲙ	Nun.	עָשָׂה	Fecit, egit, opatus est.
נָגָה	Splenduit, luxit.	ⲙ	Pc.
נָדָה	Abiecit, separauit.	פָּדָה	Redemit, eruit, liberauit
נָהָה	Lamentat⁹ est, plāxit.	פָּכָה	Redundauit.
נָוָה	Glorificauit.	פָּלָה	Separauit, mirificauit.
נָזָה	Aspersit.	פָּנָה.ל.פָּנָה	Respexit, ituit⁹ ē.
נָחָה	Minauit, duxit.	פָּעָה	Clamauit, genuit.
נָמָה	Declinauit, tetendit.	פָּצָה	Appert, liberauit.

צ

ק

ר

ש

ת

פָּרַח Creuit, auxit.

פָּשַׁח Creuit, expandit.

פָּתַח Seduxit, suavit.

Ⲙ צ cadic.

צָחַח Tumuit, intumuit.

צָדַח Infidiat⁹ est, desolauit.

צָוַח Præcepit.

צָלַח Assauit.

צָעַח Gressus ē, discurret, strā

צָפַח Intuitus est, respexit.

Ⲙ ק Quoph.

קָאַח Vomit, euomit.

קָהַח Ebetauit.

קָוַח Expectauit, cōgregauit.

קָלַח Torruit, frīxit.

קָנַח Emit, possedit.

קָצַח Abscidit, concidit.

קָרַח Accidit, contigit.

קָשַׁח Indurauit, agrauauit.

Ⲙ ר Res.

רָאַח Vidit, aspexit.

רָבַח Multiplicauit, creuit.

רָדַח Dñatus est, imperauit.

רָהַח Formidauit.

רָוַח Inebriauit, faciāuit.

רָזַח Marcuit. (ē, decepit

רָמַח. רָמַח Proiecit, iaculat⁹

רָנַח Sonauit, clamauit.

רָעַח Pauit, aluit, rexit.

רָפַח Laxauit.

רָצַח Placuit, voluit.

רָשַׁח Licuit, dispensauit.

Ⲙ ש Sin.

שָׂאח Desolatus est, sonuit.

שָׁבַח Captiuauit.

שָׁנַח Ignorauit, errauit.

שָׁנַח Multiplicauit, creuit.

שָׂוַח Aequauit, posuit.

שָׁחַח Humiliauit, curuauit.

שָׁחַח Natauit.

שָׂמַח Præuaricatus est.

שָׂכַח Pinxit, sculpsit.

שָׁלַח Pacificauit, quiescauit.

שָׁנַח. שָׁנַח Mutauit, alterauit

שָׁסַח Diripuit, deuastauit.

שָׁעַח Respexit, meditatus est.

שָׁפַח Nudauit, festinauit, ele

שָׁקַח Potauit, adaquit, (uauit

שָׁרַח Cōsiderauit, (rigauit

שָׁרַח Præualuit. (incepit.

שָׁתַח Bibit.

Ⲙ ת Tau.

תָּאַח Signauit, descripsit.

תָּוַח Depinxit, irritauit.

תָּבַח Adhæsit, appropinquit

תָּלַח Suspendit, appendit.

Mira

ר ק צ פ ס נ מ כ י ט ח ד ג ב א

מִרָא Miratus est, obstupuit רָא Exit, egressus est.

דָּנָה Donauit, narrauit, la- דָּנָה Timuit.

mentatus est.

Ⲛ Caph.

חָעָה Errauit, decepit.

חָעָה Prohibuit, cessauit.

Ⲛ Verba irregularia i aleph

Ⲛ Mem.

desinētia, de quib⁹ in .s. cap.

מָחָה Plausit. s. manibus.

tertiū libri. Et procedunt se-

מָחָה Pertinxit. firum est.

cundū ordinem alphabeti.

מָלָה. l. מָלָה Impleuit.

Ⲛ De littera א Aleph.

מָצָה Inuenit, reperit.

אָזָה Ambulauit, recessit.

Ⲛ Nun.

Ⲛ Beth. (siru ē. נָבָה. l. נָבָה Prophetauit.

בָּדָה Finxit, mentitus est.

נָשָׂה. l. נָשָׂה Leuauit, tulit.

בָּזָה Diripuit, dissipauit.

נָשָׂה Decepit, seduxit.

בָּטָה Protulit, pronūciauit.

Ⲛ camach.

בָּרָה Creauit, elegit, succidit.

סָבָה Inebriauit.

Ⲛ Guimal.

סָלָה Estimauit, æquiperauit

נָמָה Bibit, forbuit.

Ⲛ Pe.

Ⲛ Daleth.

פָּלָה Separauit, mirificauit.

דָּכָה Consumpsit, cōtriuuit.

פָּרָה Diuisit.

דָּשָׂה Germiauit, pullulauit.

Ⲛ cadic.

Ⲛ Cheth.

צָבָה Militauit.

חָבָה Abscondit, celauit.

צָלָה Orauit. firum est.

חָטָה Peccauit, errauit.

צָמָה Sitiuit.

חָפָה Cooperuit, irritauit.

Ⲛ Quoph.

Ⲛ Teth.

קָנָה. l. קָנָה Impleuit, zelatus est.

מָאָה Scopauit, versit.

קָרָה Vocauit, appellauit.

מָמָה Polluit.

Ⲛ Res.

Ⲛ Iod.

רָפָה Sanauit, medicauit.

Ⲭ ש Sin.

Ⲭⲱⲁ Persuasiuit. ꝑ. eduxit.

Ⲭⲱⲁ Multiplicauit.

Ⲭⲱⲁ Odiuit.

Ⲭⲱⲁ Consumpsit. firū est.

Ⲭⲱⲁ Māsit, habitauit. firū ē.

Ⲭ Verba duplicata trīū

literarū, de quibꝫ in cap. 7.

tertiū libri. Et procedūt se

cūdum ordinē alphabeti.

Ⲭ De littera. Ⲁ. Aleph.

Ⲁⲗⲗ Lamētati ē, esulauit. si

Ⲁⲡⲡ Circūdedit. (rū ē.

Ⲁⲓⲓ Maledixit, exē

Ⲁⲱⲱ Cōfudit, fecit (crati ē

Ⲭ Beth. (erubescere.

Ⲭⲱⲱ Depredati ē, diripuit.

Ⲭⲗⲗ Confudit, misceuit.

Ⲭⲱⲱ Conculcauit.

Ⲭⲡⲡ Vastauit, dissipauit.

Ⲭⲓⲓ Elegit, mundauit.

Ⲭⲱⲱ Moratus est, erubuit.

Ⲭ Guimal.

Ⲭⲓⲓ Accinxit se. ꝑ. ad plū.

Ⲭⲱⲱ Totondit.

Ⲭⲗⲗ Deuoluit, inuoluit.

Ⲭⲡⲡ Protexit.

Ⲭⲓⲓ Serrauit secuit.

Ⲭⲱⲱ Palpauit, attrectauit.

Ⲭ Daleth.

Ⲭⲱⲱ Enūciatuit, diffamauit.

Ⲭⲗⲗ Attenuauit, pauperauit.

Ⲭⲱⲱ Siluit, tacuit.

Ⲭⲡⲡ Cōminuit, contriuit.

Ⲭ He.

Ⲭⲗⲗ Laudauit, glorificauit.

Ⲭⲱⲱ Cōtriuit, cōsumpsit, cō

Ⲭⲓⲓ Mōtanꝫ fuit. (turbauit

Ⲭⲱⲱ Insidiatus est, irruit.

Ⲭ Zain.

Ⲭⲱⲱ Separauit, leuauit.

Ⲭⲡⲡ Purificauit, mundauit.

Ⲭⲱⲱ Cogitauit.

Ⲭⲡⲡ Colauit, purgauit.

Ⲭⲓⲓ Occitauit. ꝑ. sternutauit.

Ⲭ Cheth.

Ⲭⲱⲱ Dilexit.

Ⲭⲡⲡ Festa coluit.

Ⲭⲓⲓ. ꝑ. Ⲭⲓⲓ Acuit, velocitauit

Ⲭⲗⲗ Vulnerauit, occidit.

Ⲭⲱⲱ Calefecit.

Ⲭⲡⲡ Misertꝫ ē, magnificauit

Ⲭⲱⲱ Occultauit, velauit.

Ⲭⲓⲓ Diuisit, diuiciatuit.

Ⲭⲡⲡ Decreuit, statuit.

Ⲭⲓⲓ Aruit, siccauit.

תת	Pauore habuit, timuit	נדד	Mouit, commouit.
ט	Teth.	נס	Leuauit, exaltauit.
טל	Texit, operuit.	נש	Oblitus est.
טפ	Garruit, plaussit.	ס	camach.
י	Iod.	סב	Circuuiuit.
יב	Eiulauit, vlulauit.	סכ	Cooperuit, velaui.
יד	Proiecit, misit.	סל	Viam fecit.
יל	Vlulauit, exclamauit.	ספ	In limine fuit.
כ	Caph.	סר	Subuertit, peruertit.
כל	Copleuit, cōsumauit.	ע	Hain.
כס	Numerauit.	עד	Erexit, subleuauit.
כפ	Curauit.	עז	Fortificauit, cōfortauit
כת	Cōtudit, cōtri	על	Fecit, operatus est.
ל	Lamed. (uit.	עמ	Obscurauit, occultauit.
לב	Sorbiciūculas fecit vel	ענ	Obnubilauit.
	cordificauit vel animauit.	עס	Calcauit.
לק	Linxit, lambuit.	עש	Demolit⁹ est, s. atinea.
מ	Mem.	פ	Pe.
מד	Mensus est.	פז	Saliuit, saltauit.
מט	Motus est.	פל	Iudicauit, orauit
מכ	Humiliauit, depressit.	פס	Defecit, finiuit.
מל	Loquut⁹, dixit	פת	Fregit, diuisit, s. panem.
מס	Dissoluit, liquefecit.	צ	cadic.
מצ	Suxit, mulsit.	צד	Laterauit, i. ad lat⁹ mo
מק	Tabuit.		uit, venatione coepit.
מר	Amaricauit.	צח	Clarificatus est.
מש	Palpauit.	צל	Submersus est
נ	Nun,	ל	vel obumbrauit.

כ מ ח ה א ת ש ר ק

צָמַם Sitiuit, capillat⁹ est.
צָרַר Angustiauit, tribulauit.

Ⲛ ק Quoph.

קָבַב Maledixit.
קָדַד Humiliatus est.
קָמַם Displicuit, molestauit.
קָלַל.ל.קָלַל Maledixit.
קָנַן.ל.קָנַן Nidificauit.
קָסַס.ל.קָסַס Distrinxit.

קָעַע Amouit, dissoluit.
קָצַץ.ל.קָצַץ Scidit.
קָרַר Friguit.
קָשַש Collegit, cōgregauit

Ⲛ ר Res.

רָבַב Multiplicauit.
רָדַד Extendit.
רָבַךְ Mollificauit.
רָמַם Exaltauit.
רָנַן Exultauit, cantauit.
רָעַע Confregit, sirū est.
רָצַץ.ל.רָצַץ Cōtrīuit, cōfre/
רָקַק Spuit, expuit. (git.
רָשַש Depauperauit.

Ⲛ ש Sin.

שָׁבַב Vertit, conuertit.
שָׁגַג Ignorauit, errauit.
שָׁדַד Depcat⁹ ē, vastauit.
שָׁחַח Curuaui, humiliāuit

שָׁכַךְ Cessauit, quieuit.
שָׁלַל Spoliauit.

שָׁמַם Desolauit.

שָׁנַן Acuit, cōfabulat⁹ est
שָׁסַס Diripuit, deuastauit.
שָׁקַק Rugiit, discurrit.
שָׁרַר Domīnatus est.
שָׁתַת Posuit.

Ⲛ ת Tau.

תָּזַז Abscidit.
תָּמַם Cōsumauit, cōpleuit.
תָּפַף Timpanizauit.

Ⲛ Verba duplicata quat/
tuor litterarum, de quibus
in cap. 7. tertii libri. Et pro/
cedūt fm ordinē alphabeti.

Ⲛ De littera א Aleph.

אָמַל Defecit, infirmat⁹ ē.

Ⲛ ה He.

הָבַהב Obtulit.

Ⲛ ח Cheth.

חָלַח Doluit, cōtrīstat⁹ ē.

Ⲛ ט Teth.

טָלַט Asportauit, p̄cit.

Ⲛ כ Caph.

כָּלַל Sustentaui.

כָּרַב Innoluit, induit.

כָּרַךְ Saltauit.

ס ה ת ש ר ק צ פ ע ס מ

קָרַם Exterius, cōculca. תַּעֲמַע Errauit, vel illuſit.

מ Mem. (uit. תִּרְגַּם Interpretatus eſt.

מָרַם Tardauit, morā fecit. Verba quinque litterarū,

מָרַם Efferat. i. irat. eſt. de quib. in fine tertii libri.

ס camach.

ה He.

סָכַם Miſcuit, vel fecit cō. הִפְכִּיךְ Peruertit, vel vertit.

currere.

ח Cheth.

סָלַם Arripuit. i. exaltauit. חִמְרָם Incaluit.

ע Hain.

ס camach.

עָרַע Discooperuit. i. ſuffo. סָחַרְחַר Circuiuit.

פ Pe. (dit.

פָּרַפַּר Cōtriuuit. i. fregit.

QVIA VERO NO

פָּרַשׁ Extēdit. i. expādit.

mina verbalia ſiue a verbis

צ cadic.

deriuata ſepi. addūt in prin-

צָפַץ Garriuit. i. gāniuit.

cipio aliquas litteras, q̄ dicū-

ק Quoph.

tur ornāmētī. et ſunt hæ ſex

קָלַקַּל Diſſipauit, vel con-

הָאֲמַנְתִּי Expti ſumus lati

turbauit.

noſ ī taliū noīm inuētione,

קָרַקַּר Vaſtauit. i. deſtruxit.

p verba a quib. deſcēdunt,

ר Res.

ſepi. heſitaſſe, libuit hic etiā

רָמַמַּשׁ Computruit, vel

adiungere nominū hebræo-

conſumptus eſt.

rum, & chaldeorū ſeriem ſe-

ש Sin. (uit.

cūdum ordinem alphabeti

שָׁנַשׁ Creuit. i. multiplicā

hebraici. Vnde in nomi-

שָׁכַל Construxit, vel in-

bus a prædictis ſex litteris

ſtaurauit. ſirum eſt.

incipientibus maior voca-

שָׁעַשַׁע Delectauit.

bulorum numerus appare-

ת Tau.

bit quā in aliis.

De

De incipientibus a lit	אברה Idem est.
tera. א. Aleph.	אביר Valid⁹ potēs. I. robust⁹
אבי Pf natura. I. ætatē.	אבר Genu flexio. I. humi
אבות Patres.	אברה Facisculus. (latio.
אבא Pater. sirum est.	אגז Nux.
אברהי Pf. I. pf me⁹. sirū ē.	אגל Gutta, stilla.
אביב Virens vel virgultū.	אגם Pelag⁹, pal⁹, lacus.
אבו Idē est, vel pomū.	אגמון Ham⁹, iūc⁹, circub⁹.
אברה Res perdita.	אגן Grater. (lebes, chaldaria
אבדון Perditio. I. exterians.	אגף Exercitus, agmen.
אביונה Desideriū. I. capparis.	אגרא Epistola. sirum est.
אביון Pauper inops.	אגרטל Phiala.
אבה Pomū. I. desideriū.	אגרף Pugnus.
אבוי Heu. ve. miseria. (gladii.	אגרת Epistola.
אבחת Cōturbatio. I. pauor	אגרתא Epistola. sirū est.
אגמית Pepo. I. pipinus,	אדום Ruph⁹, rube⁹, rubicū
אגל. I. אגל Luctus, lugēs.	אדם Homo. (dus.
אגל Sed, profecto.	אדמה Terra.
אובל Riu⁹ fluui⁹. I. porta.	אדם Lapis, sardius.
אבן Lapis.	אדמדם Ruphus vel rube⁹.
אבנים Lapidēs.	אדון Tunc. sirum est.
אבנים Sedes parientis.	אדון Dominus.
אבנט Balteus sacerdotis.	אדן Bassis, fulcimentū.
אבוס Præsepe.	אדני Dominus.
אבעפוע Vesica vel iflacio.	אדיר Admirabilis, fortis.
אבק Pulvis.	אדרע Brachium. sirū est.
אבכת Idem est.	אדר. I. אדר Area. sirū est.
אבר Ala vel penna.	אדרגוריא Dulces. I. magrat⁹.
	(sirū ē.

אֲדִירָא Diligēter. firū est.	אות Littera.
אֲדִירָא solidus, moneta.	אֲתִיוֹת Lfæ. l. ea. q̄ vētura
אֲדִירָא Pallium. (ritas.	אֲזַי. l. אזי Tunc. (sunt.
אֲהֵבָה Dilectio, amor, cha	אֲזַב Hyssopus, origanū.
אֲהֵב Interiectio. ē. f. a. a. a.	אֲזַכְרָה Cōmemoratio. l. sub
אֲהֵל Tentorium.	אֲזֵן Auris. (fumigatio.
אֲהֵי Vbi.	אֲזֵן Arma, balthus.
אֲהֵלוֹת Aloes.	אֲזַק Catena, compes,
או Vel. aut. siue.	אֲזִיקִים Catenę, compedes.
אוב Phiton, demon.	אֲזַר Indigena. l. natural.
אוד Torris, titio.	אֲזַר Cingulum.
אודות Causæ.	אֲזַרְעַ Brachium.
אֹהֵב Desiderium.	אֵח Frater, germanus.
אֹחִים אֹחַ Dracho. ones.	אֵהוֹת Soror.
אֹי Ve. heu.	אֵחַד אחד Vnus, vna.
אֹיִל Stultus.	אֵחוֹ Pratum.
אֹיִל Si forte. forte. forsitan	אֵחוֹה Fraternitas.
אֹיִל Vere. utiq̄. (stibulū.	אֵחִידֵן Secreta, enigmata.
אֹיִל Portic. l. ve	אֵחִזָּה Possessio.
אֹיִל Stulta. stultitia.	אֵחִלִי. l. אחלי Vtinā. (closus
אֹן Fortitudo, זַע, dolor.	אֵחִלְמָה Amethyst, lapis, p̄,
אֹף Etiam, quoc̄q̄. firū ē.	אֵחֵר Post, postea, postq̄
אֹפֶז Aurum, obrizū.	אֵחֵרִי Idem est.
אֹרָה Lux. אֹר. l. אור.	אֵחֵרְנִית Posteriores, retro,
אֹר Ignis.	אֵחֵרוֹ Posterior. (retrosū
אֹרִים Doctrinę. l. rōnale	אֵחֵר Alius, alter.
אֹרוֹת Præsepia.	אֵחֵרִית Fīnis, postremum.
אֹתָה Signum, signa.	אֵחֵרֵן Ali, alter. firū est.

אַחֲשֵׁרֶפְנִים	Príncipes,	אַשָׁה	Mulier.
fatrape.		אֵיתִי אֵיתִי	Esse. firum est.
אַחֲשֶׁרֶנִּים	Veredarti. l. muli.	אֵיתִן	Fortis.
אֶט	Leniter, paulatim.	אֶכֶזֶב	Mendacium.
אֶמֶד	Tribulus, spina.	אֶכֶזֶב	Nomen propriū
אֶטִּים	Malefici, diuini.		loci, vel mendacium.
אֶטֶן	Tapetes, funes.	אֶכְזָרִי. אֶכְזָר	Crudelis.
אֶטֶר	Sinister.	אֶכְזָרִיּוֹת	Crudelitas.
אֵי. אֵי. אֵי	Vbi.	אֶךְ	Solūmō, tātūmō.
אֵי	Væ, interiectio.	אֶכֶן	Certe, vere.
אֶוֶב	Inimicus.	אֶכָר	Agricola.
אֶיד	Afflictio, calami	אֶל	Non, neq., ne.
tas, vel vapor, nubes.		אֶל. אֶל. אֶל	Ad, apud, cum.
אֵי. אֵי. אֵי	Quomodo.	אֵל. אֵל. אֵל	Isti, hi, hæ.
אֵיכָּה	Idem est.	אֵל. אֵל. אֵל	Deus.
אֵיל	Fortitudo, robur.	אֵלֹהִים	Deus.
אֵיל. אֵיל. אֵיל	Aries.	אֵלֵי	Ad me.
אֵיל	Fortis, robustus,	אֵלֵל	Ve.
vel vallis.		אֵלִיל	Idolū, nihil. vanū
אֵיל	Cernus.	אֵלֶנְבִּישׁ	Grando.
אֵיל. אֵיל. אֵיל	Cerna.	אֵלֶגֶם	Genus ligni pre
אֵים	Horribilis, terri-		cioſi, ſcilicet thinum.
אֵימָה	Timor. (bilis.	אֵלֹהָא	Deus. firū est.
אֵמְתָנִי	Horribile. firū ē.	אֵלֶן. אֵלֶן. אֵלֶן	Hi, he. firū est.
אֵין. אֵין. אֵין	Non vel nihil.	אֵלֶהֵן. אֵלֶהֵן. אֵלֶהֵן	Diſ. firū ē.
אֵיפָה	Menſura. ſephi.	אֵלוֹ	Si, quamuis.
אֵיפָה	Vbi, quando.	אֵלוֹ	Ecce. firum est.
אֵישׁ	Vir.	אֵלְפָה	Manipulus.

אֶלֶם	Mutus.	אֶמְנָה. פ.	Vere, certe.
אֶלֶם	Gen ⁹ ligni p ⁹ ciosi.	אֶמְנָם	Idem est.
אֶלֶימו	Illis, sibi.	אֶמָן	Artifex, opifex.
אֶלְמָן	Viduus.	אֶמָן	Nutrici ⁹ , nutrix.
אֶלְמָנָה	Vidua.	אֶמָנון	Multitudo. (stus.
אֶלְמָן	Viduitas, viduus.	אֶמֶץ. פ.	Fortis, robu ⁹
אֶלְמָנִי	Coopt ⁹ . פ. occultus.	אֶמֶר	Ram ⁹ . (mo.
אֶלְמָנוּת	Viduitas.	אֶמֶר. פ.	Verbū, eloquiū, ser
אֶלְמִים	Vestibula. פ. portic ⁹	אֶמֶר	Aries. firum est.
אֶלְמֹת	Idem est.	אֶמֶשׁ	Heri, nocte.
אֶלֹן. פ.	Quercus.	אֶמֶת	Veritas, verus.
אֶלֶף	Mille.	אֶמְתָּה	Saccus.
אֶלְפִים	Duo millia.	אֶן	Quo.
אֶלְפִים	Millia.	אֶנָּה	Obsecro.
אֶלֹף	Dux. פ. māfuetum.	אֶנָּה	Ego. firum est.
אֶלְקֹם	Non, confurgens.	אֶנְבָּא	Fructus. firum est.
אֶם	Si, nun, nunquid.	אֶנָּה	Quo, huc, illuc.
אֶמֶת	Mater, matres.	אֶנוֹן	Illi, ipsi. firum est.
אֶמְהוּת	Famīla. ācilla. ē.	אֶנְחָה	Gemitus, suspiriū.
אֶמָּה	Cubitus.	אֶנְחָנוּ	Nos.
אֶפָּה	Populus. firum est.	אֶנִי	Ego.
אֶפְיָא	Populi. firum est.	אֶנִיָּה	Luctus, mōror.
אֶפְתִּים	Duo cubiti. (tas.	אֶנִיָּה. פ.	Nauis.
אֶמוּנָה	Fides, creduli	אֶנָּר	Litū. i. linitū, trulla.
אֶמוּנִים	Veraces, fideles.	אֶנְכִי	Ego.
אֶמָן	Credulitas.	אֶנְפָּה	Nomē auis. f. chara
אֶמָן	Ita, sit, fiat, vere.	אֶנְפָּה	Gemitus. (drion
אֶפְיָן	Cubiti. firum est.	אֶנְפָּה	Mygale animal.

אָנושׁ Homo.	אַפְסִים Tali, calcanei.
אָנֶשִׁים Homines.	אַפֵּעַ Nihil.
אָנֶשׁ.י. Hō. sirū est.	אַפֶּה Vipera.
אַנְתְּ Tu, sirū est.	אַפִּיק Torrens, riuus.
אַסֶּם Celarium.	אַפֵּר Cinis, fauilla.
אַסֵּן Periculum.	אַפְרוּחִים Pulli, fauim.
אַסִּף.י. אִסְיָף Collectio.	אַפְרִיזֶן Tabernaculū. ferd.
אַסִּיבָה Idem est.	אַפִּיר Nomē ppriū. f. idia.
אַסְפָּסוּף Vulgus, pmissuū.	אַפְתּוֹס Præceptū. sirū est.
אַסְפִּירְנָא Diligēter. sirū est.	אַץ Festinus.
אַסוּר.י. אִסוּר Vincit, ligat.	אַצֶּבֶע Digitus.
אַסֵּר Vinculum, edictū.	אַצִּילָה Distantia.
אַע.י. אֶעֱ Lignū. sirū est.	אַעֵל Momē ppriū loci.
אַף Etiā, q̄, furor, ira, naris	אַעֵל Prope, iuxta, apud.
אַפִּים Nares, facies, furores.	אַעֶדָה.י. צֶעֶדָה Ornamentum
אַפּוֹד Super humerale.	אַעֶדָה.י. צֶעֶדָה Ornamentum
אַפְדָּה Ornamentum.	אַעֶר Thesaurus, celariū.
אַפְדָּנוֹ Ornamentū suū.	אַקֶדָה Lapis, preciosus.
אַפְאִירִים Dispergam eos,	אַקוֹ Gen ⁹ aīa. l. tragelaph ⁹
scilicet per angulos terre	אַרְאֵל Vidētes. l. āgeli corp.
vel vbi sunt. secundum.	אַרְבַּ Latibulum.
Beatum Hieronymum.	אַרְבֶּה Fenestra.
Deuterono. 32. (bra.	אַרְבֶּה Locusta.
אַפֵּל.י. אֶפֶל Galigo, tene	אַרְבַּעָה Quattuor.
אַפְלוֹת Tarde, serotine.	אַרְבַּעַתִּים Quadruplum.
אַפֵּן Rota.	אַרְגָּ.י. אֶרְגַּ Tela, textura.
אַפֶּס Sed, terminus.	אַרְגִּזֶן Purpura. sirum est.
אַפְסִי Terminī, fines.	אַרְגִּזַּר Arca, parula.

אַרְנָן Purpura.	אִישׁוֹת Flores. Lampullæ.
אַרְנִיעַ Subito.	אִשָּׁה Effusio. f. canalis.
אַרְיֵל Leo.	אִשְׁיָה Fundamentum.
אַרְיֵאל Fortis. f. altare.	אִשְׁיֹת Fundamenta.
אֵרוֹ Ecce. firum est.	אֶשֶׁךְ Testiculus.
אַרְזִים Cedrus cedri.	אֶשְׁכֵּל Botrus. f. racemus.
אַרְזִים Idem pluraliter.	אֶשְׁכֶּה Munus, donum.
אַרְזָה Cōtignatio domus.	אֶשֶׁל Arbor. f. plātatio, ne
אַרֶּחֶ Semita, via.	אֶשֶׁמָּה Peccatū. (m)
אַרֶּחֶ Viator.	אֶשְׁמֵן Locus immūsus.
אַרְיוּחָ Annona, cibariū.	אֶשְׁמֹרֶה Custodia.
אַרְחָת Agmen mulionū.	אֶשְׁנֵב Cācellus.
אַרְךָ Longitudo.	אֶשְׁףָּ Magus. (ntū.
אַרְיָן Sanū. f. cōueniēs. firū ē	אֶשְׁפָּה Pharetra. f. sterqlis
אַרְכָּבָה Genu. firum est.	אֶשְׁפָּר Frustū carnis. f. assā
אַרֶּם Siria.	אֶשְׁרָה Beatitudo. (tura
אַרְמֵן Palatium.	אֶשְׁרִי Beatus, beati.
אֵרוֹ Arca.	אֶשְׁוֹר Semita. f. nomē p
אַרְנַב Lepus.	אֶשְׁוִירִי Vestigia. (priū.
אַרְעָא Terra. firū est.	אֶשְׁרָה Qui, quæ, quod.
אַרְעִית Paulmētū. firū est.	אֶשְׁרָה Lucus.
אַרְעָא Terra.	אֶשְׁרִים Luci.
אַרְצֹת Terræ.	אֶשְׁוִירִים Prætoriola.
אַרְקָא Terra. firum est.	אֶשְׁרֵנָּה Muri. firum est.
אֶשׁ Ignis.	אֶשְׁתִּדּוֹר Preuaricatio. firū ē
אֶשֶׁה Oblatio.	אֶת Cum, ad.
אֶשְׂיָא Fūdamēta. firū est.	אֶתָּא Signum. firū est.
אֶשְׂיָשָׁה Polenta.	אֶתִּיא Signa. firum est.

את Tu, firum est.	בְּהִלָּה Cōturbatio.
אתָ Tu, masculinum.	בֵּהֶם In illis.
אתים Ligones.	בְּהֵמָה Iumentum.
אתמל Heri. אתן Asina.	בֶּהֶן Pollex, pollices.
אתנן Donū meretricis.	בְּהַק Macula cādida, ipeti
אתון. אתונא Furnus. firū ē.	בֶּהָר Lucidus. (go.
אתיק Porticus.	בְּהֶרֶת Macula, cādida. mor
אתרים Exploratores.	בִּיאָה Introitus. (phea.
De incipientibus a	בִּיאָה Ingressus.
littera. ב. Beth.	בו In illo. בִּזְד Cōtēpt.
בְּת Pupilla. f. oculi.	בֹּל Germē. f. mēsis octa
בְּאֵר Puteus.	בֹּיָן Linū. (u. f. october.
בְּאֵשׁ Fetor, putredo.	בֹּיָן Lutum, cenum.
בְּאִשָּׁה Vua fetida.	בֹּקָה Dissipata.
בֶּגֶז Cibus, esca.	בֹּר Cisterna, lacus. puteus
בְּגָד. בְּגָדִים Preuaricatio. בִּשְׁת. בִּשְׁתָּה. בִּשְׁתָּה Cōfusio, verecūdia	בִּשְׁתָּה Idem est.
בְּגָדִים Pannus, panni.	בִּזָּה Præda, deprædatio.
בְּגִלָּל Propter, ob, gratia.	בִּזְיוֹן Despectio.
בֶּד Linū, lineus. f. mēsurā.	בִּחוֹן Probatio.
בֶּדֶד Solus, solitaria.	בִּחוֹן Fortis, probatus.
בְּדִים Diuinatores.	בִּחוֹן. אֶרֶץ. אֶרֶץ. Arx. f. turris fortissi
בֶּדֶל Cartilago.	בְּחִיר Electus. (ma.
בְּדִיל Stannum.	בְּמַחָה Fiducia.
בְּדִיל Propter. firum est.	בְּמַחָה Idem est.
בְּדִלָּה Bdelium.	בְּמַחָה Securitates, audacter
בְּדִק Rima, scissura.	בְּמַחָה Vter, vter. (cōfidētē
בְּהוֹ Vacuitas. (ragd.	בְּמַחָה Nuces pīnæ.
בְּהוֹ Lapis, p̄ciosus, f. fima	

בָּרוֹת	Esca, cibus.	בְּשׁוֹרִי	Incarnatio mea. Osee. 9.
בְּרוֹת	Idem est.	בֵּת בָּתִּים	Batus, bati.
בְּרִיא	Pinguis. f. crassus.	בֵּת בָּנוֹת	Filia, filia.
בְּרִיאָה	Crassum.	בֵּתָה	Vastitas.
בְּרָה	Electa, candida.	בֵּתֵל	Virgo.
בְּרִיאָה	Res nouiter creata.	בֵּתֵר. f. בָּתֵר	Diuisio.
בְּרִיָּה	Pec ⁹ pingue. f. cib ⁹ .	בֵּתֵרִים	Diuisiones.
בְּרִבְרִים	Aues pingues.	בֵּתֵר	Post, postea. firu est.
בְּרִית	Herba saponaria.	Ⲅ	De incipientibus a litte
בְּרִית	Pactum, foedus.	ra. ג.	Guimal.
בְּרִית אֶרֶץ	Certu, spaciū ter	גַּג	Tectum, solarium.
בְּרִזָּל	Ferrum. (ra.	גָּאָה	Superbia, elatio.
בְּרִיחַ	Vestis.	גָּאָה	Superbus, elatus.
בְּרִכָּה	Benedictio.	גָּאִים. f. גָּאִיוֹנִים	Superbi.
בְּרִיךְ בְּרִפְּיִם	Genu, genua.	גָּאוֹה	Superbia, elatio.
בְּרִכָּה	Stagnum, piscina.	גָּאוֹלָה	Redemptio.
בְּרִם	Preciosa vestis.	גָּאוֹן. f. גָּאוֹת	Elatio, altitudo
בְּרִם	Sed, certe. firu est.	גַּב	Altitudo, dorsum.
בְּרִק	Fulgur, curruscatio	גְּבִים	Cisterne.
בְּרִקָּה	Lapis, preciosus. f.	גְּבֵא	Cisterna.
בְּרִקָּן	Tribul ⁹ . (smaragd ⁹	גְּבֵה. f. גְּבֵהוֹת	Altitudo, exal
בְּרִשׁ	Gen ⁹ arboris. f. abies	גְּבֵהָ. f. גְּבֵהָה	Excelsus. (tatio
בְּרִת	Cupressus.	גְּבֵהָ	Elatus, superbus.
בְּרִשׁ. f. בְּרִשׁ	Aromatu odor.	גְּבֵחַ	Recaluafter, depilat ⁹
בְּרִשְׁמִים	Aromata.	גְּבֵחַת	Recaluatio.
בְּרִשׁ	Caro.	גְּבִים	Fosse ante murales
בְּרִשָּׁא	Caro. firum est.	גְּבוּל	Terminus.
בְּרִשׁוֹר	Incaruatio.	גְּבִלוֹת	Determinatus.

גִּבְרָה Eleuat⁹, gibofus, giber	גִּדְשׁ Aceruis. l. fruges.
גִּבְנוֹן Eleuatio.	הִנֵּה Hic, iste.
גִּבְנֵה Caseus.	גִּרְהָ Sanitas.
גִּבְעָה Collis.	גִּרְ Corpus.
גִּבְעֹל Folliculus lini.	גִּרְ Intus, mediū. firū ē
גִּבּוֹר Robur, potentia.	גִּוְהָ Vagina, elatio.
גִּבּוֹר Robustus, fortis.	גִּוְבָּ. גִּוְרִי Locusta.
גִּבּוֹר Dominus, superior	גִּוְבָּ Fouea.
גִּבְרִים Vir, viri.	גִּוְבָּ Lacus, firum est.
גִּבְרִין Vir, viri. firū ē.	גִּוְבִים Fouex.
גִּוְרִיא Viri. firum est.	גִּוְרִה Corpus, statura.
גִּבּוֹרָה Fortitudo, firū est.	גִּוְחוֹן Nomē fluuii, gion
גִּבְרָ Gallus.	גִּוִּי Gens, natio.
גִּבְשׁ Eminens. l. grāde.	גִּוִּי Corpus, cadauer.
גִּדְ Felicitas. l. fortu	גִּוִּשׁ Gleba, sordes.
na, vel stella iouis, vel cor	גִּזְלָ. גִּזְהָ Vellus.
riandrum.	גִּזְהָ Rafum, politum.
גִּדּוֹר Accinct⁹, expedit⁹. l.	גִּזְרָר Thefaurari⁹, custos.
exercitus. (firū est.	גִּזְלָ. גִּזְלָה Rapina, preda.
גִּדְבְּרִיא Tyrāni. l. magnates.	גִּזְלָ Pullus columbæ.
גִּדְוָה Ripa. l. litt⁹. l. ri	גִּזְסָ Eruca.
גִּדְרִים Hēd⁹, hēdi. (pē.	גִּזְעָ Truncus, radix.
גִּדְוִל Magnitudo.	גִּזְרָה. גִּזְרָה. Diuifio, fepatio
גִּדּוֹל Magn⁹, magnific⁹.	גִּזְרִין. גִּזְרִיא Aruspices, ha
גִּדְוִלִים Fimbriæ vestium.	גִּזְרָה Sētētia. (rioli. firū ē.
גִּדּוֹף Blasphemia.	גִּחְלָ. גִּחְלָת Carbo, pruna.
גִּדְרָ. גִּדְרָ Sepes, maceries.	גִּחּוֹן Pectus.
גִּדְרָ Idem est. l. murus.	גִּיאָ. גִּיאָ Vallis.

גַּאֲוִיּוֹת	Valles.	גַּמֶּל	Camelus.
גֵּיד	Nervus.	גַּמְוִל	Retributio.
גִּילָה. גִּילָח	Exultatio.	גַּמְוִל	Ablactatus.
גֵּיר	Cinis, calx.	גַּמָּץ	Fovea.
גִּירָא	Idem. sirum est.	גַּמְוִר	Perfectissimū. sir & ē
גֵּל	Aceruus, cumulus.	גֶּן	Hortus, paradisus.
גִּלוֹת	Acerui, fontes.	גַּנָּב	Fur.
גִּלְגָּל	Rota, volubilis.	גַּנְבָה	Furtum.
גִּלְגָּל	Nomē propriū loci.	גֶּנֶה	Hortus.
גִּלְגָּלִית	Caput, caluaria.	גֶּנֶז	Thesaurus.
גִּלְגָּלִים	Circuli, eo q̄ sūt ro	גֶּנֶזֶר	Cellariū. repositoriū
גִּלְגָּל	Finis, sterco. (tūdi.	גֻּעַל	Ablectio.
גִּלְגָּל	Marmor politū. sir & ē	גַּעְרָה	Increpatio. (na.
גִּלְגָּל	Abominatio.	גֶּף	Arx, pinaculū, ala, pō
גִּלְגָּל	Fluctus.	גֶּפֶן	Vitis.
גִּלְגָּל	Galilea.	גַּפְנִים	Vineę, vel vites.
גִּלְגָּלוֹת	Idem plurale.	גֶּפֶר	Leuigatū. l. gen
גִּלְגָּל	Tonfor.	גַּפְרִית	Sulphur. (gni.
גִּלְגָּד	Cutis.	גֶּר	Peregrinus.
גִּלְיוֹן	Volumen, liber.	גַּרֵב	Scabies. l. lagena. sir & ē
גִּלוֹת	Trāsmigratio, capti	גֶּרֶר	Granum. l. oliua.
גִּלוֹתָא	Idem. sirū ē. (uitas.	גִּרְגֶּרָה. גִּרְוֹן	Guttur, collū
גִּלְם	Informe.	גֶּרָה	Ruminatio, vel gen
גִּלְמֵד	Solitari, sol, sterilis	גֶּרֶזֶן	Securis. (monetæ
גִּלְם	Etiam, quoq̄, & q̄.	גֶּרָל	Sors. (tis.
גִּלְמֵד	Mēsurā, palmę ma	גֶּרֶם	Cartilago. l. os. l. for
גִּלְמֵדִים	Pigmei. (nus.		vel grad, aut tribunal
גִּלְמָה	Aspectus, similitudo	גֶּרֶן	Area.

דִּיק Hic, iste. firum est.	דְּמִי Excussio, cōsumptio, cōsu
דִּיק Propugnaculū, mu	דְּמִי. דְּמִי. Silētiū. (matio,
דִּיש Tritura. (nitio.	דְּמִי Idem est.
דִּישֵׁן Pigargus, animal.	דְּמֵן Stercus. (chrymæ,
דִּישֵׁן Cibus, cœna vel	דְּמֵעָה דְּמֵעָה Lachryma, la
דִּישֵׁן Instrumētū musicū. firū ē.	דְּמֵשֶׁק Nomen proprium
דְּחִי Lapsus.	דְּחִי loci, scilicet damascus.
דְּחִיל Terribilis. firū est.	דְּחִי Hic, iste, hæc. firū ē.
דְּחִין Milium.	דְּחִי Gera.
דְּכֵא Contritio, cōtritus.	דְּעָה. דְּעָה. Scientia.
דְּכִי Fluctus, vnde.	דְּכִי Opprobrium.
דְּכִי. דְּכִי. Ille, illa. firū est.	דְּכִי Pulsus.
דְּכִי. דְּכִי. Nomē auis. f. vpupa	דְּכִי. דְּכִי. Minutū, tenue.
דְּכִי Masculus, agnus. firū ē	דְּכִי Lapis, p̄ciosus. f. pario.
דְּכִי. דְּכִי. Memoria, firū est.	דְּכִי Generatio. firū est.
דְּכִי. דְּכִי. Idem est.	דְּכִי Libertas, remissio. f. irūdo,
דְּכִי Paup, egenus, attenua	דְּכִי Abominatio, oppro
דְּכִי Macies, paupertas. (t	דְּכִי Stimulus. (briū, fetor
דְּכִי. דְּכִי. Situla, q̄ aq̄ exhau	דְּכִי Maceria, sepes. f. gra
דְּכִי. דְּכִי. Rami, ppagies. (rif	דְּכִי Tribulus. (d. firū ē.
דְּכִי Stilla pluuiæ.	דְּכִי Via, iter.
דְּכִי Ardor.	דְּכִי Drachma, solidus.
דְּכִי Ostium, ianua.	דְּכִי Meridies, austrum.
דְּכִי Coma.	דְּכִי. דְּכִי. Brachiū. firū est.
דְּכִי. דְּכִי. Ianuæ.	דְּכִי. דְּכִי. Herba, fœnum.
דְּכִי Sanguis, cruor.	דְּכִי Pinguedo, crassitudo
דְּכִי Silentium.	דְּכִי. דְּכִי. Cinis.
דְּכִי. דְּכִי. Similitudo.	דְּכִי Edictum, lex, ritus.
	דְּכִי

הַחֶמֶד	Herba, scenū. sirū ē.	הוֹד	Gloria, laus.
הַתְּנִיחַ	Optimates, magnates. sirum est.	הַחֶמֶד הַזֶּה	Calamitas, isidie.
הַתְּנִיחַ	De incipientibus a littera. ה. He.	הוּי	Ve, interiectio.
הַתְּנִיחַ	Ve, interiectio.	הַיְדוּת	Laus, confessio.
הַתְּנִיחַ	Ecce. הַאֵחַ	הַיְדוּת	Diuitiæ, abūdātia.
הַתְּנִיחַ	Eia, agite, venite. f. b.	הַיְדוּת	Videns. f. vanitatē.
הַתְּנִיחַ	Vanitas. (Hie.	הַיְדוּת	Idem, plurale.
הַתְּנִיחַ	Gen ⁹ , eboris. f. ligni.	הַיְדוּת	Ve, interiectio.
הַתְּנִיחַ	Hebenint.	הַיְדוּת	Illa, ipsa.
הַתְּנִיחַ	Augur, astrologus.	הַיְדוּת	Quomodo.
הַתְּנִיחַ	Excelsū. f. sublimitas	הַיְדוּת	Templum, palatium
הַתְּנִיחַ	Locutio, gemit ⁹ , f.	הַיְדוּת	Impudētia. f. notitia
הַתְּנִיחַ	Meditatio. (mo	הַיְדוּת	Rectitudo, industria.
הַתְּנִיחַ	Separatus.	הַיְדוּת	Iste.
הַתְּנִיחַ	Idem vel rectum.	הַיְדוּת	Laudate, dñm.
הַתְּנִיחַ	Laus, sonitus.	הַיְדוּת	Laudationes.
הַתְּנִיחַ	Sonitus, clamor.	הַיְדוּת	Lucifer, infantia.
הַתְּנִיחַ	Principes.	הַיְדוּת	Stultus.
הַתְּנִיחַ	Scabellum. (sirū ē.	הַיְדוּת	Stultitia.
הַתְּנִיחַ	Frustrū, fragmētū. f. ē.	הַיְדוּת	Nōne, nūquid, nō.
הַתְּנִיחַ	Frustra, fragmenta.	הַיְדוּת	Vltra, deinceps, illuc
הַתְּנִיחַ	Mirtus. (tudo.	הַיְדוּת	Viator.
הַתְּנִיחַ	Decor. f. pulchri	הַיְדוּת	Tributum. sirū est.
הַתְּנִיחַ	Decorus, gloriosus.	הַיְדוּת	Deambulatio.
הַתְּנִיחַ	Ve, interiectio.	הַיְדוּת	Huc, illuc.
הַתְּנִיחַ	Ipsē, ille.	הַיְדוּת	Malleus.
הַתְּנִיחַ	Ipsē, ille.	הַיְדוּת	Ipsi, isti, illi.
הַתְּנִיחַ	Ipsē, ille.	הַיְדוּת	Idem. sirum est.

תִּמְלִיט **Tumultuosa.**
 תִּמְלִיט **Sonitus.**
 תִּמְלִיט **Multitudo, sonitus.**
 תִּמְלִיט **Loq̄lla, vociferatio,**
 הֵן. הֵן. **Ecce.** (sonitus.
 הֵן **Ipsē, huc.**
 תִּמְלִיט **Requies.**
 תִּמְלִיט **Transitus.**
 תִּמְלִיט **Requies.**
 תִּמְלִיט **Contrarium.**
 תִּמְלִיט **Subversio.**
 תִּמְלִיט **Peruersa.**
 תִּמְלִיט **Miles, domina.**
 תִּמְלִיט **Vere, ne, nūqd. sirū ē**
 תִּמְלִיט **Liberatio.**
 תִּמְלִיט **Exercitus.**
 תִּמְלִיט **Humiliter. l. sollicit**
 תִּמְלִיט **Mons.**
 תִּמְלִיט **Multiplicatio**
 תִּמְלִיט **Idem est.**
 תִּמְלִיט **Occisio.**
 תִּמְלִיט **Conceptio.**
 תִּמְלִיט **Cogitatio,**
 cogitationes. sirum est.
 תִּמְלִיט **Destructio.**
 תִּמְלִיט **Grana tritici. l. hor**
 תִּמְלִיט **Auditio.** (dei.
 תִּמְלִיט **Salua, obsecro, vel**
 (nūc.

תִּמְלִיט **Requies.** (uatio
 תִּמְלִיט **Adoratio. l. cur**
 תִּמְלִיט **Turbatio. sirū est.**
 תִּמְלִיט **Inspies. l. deceptus.**
 תִּמְלִיט **Mēdaces. l. mēdatia.**
 תִּמְלִיט **De littera ו Vau.**
 תִּמְלִיט **Nomē propriū loci.**
 תִּמְלִיט **Generatio, vel filius.**
 תִּמְלִיט **Nomen viri.**
 תִּמְלִיט **De incipientibus a**
 littera. ז. **Zain.**
 תִּמְלִיט **Lupus.**
 תִּמְלִיט **Ista, hæc.**
 תִּמְלִיט **Fluens, vel manans.**
 תִּמְלִיט **Musca.**
 תִּמְלִיט **Dotatio.**
 תִּמְלִיט **Sacrificium, hostia.**
 תִּמְלִיט **Habitaculum.**
 תִּמְלִיט **Folliculus vuarum.**
 תִּמְלִיט **Superbus.**
 תִּמְלִיט **Superbi.**
 תִּמְלִיט **Superbia.**
 תִּמְלִיט **Iste, hic.**
 תִּמְלִיט **Aurum.**
 תִּמְלִיט **Fluxus. ו. Iste, hic.**
 תִּמְלִיט **Angulus.**
 תִּמְלִיט **Vile, vel vorax.**
 תִּמְלִיט **Meretrix, arma.**
 Vexat

זועה	Vexatio.	זמרא	Caticū. l. musica. sirū ē
זחלת	Nomen lapidis.	זמריא	Cantores. sirum est.
זיר	Nomē mēsis aprilis.	זמיר	Cantus. l. putatio.
	vel aspectus, statura, splendor.	זמרת	La. caticū. l.
זי	Vniuersitas. l. nomē (fl. ē.)	זמורה	Propago, ra (optimus
זיע	Sudor. (bestię feræ.	זמר	Camelo pdal. (m.
זעה	Idem est.	זנה	Cauda.
זיק	Flāma, flāmæ.	זן. זן	Esca, nutrimentum.
זקים	Compedes.	זן	Arma, baltheus.
זית	Oliua, vel oliuetū.	זונה	Habena, habene.
זתים	Oliuæ.	זנים	Vnguēta meretricia
זך	Purus, mundus.	זנוגים	Fornicationes.
זכה	Munda.	זנות	Fornicatio.
זכוכית	Vitrum.	זערה	Dispersio, cōmotio.
זכות	Iustitia, mūditiā.	זעם	Ira, furor, indignatio
זכר	Masculus. (sirū ē.	זעף	Ira, feruor.
זכרון	Memoria.	זעף זעפים	Furibūd. furibūdi.
זכור	Masculinus.	זעקה	Clamor, vociferatio
זלב	Fuscūla.	זער	Paululum.
זלזל	Propago, ramuscul	זפת	Senex.
זלעף	Horror, tēpestas, p.	זקנים	Senes.
זלעפות	Procellæ. (cella.	זקן	Barba. l. mentum.
זלת	Excepto, pter,	זקנה	Senectū. l. senet
זלת	Vilissim. (absq, nisi	זקונים	Senectutes.
זפה	Cogitatio, nefas.	זר	Extraneus, alienus.
זמן	Tempus.	זר	Circulus.
זמא	Tempus. sirum est.	זרא	Alienatio, nausea, fe
זמנין	Tempora, sirum est.	זר זיר	Distilans. (tor.
			Suc

זרזיר Succinctus. flūbīs.	חגב Locusta.
זרמה Impet⁹, tēpestas זרם.ל.	חגור Accinctus.
זרע Brachium. (fluxus.	חגרה Cingulum.
זרעות Brachia. זרעים.ל.	חגד Vn⁹, vna. firū est.
זרע Semen.	חדה Vna. firum est.
זרענים Legumia. זרעים.ל.	חדה Acutus, acuta.
זרת Palm⁹. l. mēsurā palmi.	חדרה Gaudium.
De incipientibus a	חדל Quies.
littera. ח. Cheth.	חדל Nouissimus.
זח Armilla, circulus, spī.	חדק Spine genus.
חב Sinus. (na, catena.	חדרים Cubiculum,
חביב Dilectus.	cubicula, vel cellaria.
חביון Abscōsio. (gnorata.	חדש Nouus.
חבל.ל. Pign⁹. l. res pl	חדש Mensis.
חבלים Partus, dolor.	חדת Nouum. firum est.
חבלים Dolores.	חיות חיוא.ל. Bestia. firū est.
חבל.ל. Corruptio. firū ē	חוב Debitum, debitor.
חבל Funicul⁹, possessio. l.	חוג Circulus, gyrys.
חבל Malum nauis. (fors.	חוח Spina.
חבל Nauta. l. gubernator	חוח Locus abditus.
חבלות Flos, lilium. (nauis.	חוט Filum, funiculus.
חבר Socius, particeps.	חול Arena, prophanū.
חברה Societas, cōgregatio	חום Calor, calidus.
חברברה Macula, varietas.	חום Fuluum, fuscum.
חבת Sartago, craticula.	חוף Portus, littus maris.
חג Festū, solēnitās, sacri	חוף Foris, foras.
חגא Turbatio. (ficiū. חקה.ל.	חוק Preceptū, statutū
חגא Festū, festiuitas, firū ē	חוקים Præcepta.

חור Foramen.	חמר Virga.
חור Optim⁹. l. nobilis.	חי Viuus, viuiens.
חורים Optimates. l. nobiles	חירא Viuentes. firum est.
חיר Albus. firum est.	חידה Enigma.
חית Vici, villeg.	חיה Animal, bestia fera.
חחים Frenum, catena.	חיר Palatum, guttur.
חרי Farina.	חיל. l. חיל Substantia, gaza,
חרי. l. חרון Ira, furor.	exercitus, fortitudo, robur,
חורין Libertas, nobilitas.	חיל Ante mirale. (virt⁹.
חושנים Festinantes, accinti.	חיל Dolor.
חיש Cito, vel festinater.	חיים Viuentes, vel vitæ.
חוז Fulgur.	חין Depcatio. l. firmitas.
חזה Videns.	חין. l. חין Paries, murus.
חזון. l. חזיון Visio.	חיצון Exterior.
חזון Idem est.	חיק Sinus. חמה Ham⁹.
חזא Visio, firum est.	חכלל Pulchrū. l. rubicūdū
חזות Pectus, pectora.	חכם Sapiens.
חזות Insigne. l. visio.	חכמה Sapientia.
חזק Fortis, robustus.	חכמת Idem est. firum est.
חזקה. l. חזק Fortitudo, vis,	חכמים Sapiēs. tes. firū
חזר Sus, porc⁹. (robur.	חל Occisus, vulnerat⁹. (ē
חמאה. l. חמא Peccatum.	חלא Rubigo. l. spuma.
חמאת Idem est.	חלב Lac. חלב Adeps.
חמא Peccator, peccans.	חלבון Pingue. l. medula.
חמאים Peccatores.	חלבנה Galbanus.
חמבות Tapetes.	חלד Orbis, vel vita.
חמה Triticū, tritica.	חלד Mustela.
חמם Naris.	חלה Infirmit⁹, egrotus.

חלה	Torta,placenta.	חמד.י. חמדה	Desideriū,cōcu
חלה	Cōtaminata,polluta.	חמה	Murus. (piscētia.
חלה	Instrumētū musicū.	חמה	Furor, ira.
חלילה	Abst. (s.tibia.	חמט	Gen ⁹ aialis.s.lacerta.
חלי	Infirmetas,tates.	חמלה	Miseratio,mia.
חלי	Monile,margarita.	חמן	Simulacrū,solarium.
חלה	Dolor, āgu	חמס	Iniquitas,iniustitia.
חלה	Pauper. (stia.	חמן	Fermentum.
חלכא	Pauperes.	חמן	Acetum.
חלום	Somnium.	חמוץ	Oppressus.
חלמא	Somniū.sirū ē.	חמוקי	Iuncturæ.
חלמין	Somnia.sirū est.	חמר	Bitumen.
חלמות	Vitellum oui.	חמר	Lutū, cernētū ex cal
חלמש	Saxū,petra durissima	ce & arena.י. cor ⁹ , gen ⁹ mē	
חלון	Fenestra. חלף	חמור	Asinus. (suræ.
חליפה	Immutatio,inouatio	חמר.י. חמר	Vinum,moerū.
חלף	Pro. lloco huius.	חמרא	Vinum.sirum est.
חלצים	Lumbus.bl.	חמש	Quinque.
חליצה	Armatura.	Et inde verbum חמש idest	
חלקה	Diuisio,pars.	quintam partem tulit Ge	
חלוקה	Idem est.	nesis quadagesimo primo.	
חלקה	Lentis,bland ⁹ .	חמש	Quita.s.pars,iguen.
חלקלק	Lubricus.	חמישית	Quinta.
חלש	Debilis,infirmus.	חמשים	Quinquaginta.
חלושה	Infirmetas.	חמשים	Armati.
חם	Calidus.	חמת.י. חמת	Lagena,hidria, vter
חמה	Sol, calor.	חן	Gratia. (aque
חמה	Butrum.	חגיגה	Requies,gratia,mia.

מנוחות	Manfiones parua.	חסות	Fiducia, protectio.
חנית	Lancea, hafta.	חף	Mūd, imaculatus.
חניתים	Lanceæ.	חופה	Thalamus.
חנמין	Tritica, firum est.	חפזון	Festinatîo.
חנוכה	Dedicatio. (pediti.	חפן	Pugnus, pugillus.
חנכים	Erudit. ti. ex.	חפנים	Pugilli.
חנם	Gratis. f. frustra.	חפץ	Volūtas.
חנמל	Pruina.	חפשי	Libertas.
חנוכה	Cōtaiatio, pollutio.	חצי. l. חץ	Sagitta.
חנף	Hipochryta, simulator, fallax.	חצין	Calcul, lapillus.
חנף	Simulatio, hipochrysis.	חצי. l. חצי	Media pars.
חסד	Mia, beneficiū, grā.	חצות	Diuidiū. f. media pars.
חסיד	Benignus, sanctus.	חצן. חצן	Sinus, vlna. f. bra.
חסידה	Nomen auis, scilicet	חצוצרה	Tuba. (chitū.
	porphyrtion, vel ciconia.	חצר	Villa, absq; muro,
חסיל	Locusta. (thesaur.	חציר	Herba, fenū. (atritū.
חסן	Fortitudo, diuitiē. f.	חקר	Inuestigatio, scruta
חסנא	Idem est. firum est.	חכרים	Siccitates. (tio.
חסון. f. חסין	Fortis, potens.	חכרה	Siccus, vel aridus.
	Et inde verbū	חכר. l. חכר	Siccitas. f. calor
	thesaurizauit. f. cōfortauit.	חכר	Gladī. f. culter. (destructio
	Esa. 23. & in lingua chaldaica	חכר	Defertū. f. solitudo.
	significat obtinuit. f. posse.	חכרות. l. חכרות	Destructiōes. f.
	dit. f. hæreditauit Daniel. 7.	חכרל	Ophimac? auis. (defa
חספא	f. חסף. f.	חכר	Timens.
חסר. l. חסר	Defectus, egestas.	חכרה	Timor. f. tremor.
חסרון	Idē ē. f. penuria	חכר	Ira, furor, farina.
חסרון	Idem est.	חכרון	Ira, furor.

חַרְזִים	Monilia. l. torques.	חַרְשָׁה	Silua, saltus, nemus.
חַרְט	Stilus, vel opus, fur-	חַרְשָׁה	Testa, fictile.
חַרְטוֹר	Maleficus. l. hartol.	חַרְשָׁה	Sol, cū sin loco camach
חַרְטוֹרִים	Cancelli foramina.	חַרְת	Sculptus in tabulis.
חַרְל	Sētis. l. spina. l. vrtica.	חַשֵּׁב	Polimitarius, vel
חַרְס	Cōsecratio. l. anathe	חַשֵּׁב	opus polimitarii.
חַרְמֶשׁ	Fallx. (ma. l. occisio	חַשְׁבֹּן	Cogitatio, numerat
חַרְסָה	Sol. l. oriētalis.	חַשְׁחֹן	Opus. (tio, ratio.
חַרְסִית	Idem est.	חַשְׁחֹן	Et qđ necesse, vel
חַרְס	Testa. l. prurigo.	חַשְׁחֹן	op ⁹ abuerint. firū ē. Esdrē. 6.
חַרְף	Hyems.	חַשְׁחֹן	Obscuritas tenebra.
חַרְפָּה	Opprobrium.	חַשְׁחֹן	Obscuritates, tenerbre
חַרְפָּה	Abreuiatio, vel pre-	חַשְׁחֹן	Obscuritas. firū est.
חַרְפָּה	cisio, vel diligens, vel solli-	חַשְׁחֹן	Electrum.
חַרְפָּה	citus, aut rubustus, vel for-	חַשְׁחֹן	Legatus.
חַרְפָּה	tis, aurum, siue moenia, vel	חַשְׁחֹן	Pectorale, rationale.
חַרְפָּה	mur ⁹ , aut cicatrix. l. ferra.	חַשְׁחֹן	Parui greges.
חַרְץ	Lūb ⁹ . l. rem. firū est.	חַשְׁחֹן	Desideriū. l. desideratū
חַרְצֵה	Formele caset, carpēta	חַשְׁחֹן	Cardo, & tex
חַרְצֵה	Nodus. l. colligatio.	חַשְׁחֹן	Cāth ⁹ , radi ⁹
חַרְצֵה	Acin ⁹ . l. granulū vuc	חַשְׁחֹן	Tenebra aquar ⁹
חַרְשָׁה	Surd ⁹ . l. inabscondito.	חַשְׁחֹן	Ardor. l. quisquilia.
חַרְשָׁה	Artifex, vel faber.	חַחֵם	Sigillū, signaculum
חַרְשָׁה	Artificium.	חַחֵם	Gener, sponsus.
חַרְשָׁה	Aratio. l. tpsarādī. (t	חַחֵם	Socer, cognatus.
חַרְשָׁה	Vet ⁹ vrēs. l. valid ⁹ vē	חַחֵם	Desponsatio
חַרְשָׁה	Virgultum cum frō,	חַחֵם	

חֲתָף Raptor, latro.

Ⓒ De incipientibus a littera. ט. Teth.

טָבַח Latio, imolator, coquo

טָבַח occisio, imolatio

טַבַּחַי Milites. l. homicide.

טַבַּחַת Focarie.

טָבַע Natura. טַבְּעָה Anul.

טָבַר Vmbilic. i. ci.

טָבַח Mensis decimus.

טָבַח Mūdus. di.

טָבַח Mūdatio, puri

טָבַח Puritas. mūditiā. (ficatio

טָבַח Bonus, optimus.

טָבַח Idem est. firum est.

טָבַח Bonitas, optimus.

טָבַח Occulta, viscera.

טָבַח Ordo, versus.

טָבַח Ietun, icenat. fir. ē.

טָבַח Mola טָבַח Mole.

טָבַח Ficus, ifirinitas ani.

scilicet emorrois.

טָבַח Emorroides.

טָבַח Ornamentū frōtis.

טָבַח Littura. טָבַח Lutū, coe

טָבַח Idē est. firum est. (nū.

טָבַח Habitatio, palatiū.

טָבַח Ros. טָבַח Vmbra. fir. ē.

טָבַח Maculosum, idest di
uersū, & variū coloris.

טָבַח Agn, agni.

טָבַח Pollutus, cōtamiat.

טָבַח Immūditia. pollutio

טָבַח Cartallus, canistrū.

טָבַח Gustus, sapor, doctri

na, eloquiū, ratio, discipli

na, sententia, statutum.

טָבַח Idē. firum est.

טָבַח Familia.

טָבַח Pugna. l. palm

טָבַח Idem est.

טָבַח Palmi.

טָבַח Dux, vel præsēs.

טָבַח Vngula. firum est.

טָבַח Abiectio. firum est.

טָבַח Putridum, tabefactū

טָבַח Labor, fatigatio, ne

טָבַח Ante q̄, p̄, q̄. (gocū

טָבַח Captum. l. occisum,

vel lanatum. l. abestia.

טָבַח Idē ē. l. cib, esca

Ⓒ De incipientibus

a littera. י. Iod.

יָאֵר Riuis, flumiū. (nīr.

יָבֵל Iubile, buccina, so

יָבֵל Riuis. l. deductio aq̄rū.

יבול	Riul.	יבול	Germen	יומים	Dies duo, bidentum.
יבלת	Macula aialis. f. papu	ימות	Dies plurale.		
יבם	Affinis. f. vir.	(לא יומא יומין)	Dies. idē plu. sy. ē.		
יבמת	A finis foemia	יון	Colūba, colūbe.		
יבש	Aridus, siccus.	יונה	Colūba. f. fallax. (cia		
יבשים	Sicci, aridi.	יון. יון	Cœnū, lim. f. grē		
יבשת	Arida.	יבשה. י.	Vnicus, vnigenitus.		
יבשתא	Idem. syrum est.	יחד. יחד	Pariter, simul.		
יגב	Ager. יגב	יגב	Agriola.	יחמור	Bubalus.
יגון	Dolor, tristitia.	יחף	Discalciatus.		
יגע	Labore cōfect, labo	יללה	Vlulatus, clamor.		
יגעים	Laboriosi. (riofus.	ילדים	Puer, ifas. pueri		
יגיעה	Labor, fatiga	יולדה	Pariens, parturiens.		
יגר	Cumul, aceru. (tio	ילוד. ילוד	Natus, genit.		
יד	Manus, potestas.	ילדה	Puella.		
ידים	Idem plurale.	ילדות	Adolescentia.		
ידות	Idem est.	ילפה. ילפה	Scabies, ipetigo		
ידין	Man. in plu. syrū est.	ילק	Bruch, gen. locustę		
ידידות	Dilect. etio.	ילקוט	Pera pastoralis.		
יהוד	Iudæa. syrum est.	ים ימים	Mare, maria.		
יהודה	Iudas.	ימים	Muli. f. aquae calidæ.		
יהודי	Iude. יהודים	יהודי	Iudei	ימנית	Dextera, dex
יהודית	Lingua, iudaica.	ימני	Dexter. (ter.		
יהעני	Ariolus, cluvinus.	יונק	Lactans, infantulus.		
יהלום	Hyaspis.		vel ramus, virgultum.		
יהר	Superbus. (plu.	יגשוף	Nomen aus. libis.		
ימין	Dies. idem	יום ימים. ימים	Fundamentum.		
יומם	Dies, singulariter.	יומים	Forcipes.		

יַעֲלֶה. <i>Himnulus.</i>	יָרַח. <i>Lunæ, menses.</i>
יָעַן <i>Quia, eo q, ppter ea</i>	יָרֵךְ. <i>Fœmur, hastile,</i>
יַעֲנֶה <i>Strutio. ones.</i>	יָרֵכִים <i>Fœmora. (latus.</i>
יָעַף <i>Lassus, fatigatus.</i>	יָרֵעָה <i>Cortina, sagū, pellis</i>
יַעֲצִים <i>Cōsiliari. art.</i>	יָרֵק. <i>Viridis, olivirēs</i>
יָעַר <i>Silua, saltus. idē</i>	יָרֵקֶרֶק <i>Virēs, pallor, viror.</i>
יָפִי <i>Pulchritudo. (plu.</i>	יָרֵקוֹן <i>Rubigo, aurigo.</i>
יָפֶה <i>Pulcher, decorus.</i>	יָשׁ <i>Est, abū substātū</i>
יָפֶה. <i>Pulchra, decora.</i>	יָשִׁיבָה. <i>Hitatio, sessio</i>
יָפֶה פֶּה <i>Idē est. Elegans.</i>	יָשֵׁשׁ. <i>Senex, ātiquū.</i>
יָפַעַת <i>Illustratio, decor.</i>	יָשִׁמוֹן <i>Solitudo, desertum</i>
יָצִיב. <i>Certe, verū. sy. ē</i>	יָשֵׁן <i>Vetus, vetustum.</i>
יָצֵהר <i>Oleum. (tū.</i>	יָשֵׁן <i>Idē. Dormiens.</i>
יָצִיעַ <i>Stratū. Tabula</i>	יָשִׁיעָה <i>Salv, saluatio</i>
יָצַר <i>Appetit. Desideriū.</i>	יְהֹשֻׁעַ. <i>Iesus.</i>
יָקַב <i>Torcular.</i>	יָשִׁפָּה <i>Hyaspis. Berillus,</i>
יָקַד <i>Incēdium. cōbustio.</i>	יָשָׁר <i>Rectus, rectitudo.</i>
יָקַח. <i>Expectatio, au</i>	יָשָׁר <i>Rectitudo, æquitas.</i>
יָקַח. <i>scultatio. vel congregatio.</i>	יָשָׁרוֹן <i>Rectus, vel israel.</i>
יָקוּם <i>Substātia. (gnitudo.</i>	יָת <i>Articul. acti casus. sy. ē</i>
יָקַר. <i>Onor, glia, ma</i>	יָתֵד <i>Paxillus, clauus.</i>
יָקָא <i>Idē. syrū est. (lis. les.</i>	יָתֵם <i>Pupillus, orphan.</i>
יָקָרִים <i>Honorabi</i>	יָתֵר <i>Plus, magis, resi</i>
יָקָרוֹת <i>Preciosę, clare, frigi</i>	יָתֵר <i>duum, vel funicul. nerus.</i>
יָקוּשׁ <i>Auceps. (ditates.</i>	יָתֵר <i>Magis, plus, residuū</i>
יָקוּשִׁים <i>Aucupēs. Ruinā.</i>	יָתֵרָה. <i>Idem est, vel</i>
יָקוּשִׁים <i>Ruinā.</i>	יָתֵרוֹן <i>excellētia, vel excessus.</i>
יָרַח. <i>Luna, mensis.</i>	יָתֵר <i>Ampli, optim, residuū</i>

יִתְרָת Adeps, reticulū, aruina	פְּהֵל Potens, firmitas est.
Deicipietib? a lra. כ. Caph.	כֹּהֵן Sacerdos.
כָּאב Dolor.	כֹּהֵנָה Sacerdotium.
כָּאֶחָד Pariter, simul.	כְּוֹן Fenestra. & firū ē.
כָּבֵב Stella, sidus.	כְּוִיָּה Combustio, adustio.
כָּבֵד Grauis, ponderosus.	כֶּוֶן Torta, placenta.
כָּבֵד. l. כָּבֵד Grauitas, pōde	כֶּוֶס Calix. l. nomē anis. f.
כְּבֻד Idē ē. (rositas, pfūdū	כֹּר Fornax, camin? (bubo
כְּבוֹד Gloria, honor.	כֹּר Corus, gen? mēsure
כְּבוֹדָה Glōsa, honorabilis.	כֹּשׂ Aethiopia. כֹּשִׁי. Aethi
כֶּבֶד Iecur, epar.	כֶּזֶב Mendactum. (opes.
כָּבֵל Compes, vinculum.	כְּזִיב Idē. l. nomē pprū.
כְּבוֹל Sterilis, arenosa, lutosa	כֶּחַ Fortitudo. יִזָּל. robur
כְּבֹעַ Galea. s. armatura capitis	כְּחַשׁ Mēdaciū, negatio. l.
כֹּבֵר Potēs, magn? fortis.	כְּחַשִּׁים Mēdaces. (macredo
כְּבֵרָה Cribrum.	כִּי Quia, quoniam.
כְּבֵרַת Vernū tpus. l. certū	כִּיד Interitus, interfectio.
כֶּבֶר Iam. (spaciū terræ.	כִּידוֹן Hasta, lancea.
כְּבֵשׁוֹם Agn? agni.	כִּיוֹן Imago.
כְּבֵשָׁה Agna, ouis.	כִּילִי Fraudulēt? l. avarus
כְּבִשָּׁן Fornax.	כִּים. l. Nomen stellæ.
כֶּדַּח Hidria, lagena.	כִּימָה scilicet hyades.
כְּדָבָה. l. כְּדָבָה Fallax. l. mēda	כִּים Marsupitū, sacculus.
כְּדָבָה Hyaspis. (ciū. firū ē.	כִּיף Petra, rupes, saxum.
כְּדָנָה Sic, huiusmodi. si ē	כִּיר Labrū, cōcha, luter.
כְּדוֹד Scintilla, teda.	כֶּכֶר Torta. l. talentum.
כְּדוֹר Pila, sphaera lusoria.	כֶּל Oīs, vtriusq? nume
כִּידוֹר Prelū. כֶּכָּה. l. כֶּה. Sic.	כֶּלָּה Idē. firū ē. (ri & gñis

כלא Carcer.	בְּנִים Rectus, recti.
כלאים Res mixtæ.	בִּנְיָה Basis, sedes.
כלב Canis.	בְּנִים Cinifes. l. pediculi.
כלה Sponsa, nurus.	בְּנָם Pediculus. (rū ē.
כלוב Canistrum. l. viciñ	בְּנוֹת Cōsiliū, cōsiliator. si
כליב Vir de genere caleb.	בְּנִימָא Huiuscemodi, taliter
כלי Vas, vel instrumen	בְּנִיעָה Negociatio. (cator.
tū, arma, ornamentū, vestis.	בְּנִיעָן Nomē p. viri. l. mer
כלול Desponsatio.	בְּנִימִים Ala, pēna, alē.
כלח. l. כלח Seneſta, abūdātia	בְּנָךְ Angul⁹, oraveſtimētī
כליל. l. כליל Totū, cōsuma	בְּנִר Cithara.
tum, pfectum, penitus, to	בְּסָא. l. בְּסָא Soliū, sedes. (lūæ
taliter, totalis, combustio.	בְּסָא Dies iſignis. l. plenæ
כליון Consumatio.	בְּסוֹר. l. בְּסוֹר Opimētū, velamē
כליות Renes, reniculi.	בְּסָל Fiducia, ſpes, ſtulti
כלמד Nomen propriū,	בְּסָל tia, vecordia, latus, robur,
vel doctus, aſſuetus.	בְּסָל fortitudo, illū.
כלימה Verecundia, confu	בְּסָל Stultitia, inſipientia.
sio, opprobrium. (bra.	בְּסָל Stultus, inſipiens.
כלפות Ascia dolatoria, dola	בְּסָל Stultitia, inſipietia.
בְּמָה Quātū, aduerbiū.	בְּסָל Latera, illa.
בְּמָו Sicut, tanquam.	בְּסָל Sid⁹ coeleſte. l. orion.
בְּמָז Ornamentum mu	בְּסָמַת Far, gen⁹ frumenti.
llebræ. ſcilicet murenulæ.	בְּסָף Argentum, pecunia.
בְּמָן Ciminum.	בְּסָף. l. בְּסָף Idē. ſirum eſt.
בְּמָס Recōditū, abſcōditū	בְּסָת Puluillus, ceruical.
בְּמָרִים Editui, aruſpices.	בְּעָן Nunc, modo. ſirū eſt.
בְּן Ita, ſimiliter.	בְּעָנָת. l. בְּעָנָת Aduerbiū ſalutādī. ſirū ē.

לעס Furor, indignatio,	ברמל Frumētum nouum
cura, irritatio, mceror.	vel pultes. f. carmelus. n. p.
בעסים Irritationes. (plu.	ברש. f. ברס. f. Venter. (fyrū ē
ברם Palma, pugill. idē	ברסון. f. ברסא. f. solitū, thron
בר Plāta pedis, nubes.	ברע ברעים Crus. a. f. genua
בר Incuruans, ramus.	ברס Color carbasinus.
ברות Phiale, mortariola.	ברתי Interfectores, pditi.
ברל Duplicatio.	בריות Abscisio, separatio.
ברן Fames, sterilitas. (ones.	ברש. f. ברש. f. Agn, agna.
ברס Lignū quod est in	ברון Ruina ברשיל Securis
ter iuncturas. f. affula.	ברשם Maleficia, veneficia.
בר Precium, bitumen.	ברשון Maleficiū. (do.
בר. f. בר. f. Villa. æ. cipri.	בר Rectū ברון Rectitū
בר Pruina, crater.	ברות Catenæ, compe,
בר Cyprus. (ones.	ברש Fortia. f. vertibulū.
בר Propiciatio.	ברש Catulus leonis, leo.
בר בר Contusus.	ברת Coopertoriū arce.
בר Scriptura.	ברת Pomum, spherula,
בר Descriptio, figuræ.	בר cardo, linem.
בר Paries. (rū ē.	בר Agnus, aries, miles,
בר Paries. etes. sy	בר Arula. (stramētū.
בר Corona, aurū, obri	בר Carrucæ.
zū, diadema, color, macula.	בר Cherub.
Tunica. c.	ברות ברנות.
בר. f. בר. f. Humerus, scapu	בר. f. בר. f. Præco. syrum est.
la, ora. f. vestimēti, lat, pars.	בר Milites.
בר Corona, diadema.	בר Crocus ברם Vineæ.
בר Coronula, capitellū.	בר Coccinus.

Deicipietibus a lra ל lamed. gladii. f. ferrū lāce. f. gladii.
 לא. f. לא Non. nec, neq. לרהג Meditatio. להבת Idē ē.
 לא Non. syrum est. להט Flāmeum, incātatio.
 לאב Solitudo, siccitas. להם Eis, illis, ipsi.
 לאט Paulatim, leniter, paulif להן Ideo. syrum est.
 לאל Fortitudo, valitudo. (p להקת Cōgregatio, coet. cu
 לאם Populus, gens. לו Vtinā. si. forte. (ne
 לב לב Cor. f. intellectus. לו Ei, illi, ipsi.
 לבות. f. לבבות. לונ Gen⁹ mēsurę. f. sextari⁹
 לבא Introitus. לונ Amigdalus arbor.
 לבא. f. לביא. לויח Tabula לחות Tabule.
 לבאים Leones. לוית Copulatio, augmētū
 לבאות Leænæ. לוית Lora.
 לביב Sorbiciuncula. לוית Draco, leuiatan. (ca.
 לביבות Sorbiciunculæ. לוט Stacte, spēs aromatis
 לבד Tantū, seorsū, pręter להים. f. לול Cochlea. eæ.
 לבד Solus, solitariæ. לולאות Anfule. לול Nisi.
 לבן Albus, candidus. לועה Guttur.
 לבנה Later לבנים Lateres. לות Ad, vel. a. syrum est.
 לבנה Luna, alba. להזה. f. לזה. Ista. (illa.
 לבנה Lapis, saphyrus. להזה. f. להזה. f. לזה. f. לזה. Ista,
 לבנה Gen⁹, arboris. f. ppl's להזה Detractio, murmura
 לבנה Thus לבנון Liban⁹. לח Humidū, viride. (tio
 לבוש Indumentū, vestis. לחים. f. לחי. Maxilla. æ.
 לבת Flāma לדה Partus. להם Panis, cibus, esca.
 לה Ei, ipsi, illi, foemi. להנה Concubina. syru est.
 לה Illi, tibi, mas. syx est. לחן Afflictio.
 להנה. f. להב. להנה Flāma, fulgor. f. לחש Murmur, eloquium.

לחשים Gen⁹, ornamētī. f. tū.
 לט Clā. f. abscōditę. (aures.
 למאה Gen⁹, serpētis. f. repti.
 lis. f. stellio. f. btm Hierony.
 לילה ליל. ליל. לילה Nox.
 לילות Noctes.
 ליליות Nomē aialis. f. lamia.
 ליש Leo.
 לית Nō, ne. firum est.
 לכם Vobis, mascul.
 לכן Vobis. foemī.
 לכן Vobis. m. f. e.
 לכן Propterea.
 למדי Sufficiētia, sufficiēter
 לימוד Doctus, assuetus.
 למה Quare.
 למו Ipsis, illis.
 למעלה Supra, sursum.
 למען Propter, propterea,
 לענ Subsanatio. (ideo.
 לעז Barbarus.
 לען Absinthium, amari
 לענה Idem est. (tudo.
 לפוד Lampas, fax.
 לפי secundum.
 לפני Coram, ante.
 לפני Coram, ante hoc.
 לפני לפני. Interius.

לץ Illusor. f. derisor.
 לוצים Derisores.
 לצד Contra. firum est.
 לקח Doctrina, assumptio
 לקט Collectio.
 לקש Pluvia, iber, ferotins
 לשד Humiditas.
 לשכה. לשר. Camera, tricht
 לשכות Gazophilacia. (niū
 לשם Lapis p̄ciosus. f. ligu
 לשון Lingua, loq̄lla. (ri.
 לשונות Ligue. & ide obū
 לשן. לשן. Accusavit. f. mur
 לישן Ligua. f. e. (muravit
 לישניא Linguae. firum est.
 לתך Dimidium cori.
 De incipientibus a
 littera. מ. Mem.
 מאד Valde, nimis.
 מאדם Ruffus, rubricatus.
 מאה. f. מאת Centum.
 מאות Idem plurale.
 מאתים Ducenta.
 מאוי Desideria.
 מאוס. f. מאומה Aliquid.
 מאוס Macula, aliquid.
 מאור Luminare.
 מאורה Idem est.

מְאוֹרֶשֶׁה	Despōfata. f. mulier	מִבְלַעֲרִי	Nisi, præter.
מְאוֹרֶת	Foramen, cauerna.	מִבְצָר	Munitio, munita.
מֵאֵין	Vnde.	מִבְרַח	Profugus.
מֵאֲכֹל	Cibus. f. אֲכֹל.	מִנְבֵּלוֹת	Deteriate. f. catenę.
מֵאֲמַר	Verbum, præceptū.	מִנְבַּעַת	Tiara, pileus.
מֵאֵן	Nolle.	מִנְדָּה	Poma, fructus.
מֵאֵן	Quis. firum est.	מִנְדֹּחַל	Turris. f. fortitudo.
מֵאֵין	Vas, vasa. firū ē.	מִנְדֹּחַל	Turris. f. Donū
מֵאֵינָה	Vasa. firum est.	מִנְדָּנוֹת	Dona, munera.
מֵאֵפָה	Coctura, coctum.	מִנְדָּה	Nomē p. viri. f. pp̄li.
מֵאֵפֶל	Galigo, tenebrę.	מִנְדֹּרָה	Timor, pauor
מֵאֵפֶלֶה	Serotina, tenebrosa	מִנְדֹּרָה	Idem est.
מֵאֵרֵב	Insidie, fraus.	מִנְדֹּרָה	Horreū. rea.
מֵאֵרֶה	Maledictio, egestas.	מִנְלָה	Falx.
מֵאֵרֵב	Introitus, occasus.	מִנְלָה	Volumen, libellus.
מִנְבֹּחָה	Fletus.	מִנְפֶּת	Facies, aspectus, con
מִנְבֹּחַ	Diluuium.	(ta.	tra aduersum. (pe. f. pelta.
מִנְבֹּלָה	Dissipata. f. dilacera	מִנְ	Protektor, scutū, cli
מִנְבֹּסָה	Cōculcatio, cōculcata	מִנְיָנִים	Glipei, peltæ.
מִנְבֹּעַ	Fons, emanatio.	מִנְנָה	Protektor, clipeus.
מִנְבֹּחָה	Dissipata.	מִנְעָרָה	Increpatio. (stis.
מִנְבוֹשִׁים	Verenda. f. מְבוֹשִׁי.	מִנְפָּה	Percussio, plaga, pe
מִנְבָּחַר	Electio.	מִנְרָעוֹת	Serra, trabes.
מִנְבֵּט	Aspectus, ituitus, spes.	מִנְרָפוֹת	Glebæ, stercus.
מִנְבָּטָה	Prolatio, pnūciatio.	מִנְרָשׁ	Suburbana.
מִנְבָּלִי	Non, sine, absque, eo	מִנְדָּה	Tunica, vestis.
quod, non.	(geritū meū.	מִנְדָּבָחָה	Altare. firū ē. (quū.
מִנְבִּלְיָתִי	Dolor me. f. refri	מִנְדָּבָר	Desertū, solitudo, elo

מִדָּה	Mensura.	מֵיֶמֶן	Fidelis. syrum est.
מִדְּהָנָה	Aurū, tributū. (tū	מִהֲמֹרֹת	Fouea, miseria.
מִדָּ	Tunica, vestis. l. vestimē	מִהֲפָכָת	Nervus, carceris.
מִדְּוִה	Infirmitas. l. vestes	מֵהִיר	Festinus, velox.
מִדְּוִחִים	Electio. ones.	מֵהָר	Donum, dotatio.
מִדְּחָה	Ruina.	מֵהָרָה. l. מֵהָר	Velociter.
מִדְּוֶכָה	Mortarium.	מֵהָתַל	Mendacium, error.
מִדְּוֶן	Contentio, rixa.	מֵהָתָלוֹת	Mendaces, errores.
מִדְּוֶצֶ	Quare, cur.	מִוֶּס	Cōculcatio, putridū
מִדְּוֶר	Habitatio.	מִוֶּחַ	Medula.
מִדְּוֶרָה. l. מִדְּוֶרָה	Pira, foc.	מוֹט	Baculus, virga.
מִדִּי	Sufficiēter, ex quo	מוֹטָה	Iugum, catena.
מִדִּינָה	Prouincia, regio.	מִמּוֹת	Deprimētes, vestes.
מִדִּינִים	Rixe, discordiē. l. no	מוֹר	Aqua. syrum est.
מִדִּינִים	me ppli. (plaustrū, silētū.	מִוִּל	Cōtra, s. sus. Macu
מִדִּינָה	Sterq̄liniū. l. מִדִּינָה	מִוִּלְדָּה	Natiuitas. (la.
מִדִּינִים	Rixe, discordiē.	מוֹסָד	Fundamentum.
מִדִּינָה	Maceria, sepes, grad	מוֹסָד	Tentorium.
מִדִּרָּךְ	Vestigium. (nica.	מוֹעֵד	Festum, solemnitas.
מִדִּרָּשׁ	Liber histo. l. chro	מוֹפֵז	Aurum.
מִהָּ. l. מִהָּ	Quid, qđ, interro	מוֹפֵת	Miraculum.
מִהָּלֶךְ	Iter. (gatio	מוֹן	Palea, stipula, puluis.
מִהָּלָכִים	Itinera, vel ambu	מוֹצֵא	Exit, egressus. l. ori
מִהָּלָכִים	lantes, vel deambulatoria.	מוֹקֵד	Incendium. (ens.
מִהָּלָכִים	Mallet.	מוֹקֵשׁ	Scādālū, offēdiculū.
מִהָּמָרָם	Exeis, vel ex fomitu	מוֹר	Muscus. l. myrrha.
מִהָּמָרָם	eorū. s. btm̄ Hie. Ezechi. 7.	מוֹרְדָר	Myrrha mūda.
מִהָּמָרָם	Perturbatio, pavor.	מוֹרָא	Timor, terror.

Plaustrū. f. tribulus. מזרים Arcturus.
 Decēsus. מורה Noua Semē מזרק Phiala.
 Illustris, ostēdēs. (cula מחבא Latibulū, absconditio.
 Illustre. מורה. f. Possessio. f. מחבאים Latibula.
 Amaritudo. (hereditas מחבת Craticula, sartago.
 Hitatio, solū (rebellās מחברת Ora. f. cortinae.
 Dñator. (cathedra מחונה Circuitus.
 Mors. מות. f. מותה Portus, regio, puincia.
 Mortes. מות. f. מחולה Chorus. f. psalētiū.
 Altare. מותר Reliquiū מחוללים Cātates. chori.
 Poculū. f. cōmixturā potus מחוספס Pilo cōtussū, decor
 Cōsūptio, adustio. f. fa מחולת Choris. (ticatū.
 Postis, līmen. (mis. מחוקה Sculptum, regula.
 Idem plurale. מחוקק Iudiciū. f. illud q̄ decernit
 Nutritio, cibus. מחוקק Doctor, legislator.
 Anguli, prōptuariā. מחזה. f. מחזה Visio.
 Cōculcatio, cōfractio מחי Aries ferreus. q̄ muri p
 Cingulū, zona. (sanitas מחיה Viuificatio. (cutitū
 Sidus, signū coeleste מחלה Infirmitas.
 Fuscina, tridens. מחלות Cōcauitates. voragi
 Fuscinae. מחלפות Cultri, crines. (nes
 Cogitatio, cōsiliū. ne מחלצות Mutatoria.
 Psalmus, cāticū. (phas מחלקת Diuisio, pars.
 Cantica, psalteria. מחמד Desiderabilis.
 De scorto nat. f. expu מחמל Miseratio.
 Modicū, paucū. (ri. מחמצת Fermentatum.
 Ventilabrum. מחנה Castrametatio, tur
 Hortus, oriens. מחנק Suspendium. (ma.
 Spes

מֶסֶה	Spes, fiducia.	מִטֶּע	Plantatio, germen.
מֶחֶסֶם	Coopertoriū oris animalis bruti.	מִטְעָמִים	Pulmētū, esca, cibi
מֶחֶסֶר	Defectus, indigētia.	מִטְפָּחָה	Pallitū. מִטְרַר Pluuiā
מֶחֶץ	Percussura. l. percussio	מִטְרָא	Signum sagittæ.
מֶחֶצֶב	Lapicidina.	מִטְרָה	Custodia.
מֶחֶצֶה	Dimidium, dimidia	מִי	Quis, qui, quæ.
מֶחֶצִית	Idē est. מֶחֶר Cras.	מִיִּם	1. l. מִיִּם Aquæ.
מֶחֶרֶאֱוֹת	Latrinæ.	מִיטֵב	Optimum.
מֶחֶרֶבוֹת	Subuersæ, desertæ.	מִיבֵל	Riuus, vadū, gustatū
מֶחֶרֶץ	Preciū, cōmutatio.	מִינִי	Gen ² . מִינִי Puluis, p̄ssio
מֶחֶרֶשֶׁת	Vomer, aratrum.	מִיֶּשׁוֹר	Restitudo, æquitas.
מֶחֶרֶת	Altera die.	מִיֶּשֶׁר	Opequadro, extēsi
מֶחֶרֶת	De altera die.	מִיֶּשְׁרִים	Recti, æqtates, recta.
מֶחֶשְׁבֵּת	1. l. מֶחֶשְׁבָּה Cogitatio	מֶךְ	Paup. מֶכְאוֹב Dolor.
מֶחֶשֶׁךְ	Tenebræ.	מֶכֶּבֶר	Straguli. l. vestis de
מֶחֶשְׁכִּים	Obscuritates.	מֶכֶּבֶר	Craticula. (sa.
מֶחֶשׁוֹף	Nudatio. l. discoop	מֶכֶּבֶר	Multitudo, multi.
מֶחֶה	Pauor, cōtritio. (tio	מֶכָּה	Percussio, plaga, vul
מֶחֶה	Thuribulum.	מֶכָּה	Combustio. (n ² .
מֶחֶרֶת	Fossio, fossa.	מֶכֻּלֹּת	Cibus. (sedes.
מֶמֶץ	Occisio, víctima.	מֶכֻּנָּה	1. l. מֶכֻּנָּה Firmitas, basis
מֶמֶה	Lectus, lectulus.	מֶכֻּרָה	Radix, habitatio.
מֶמֶה	Virga, baculus.	מֶמֶלֶא	Ovis, caula.
מֶמֶה	Filum, glomeratū.	מֶמֶלֶל	Vestis varia.
מֶמֶחֶרֶץ	Iactus, ictus.	מֶמֶלֶל	Species.
מֶמֶל	Virga, baculus.	מֶמֶלֶת	Vasa, vel omnia.
מֶמֶמֶן	Abscōsio.	מֶמֶמֶן	Thesaur ² abscōdit ²
		מֶמֶמֶר	Rete, retiaculum.

מַכְמֶרֶת	Idem est.	(lia. מַלְבוּשׁ	Indumentū, vestis.
מַכְנָסִים	Fœmoralia, fœmia	מַלְוָא	Nomē propriū loci
מַכְס	Pars, numeratio.	מַלָּה	Sermo, dictio. (lū
מַכְסָּה	Opinētū, velamen	מַלּוּנָה	Tuguriū, tabernacu
מַכְסֵּת	Pars, numeratio.	מַלּוּן	Mansio, diuerforiū
מַכְפֵּלָה	Duplicatio.	מַלָּח	Sal. (nauiſ, nauta.
מַכִּיר	Cognitus.	(lia. מַלְחִים. מַלְחָה	Gubernator
מַכִּיר. 1. מַכֵּר	Vēditio, vena	מַלְחָה	Bellū
מַכִּירָה	Habitatio, vel arma	מַלְחָה	Salſugo
bellantia, vel gladius.		מַלְחָה	Cripta. Spica.
מַכִּירָה	Foſſio, exciſio.	מַלְיָן	Interpres.
מַכְשֵׁלָה	Offendiculū, ruina.	מַלְיָצָה	Interpretatio.
מַכְשֵׁל	Offendiculū, ruina.	מַלְךְ	Rex. מַלְכִּים Reges
מַכְשֵׁף	Maleficus.	מַלְךְ	Idolum moloch.
מַכְתָּב	Scriptura.	מַלְךְ	Conſilium. ſirū est.
מַכְתָּם	Scriptio.	מַלְכָּה	Regina.
מַכְתֵּשׁ	Pila. 1. dēs molaris,	מַלְכוּד	Laquetis, decipula.
vel nomen p̄priū loci.		מַלְכוּת. 1. מַלְכוּתָא	Regnū. ſi. ē
מַכּוֹת	Cibaria, vel tritica,	מַלְכוּת. 1. מַלְכוּתָה	Idem est.
contuſſa. 2. Paralippom. 2.		מַלְכוּת	Idem est.
מַכְתָּת	Cōtritio, fragmētū	מַלְכוּת. 1. מַלְכוּתָה	Regna.
מַלְאִים	Impletiones.	מַלְכוּתָא	Regna. ſirum est.
מַלְאָךְ	Nuncius, angelus.	מַלְמַד	Vomer.
מַלְאָכָה	Op̄, res, ſubſtātia.	מַלְפָּנִים	A facie, econſpectu
מַלְאָכוֹת	Nunciatio.	מַלְפָּנִי	Idem est.
מַלְאָכוֹת	Nunciationes.	מַלְפָּנִים	Interi⁹. 1. ab intus.
מַלְבַּד	Absq̄, excepto, p̄ter	מַלְצָר	Diſpēſator. 1. nomē
מַלְבָּן	Typus laterum.	מַלְקָחָה	Prēda. (p̄priū.
		מַלְחָחִים	Forciſes.

מִלְקוּשׁ	Pluuta, iher ferotin.	מִנְעוּל	Vestis ostil.
מִלְשָׁנִי	Accusator.	מִנְעָל	Calciamentum.
מִלְתָּא	Sermo, dictio. syr e	מִנְעָם	Deliciae.
מִלְתָּחָה	Vestis, vel locus in quo vestes reponuntur.	מִנְעָנַעִים	Instrumenta musi
מִלְתָּעוֹת	Mole detium.	מִנְקִיּוֹת	Gyathi. (ca. f. sinistra.
מִן	De, ex. e. a. ab. magis, pl.	מִנְקָה	Nutrix. מַסְ תְּרִיבּוּתִּי
מִן	Mana cib.	מִסָּב	Per circuitum.
מִנְדָּה	Tributum. syr e.	מִסָּב	Accubitus.
מִנְדָּעָא	Scientia. syrum est.	מִסְגָּר	Clausura. f. carcer.
מִנָּה	Pars, munus.	מִסְגָּרָת	Clausura, corona.
מִנְהָ	Cōsuetudo, icessus	מִסְגָּרוֹת	Clausuræ. f. anguli.
מִנְהָרוֹת	Antra. f. sub terra, nea speluncae.	מִסְדָּרוֹנָה	Posticus.
מִנּוּד	Motus, cōmotio.	מִסָּה	Oblatio. f. missa.
מִנוּחָה	Requies. f. מִנוּחַ	מִסִּיָּה	Velamē
מִנוֹן	Contumax.	מִסָּח	Deuastatio. f. nomē
מִנוּכָה	Fuga, effugiu	מִסְחָר	Negotiatio. (ppriū.
מִנוֹר	Liciatoriū. (refugiū.	מִסָּךְ	Tentoriū, velum.
מִנוֹרָה	Candelabrum.	מִמְסָךְ	Mixtu, libamē.
מִנְזִיר	Coronatus, prin-	מִסְכָּה	Cōflatile, fusile.
ceps, custodes. se. btrū	Hic.	מִסְכָּת	Tela, licium,
מִנְחָה	Munus, oblatio.	מִסְכָּת	pallium.
מִמְנִי	Ablatiuo	מִסְכָּן	Fortis. se. btrū
מִמְנִיָּא	ame. mascul. vel foemini.	מִסְכָּן	Pauper, egenus.
מִנְיוֹת	Partes.	מִסְכָּנוֹת	Paupertas, penuria.
מִנְכָּא	Torques. syr e.	מִסְכָּנוֹת	Tabernacula, muni-
מִנְלָה	Radix, cōsumatio.	מִסְכָּנוֹת	tiones, cellaria. f. apothecē.
		מִסְכָּל	Semita, via,
		מִסְכָּרִים	Clavi. (trita.
			Pro

פסע Profectio. f. arma. מעינות. מעינות. Fons
 מסעי Mansiones. מעל Prauaricatio. (fōtes
 מסעד Fulcīmētū, fulcrū. מעל Elenatio.
 מספוא Fœnum, pabulū. מעלה. f. למעלה. Supra. (d.
 מספד Plāctus, lamētatio. מעלה. f. מעלה. Ascēsus. f. gra
 מספחת Pustula, plaga. מעלות Ascēsus. grad. plu.
 מספר Narratio, numer. מלמעלה. f. מלמעלה. De
 מסתור. f. מסתר. Abscōsio. מעיל Tunica, palliū. (sup
 מסתרתא Abscōdita. syx ē. מעילה Prauaricatio.
 מענה Crassitudo, pīguis, argi מעלו Occasus solis. syx ē
 מעבר. f. מעבר. Vadū. (lofa מעללים Opa, cogitatiōes.
 מענה. f. מענה. Tentorium מעמד Stat, substātia, subst
 rotundum, vel locus circū מעמסה On. onerosa. (stētia
 datus, vel iter, vel semita. מעמקים Profunda.
 מעדנות. מעדנים. f. מעדנות Deliciæ. מענה Iugerum agri, sul
 מעדר Sarculus, fossoriū. c. f. respōsio. (dolor, labor.
 מעים Viscera, vēter, vter? מעצבה Afflictio, tristitia,
 מעוג Torta, panis. subfānatio מעצד Ascia. lima. (difficile
 מעוז Fortitudo, petra. מעצור Detētio, phibitio,
 מעוק Cōtrit. f. testiculis. מועקה Angustia, tribula
 מעון Habitaculū, tēplū. tio, stridor.
 מעונן Ariolus. (bræ. מעקה Mur, test. f. scalæ.
 מעוף. f. מעוף. Nebula, tene מעמשים Praua. (stratura.
 מעור Nuditās מעות puerus מער Sculptura, similitudo, ica
 מעט Partū, pauxillū, modicū מערבה. f. מערב. Occidens,
 מעטים Pauci. (ola. occasus, vel negociatio.
 מעטה Palliū מעטיפות Palli מערה Speliūca. (collis.
 מעי Acerus. f. lapidū. f. deua מערה Declinū mōtis, seu
 (statio.

מַעְרָכָה .f. מַעְרָכָה	Ordina-	מַפְשְׁעָה	Membrum genita-
תּוֹ, dispositio, vel prelium,	le, vel turpitudō.		
vel acies, vel agmen.	מַפְתָּח	Apertio, apertura.	
מַעְרָכוֹת	Idē plu. f. agmina.	מַפְתָּח	Glauiſ, q̄ ostia ape-
מַעְרָם	Nuditās.	מַפְתָּן	Limen. (riūtur.
מַעְרָה	Terror, fortitudo.	מַצֵּב .f. מַצֵּב	Statio, tituluſ, ſta-
מַעְשִׂים	Op⁹, opa.	מַצֵּה	Idē eſt. (tua.
מַעְשָׁקוֹת	Calumniæ.	מַצֵּד	Arx.
מַעְשָׂר	Decima, decimatio.	מַצֵּה .f. מַצֵּה	Azimū, azima
מַעְשָׂר	Idem eſt.	מַצֵּהב	Fulgens, vel flauis
מַעְשָׂרוֹת .f. מַעְשָׂרוֹת	Decime.		vel color auri.
מַפָּח	Dolor, aboiatio, af	מַצְהָלוֹת	Hinnit⁹ pluraliter.
מַפּוֹח	Sufflatoriū. (ſiſtio	מַצְהָרָה	Arx. f. munitio.
מַפֵּל	Quisq̄liæ q̄ cadūt,	מַצְוָה	Præceptū, mādatū.
מַפְלָה	Rutna. (de frumēto.	מַצּוֹלָה	Profundum.
מַפְלֵת	Cadaver.	מַצּוֹק	Tribulatio, āguſtia.
מַפְלָאוֹת	Mirabilia.	מַצּוֹר	Obſidio.
מַפְלָגוֹת	Diuiſiones.	מַצּוֹרֵעַ	Leproſus.
מַפְלָצָה	Idolum priapi.	מַצָּח	Frons.
מַפְלָשִׁי	Extēſiões. f. ſemite.	מַצֵּל	Obumbrans.
מַפְנִי	A facie, a cōſpectu.	מַצְלוֹת	Tintinabula , ſu-
מַפְעָלוֹת	Op⁹, opa.		per frenum, vel cimbala.
מַפְץ	Interit⁹. f. cōſtractio.	מַצְלֵתִים	Cimbala.
מַפִּיץ	Iaculum. (c⁹ ſepar⁹	מַצְלָפָת	Cidaris.
מַפְקָד	Præceptū, iperitū. lo	מַצֵּעַ	Stratum.
מַפְרָצִים	Diuiſiones, portus.	מַצְעָר	Modicū. f. parut.
מַפְרָקָה	Oſſa, ceruices.	מַצְפָּה	Specula. f. ſpeculatio
מַפְרָשׁ	Expoſitū. declaratū	מַצְפָּה	Idem eſt.

מצר	Tribulatio. l. angustia	ductile, scilicet metallum.
מק	Fœtor. l. fauilla.	מקשורות Oves primi t̃p̃is.
מקנת	Malleus.	מר Amaritudo, vel stilus
מקדש	Sanctuariū, vel sancti	la, vel gutta. Esaiæ. 40.
	ficatio. l. electus. (t̃ioes.	מרא Ovis. l. aries, p̃guis.
מקהלים	Ecclesię. l. cōgrega	Et inde verbū, תמריא exal
מקה	Congregatio, scilicet	taberis. Iob. 39.
	aque, lacus. l. expectatio.	מרא. מר. Dominus. syrū est
מקום	Locus.	מראה Visus, visio.
מקור	Eos. l. vena. l. origo.	מראה Speculū. l. visio. (t̃io.
מקח	Acceptio.	מראה Fœda, turpis puoca
מקחות	Venalia.	מרבדים Ornamenta, funes. l.
מקמר	Thuribulum.	מריבה Iurgium. (tapetes.
מקמרת	Idem est.	מרבח Multiplicatio.
מקל	Virga, baculus.	מרבית Incrementum, mul-
מקלט	Refugium.	t̃iplicatio, vsura.
מקלע	Sculptura.	מרבעה Quadratū, q̃drata.
מקנה	Emptio. l. possessio.	מרבעת Idem est.
מקסם. l. מקסם.	Diuinatio. l.	מרבץ Cubile, accubatio.
	hariolatio.	מרבק Locus ad saginam
מקצה	Claudus. l. truncatus.	dum animalia.
מקצוץ	Angulus. (catio.	מרגלות Pedes. l. loc⁹ pedū.
מקרא	Vocatio, lectio, p̃di-	מרגמה Aceruus lapidum,
מקרה	Locus refrigerii.	vel aceruus mercurii. (geriū
מקרה	Cōtignatio dom⁹.	מרגוע. l. מרגעה Reges, refri
מקרה	Accidens.	מרד Recessio, p̃uaricatio.
מקרון	Cornua producēs.	מרודים Præuaricationes.
מקשה	Cucumerarium, vel	מרדף Persecutio. l. p̃secut⁹.

מֶרֶא Amara, amaritudo.	מֶרֶצֶע Subula.
מֶרוֹחַ Heritosus, vel com pressus in testiculis.	מֶרֶצֶפֶת Pavimentum.
מֶרוֹם Altum, excelsum.	מֶרֶק. I. Tersū, mūdissī
מֶרוֹץ. I. Cursus.	מֶרֶק Ius carniū. (mū.
מֶרוֹחַ Fel, amaritudo.	מֶרֶקַח Confectū, conditū.
מֶרוֹרִים Amaritudines.	מֶרֶתִים Dominātes, rebellā
מֶרוֹרוֹת. I. Idē ē.	מֶרֶשֶׁעַ Impiissima. (tes
מֶרוֹחַ Cōiuiū Mֶרוֹחַ Factio	מֶשֶׂא Eleuatio. on. I. pphā
מֶרַח Latitudo, dilatatio.	מֶשֶׂא. I. Fraus, deceptio.
מֶרַח Lauacrum.	מֶשֶׂא. I. Debitum.
מֶרַח Procul, lōge, lōgiqu	מֶשֶׂא. I. Hauritiones, idest
מֶרַח Craticula, sartago.	מֶשֶׂא. I. loca vbi aquæ hauriunt.
מֶרַח Limat, polit	מֶשֶׂא. I. Petitiones. (cni.
מֶרַח Rebello, contentio,	מֶשֶׂא. I. Caspelle auree. I. vn
מֶרַח Conuentiones.	מֶשֶׂא. I. Part, cōtritio, vulua
מֶרַח Amaritudo. (rissim	מֶשֶׂא. I. Eleuatio, protectio,
מֶרַח Pauor. Leuiti. 26.	מֶשֶׂא. I. exaltatio.
מֶרַח Equitatus, currus,	מֶשֶׂא. I. Error. I. ignorātia.
מֶרַח ascensus.	מֶשֶׂא. I. Desolatio, deuasta
מֶרַח Idē ē. I. qdri	מֶשֶׂא. I. tio, calamitas, miseria.
מֶרַח Deceptio, fra. dol.	מֶשֶׂא. I. Conuersio, auersio.
מֶרַח Conculcatio.	מֶשֶׂא. I. Error. I. ignorantia.
מֶרַח Malus, malefacies.	מֶשֶׂא. I. Remus. (m.
מֶרַח Pessimī, malignātes.	מֶשֶׂא. I. Sepes. cooptoriū, ra
מֶרַח Pastus,	מֶשֶׂא. I. Consumatus, perfe
מֶרַח Sanitas, medicīna,	מֶשֶׂא. I. ctus, pacificus.

משולש Trinus, trisēns.

משומם Desolatio, stupefactus, tristis, merens.

משור Serra.

משורה Mensura.

משורר Cantor.

משוש Gaudium, lætitia.

משור Retortum, s. filum.

משה Oleum, syrupi est.

משחמא Mensura, syrū est.

משחה Extentus, victus.

משחה Vnctio.

משחק Ridiculum.

משחר Mane, diluculum.

משחת Corruptū, debile.

משחח Extensio, siccatio.

משחמה Cōminatio, odiū.

משמר Ratio, descriptio.

משי Subtile, s. sericum.

משיח Vnctus, vel christus.

משר Nomē viri, s. puicię.

משכב Cubile, cubatio, s. lectus.

משכן Tabernaculum.

משכנות Tabernacula.

משכרה Precum, vel merces,

pictus, vel cogitatio.

משכית Insignis, s. pictura.

משכיות Picturę picti, vel ti-

tuli, vel cogitationes.

משל Proverbium, parabola, comparatio.

משל Poteſtas, dñatio, dñū

משלה. s. משלה Idem est.

משלוח Missio, immissio.

משלחת. s. משלח Idem est.

משלש Tres, vel trimestre.

משמה Desolatio, stupor.

משמן Pinguedo, crassitudo

משמע Auditio, auditus, fama

משמרה. s. משמר Custodia,

משמרת. s. משמרת Custodie.

משנה Secūda, s. Deutero.

משנים Vestes, s. arietes duo

rum annorum.

משסה Direptio, deuastatio.

משער Linitio, salus, lenitas

משעל Semita angusta.

משען. s. משען Sustentatio, ro-

משענה Idem est. (bur.

משפח Pustula, iniquitas.

משפחה. s. משפחה Cognatio, familia,

משפט Iudicium.

משפתים Terminī, s. agnina-

משק Procuratio, gubernatio

משק natio pcurator, s. siccitas.

מששק. s. מששק Siccitas.

מִשְׁקָה Potū dās, pincerna.	מִתֵּן. 1. מִתְּנָה. 1. מִתַּת Donū,
מִשְׁקָל. 1. מִשְׁקָלִית Statera, li.	מִתְּנֹת Dona. (munus.)
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Pōdera	מִתְּנֵן Dona. syrum est.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Pōdera	מִתְּנֵן Virescens.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Superliminare.	מִתְּנֵן Dulcis, dulcedo
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Limpidissimū, vel	מִתְּנֵן Dulcedines.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים purissimū, vel profunditas.	מִתְּנֵן De icipietib' a l'ra n num.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Qd ab alio expmif	מִתְּנֵן Obscuro, nunc.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Imperiū, dominiū.	מִתְּנֵן Vter, lagena. (magnus)
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Explicās. 1. circules.	מִתְּנֵן Admirabilis, fortis,
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Incendia.	מִתְּנֵן Magna, magnificata
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Fistula. syrū ē.	מִתְּנֵן Pulchra, v' formosa
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Vas, vel scutella, vel	מִתְּנֵן Inutilis, aboiabilis.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים craticula, vel fartago.	מִתְּנֵן Eloquiū, b'ū, fmo.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Mortuus.	מִתְּנֵן Fidelis.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Mortui. Littera mē	מִתְּנֵן Adulteria.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים cum cere, & quando venit	מִתְּנֵן Opprobriū, blasphe
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים cum seua significat viros. 1.	מִתְּנֵן Gemitus. (mia.)
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים homines, vt Psalmus. 16.	מִתְּנֵן Illuminās, illumiat.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Palea, vel palea.	מִתְּנֵן Speciosa, pasqua, arua
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Frenum.	מִתְּנֵן Vanū. 1. cōcauū inas
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Quando. (deor)	מִתְּנֵן Propheta. (ne)
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Qui imitat ritū iu	מִתְּנֵן Confusus.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Numerus. 1. mēsurā.	מִתְּנֵן Donum. syrum est.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Sanitas.	מִתְּנֵן Profunda.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Labor, fatigatio.	מִתְּנֵן Lagena, vter. 1. psalteriū
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Noxi. 1. infanies.	מִתְּנֵן Vilis, stultus, auarus.
מִשְׁקָלִים. 1. מִשְׁקָלִים Lūbus, lūbi.	מִתְּנֵן Cadaver.

נבלה	Fatuitas, nefas, stultitia	נדר	Vagina, merces.
נבלי	Cōcent ⁹ . Umbres.	נדר	Votum. (tatio.
נברשתא	Cadelabrū. syrū ē.	נרה. נרה. נרה	Reques. lamē
נגב	Meridies, auster.	נהללים	Foramina, vel ge
ננד	E regione, corā, āte i		nus arboris humilis.
נגדה	Idē est. (cōspectu	נהמה	Gemitus, fremitus.
נגיד	Dux, principes.	נהר	Fluvius, flumen.
ננה	Splendor.	נהרה	Lumen.
ננרא	Idē. aurora. syrū ē.	נהרו	Lumē itellect ⁹ . syrū ē
ננהות	Splendores. (stes.	נואש	Desperans, disidens.
ננות	Dolētes, squalide, tri	נוד. נוד	Motus, secretio
נוגי	Idē. nugæ. se. b. hie.		ra. secundum beatū Hiero.
ננה	Cornupeta.	נוה	Decora, speciosa.
ננינה	Psalterium, organū.	נוה	Habiculum.
ננע	Plaga, percussio.	נולי	Sterquiliniū. syrū est
ננף	Idē. pestis.	נומה	Dormitatio.
נד	Accernus, moles.	נועז	Impudens.
נד	Profug ⁹ , trāsmigrās.	נוצה	Pluma.
נדבה	Volūtariū, spōtaneū.	נור. נורא	Ignis. syrū est
נדיב	Volūtari ⁹ , princeps.	נותר	Reliquum.
נדיבה	Principalis.	נזיד	Pulmentum, coctio.
נרבר	Ordo. syrū est.	נזם	Ornamentū auris. l.
נדגלות	Acies ordinatæ. scilicet signa atque vexilla.	נזק	Damnū, nocumētū.
נדה	Merces.	נזר	Separatio, sc̄ificatio
נדה	Menstruata.		corona, diadema, cōsecratio
נדהם	Conturbatus.	נזיר	Nazare ⁹ . l. separat ⁹ . f.
נדון	Certans.		a vino. cōsecrat ⁹ , sc̄ificatus.

נחלה	Torrēs, riu. Au.	נחחין	Incensum, vel suauis
נחלה	Infirmetas. (vallis.	נחחין	tates, incensa. syrum est.
נחלה	Hæreditas.	נחחין	Filius, progenies, po
נחלות	Hæreditates.	נחחין	ster. Et inde verbum
נחלות	Hæreditates, vel no	נחחין	idest filiabitur. f. pmanebit.
נחלות	men instrumenti musici.	נחחין	Lucerna, nouale. f. pmanebit.
נחמד	Desiderabile.	נחחין	Iugum. syru est.
נחמה	Consolatio.	נחחין	Honorabilis, incli
נחנו	Nos. נחר	נחחין	tus, nobilis, gloriosus.
נחרה	Hinnitus. f. fremitus.	נחחין	Nepos, idest filius fi
נחרצה	Cōcisa, decisa, cōsus	נחחין	lii. f. stirps. fm btm. Hie.
נחש	Auguriū, serpēs, colu	נכה	Glaud, debilis pedib
נחשת	Aes, creū, æneū. (ber.	נכה	Idē est. f. nomē pprū,
נחשתים	Cōpes. des.	נכון	Rectū, certū, firmū,
נחשתין	Anriscalū. f. æneū.	נכח	Coram, in cōspectu,
נחת	Descētio. f. requies.	נכח	contra, e regione.
נחל	Onus, onerosum.	נכחה	Directio eqtas. f. rectū
נחילי	Onerati.	נכחות	Recti, recta.
נמע	Plantatio, germen.	נכסים	Diuitiæ, substantia.
נמיעים	Plantationes.	נכר	Alienatio. gena.
נמף	Gutta, vel stilla.	נכר	Alienus, extraneus.
נמף	Species aromatica. f.	נכאת	Aromata.
נמיפות	Monilia. (fracte.	נלוז	Illuor, tumultus,
נמישות	Propagines, ramī	נלוז	infamis, fm btm. Hiero.
נמב	Fructus. (arboris.	נמבזה	Vile. f. contemptū.
נמדה	Mot. ta. instabilis	נמלה	Formica. ex.
נמחה	Suaue, placēs. f. suauitas	נמר	Pardus, pardi.

נס Signum, signa, vel exaltatio, vel eleuatio.	נפל Abortiuus.
נס Furor, tristitia. dolor. sy. ē	נפלאה Admirabilis.
נס Circuitio, vel causa,	נפלאות Mirabilia.
vel volūtas. fm. btm Hie.	נפלים Gigātes
נס Libatio, libamen.	נפן Allisio
נס Principes.	נפיקתא Sumptus. syrum est.
נס Milium.	נפש נפשיות. l. נפשים Aia. ē.
נס Primus mensis.	נפת Fauis.
נעות Iniqua, peruersa.	נפת Prouincia, regio, vel nomen proprium loci.
נעלים נעל. l. Calciamētū. ta.	נן Accipiter.
נעלים Idem est. in duali.	נציב Statua, statio.
נעלות Calciamenta.	נצה נצנים Flos, flores.
נעים Iocundus, egregi⁹, decorus, suauis.	נצח Virtus, sanguis, for/ titudo, sempiternū. (tiofa
נעם Decor, iocunditas.	נצחת Fortis, ppetua, cōtē/ נצין Scintilla.
נעומות Decores.	נצר Custos.
נעמן Decorus, fidelis, fm beatum Hiero. Esaiā. 17.	נצורים Custodes. (cultē.
נעצוין Saliuncula.	נצורות Res obseruatē & oc
נעצוצים Fruteta. (scēs.	נצורת Obseruata, occulta.
נער Puer, iuuenis, adole	נצורים Loca deserta, delu/ נעורים Pueritiē. l. iuuetutes.
נעורות Idem est.	נצר Flos, virgultū. (bra
נער Excussio, tēpestas.	נקה Cauerna, foramē. fir
נערת Stuppa. l. paula.	נקבה Feemina. (fura.
נערת Fraudulēta. i. derro	נקד Pūctū, stigma, macu
נערת Carbūculus. (gātta, נוקדים	נוקד Pastor. (la.
	Pastorales.

נקודים Crustulæ panis comminuti.	נשיקה.י. נשיקות Osculū. a נשר נשרים Aquila, a qlæ.
נקר Mūd, inocēs. (cētia נקיון Mūditiā. i. no	נשתון Accusatio. syrū est.
נקלה.י. נקל Leue, leuitas, ignominia.	נתיבה Semita, via.
נקמה.י. נקם Vindicta, ultio	נתח Membrū, frustrum.
נקפה.י. נקפה Excisio, fur- niculus.	נתינים Nathinei, qui erant traditi in ministeriū tēpli.
נקשה Durus, vel indurat⁹.	נתק Tinea, vel lepra capi- tis, vel macula.
נקבת Foramen, scissura.	נתר Nitru, q̄ pāni mūdāt
נר Lucerna. (tor.	De incipientibus a a littera ס chamach.
נרנן Sufurro. i. murmura	סס Tinea.
נרד Nard⁹. species aroma	סאה Mēsurā, s. modius.
נרדים Nardi. (tica,	סאים Mensuræ. (suræ.
נשיא Princeps.	סאתים Sata, modii. i. duç mē
נשיאים Príncipes. i. nubes.	סאסאה Duplex mēsurā, vel mēsurā cōtra mēsurā fm. b.
נשיה Oblitus.	סאון Bellās, pugnās. (hie.
נשים Mulieres. i. vxores.	סביב Incircutu, in gyro.
נשר Vsurā, fœnus. (ra.	סבא Potator. ebrius, co- messator. i. vinū. i. cōuiuiū
נשכה Gazophylatiū, came	סבא Senex. syrū est, vel nomen propriū viri.
נשכות gazophylacia. camerę	סבאים Viri de faba.
נשמה Defolatio, stupor.	סבה Causa. i. circuitio.
נשמת.י. נשמה Spiraculum, halitus, spiritus.	סבר Vepres, ramus, filua.
נשף Caligo, vesper, nox.	סבר Cubile.
נשפה Caliginosus, excelsus	
נשק Arma, armamētariū	

סנכני Condensa.	סורה Captiua, contristata.
סנכל Onus, tributū.	סורר Peruersus, cōtumax.
סנלות Onera.	סוררים Peruersi, vel recedētes. scilicet a via recta.
סנלה Thesaurus. ꝑ. peculiū	סורי Prauum, palmites.
סנלם Princeps, magisteratus, principes.	סור Nomen est cuiusdā portæ in tēplo salomonis.
סנניא Principes, duces. sy. ē	סות Palliū. ꝑ. cooptoriū.
סנר Carcer, cauea. ꝑ. catena	סחבות Panni veteres.
סנר Interius.	סחי Abrasio, erradicatio
סנור. ꝑ. סנר Aurū purissimū	סחר Mercator, negociator
סנורי Frigus, vel impetus imber.	סחורה. ꝑ. סחר Negociatio, mercimonium.
סד Neruus, vel cīpus.	סחרה Clypeus rotundus.
סדן Sindon, linteū, sindones.	סחרת Parius lapis.
סדר Ordo, ordines.	סחיש Regeriatio. i. spōte pu
סדר Tornatile, rotundū.	סיג Scorīa, rubigo. (lulās
סדר Carcer. ꝑ. lac⁹ rotūd⁹	סיר Lebes, olla, spīna, tri
סוג Recedens, declinās.	סירי Spīnæ. (bulus
סונה Vallata. ꝑ. circūdata.	סוק. ꝑ. סופה Vmbraculum, vel tabernaculū. ꝑ. tentoriū.
סוד Secretum, consiliū, conciliū.	סוכך Protegens, vel protectio, vel vmbraculum.
סוס Aequ⁹, hīrūdo.	סכל Stult⁹, fatu⁹, insipies.
סוסה Aequitatus.	סכל Stulticia, fatuitas, vel intellectus.
סוף Finis, terminus.	סכלות Stulticia, insipietia.
סוף Iuncus, pelagus.	סכנה Periculum.
ים סוף Mare rubrum.	
סופה Turbo, tempestas.	

סֶכֶן Cellarium, apotheca	סֶנְפִּיר Penula. f. piscium.
vel qui habitat in tabernaculo, vel thesaurarius.	סֶעָה Cōmotio. f. tēpestas.
סֶכְנֶת Cubicularia.	סֶעִיף Ramus, cacumem, cauerna, cogitatio.
סֶכֶר Lacuna, stagnum.	Et inde verbū סֶעָף. f. סֶעָף
סֶכּוּת Tabernaculum.	idest fregit. f. scidit Esa. io.
סֶל סֶלִים Canistrū cartallus, canistra. (stra, cartalli.	סֶעָפִים cogitationes. f. male סֶעָר. f. סֶעָר Turbo, tēpestas
סֶלִים Idē ē סֶלִים סֶלִים Cani.	סֶף Peluis, crater. hydrīa. limē
סֶלֶה Semper.	סֶפִּים Hydriæ, liminaria.
סֶלֶלֶה Ager, munitio.	סֶפּוֹת Tapetia.
סֶלִיחָה Propiciatio.	סֶפּוֹחַ Pustula, plaga.
סֶלִים Scala. (cultū.	סֶפִּיחַ Regerminatio.
סֶלִין Spina, tribulatio, offēdi	סֶפֶל Phiala, concha. (19.
סֶלִינִים Spīnæ, subuersores.	סֶפּוֹן Laqueariū. f. abscondi
סֶלֶע Petra, rupes.	סֶפִּינָה Nauis.
סֶלֶעס Gen ⁹ locustę. f. attach ⁹	סֶפֶק Cōcussio, oppressio.
סֶלֶף Peruersio, mutatio.	סֶפִּירָה. f. סֶפִּירָה Narratio, nu
סֶלֶת Simila סֶפִּים Aromata.	meratio. (numerals.
סֶמֶדֶר Vineā in flore.	סֶפֶר Scriba, doctor, l ^r at ⁹ . f.
סֶמִיכָה Pallium.	סֶפֶר Liber, volumē. f. ep ⁹ la.
סֶמֶל Imago, idolum.	סֶפִּרוֹת Litteraturæ. (sus.
סֶמֶן Mil ⁹ סֶנָה Rubus.	סֶפִּיר Saphyr ⁹ , lapis p ⁹ ctor
סֶמֶן Mons rubi, in quo	סֶפֶרד Hispania. f. bospho
dominus apparuit.	rus, fm btm Hierony.
סֶמֶרִים. f. סֶמֶרִים Cęcitas. tes.	סֶרָה Recessio. f. p ⁹ uaricatio
סֶמֶפִּיָּא Symphonia. syrū ē	סֶר Tristis, idignās. (syr ē
סֶמֶנֶס. f. סֶמֶנֶס Ram ⁹ , fruct ⁹ .	סֶרָבֶל Gen ⁹ vestimēti. f. brachę

סָרִיָּה. לֹרִיקָה. <i>Lorica.</i>	עֵבֶת <i>Dēsū, frōdosū, vīculū.</i>
סָרִיָּה. <i>Thiarae.</i>	עֵבֶתִים <i>Cōdēsa. ensae. frōdes.</i>
סָרִיָּה. <i>Prīncipes. syrum est.</i>	עֵבֶתִים <i>Cātica lenonum.</i>
סָרִיָּה. <i>Prīncipes, satrapae.</i>	עֵוֶבֶב <i>Organum.</i>
סָרִיָּה. <i>Eunuchus, vel priua-</i>	עֵגֶל <i>Rotundum, vitulus.</i>
<i>tus testiculis.</i>	עֵגֶל <i>Ornamentum, rotū-</i>
סָרִיָּה. <i>Arbustum, ramus.</i>	<i>dum. scilicet dextralia.</i>
סָרִיָּה. <i>Vrtica, spina.</i>	עֵגֶל עֵגֶלָה. <i>Vitulus. la.</i>
סָרִיָּה. <i>Hyems</i> סָתוּם <i>Occultū</i>	עֵגֶלָה <i>Currus. l. plaustrum.</i>
סָרִיָּה. <i>Locus abscon-</i>	עֵגֶלָה <i>Plaustra.</i>
<i>ditus. l. absconditus. l. latibulū.</i>	עֵגֶר <i>Hirundo.</i>
De īcīpiētīb a līra y hain.	עֵד <i>Donec, eternū. l. eter-</i>
עֵבֶב <i>Nubes, vel spissum,</i>	עֵד <i>Testis. (nitas.</i>
<i>grossitudo.</i>	עֵדָן <i>Adhuc. l. vsq; adhuc.</i>
עֵבֶד <i>Seruus, minister, fa-</i>	עֵדָה <i>Ad huc.</i>
עֵבֶדִים <i>Servi. (mulus.</i>	עֵדָה <i>Præda, spoliū.</i>
עֵבֶדוֹת <i>Servitus, opus,</i>	עֵדָה <i>Testimonium.</i>
<i>ministerium.</i>	עֵדוֹת <i>Idē ē. l. testamētum.</i>
עֵבֶדוֹתָא <i>Opus. syrum est.</i>	עֵדִי <i>Ornamentū, ornat⁹.</i>
עֵבֶדוֹתָא <i>Familia opatiū. l. op⁹</i>	עֵדָה. <i>Voluptas.</i>
עֵבֶר <i>Grassitudo, pinguis.</i>	עֵדָהִים <i>Deliciæ.</i>
עֵבֶת <i>Pignus. (argilosa.</i>	עֵדָהִי <i>Delicata, tenera.</i>
עֵבֶתִים <i>Densum lutum.</i>	עֵדִינוֹ <i>Tenerrimus.</i>
עֵבֶר <i>Trās, exaduerso, ate</i>	עֵדָן <i>Tempus. syrum est.</i>
עֵבֶרִים <i>Idem plu. (pars.</i>	עֵדָף <i>Reliquum.</i>
עֵבֶרִים. <i>Hebreus. æi.</i>	עֵדֶר <i>Grex.</i>
עֵבֶרָה <i>Ira, indignatio.</i>	עֵדֶשִׁים <i>Lentes. (pl⁹</i>
עֵבֶרָה <i>Frustrū, frumētū. ps fru-</i>	עֵד <i>Adhuc, vltra, rurs⁹, am-</i>
<i>(ges.</i>	<i>Tor</i>

עונה Torta, panis. dictio cōposita. f. nomē defcti.
 עון Iniquitas, peccatū. עז Fortis. f. impudens.
 עונות Pctā, iniquitates Fortitudo. f. Fortis. udo. virtus.
 עועים Vertigines, iniquitates. עזר Nomē auis. f. haliēt.
 עולה Iniquitas. עזרה Mercatū, nundina.
 עול Iniquus. עזקתא Annul⁹. f. ē.
 עולה Holocaustū, hostia. עזרה Adiutoriū, auxiliū.
 עולות Holocausta. עזרה Atriū templi.
 עולות Iniquitas. tes. עט Calamus, stilus.
 עולות Racemi remanentes post vindemiā. עמא Consiliū, lex. syrū ē.
 עול Infās, puul⁹. li. עמלף Vespertilio.
 עול Infans, paruulus, עמן Viscera. f. vas in quo
 vindemiator. lac mulgent.
 עוללים Paruuli, videmiato עמרה Corona, diadema.
 עול Iugum. (res. ער ערים Aceruus. f. lapidū.
 עונה Tpus עונן Ariol⁹. עוט Auīs, volucris.
 עוף Volucris, volatile auīs עים Fortitudo.
 עיפה Nebula. ofū. obscur⁹ עין. f. עין Ocul⁹, aspect⁹, co
 ער Excitās. magr. fe. b. Hie. עינים Oculi. (lor, fōs.
 עיר Vigiles. syrū ē. עינות Fontes.
 עיר Hostis, æmulus. עיר Ciuitas. f. vrbs ci
 עיר Cetus, ceti. עיר Hostes. (uitates.
 עיר Cēcitas. f. cec⁹. עיר Ciuitates.
 עור Pellis, cutis. עיר. f. עיר Pull⁹. f. asini.
 עור Fauilla. syrupum est. עיש Sid⁹, cōstellatio, vesper⁹
 עז Capra, capræ. עכבר Mus עכביש Aranea
 עזאזל Caper emissari⁹. & ē עקס Monile, cōpes, calcia
 mētū.

עֲכָשׂוֹן Aspis.	עֵלָם.י. עֵלָמָא Sæculum, vel
עֵל.י. עַל Sup, supra, in, ad,	sempiternum. syrum est.
apud, prope, iuxta, pro, pro	עֵלְמִין.י. עֵלְמִיָּא Sæcula. sy. ē.
pter, aduersus, contra.	עֵלְמוֹת Dicitio cōposita est. i.
עֵילָא Occasio. syrum est.	super mortem. i. occulta.
עֵלָב Balbus.	עֵלוֹם Adolescētia, iuuetus.
עֵלָה Folium, ramus.	עֵלוֹם Occultum.
עֵלִי.י. עֵלִים.י. Folia. i. frōdes.	עֵילָעָא Costa. i. lat. syru est.
עֵלִיָּה Iniquitas.	עֵלְעִין Costæ, latera. syru ē.
עֵלְיוֹן Holocausta. syru est.	עֵלְיוֹצוֹת Exultatio.
עֵלִי Exultās, let. gloriofus.	עֵלְקָה Sanguisuga.
עֵלְיוֹה Idē. fœ. עֵלִי Pilū.	עֵלוֹת Fætæ, vel lactantes.
עֵלְיָא Excelsus. i. si. syru ē.	עֵם Cū, iuxta, i, cōtra, aduersū
עֵלְיָה Cœnaculū. i. victima	עֵם עַמִּים עַמִּים Popul. li.
vel holocaustū. 2. Paral. 9.	עֵם עַמִּין.י. עַמִּיָּא Populi. sy. ē
עֵלְיָה Armus. i. foemur.	עַמְדָּה Statio עַמְדֵי Mecū.
עֵלְיָה Vas paruū fictile. i. p	עַמּוֹד Columna.
batur. fm btm Hierony.	עַמַל Labor, fatigatio.
עֵלְיָה Consilium, vel cogi	עַמַל Laborans.
tatio, vel causa, vel studiū.	עַמֵּק Profūd. dū. ditas.
עֵלְיוֹן Excelsus, altissimus,	עַמֵּק Profūditas. dū, deorsū
superior, vel exēplū.	עַמְקָה עַמְקָתָא עַמְקָה. sy. ē
עֵלָם Puer, iuuenis, adolescēs	עַמֵּק Vallis עַמְקִים Valles
עֵלְמָה Virgo, abscondita,	עַמְרִים Manipulus. li.
vel adolescētula. i. puella.	י. gen. mēsurę. f. gomor.
עֵלְמוֹת Adolescentulæ.	עַמִּיר Fœnum, manipul.
עֵלוֹם.י. עֵלוֹם Mundus, sæcu	עַמִּר Lana. syrum est.
lum æternum. i. semper.	עַמֵּת Socius, proximus.

- עַמַּת *Contra, ē regione.* labor, tristitia.
 עֲנָן *Nubes עֲנַבְּ. Vua עֲצָבוֹן. Idem est.*
 עֲנָג *Deliciæ, delectatio, עֲצָב Vas fictile. f. substantia, pecunia. f. iniquitas, idolū.*
 עֲנוּת *Afflictio, paup. עֲנִי Paup, humilis, egen. res. f. sculptilia, simulachra.*
 עֲנוּה *Modestia, māfuetudo humilitas. (milis. עֲצָה Spina dorsi.*
 עֲנוּ *Mitis, māfuet, hu עֲצָל Piger עֲצָלוּת. f. עֲצָלוּת. f. Pigredo, itia.*
 עֲנוּיִם *Mites, mansueti. עֲצָלוּתִים Pigritie. (tiplicat*
 עֲנִין *Labor, occupatio, ne עֲצִים Fortis, robust, mul gociū, cura. f. afflictio. (busta עֲצִים Fortitudo, robur.*
 עֲנָף *Ram, ppago. frōdes, ar עֲצֵם Os, offis. f. substantia. f. ebur. f. idē. ipse met. articul.*
 עֲנָף *Torq̄s. monile, gigas עֲצָר Retētio, clausura, āgustia*
 עֲנָשׁ *Damnum, multa. עֲצָרָה. f. עֲצָרָה. f. Colle*
 עֲסִים *Mustū. f. succ, dulcis עֲצָרָה. f. Colle*
 עֲפָאִים *Ramus, frons, עֲפָא Ramus, frons, ctio, cōcurf pp̄l i vnū locū rami, nemora. עֲצָר Dñū, regnū, opes.*
 עֲפָל *Tenebræ, tenebro עֲקָב. f. עֲקָב Calcanē, plāta. f. fū, vesp. f. nomē ppriū עֲקָבוֹת Vestigia. (pedis. vestigiū turris, vel arcis. vel templū. עֲקָב Propter, eo qđ, retribu*
 עֲפָלִים *Emorroides. עֲקָב Præus, iniquus. (tio.*
 עֲפָעִי *Palpebræ. עֲקָבָה Infidie, infidiosa.*
 עֲפָר *Pulvis, terra, cinis. עֲקָד Camera. f. loc vbi pa stores solēt ones ligare vt tō*
 עֲפָר *Hinul עֲפָרָת Plūbū. Aial. maculosū. (deat.*
 עֲפָרוֹת *Gleba. עֲקָלָתוֹן Peruersus, tortuos.*
 עֵץ *Lignum, arbor. עֲקָלָלוֹת Prauitates, puerfa*
 עֲצָב. f. *Dolor, afflictio, Steri*

עקר Sterilis. m. עקרה Idē ē. f. ערלים Incircūcisi. f. phisi
 עקר Radix, stirps, germē. ערום Callidus. (ti. f. imūdi
 עקרב Scorpio. (trūc. ערמה Astutia, calliditas.
 עקש Peruersus, prauus. ערום. f. עירום Nudus. citas.
 עקשות Peruerſitas, pūitas. עירומים. f. עירומים Nudi
 עריר. f. עריר Solus, orbat, ערמה Aceruus, cumulus.
 absque liberis. ערמות. f. ערמים Acerui.
 ערב Cōmixtio muscar. ערמון Platanus, nomen ar
 ערב Salix, arabia, fideiussor boris, scilicet castaneus.
 ערב Vespa, occidēs, nox. ערם Massa, pasta, pulmētū
 ערבים Vespe ערבים Salices ערער Nomen proprium
 ערב Coruus. (pmiscuū loci. f. mirica arbor.
 ערב Subtegmen. f. vulgus, ערער Hūilis, vac. f. mirica
 ערב. f. ערב. f. Destū. solitudo ערופי Caligines, coeli.
 ערבה Fideiussio. (cāpestris. ערף Ceruix.
 ערבו Arabs. f. ligua arabica ערבול Caligo, obscuritas,
 ערבים Arabes ערבון Pignus ערץ Fractura. (tenebrę.
 ערבות Cāpeſtria, deferta. f. ערין Fortis, robustus.
 ערונה Areola. (coeli. ערש. f. ערש. f. Lectus. f. stratū. a.
 ער Excitās. f. magister. עש Tinea, x. mis. f. nomē si
 ערד Onager. i. asinus siluestris deris coelestis. f. arctur. se. b.
 ערוה Turpitude, ignomi עשב Herba. f. centū. (hiero.
 ערות Herbe, gramia. (nia. עשבות Herbe, foena.
 עריה Nudatio. f. nuda. f. su עשן Fumus.
 citans. f. confusione plena. עשק Calumnia.
 ערך Ordinatio. f. stimatio עשיר Diues עשר Gaza.
 ערל Incircūcissus, ppuclat עשרון Decima pars.
 ערלות. f. ערלה. f. Preputiū. a. עשרות. f. Decinae.

עשרה Decem, masculinū.

עשר. פ. עשר Decē. fœ.

עשרות Denæ.

Decim⁹.a. עשירי עשרות

עָשׂוֹר Decachordus, instru-
mentum musicum.

עשר Decimus, decem.

עֲשִׂירִית Decimatio.

עשרים Viginti. f. bis decē.

תַּשׁוּבָה. תַּשׁוּבָה Cádiz, lucid⁹

ကမ္ဘာပျံ့ Cogitatio.

עשייתות Cogitationes.

עֶשְׂתֵּי עָשָׂר Vndecim mas.

עֶשְׂתִּי עֶשְׂרֵה Vndecim.fœ.

עֲשָׂתָר *Grex, fouium.* (cl. rius, aduersarius.

עֲשֵׂתָּרֹת *Greges. f. nomē p. lo* פֶּגֶר *Cadaver. morticinū*

Cadauera. פְּגָרִים. פ. נֶפֶשׁ נִפְגָּמָה. פ. עֲשֵׂתָרֶת.

Redē. פְּדִיּוֹם. פְּדִיּוֹן. (idoli) Tps, hora. עַתָּה יְהִי

תהו Horæ.

עֲתִיד Futur², præparat². פִּדְר Adeps. פֶּה Os. fab ore

עתידות Futura, tempora. פֶּרִים Ora, vel acies.

Ora. Principi **פְּרִיטָא** Hirci, hēdi, p̄rīcipes **עֲתוּדִים**

נִּינְיָ Nunc.

עָתִי Paratus. I. assuetus.

Vet. P. antiquo עֲתִיקָה. P. עֲתִיקָה

עֲתִיקִים Antiqui, vetera.

עֵתֶר Nebula. (tio.

Depcatio, multiplica פור Sors. Ester. 3. עֲתָרַת

Tord

כורה Torcular, lagena.	פִּלְגִּים. פִּלְגִּיָּה Riuuli, diuifiones, vel riui.
כורת Cardio Cardines	פִּלְגִּיָּה Diuifio, dimidiū. ſy. ē.
כִּתְּה. פִּתְּה. Grinis. turpitudō	פִּלְגִּיָּה Diuifio.
כִּתְּה. Infipies, puul ⁹ , ſtult ⁹	פִּלְגִּיָּה Concubina.
כִּז Aurum obrizum.	פִּלְגִּיָּה Concubinae.
כח Laqueus.	פִּלְגִּיָּה Idem plu.
כחור Pauor, formido, terror	פִּלְגִּיָּה Duces, principes.
כחור. פִּחור. Princeps, dux.	פִּלְגִּיָּה Duces, principes. ſy. ē.
כחות Duces, principes.	פִּלְגִּיָּה Feflinatio, temeritas, vel miraculum.
כחות. פִּחות. Duces, principes. ſy. ē.	פִּלְגִּיָּה Carbo, pruna.
כחח Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Figulus. ſyrum eſt.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Fouea, foſſa. (lepre.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Corroſio, cōfoſſio. ſ.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Lapis p̄cioſus. ſ. topa
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Apertura. (zi
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Preeminētes. ſ. ſcul
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Malletus. (pture.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Thiara. ſyrum eſt.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Interitus, ruina.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Cinis.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Piguedo, aruia
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Lagūcula, lēticula.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Miraculū, mirabile.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Mirabilis. ſia.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Riu ⁹ , flumē, diuifio.
כחח. פִּחח. Feflinatio, temeritas, vel miraculum.	פִּלְגִּיָּה Angul ⁹ . ſi.

גֶּמָא Gēma. l. margarita. פְּעֻמוֹת Anguli. Exodi. 25.
 גֶּמָא Gēma, margaritæ. פְּעֻמָּן Tintinabulum.
 גִּבְנוֹת. l. פְּנוֹת. Primo mane. מִדְּ. orbis. l. צִפְנֵת
 vel diluculū. l. hora matuti. מִדְּ. saluator mūdī, vel ab
 na. l. vesptina. (it. l. iteri. l. sconditorum repertor.
 פָּנִי. l. פְּנִים. Facies. l. vult. l. פָּצַע Vultus.
 פְּנִימָה Intus, vel intrinsecus, פְּצִירָה Retusum, vel lima.
 ab intus. (vel inter. l. פְּקִיד Prefectus, prepositus.
 פְּנִימִי vel פְּנִימִי Interior, פְּקִידון Depositum. l. repositum.
 פְּנִימִי. l. פְּנִימִים. Interior פְּקִיד Nomē. p. gētis. l. p. uicte
 res, interius, vel interiora. פְּקִיד Vides. l. prudēs. (nobiles
 פֶּס Fragmētū. l. pticu. פְּקַח קוֹחַ Aptio. l. aptio carceris
 la, vel articul. sy. ē. Dañ. 5. פְּקַע Colocynthis herba.
 פְּסִים Polymita, vel talari. פְּקַע Colocynthide. l. scul
 פְּסָנָה Locus altus. פְּרִ Taurus, vitulus. (pturē
 פְּסָנָה. l. פְּסָנָה Fragmētū. l. פְּרִים Vituli פְּרָה vitula. vacca
 pticula. l. placēta. l. placētula. פְּרוֹת Vacę פְּרָר olla, cacab.
 פְּסַח Transitus. פְּרָא Onager, ferus, siluestris
 פְּסָחִים Claudus, claudi. פְּרָאִים Onagri.
 פְּסָל Idolū, sculptile. פְּרָד פְּרָדִים פְּרָדָה Mul. li. la.
 פְּסִילִים Idola, sculptilia. פְּרָדִים Paradisus, hortus, salt.
 פְּסִלְתֵּי Pſalteriū. syrū est. פְּרִ Fructus.
 פְּעָלִים Opus, opa. פְּרִיִּים Nomē propriū loci. l.
 פְּעֻלוֹת Opus opa. (pbatissimū.
 פְּעֻס Vici, vna, ē. malle. an פְּרִיִּים Suburbana. l. nomē
 gul, semel, nūc, vestigiū, plā proprium loci. (rus. l. vic
 פְּעֻס Vices, vestigia, pedes פְּרִי Villa absq. muro. l.
 פְּעֻס Duab. vicib. l. bis. פְּרִי Fortes, ville, rura.
 Ferrū

פְּרֻזָּל Ferrū. sy. ē.	cundum beatū Hierony.
פְּרֻחָא Flos, liliū.	פִּישׁוֹן Phison nomē fluii.
פְּרֻט Particulare. (na vuar)	פְּשַׁע Præuaricatio, iniquitas
פְּרֻט Racem? parū. f. gra	פְּשַׁעִים Præuaricatiōes, ini-
פְּרֻץ Appressio, dura	פְּשַׁע Gressus, gradus. (qtates
seruitus, vel violentia.	פְּשָׁרָא. f. פְּשָׁר Expositio, so-
פְּרֻכָּא Cellula.	lutio, interpretatio.
פְּרֻס Gryphus.	פְּשָׁתָא Linū, lina.
פְּרֻס Persia	פְּשָׁתָא Bucella.
פְּרֻס Vngula.	פְּתָא Cibus, esca, panis.
פְּרֻע Coma. f. cæsaries capitis	פְּתָא Fragmenta, bucellæ.
פְּרֻע Vindicta, ultio.	פְּתָא Subito, statim, cōfesti.
פְּרֻע Vltiones.	פְּתָא Fascia pectoralis.
פְּרֻע Pulex.	פְּתָא Verbū. res. sentētia.
פְּרֻע Nomē p̄priū. fluii.	פְּתָא Idem. syrum est.
פְּרֻע Diuisio, percussio,	פְּתָא Latitudo. syrum est.
vel interruptio.	פְּתָא Insipies, puul? stult?
פְּרֻע Prædo, latro.	פְּתָא Insipientes, paruuli.
פְּרֻע Diuisio, dilaceratio.	פְּתָא Persuasio, deceptio, illecebra.
פְּרֻע Eques.	פְּתָא Ostiū, porta, iā
פְּרֻע Eqtes. f. vngulæ.	פְּתָא Aptura. (nuā, fores.
פְּרֻע Declaratio, explana	פְּתָא Sculpturæ, cælaturæ.
פְּרֻע Stercus, fimus. (tio.	פְּתָא Gladii, lāce. f. noua
פְּרֻע Exemplar. syru est.	פְּתָא culae acutæ. (plicatis
פְּרֻע Stercus alui.	פְּתָא Filū. f. vita ex filiis du
פְּרֻע Euphrates.	פְּתָא Peruersus, puerfa.
פְּרֻע Inclytus, p̄fectus, p̄ses.	פְּתָא Asp̄s. f. basiliscus.
פְּרֻע Inclyti.	פְּתָא Subito, fortuito.
פְּרֻע Multitudo. f. scel? se	

פִּתְרוֹן Interpretatio.

פֶּתֶשֶׁן Exemplar.

De incipientibus
a littera צ cadic.

צָאָה Sordes צָאֵל Umbra

צֹאן Ovis, pecus.

צֵאֲנוֹ Exitus.

צֶבֶד Tegmē. l. plaustrū tectū

צִנִּים Lecticæ.

צָבָא Exercitus, militia.

צְבָאוֹת Exercitus, turmæ.

צְבוֹ Volūtas. syrū est.

צִבִּי Hinul⁹, capol⁹. l. iclyt⁹

צִבֵּעַ Tictura. s. diuersorū colorū

צְבוּר Cōgregatio, aceru⁹.

צִנְתַּ Manipulus.

צֹד Lat⁹ לְצֹד Cōtra. syrū ē.

צִדִּים Latera, hostes.

צִדְדִּים Latera.

צִדָּה Cibaria, viaticum.

צִדְיָה Infidiatio, infidię.

צִיד צִידֵי Venatio. ator.

צִידִים Venatores. l. hostes.

צִדְקָה צִדְקָה Iustitia.

צִדִּיק Iustus.

צִהָב Flau⁹. l. color auri. l.

צִהָר Fenestra. (fulgēs.

צִהָרִים Meridies.

צִוָּאָה. l. צִוָּאִים Sordes. didi.

צִוָּחָה Clamor, vociferatio

צִוְלָה Profundū. (vlulat⁹.

צִוִּם צִוִּם Ieiuniū, ieiunia.

צִוָּה Oves צִוָּה Faus.

צִפֶּת Inundatio. (latio.

צִוְקָה צִוְקָה Angustia, tribu

צִוֶּר Petra acutissima, cul

ter. l. gladi⁹, nouacula. l. no

men prouinciæ. l. tyrus.

צִוֶּר Petra, fortis. l. deus.

צִוְרִים Fortes, petrę, rupes.

צִוָּאר Collum, ceruix.

צִוָּאִים. l. צִוְרָנִים Colla.

צִוְרָה Forma, figura.

צִחַ Candidus, clarus.

צִחוֹת Verba clara, & plana

צִחָה Idē ē. l. splēdores.

צִחִיָּה Siccitas. l. loc⁹ arid⁹.

צִחִיָּה Loca arida, & sicca.

צִחָן צִחָה. l. צִחָן Putredo. l. fœtor

צִחָק Risus. l. ludus.

צִחָר Candidū. l. nitidū.

צִהָרוֹת Nitentes.

צִי Nauis. l. trieris.

צִיָּה Siccitas, solitudo. der

צִיָּה Loca, sicca. (sertū

צִיָּה Sitis. l. loc⁹ sicc⁹. l. sicc

(tas.

Naues, trieres. צִמְאִים Sittientes.
 æthiopes, daemonia, vel be צִמְאֹן Sitis, vel dipsas.
 stia feræ. צִמָּת Cincin⁹ capillo
 Titulus.tumulus. rum, vel coma capitis, vel
 Speculę. id quod intrinsecus latet.
 Flos, ala, pēna, lamia צִמָּת Idē est. l. turpitudō,
 Picturæ. l. celature, secundum beatū Hierony.
 flores. (l. cardo. צִמָּד Par. l. iuga vnū. l. alio
 Legat⁹, nūci⁹, dolor צִמָּדִים Iugale. (rū aialitū.
 Dolores, errores, cō צִמָּדִים Armilla. llæ.
 Fimbria. (pages. צִמָּה Germen.
 Cicin⁹ capitis. l. flos צִמִּים Sittientes, vel illi q̄ ha
 Vmbra. bitāt in desertis, & habēt lō
 Vmbræ. צִמָּר Lana. (gā comā.
 Subcinerici⁹ panis. צִמָּרֶת Medula, vel cacumē,
 Ascella. sin⁹. l. caldaria vel summitas arboris.
 Phiala, vel vas. צִנָּן Spina, vepres, lācea.
 Imago, silitudo, statua צִנִּינִים Lanceæ. l. fudes.
 Imagines, silitudines צִנָּה Scutum.
 Loc⁹ obscur⁹. (ligo. צִנִּים Spinæ, vel arma.
 Vmbra mortis. l. ca צִנִּים אֶרֶץ Aridum. siccū.
 Costa, tabla. l. nomē loci צִנֵּעַ Humilis, modestus.
 Latera, tabulę, costę צִנֹּעִים Humiles.
 Cimbalum, obumbrans, vel gurgustium. צִנִּיפָּה Circumuolutio.
 Cimbala. צִנִּיפֹת Gidarīs Vite.
 Rubigo. צִנִּיפֹת Gen⁹ valis vt lagūcu
 צִנִּיפֹת Carcer. (la.
 Sitis צִמָּא Sitiens. צִנֵּר Fistula. l. canal. l. cataracta

- צֶנֶת־רֹאשׁ Canalis. f. rostrum. צֶנֶת־רֹאשׁ Vngues.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Rostra. (iceffus. צֶנֶת־רֹאשׁ Rana.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Gressus, passus צֶנֶת־רֹאשׁ Caput. f. colūne. (tor
 צֶנֶת־רֹאשׁ Gressus. in plu. צֶנֶת־רֹאשׁ Inundatio. f. for
 צֶנֶת־רֹאשׁ Gen⁹, vestis. f. terristrū. צֶנֶת־רֹאשׁ Tribulatio. Esa. 26.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Statuari⁹. rii. צֶנֶת־רֹאשׁ Pera pastoralis.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Clamor. צֶנֶת־רֹאשׁ Angustia, tribulatio.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Minim⁹, mior. puul⁹. צֶנֶת־רֹאשׁ Angustias. f. tribulas. f. hostis
 צֶנֶת־רֹאשׁ Speculator. f. cōtēpla צֶנֶת־רֹאשׁ Hostis. f. tribulans.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Speculatores. (tor. צֶנֶת־רֹאשׁ Hostes. f. tri
 צֶנֶת־רֹאשׁ Coopertorium. bulantes.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Scyph⁹. f. phiala, lechi צֶנֶת־רֹאשׁ Lapillus. f. gleba par
 צֶנֶת־רֹאשׁ Laganum. (th⁹. ua. f. fasciculus. f. sacculus.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Aglo. f. ps septētrional⁹. צֶנֶת־רֹאשׁ Sacculi. f. fasciculi.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Abscōditū, arcanū. צֶנֶת־רֹאשׁ Cicatrix quæ sit ex
 צֶנֶת־רֹאשׁ Aquilonaris. combustione.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Saluator mūdi צֶנֶת־רֹאשׁ Angustia. f. tribulatio
 vel absconditorū repertor. צֶנֶת־רֹאשׁ Refina. f. theriaca.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Regul⁹, aspis. f. basilisc⁹. צֶנֶת־רֹאשׁ Turris.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Idem est. צֶנֶת־רֹאשׁ Antra.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Fimus, stercus. צֶנֶת־רֹאשׁ Leprosus.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Supficies. f. gen⁹ sali צֶנֶת־רֹאשׁ Lepra, vel plaga.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Mane. syrū est. (cis. צֶנֶת־רֹאשׁ Nomen reptilis, scili
 צֶנֶת־רֹאשׁ Contritio, vel senten cet scrabrones.
 tia mane. f. corona. f. fertū. צֶנֶת־רֹאשׁ Conflator, vel argen
 צֶנֶת־רֹאשׁ Hircus. tarius, vel aurifex.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Aus, volucris, passer. צֶנֶת־רֹאשׁ Nomen prouincia.
 צֶנֶת־רֹאשׁ Vnguis. f. vngula, scilicet sarepta, vel Fracia.